

R. P. R.

DOS. Nr. 40001

VOL. Nr. 15

MINISTERUL SECURITĂȚII STATULUI

Serviciul „C.”

Secția „C.”-Regională

ARHIVA OPERATIVA

DOSAR

*Ancheta, cuprinzând actele de anchetă
privitoare la complotul organizat de
Julian Moniu, Ion Nihalache și alții.*

P213/15

Data

*CSJ-C9
3/198*

1959854

P 000213, Vol. 15

~~21~~ ~~15~~ ~~17~~

P.N.T.

C.N.S.A.S.

MANIU IULIU

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, domiciliat în str. Sfinților nr. 10 București, declar următoarele :

Acordul de la Moscova, care a fost determinat în bună parte de intervenția mea făcută Guvernelor din Moscova, America și Anglia, arătând că Guvernul român nu satisface acordurile de la Yalta și Postdam.

Dnii CLARK ~~KEK~~ și HARIMAN mi-au cerut să accept acordul de la Moscova și să colaborez la punerea lui în aplicare.-

Hotărârile de la Moscova nu mă satisfac și nu accept personal acest acord. Voi da un răspuns după convocarea delegației permanente a Partidului.

Delegația permanentă a hotărât să acceptăm hotărârile de la Moscova.

Dnii CLARK ~~KEK~~ și HARIMAN m'au întrebat de ce nu accept hotărârile de la Moscova. Le-am răspuns că n'am încredere în aplicarea acordului, care nu conține esențialele mele dorinți :

- schimbarea guvernului și
- alegeri noi :
- precum nici garanțiile necesare pentru aplicarea stipulațiilor care îmi convin.

Ei au răspuns că nu este nevoie de garanții, întrucât garantează Marile Puteri.

Delegația permanentă a partidului, acceptând aplicarea acordului de la Moscova, a hotărât delegarea Dlui EMIL HATEGANU ca ministru în guvernul Dr. P. GROZA pentru a supraveghea punerea în aplicare a convenției de la Moscova și colaborarea numai în pregătirea procedurii electorale.

DI HATEGANU a fost chemat de mine, la DI DINU BRATIANU, -unde mă găseam,- pentru a examina declara-

ratia concepută de mine, pe care Dsa a cetit-o apoi in Consiliul de Minoștri.

Declaratia concepută de mine a fost acceptată 'ai de Dl BRATIANU, iar atitudinea ministrului liberal din guvern a fost identică, cu a ministrului național-țărănist.

Despre intentiunea D-lui NICULESCU BUZESTI de a pleca in străinătate stiam.

In privinta activității politice a prietenilor din străinătate am dat ordin tuturor să se înțeleagă și să conlucreze. In scrisoarea către Dl NICULESCU BUZESTI am spus să lucreze solidar pentru apărarea intereselor noastre nationale, iar când nu se vor înțelege să facă apel la CORNEL BIANU, care are intențiuni din partea mea și să asculte de el.

Dl BUZESTI este omul nostru de incredere și reprezintă politica noastră.

Aceasta este declaratia pe care o dau vorbind.

1.VIII.947 Bucuresti

Semnez cu observatia că fiind urmărit doresc să am apărători, numesc pe Dnii EMIL OTTOLESCU Dl VENIAMIN, MIHAIL RAUTU și ION HUDITA.

/ss/ IULIU MANIU

Data in fata noastră

Dir. Pol. de Sig.

ss/ N Popescu,

X 3
3

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU, domiciliat în Str. Sfinților Nr. 10 București, declar următoarele:

Membrii activi ai P.N.T., cunosc pe DI. NICULESCU BUZESTI, DI. AUGUSTINI POPA și CORNEL BIANU; iar din foștii membrii se găsesc tot în străinătate între alții D-nii GRIGORE GAFENCU, VIOREL TILCA, CITTA DAVILA și DI. VISOIANU care n'a fost niciodată membru al Partidului N.T., Cunosc deasemenea pe DI. CRETEANU, care n'a fost membru al Partidului. -

Dintre aceștia am avut contact mai strâns cu DI. CORNEL BIANU, iar cu DI. GAFENCU și ceilalți mai puțin. Acest contact era materializat prin scrisori, transmise prin ocazii. -

Cu DI. GAFENCU, am avut un schimb de câteva scrisori. Astfel, în ajurul Conferinței de la Paris, am primit o scrisoare în care mi s'a expus situația României în străinătate. Printre altele menționa problema Basarabiei arătând că este cazul să fim mai conștienți. La aceasta i-am arătat punctul meu de vedere, care era că trebuie să susținem până în sfârșit teza noastră că Basarabia este pământ românesc dar trebuie câștigată pe cale diplomatică.

DI. GAFENCU a exprimat punctul meu de vedere numai în anumite probleme.

Menționez că activitatea sa a fost potrivită intereselor țării și ale partidului.

Tot în scrisoarea despre care am vorbit, printre altele am spus:

- Să protesteze contra datei încaperii Armistițiului: 12 Septembrie în loc de 23 August 1944; și

- Să arate incapacitatea Guvernului actual de a face față situației economice.

Aceasta este declarația pe care o semnez.

ss/Iuliu Maniu

Data în fata noastră N.I. Popescu.

DECLARATIE
=====

Subsemnatul IULIU MANTU, domiciliat în Str. Sfinților
Nr. 10, declar următoarele:

Am avut o acțiune foarte asiduă și eșuincioasă
în așadar privește legăturile cu străinătatea.

Recunosc că am avut schimb de scrisori cu dl. GAFEN-
CU, CRETEANU, BUZESTI, CITTA DAVILLA.

Nu-mi amintesc persoanele prin care am trimis și
primit corespondența amintită mai sus.-

Dela dl. CITTA DAVILLA sau CRETEANU am primit o scri-
soare în care era și un apel al D-lui MACEK în legătură cu
organizarea partidelor agrariene din Sudetul Europei și
Polonia.-

În scrisorile primite a fost pomenit și numele D-lui
RAUTU, care scria articole în gazeta "ROMANIA INDEPENDENTĂ"

Prin prietenii din Italia mai apropiat îmi este
dl. AUGUSTIN POPA, membru al P.N.T.-

Acțiunea întreprinsă cu plecarea în străinătate
a d-lui MIHALACHE, PENESCU, ILIE LAZAR și CARANDINO, era foar-
te importantă și cu tot regretul pentru nărușita ei, prefer
și astăzi că a fost făcută, decât să nu fi fost inițiată și
pentru care îmi iau toată răspunderea morală și politică.

Aceasta este declarația pe care o dau nestit și
o semnez de bună voință.-

sa/. IULIU MANTU

5 August 1947.

5

D E C L A R A T I E

Subsemnatul IULIU MANIU, din Bucuresti, str. Sfin-
tiilor nr. 10, in continuare declar.:

Toste problemele si actiunile pe care le conside-
ram necesare de urmat de către partidul nostru a fost
discutate in forurile statutare si anume biroul politic,
sau delegatia permanentă si numai după ce erau acdeptate
de aceste foruri deveneau obligatoriu formând linia po-
litică a partidului.

Tin să mentionez că dela această normă făceau
exceptie anumite probleme in legătură cu politica externă
pe care le consideram mai discrete si nu le supuneam
discutiei plenului forurilor statutare ci le discutam
numai cu Dnii ION MIHALACHE, MIHAI POPOVICI, NICOLAE
PENESCU, cu fiecare in parte sau cu toti in sedintă.

Iar unele probleme de importantă deosebită le
discutam personal cu Dnii DINU BRATIANU si TITEL PETRES-
CU.

In general linia politică a partidului a fost
fixată de forurile statutare după discutii acelor pre-
zenti si in special după 23 Augsut 1944 această linie
politică a fost adoptată de unanimitatea membrilor
forurilor statutare.

Linia politică a partidului era transmisă or-
ganizatiilor fie prin presă, circulări sau verbal către
sefii organizatiilor.-

In afar de organizatiile teritoriale, partidul
avea organizatii profesioanle, de tineret feminină
si muncitorească.

Dintre aceste organizatiuni cele mai active
erau organizatia muncitorească care era foarte bine
pusă la punct, organizatia tineretului iar dintre cele
profesionale mă preocupa organizatia militară.-

Am infintat organizatia muncitorească si i-am
dat importantă deosebită după 23 August 1944, deoarece
consideram necesar să avem si această importantă forță
la îndemâna partidului pentru a o putea folosi asa cum

ne convenea nouă după confectionarea noastră politică

Incadrarea organizatiei muncitoresti am făcut-o cu acele elemente, intelectuale sau dănrânduri clasei muncitoare, care manifestau atitudinea lor anticomunistă și duceau acțiuni în conformitate cu linia politică a partidului național țărănesc pentru a sustrage această importantă forță, clasei muncitoare de sub influența partidului comunist.

Astfel organizată și încadrată cu astfel de elemente organizatie muncitorească a P.N.T. trebuia să ia parte la toate acțiunile politice ale partidului nostru

Această organizatie muncitorească era condusă direct de președintele partidului prin președintele sau colaboratorii săi cei mai apropiați și eram informat în linii mari de activitatea acestei organizatii.

Încă din timpul imperiului austro-ungar mă preocupam problema muncitorilor români din acea țară și aveam legături cu FLUERAS JUMANCA, și alți românând ca muncitori români să nu se încadreze în organizatii comune cu unguri sau alți muncitori străini.-

11 August 1947

/ss/ IULIU MANIU.-

DECLARAȚIE

Subsemnatul IULIU MANIU în etate de 75 ani ocupațiune agricultor, Bădăcini, locuința în strada Sfintilor nr. 10 București, necăsătorit declară următoarele :

Între alte multe organizații profesionale din partidul național țărănesc, existau 2 organizațiuni profesionale militare, ale fostilor militari care aparțineau partidului nostru.

Ambele organizațiuni militare, era statutare și se ocupau cu problemele specifice ale profesiei lor.

Organizația Militară profesională militară pe țară era suordonată direct sefului organizație capitalei- Dl ION MIHALACHE.

Orientarea lor politică se conforma orientării generale politice a partidului, programului și tacticii lui.

Despre activitatea acestor organizații mi se raporta fie în ședințe de partid, fie în convorbiri particulare la club sau în societate.

Nu toți militari înscrși în partid acționau în cadrul organizațiilor profesionale.

Îl cunosc pe codrul MOCANU care se ocupa la ziarul "DREPTATEA" cu rubrica externă.-

Cu Dsa mă întâlneam în relații obișnuite ale partidului și când avea ceva anume să-mi comunice venea la mine.

În misiunea la ziar lucra în competența necesară, cunoscând bine ideologia partidului.-

Cunosc deasemenea pe Lt. cdor CIOROIU MIRCEA, care mi se prezenta ca un ofiter bine pregătit atât profesional cât și în privința pregătirii generale.

Pe generalul BARBU VASILE îl cunosc de multă vreme încă de pe cât era locotenent.- Îl știu ca pe un om bine pregătit profesional specialist în problemele de organizare a jandarmeriei și mi-a făcut bune servicii pe timpul guvernării.

Cu dsa eram in contact mai des decât cu ceilalti ofiteri din partid, mai ales după trecerea in rezervă.- 8

Pe col- STOICA STEFAN il cunosc inainte de a fi fost secretar general la Ministerul Inzestrării. Mi-am dat asentimentul pentru postul de secretar general administrativ, fiindcă il stiam bine pregătit din punct de vedere militar. Am luat la cunostință cu plăcere această avansare.-

L-am numit in postul de presedinte al organizatiei profesionale militare, fiindcă pe deoarte stiam că ofiteri pe care urmau să-i conducă erau de acord cu această numire, iar pe dealtă parte pentru că consideram capabil pentru această functiune.-

Intâlnirile intre mine si Lt. Colonel STOICA STEFAN nu aveau ca subiect decât activitatea cercului profesional militar si de natură amicală intre oameni care se respectă reciproc.

Această declaratie in două pagini o recunoc de a fi a mea.-

/ss/ IULIU MANIU

13 August 1947.-

9

9

D E C L A R A T I E

Subsemnatul IULIU MANIU, Presedintele Paridului National Tărănesc, domiciliat in str. Sfintilor nr. 10, etaj, V. apart. 11 internat in sanatoriul Dr. JOVIN, din Bd. Dacia nr. 19, declar următoarele:

In legătură cu incercarea de a pleca in străinătate a Dlor. ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU, si ILIE LAZAR, Dr. GAFENCU CONSTANTIN, DUMITRU BORCEA si EUGEN BORCEA împreună cu cei doi aviatori PREDĂ și LUSTIG declar următoarele :

Inainte de a răspunde la întrebări, tin să protejtez cu toată hotărârea contra felului de procedeu pus in aplicare față de mine.-

Un domn cu numele de BOTEZ, functionar la Stat, s'a prezentat ieri 14 Iulie a.c. arătându-mi că are de a mă opri să părăsesc acest apartament din sanatoriu, fiindu-mi-se impus un domiciliu fortat.-

Întrebându-l eu dacă are in privinta aceasta vre'un mandat in scris sau hotărârea care mă privește pe mine, fie de la Guvern, fie de la Instante Jud., sau de la Siguranta de Stat, fie de la forul competent. Am primit răspuns negativ, ceea ce m'a îndemnat și îndreptățir să protestez imediat in modul cel mai energic, ceea ce fac și acum, ulterior acestei ocazii.-

In legătură cu afirmativa incercare de plecare, a unor colegi de ai mei, tiu să constat că am fost totdeauna și consecvent de părerea că poporul român, trebuie să țină cel mai strâns contact politic si cultural cu lumea dinafară și in special cu Națiunile Unite.-

Aceaste pentru a face cunoscută România și situația și misiunile sale.-

Astfel, oricare, prieten al meu m'a întrebat dacă sunt de acord să plec in străinătate am

răspuns categoric că sunt de acord.-

10

Felul si modul de executarea incercat nu mă interesa și nu cădea in competența mea.-

Duminică, spre seară l-am che,at pe Dl I MIHALACHE dela Dobresti, la Bucuresti, pentru a pregăti sedinta Delegatiei Permanente pentru sâmbăta viitoare și între altele am constatat că este o posibilitate de plecare in străinătate, cu avionul, fiind de acord, in totdeauna, să plece. Domnul I MIHALACHE mi-a comunicat că există această ocazie de plecare cu avionul și am fost de acord.-

In ce priveste organizarea plecării. Ni-am avut nici o ~~părare~~ parte activă, totul rămâne in sarcina celor ce urmează să plece.-

Domnul NICOLA EPENESCU, aflând că este o ocazie de a pleca in străinătate, mi-a comunicat că dorește să plece si Dsa, iar eu am fost de acord.-

Domnul N CARANDINO, mi-a comunicat, tot in seara de 13 Iulie, că are o ocazie de plecare in străinătate și că dorește să plece, la care eu am fost de acord.-

Prin Dl. N. CARANDINO, am transmis acordul meu pt. plecarea Dlui ILIE LAZAR.-

In legătură cu aceste proiecte plecări, mi amintesc de un oarecare POPESCU, despre care mi s'a vorbit, numai in ajunul plecării, adică 13 Iulie a.e. și care ar avea un oarecare rol in această plecare, fără a ști ce anume.-

La fel a fost amintit in acea seară, si numele unui Dr. GAFENCU.-

/ss/ IULIU MANIU

15 Iulie 1947.-

D E C L A R A T I E

Subsemnatul IULIU MANIU, declar următoarele :

Pe VLAD HATIEGANU, îl cunosc de mic copil, fiind fiul prietenului meu EMIL HATEGANU.- VLAD HATIEGANU venea însă mai rar în locuința mea.-

În săptămâna, înainte de 14 Iulie s.c. VLAD HATIEGANU, chemat de mine, deoarece nu mă simțeam tocmai bine, el fiind medic, m'a vizitat de câteva ori.-

Înainte cu 2-3- zile de 14 Iulie 1947, fiind la mine mi-a comunicat că el cunoaște o ocazie de a pleca cu avionul în străinătate, cu care ocazie ar pleca 3-4 persoane, că dacă dorește pot profita de această ocazie și să-i trimit. I-am răspuns că, dacă plecarea este serioasă ar fi de acord să plece MIHALACHE și încă 2-3 persoane.

Am comunicat această posibilitate de plecare lui MIHALACHE vineri seara sau sâmbătă înainte de a pleca la Dobresti.-

I-am spus Dlui ION MIHALACHE, că dacă dintr'un motiv oarecare n'ar putea pleca, voi pleca eu. Dl. ION MIHALACHE vedea și Dsa necesitatea absolută a plecării unui dintre noi și până la urmă s'a hotărât să plece Dsa.-

Dacă plecarea lui ION MIHALACHE se impunea categoric, plecarea lui NICOLAE PENESCU, deși importantă, nu se impunea cu aceeași insistență categorică.-

Ocazia de a pleca în străinătate cu avionul împreună cu ION MIHALACHE i-am comunicat-o lui NICOLAE PENESCU sâmbătă sau Duminică.-

Intrucât cu mai mult timp înainte de 14 Iulie 1947, am discutat cu personalități importante din partid, necesitatea de a pleca peste hotare, singur că și cu Dl. N. PENESCU, dată fiind capacitatea și talentul său, am discutat de mai multe ori cu mult timp înainte importanta pentru partid și pentru țară de a pleca în străinătate .

La fel am discutat cu mei mult timp inainte de
data plecării și cu Dl. CARANDINO, despre plecarea Deale
in străinătate.-

Lui IULIE LAZAR, eu i-am trimis vorbă că are
ocazia să plece, și cred că era bine să plece.-

Am trimis in străinătate acești colaboratori ai
mei cu scopul de a informa celelalte țări și pentru a crea
o atmosferă favorabilă răsturnării actualului regim din țară
prin mijloace legale și a face posibil ca națiunea și Suve-
ranul țării să-și exercite liber drepturile.-

/ss/ IULIU MANIU.-

19 Iulie 1947

~~14~~
~~11~~
13

MIHALACHE ION

✓ 14 15
~~13~~

D E C L A R A T I E

Hotărârea de a pleca din țară până la defini-
tiva încheiere a păcii ratificate complet li care să re-
ducă mersul normal al treburilor politice în țară am lua-
t-o din proprie inițiativă.-

O mai avuzesem sub guvernarea ANTONESCU și le-
gionari și nu mi s'a oferit prilejul. Sub actualul regim
prima hotărâre am luat-o în toamna trecută când am fost
dupăsedat abuziv de drepturile de cetățean român după ce
fusesem ales zece legislaturi în șir / toate de după
războiul 1916- 1918/ Nu mi s'a oferit prilejul.-

Recent acum din Iunie- m'am decis din nou să
folosesc o primă ocazie.-

Cauza determinată a fost că din mai multe părți
am primit informații că se urmărește arestarea mea, în
continuarea arestarilor celorlalți frunțași ai partidu-
lui care zac și azi în închisorii fără nici o motivare,
fără mandat de arestare este și'n condiții fizice și mo-
rale care au făcut obiectul schimbărilor de note între
o parte din guvernele aliate și guvernul român- și care
au fost confirmate și prin memoriul Dlui TATARASCU vice
Presedintele Consilului de Miniștri adresat sefilor de
Grupuri și Partide din Bloc.-

Teama de a nu fu închis și tratat în aceleași
condițiuni și fără nici o vină ca și confrății mei din
partid m'a determinat să folosesc primul prilej pentru a
pleca din țară, or unde ste mai ușor, sa u în cazul că
nu este posibil, să caut locuri de ascuns ca atâtea alte
mii de alți frați confrăți de luptă care de luni de zile
sunt fugiți de acasă.-

Neoferindu-se ocazii și aflând că după ultima
plecare a unui avion^{cu} militari și civili de pe lângă Ur-
ziceni nici nu mai este de reflectat la avion, mă fisa-
sem la locuri de ascunzătoare îndată după sedinta Consi-
lului Central convocat pentru 19 Iulie, atent fiind că în
răstimp să nu fiu arestat prin surprindere.-

15 16
Aflasem in ultimul timp, că va fi un lot de arestați care va culmina cu arestarea dacă nu a Domnului MANIU cel puțin al subsemnatului și a Dlui N. PENESCU.-

O aduțiție la radio românesc in ultima Duminică răspunsul Guvernului român la nota engleză privitoare la arestați care afirmă că situația celor arestați sau pe care- se va înăspri in măsură in care guvernele aliate englez sau american se va mai ocupa de ei. / asa ma retinut/ m'a întărit si mai mult în această ~~aproximă~~ credință o verificare de informații și de impresii cu Dnii MANIU și PENESCU în ultimele zile ale săptămânii precedente, ne-a întărit pe câteși trei in această, convingere.-

Am plecat la Bobresti, sâmbăta trecută cu gândul să însoțesc pe Dl. MANIU in Ardeal imediat ce pleacă, cu scop să văd și pe acolo de refugiu / ca unul ce nu mai aveam speranță să mai plec sin țară.-

Dar Duminică am fost chemat la Bucuresti de Dl. MANIU. Sosind seara m'a întrebat dacă oferindu-se ocazia mai persist in gândul de a pleca. I-am răspuns că da, dacă lucrul e serios. Dsa mi-a spus că la ora 11 seara viu la Dl. JOVIN, Dnii GAFENCU și cu un inginer care au gata aranjamentul cu un avion , și contează pe GAFENCU că e serios. Mi-a mai spus deasemenea că mai e vorba să meargă și Dnii CARANDINO, ILIE LAZAR, și eventual PENESCU. Treptat au sosit și aceștia și s'au arătat deciși Dl. PENESCU rezervându-și să vadă dacă a sosit doamna dela țară, că ar dori, dacă se decide să meargă, cu dânsa. Apoi au plecat și au sosit doi domni " GAFENCU" care ar fi o rudă de a Dlui GRIGORE GAFENCU fost ministru " inginer Popescu" care au spus că e totul aranjat arătând și programul, cu plecare din soseaua Iancului la 1, sosire la Tămădău la 2½ s'au 3 sau 4 , avioane / două/ urmând să ~~opsească~~ la 6 pentru a ateriza pe izlazul Tămădău, unde vor pleca spre Constantinopol.-

Desi nu mi-au făcut impresia de oameni in totul serioși, sinceri, totuș trebuind să ne decidem repede, am acceptat programul n-eam data întâlnire la 1 am plecat împreună, am ajuns la 3, am stat până la 7 acolo, am înțeles îndetă farse, dar era prea târziu.-

16 12
11

Avioanele au sosit, au aterizat, am încercat să ne urcăm cu bagajele, poliția care angajează totul a apărut cu armele : Si s'a întâmplat ce s'a întâmplat.-

In rezumat hotărârea imi apartine cauza principala a fost teana fizică de arestare.-

Trebue să mai adaug însă și starea sufletească de disperare care domnește in partid și'n țară că abuzul cu arestările nu mai are frâu, că cei din închisori sunt literalmente condamnați la moarte prin infometare și mizerie morală, că cer partidului / si ei și familiile lor și cei fugăriți/ să facă tot ce e posibil ca să fie eliberați, să fie tratați omenește- urmărite să înceteze, familiile să fie ajutate. Iar toate demersurile partidului au rămas fără rezultat. Singura nădejdie a rămas un sprijin al opiniei publice de dinafară cel puțin din motive următoare :

Personal mă simteam in neputință de a mai rezista la aslaturile familiilor celor arestați sau prizoniți și la țară de aici.-

Foarte că și această atmosferă politică, cu coloraul ei psihologic, adăugat la dorința de a-mi asigura libertate fizică cât timp mai durează situația de azi m'a făcut să nu observ curse ce cu abilitate s'a întins.-

/ss/ I Mihalache.-,

18
17
18

D E C L A R A T I E

La întrebarea Dlui Secretar general BUNACIU
răspund :

Intențiunea de a pleca din țară o comunicasem
numai Dlui MANIU.-

Ocaziunea plecării rămăsese să o caut și eu
Dacă mi se va ivi și Dl. MANIU.-

În Duminică trecută, chemat fiind de la țară,
m'am întâlnit cu Dsa care tocmai se întorcea de la Snagov
în jurul orei 7 mi-a spus ocaziunea plecării s'a ivit.
Să ~~vin~~ viu seara la 9 la Dsa în casele Dlui Dr. JOVIN
ca să cunosc pe cei cu care plec.-

Am sosit la ora 9, când mi-a comunicat :

Că vor veni la ora 11 ;

Că e vorba să mai meargă Dnii CARANDINO, ILIE
LAZAR și PENESCU? Treptat au sosit și aceștia /Nu-mi amintesc
dacă a sosit și Ilie Lazăr / sau M'am întâlnit cu D
Dsa la locul de plecare.-

Nu știam până atunci că fiecare din cei de mai
sus sunt hotărâți și ei să plece,- am întrebat pe Dl
MANIU pe cine dintre cei cu care e vorba să plecăm te
rezemi Dumneta ca om de încredere.-

Mi-a răspuns : pe GAFENCU, Director la Argus,
rudă cu GAFENCU/ f. ministru /.-

Îl cunoști bine

Da și o să-l vezi și dumneta.-

Pe la 11 au sosit și cei doi " Ing. Popescu"
/ care spuneau dânsul a inventat bomba de beton armat în
locul celei de metal, când acesta nu se mai găsi și Dnul
GAFENCU.-

Ambii nu mi-au făcut impresie că inspiră
încredere.-

Am plecat separat, ca să ne întâlnim la ora 1.
Adeaug și precizez că Duminică am fost chemat
telefonic de la Dobresti de Dl. MANIU după ce sâmbătă la

18 19

plecare i-am spus că merg pentru 2-3 zile. Nu mi-a spus motivul chemării ci numai să vii imediat. Bănuiam că mă cheamă să merg două treinzile la Sibiu cum fusese vorba la despărțire. Nu știu intervalul cât am stat cu Dl MANIU, care s'a scurs caleidoscopic cât timp am rămas singur cu Dl. MANIU, și dacă la discuția despre programul meu în afară, eram singuri sau mai era Dl. CANADINO ori PENESCU, față de care dealtfel nu mai făceam secret.-

L-am întrebat pe Dl MANOI ce crede Dsa că pot face și trebuie să fac după ce mă descurc în Turcia. Dsa mi-a spus că are toată încrederea intelapciunea și sentimentele mele. Eu atunci am spus că dacă depinde de mine ce posibilitățile unui care ar dori să merg în Elveția și Franța să iau contact cu români noștri despre acolo eventual și cu altă lume politică ca să am un orizont cât mai complet al împrejurărilor politice.-

Dsa. a adăugat : dacă pot și în Anglia și să caut să ajung și la românii din America pentru ca prin conferințe să adun fonduri pentru ajutorarea cu alimente acelor închisi și a familiilor și celor fugăriți.-

În legătură cu plecarea Dlui PENESCU :

În ultima săptămână în vre'o două rânduri ne-am verificat informațiile despre apropiata noastră arestare.

Nici eu nici dânsul, nu ne-am comunicat intenția de a pleca dacă s-ar ivi ocazia, ci numai despre necesitatea de a ne pregăti locuri de ascundere.-

Eu însă am făcut o sondare întrebându-l dacă i s-ar ivi ocazia să plece ai pleca ? El mi-a spus : nu știu ce aș face, că n'aș putea pleca decât cu soția.-

La firmarea Dlui PENESCU că n'ar putea pleca decât cu soția, sau nu-i amintesc la ce alte esitări Dl. MANIU a spus, că după informația D-sale e ultima ocazie de plecare cu avionul.-

Soției mele nu i-am spus că plec în străinătate. Când am plecat de acasă la chemarea Dlui MANIU, i-am spus, că cred că plecăm spre Sibiu pentru două tre zile. I-am spus însă că mă așteaptă la arestare și mă gândesc să mă ascund.-

În frânturi de conversație, în adevăr am auzi pe Dl. MANIU, spunând că se așteaptă la acesta ca Dsa :

~~20~~ 19
~~20~~

fiu suprimat și nu exclude să nu se recurgă la acest lucru și în cece mă privește nu l-am auzit însă spunând acest lucru și privitor la Dl. PENESCU.-

În ce mă privește, am exclus din discuție o astfel de perspectivă că Dl. MANIU n'a stăruit în afirmație.-

Când am spus mai sus că dacă împrejurările vor îngădui mă gândesc să iau contact cu altă lume politică în afară de românii noștri aflați în străinătate am înțeles că această lume ar putea fi parlamentari, gazetari, oameni politici din diferite țări.-

În legătură cu acțiunea mea personală ce aș putea avea în străinătate am întrebat pe Dl. MANIU, dacă pot lucra și în numele său eventual, mi-a spus : toată încrederea, ce nu s'a pronunțat cuvântul " plein -pouvoir " dar sensul așa l-a interpretat.-

Dl. MANIU ne-a arătat cu o schiță /desen/ cu locul de întâlnire soseala lanului înainte de rond 15 Iulie 1947.

/ss/ I. Mihaleche,

21
20
21

DECLARAȚIE
=====

Nu găsisem timp să discut cu Dl. MANIU, un program de acțiune în străinătate, de aceea în ultimul moment am rezumat cele ce credeam eu: după ce pot pleca din Turcia /unde se spusese că plecăm/, a-și dori să pot merge în Elveția Franța - poate și în Anglia - și după ce îau contact cu prietenii de aci, o să am un orizont mai clar al împrejurărilor politice, să procedez "văzând și făcând" după posibilități.-

Nu încapă îndoială că preocupările mele principale erau să arăt că regimul din România nu este cel dorit de țară, că e un regim abuziv și că țara f-și cere regimul ei liber voit.-

În ce privește prietenii cu cari a-și fi voit să îau contact, numesc pe domnii VISOIANU, GAFENCU, eventual CRETEANU, CARANFIL, eventual ochiurTILLEA, etc.-

Pe liniile mari ale politicii interne și externe, stabilite de formele partidului, am fost de acord cu Dl. MANIU.

ss. Ion Mihalache

16 Iulie 1947.

✓ 22
21
22

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE, la întrebările ce mi se pun, răspund :

- Ajungând în Turcia, mă gândeam să recomand autorităților a cere referințe despre mine dela Domnii SEFKATI și TANRIOER, foști miniștri (ambasadori) ai Turciei în România.

În Turcia nu aveam de gând să stau decât atât până puteam să plec mai departe, spre Franța sau Elveția, după împrejurări.

Pentru ușurarea plecării cu pașaport sau autorizație legală, mă gândeam să solicit protecția celor doi foști ambasadori de mai sus.

- Desigur că plecând de aici cu dl. PENESCU, preferam să plecăm tot împreună.

- Repet afirmația că unul din scopurile mele era ca odată ajuns în străinătate să caut, după posibilitate, să informez opinia publică mondială asupra abuzurilor regimului politic român cu cei din închisori - închiși abuziv și tratați inuman.

și desigur că asta se poate chema a lupta împotriva regimului.

17 Iulie 1947.

(ss) Ion Mihalache.

✓ 25
22
23

DECLARAȚIE

Subsemnatul ION MIHALACHE, născut în anul 1882, luna Februarie 18 în comuna Topoleveni /Colești Badii/ Jud. Muscel, fiul lui Iancu Mihalache și al Anei I. Mihalache, căsătorit, de profesie agricultor, de religie ortodox, naționalitate română, cu serviciul militar satisfăcut în Reg. 30 Muscel Dorobanți, cu gradul de Maior; nu am suferit nici o condamnare; ultimul domiciliu Dobrești Muscel.

Situația politică: Vicepreședinte al Partidului Național-Tărâncesc, fost Deputat în 10 legislaturi în sir după 1919, -declar următoarele:

Acum 5-6 săptămâni primele zile după 1 Iunie 1947, am luat hotărârea de a pleca în străinătate.

În acest scop am luat următoarele măsuri pregătitoare:

- Mi-am mutat locuința provizorie din București, de la NESTOR BADEA din Str. Berna Nr. 3, la familia POPOESCU M. HEDINTI, din Str. Filaret Nr. 33, pentru a rupe contactul cu BADEA N., pe care nu vreau să-l implic în vre'un fel cu acțiunea mea. În acest scop mi-am luat toate bagajele de la el.

Mi-am pregătit bagajele pentru străinătate pe care le-am dus la o gazdă din București, unde fusesem ascuns sub legionari, și căreia i-am spus că este posibil să mă găzduiască din nou în aceleași condiții.

- În ce privește creșterea de la Mădăearu am procurat posibilitatea de fonduri de exploatare: O vânzare anticipată de orez, dispoziții pentru vânzarea produselor grădinariei și rechizite pe posesed etc.

24 23

Am pregătit pe administrator cu ideea că ar putea administra singur, deasemeni și pe administratorul tehnic.

- În ce privește bani pentru străinătate, aveam deja pregătit un fond de 100 /una sută/ napoleoni plus și o sută medalii destinați pentru continuarea de procurare de material pentru Școala de Cultură Irigație ce am început la Mătăsari în noi de doi ani. Special, în vederea plecării, am transformat cele 100 /o sută/ medalii aur, în 1100 /o mie o sută/ dolari.

- Hotărârea aceasta am comunicat-o D-lui IULIU MANIU, care a fost în totul de acord, cu plecarea mea în străinătate, urmând ca D-sa, să se ocupe de găsirea avionului și aviatorului /luoru ce pentru mine era dela sine înțeles/, după îndemnările din când în când repetate pe care mi le făcuse DI. MANIU de a pleca în străinătate.-

Pentru mine mi rezervasem dreptul să aflu înșuși locul de plecare și să menție la momentul oportun pe aviatorii.-

Aușiem că pe linia București-Constanța, sunt mai multe aeroporturi rămase dela germani. Retinusem două nume: Mărculești și Jăgălia. Cercetând o hartă mă fixasem mai mult asupra Jăgăliei, întrucât îndeplinirea condițiile ce credeam că pot mai bine asigura plecarea. Mai departe de București, mai aproape de Constanța, fără sate în apropiere etc.

Pentru recunoașterea pe teren, vroiam să folosesc o invitație a proprietarului Culturilor de Semintărie din Perlești /Ialomița/, de unde intenționam să mergem mai departe și să vizitam și herghelia satului dela Jăgălia și să observ Aeroportul.-

Astăzi fi vizitat și Mărculeștii dacă mi erau în drum.

- N'am putut pune în aplicare acest plan, pentru că proprietarul m'a amânât, iar DI. MANIU, a specificat plecarea în condițiuni cunoscute.

DI. MANIU m'a întrebat în răstimp de câteva ori și cum stau cu pregătirea; iar eu am răspuns, înăd nu sunt gata, având înăd convingerea că în momentul în care fi voi spune că sunt gata, mi va prezenta pe aviatorii pentru a-l identifica și a mă convinge despre serioșitatea lui.

Drept pentru care dau prezenta declarație și semnez.

21 Iulie 1947.

ss/Ion Mihalache.

25-
24

25

D E C L A R A T I E

Subsemnatul I. MIHALACHE, în continuarea declarațiilor mele anterioare și răspunzând întrebărilor puse, adaug cele de mai jos:

Întrebare: Cunoașteți conținutul scrisorii din 20 Oct. 1946, trimisă de Dl. Dr. GAFENCU, d-lui IULIU MANIU.?

Răspuns: Ascultând lectura scrisorii n-o cunosc.

Întrebare: Cunoașteți conținutul altor scrisori primite de Dl. IULIU MANIU de la românii care se găsesc în străinătate.?

Răspuns: Cunosc că Dl. IULIU MANIU, a primit mai de multeori scrisori de la românii din străinătate și pe unele mi le da să le citesc.

Mai importante îmi amintesc de una primită de la Dl. GAFENCU, care arăta impresiile sale din convorbirile cu diferiți oameni politici la Conferința de la Paris. Retin satisfacția D-lui GAFENCU, că a găsit pe Dl. CHURCHIL - partizan al ideii Statelor Unite ale Europei, ale întregii Europe; scrisoarea fusese trimisă D-lui MANIU în toamna 1946.

O a doua scrisoare importantă a primit Dl. MANIU de la Dl. CITTA DAVILA, din America scrisă în timpul când se vorbea despre o viitoare conferință la Moscova ca urmare a celei de la New-York.

Dl. CITTA DAVILA, comunica o propunere sau proiect din partea D-lui MACEC, ca să se constituie un Birou compus din reprezentanții partidelor țărănești /Agrariene/ aflați în străinătate, câte unul pentru: Iugoslavia, Bulgaria, România, Ungaria, Polonia.-

Menirea acestui Birou era să studieze elementele de bază ale ideologiei țărănești, dat fiind că partidele

26.
25
28

țărănești au luat ființă și dezvoltare similară în toate țările cu structură socială țărănească de bază - fără să fi avut vreun contact ideologic.-

În fapt, se observă câteva idei similare fundamentale. Și îmi amintesc că se cita : ideea de proprietate țărănească individuală, ideea de cooperatie liberă, ideea de morală religioasă, ideea de familie la temelia societății; c'au acestea. Și se propunea adâncirea acestor idei și formularea unei doctrine a agrarismului /țărănismului/.

Se mai spunea că acest birou s'ar compune din D-nii MACEC /Iugoslavia/, DIMITROV /Bulgaria/, probabil TIBOR ECKARD /Ungaria/; se cerea D-lui MANIU, să-și dea avizul-D-sa și eu subsemnatul - asupra propunerii; și dacă suntem de acord, Dl. MANIU, să deseneze persoana; se adaugă că astfel de comunicații se făcuse, sau urma să se facă și D-lui MIKOLAICIK.

Dl. DAVILLA, comunicând propunerea de mai sus, adăuga opinia D-sale; anume: că dacă propunerea are un caracter pur ideologic care nu angajează latura politică, totuși date fiind susceptibilitățile sovietice, s'ar putea interpreta ca o acțiune anti-sovietică și nu crede util ca să se dea o interpretare de așa natură în ce privește România.-

Deci, sugera o abținere sau rezervă. Cu atât mai mult că ne găseam în preajma Conferinței dela Moscova /care s'a ținut în primăvara acestui an/.

Și Dl. MANIU și subsemnatul am găsit întemeiată observarea D-lui DAVILLA; și Dl. MANIU, n'a trimis consintământul și n'a desemnat nici o persoană.-

Îmi mai amintesc de o scrisoare dela Dr. NICULESCU BUZESTI, al cărei conținut nu mi-l amintesc.

Întrebare: Care dintre persoanele : GAFENCU, TILIA, CRETEANU, CORNEL BIANU, CITTA DAVILLA, NICULESCU BUZESTI, VISOIANU - sunt membrii ai Partidului Național-Țărănesc; și dacă întrețineau legături de corespondență sau serviciu cu conducerea partidului.-

Răspuns: Membrii formal ai partidului; Dl. NICULESCU BUZESTI, CORNEL BIANU.

Au făcut parte din Partidul Național-Țărănesc până la trecerea în F.R.N.; D-nii GAFENCU și TILIA. Cu acesta Dl. MANIU

24
26
27
nu mai avea nici un raport; cu DI. GAFENCU da, fără al mai
socoti membru formal.

DI. CITTA DAVILLA, fusese și s'a considerat mai de-
parte membru al partidului, arătându-și dorința de a can-
dida la alegeri când fuse vorba întâia oară prin 1945
/în 1946 nu si-a mai arătat dorința pe cât știu/.

DI. CRETEANU este socotit simpatizant. DI. VISOIANU
foarte apropiat desi nu a primit să se inscrie.

Unii dintre cei de mai sus, tineau corespondența
cu DI. MANIU, informându-l despre cele ce se petrec în stră-
inătate în legătură cu interesele țării, românești - și
am considerat cu toții că astfel de informații sunt nece-
sare pentru un partid de răspunderile partidului National
Tărănesc.

?
Intrebare: La perchezitia făcută la D-sa acasă s'a
găsit o copie după ordinul Nr. 323 din 28 VI-a 1947, a Le-
giunii de Jandarmi Prahova către Sectoarele de Jand. din
judetul respectiv; de unde aveți aceasta copie?

Răspuns: Astfel de acte, din diferite județe, imi
soseau și mie, din când în când, în plicuri închise, pe care
le găseam: uneori pe birou, alteori în cutia postală, uneori
cu adresa mea pe ele, alteori în plicuri fără adresă. Pe
unele/mai importante/le predam la secretariat scriind
"găsit la mine" etc., pe altele le rupeam; despre cele mai
însemnate, informam și pe Presedintele Partidului.

Copia de mai sus, am găsit-o pe biroul meu și inten-
ționez să o predau secretarului General.

ss/I. Mihalache.

24 Iulie 1947.

V

20 21

25

DECLARAȚIE

Intrebare: Care a fost atitudinea conducerii Partidului National-Tărănesc după 23 August 1944, față de situația politică din țară?

Răspuns: Propriuzis nu se poate vorbi de atitudine, forului Statutar conducător al Partidului National-Tărănesc /Comitetul Central Deleg.Fern.etc./ care nu funcționau fiind dizolvate. Conducerea o avea Presedintele Partidului DI. IULIU MANIU, căruia Comitetul Central înainte de dizolvare îi dăduse formal depline puteri - pe care le-a păstrat până la o ședință a Comitetului Central din 1945 sau 1946 /nu-mi amintesc data/.

DI. MANIU obținuta să se consulte totuși în împrejurări importante cu cei mai apropiați, și mă consulta și pe mine.

În momentele create, imediat după 23 August - care se desfășurase cu emoțiile nesiguranței reușitei loviturii militare, atitudinea adoptată a fost aceea a unui guvern cu caracter militar /având misiunea de a desăvârși și asigura lovitura militară până la sositrea armatelor aliate/; dublat însă cu reprezentanții sași ai partidelor politice care cooperaseră la lovitura din 23 August, pentru ca Tara să se simtă astfel solidară cu opera înfăptuită.

Intrebare: Care era atitudinea Partidului față de situația externă?

După acele momente și anume în timpul pregătirii aloduirii și trimiterii la Moscova a Comisiei de Armistitiu, știu că DI. MANIU, pregătea o scrisoare de omagiere D-lui STALIN, ca răspuns la cuvintele pe care i le comuni-

./.

29 28

oase DI. BENES în iarna precedentă după întâlnirea acestuia cu DI. STALIN la Moscova, și în urma succesului trupelor Sovietice.

Am fost informat - DI. MANIU nu mi-a desmînțit - că o astfel de scrisoare ar fi fost trimisă prin DI. GHITA POP.

În cercurile apropiate D-lui MANIU se vorbea cu căldură despre luarea de raporturi directe și amicale - și se aștepta că după asta să urmeze o vizită a D-lui MANIU la Moscova.

Aceasta era atmosfera până la întoarcerea Comisiei dela Moscova când s'a comentat cu tristețe recea primire la Moscova, a reprezentanților Partidului Național-Tărănesc.

După 23 August Partidul Național-Tărănesc a făcut tot ce a putut să ia și să cultive relații directe; nu i s'a întins însă mîna la mîna întinsă de Partidul Național-Tărănesc, observînd peste tot cel puțin o răceală față de partid.

Partidul a continuat totuși linia lui din trecut de încercare de apropiere, ținîndu-se de cele stabilite prin Convenția de Armistițiu și acordurile internaționale.

Aceasta este părerea mea care am făcut și încercări personale pentru lămurirea acestor raporturi, cu constatămîntul și indemnul Președintelui Partidului DI. IULIU MANIU.

În ce privește celelalte puteri aliate - linia noastră de conduită a fost de a ține contact informativ - cu cîte trele puterile aliate plecînd dela ipoteza să fac aceiași politică în ce privește Statele satelite; deci ținîndu-ne de regulile cunoscute și semnate de cîte trele prin acordurile internaționale. În momentele când am socotit că se comite o abatere dela aceste acorduri / o nedreptățire a noastră /: guvern voit de tard, alegeri libere, libertate cetățenești etc., am recurs / Partidul, de astădată avînd ființă legal / la memorii la cîte trele puterile aliate rămînînd ca ele între ele să se pună de acord. Nu știu să se fi adresat astfel de memorii, numai una ci nu la cîte trele, câteodată și la cîte patru / Franța / marile puteri aliate.

Întrebare: Care era scopul urmărit prin aceste atitudini?

Răspuns: Foarte simplu: traducerea în fapt a angajamentelor de astădată luate și formal de Guvernul care

s'a constituit pe baza așa zisei "Platforme", la început,
"program" mai apoi "al Front B.P.D." :

libertățile cetățenești respectate,
o Românie liberă și independentă,
alegeri libere,
democrație, etc.

A se vedea programele amintite cum și campania
electorală prin presă și afișaj.

Guvernul își luase și obligații formale în urma
înțelegerii cu cei trei ambasadori ai marilor puteri veni-
ți de la Moscova la București în Ianuarie 1946.

Nu ceream decât respectul acestor angajamente.

ss/I. Mihalache.

25 Iulie 1947.

✓ 31 30
31

DECLARAȚIE

Continuare. 25/7.1947.

Intrebare: Prin cine se păstra legătura între P.N.T., și Grupul de fruntași politici români care alcătulau rezistența peste hotare.?

Răspuns: Nu știu.

Nu cred că era o legătură organizată; cred mai degrabă: ocazională; și nu cunosco "grup de rezistență națională" ci mai degrabă persoane ce se întâlneau dela câț la câț.

Intrebare: Pe ce cale v'ați procurat devizele necesare plecării.

Răspuns: Medalioanele și napoleonii i-am procurat în cea mai mare parte în 1945 cu prilejul vânzării recoltelor de orez /când cursul era în jurul sumei de două sute de mii napoleonul sau medalia/; și când, pe cât știu era liberă vânzarea medaliei /cel puțin/; o parte mai mică în 1946. Transformarea a o sută medalii în o mie o sută dolari am făcut-o în cursul lunii Iunie 1947, de la un particular ardelen /ardelenii posedând - mulți din ei - dolari trimiși dela rudele lor din America.

Intrebare: Credeați suficiente pentru îndeplinirea misiunii?

Evident, asta depindea de timpul cât rămân în afară. Nu-mi făceam iluzii că vor ajunge oricât de modest sunt obișnuit să trăiesc. Dar altă posibilitate aici nu aveam; iar în străinătate socoteam că prietenii mă vor putea ajuta să ajung la românii din America, unde speram să adun fonduri prin adunări și colecte pentru susținerea celor închși din partid, în țară - și evident și pentru existența mea.

Intrebare : pe ce prieteni din Europa contați că vă vor ajuta bănește?

Răspuns: Nu mă fixasem asupra cutăruia sau cutăruia. Auzisem însă că GAFENCU, stă foarte bine prin reușita vânzării a cărților sale; asemenea și TILCA.

32-31

Si apoi când se hotărăște cineva la așa ceva, nu-și face socotelile gospodărești și minucioase, așa cum de altfel eu obișnuiesc să mi le fac când e vorba de gospodăria personală și proprie.

Elementul rise joacă și el un rol important în astfel de împrejurări.

Intrebare: Va dat Dl. MANIU indicațiuni precise asupra misiunii încredințate?

Răspuns: Nu.

Intrebare: Cum vă explicați acest fapt?

Răspuns: Probabil că Dl. MANIU, având încredere în noi era convins că după consultarea cu alți fruntași români din străinătate, vom găsi calea cea pozitivă pentru a servi interesele țării noastre.

ss/I. Mihalache.

25 VII.1947.

2 August 1947.-

33
32
33

DECLARAȚIE

Din conversațiunile mele cu Dl. ~~CAF~~ CĂȚI imi
amintesc că am făcut remarcă aceasta : SEFCATI

Turcia a făcut bine că n'a intrat în război, o
țară mică nu trebuie să se amestece în neînțelegerile
dintre țările mari.

Dl. ~~CAF~~ CĂȚI i-a plăcut această remarcă.-
SEFCATI.

Privitor la instrucțiunile trimise în străinătă-
te. În calitatea mea de membru al Biroului nu m'a inte-
resat executivă ; știu că mi s'a cerut să-i dau avizul
asupra unui memoriu privitor la Problema Dunării și
l-am găsit destul de bun ca să mai fac vreo propunere.
Nu fusese scris de un membru al partidului național
tătănesc . La aceste memorii colaborau și delegați ai
partidelor liberal și social democrat (Titel Petrescu)

Am văzut la VISOIANU memoriul care fusese depus
de GAFENCU la Conferință ; l-am avut avut în mână vreo
orămi-am aruncat ochii și dintr'o sumară ceteră mi-a
plăcut cum s'a pus chestiunile.

De obicei Dl. MANIU aducea în discuția biroului
partidului demersurile intenționa să le facă sau le făcea
la Misiunile aliate. (Odată și la O.N.U.), cerând și avi-
zul biroului.

Cred că toate demersurile importante a urmat
această cale.

Referitor la pagajul II de pe prima pagină, men-
ționez că e vorba de Instrucțiunile privitoare la Confe-
rința de Pace de la Paris. Nu știu cui erau trimise. Cred
că Dlui Gafencu, sau poate altcuiva pentru a fi înmăna-
te Dlui GAFENCU.

Acesta imi este declarația.-

/ss/ Mihalache I.

" August ora 2,30 noaptea. Adaug că sustin în toată
declarația de mai sus și o semnez propriu. I Mihalache

34 33
34

DECLARAȚIE

Continuare

INTREBARE : Ce fel de memorii și proteste și la ce date a remis Conducerea P.N.T., la misiunile străine.

RASPUNS : Aceasta întrebare privește pe Președinte și Secretariat, nu pe un membru al Biroului în imposibilitatea de a cunoaște și reține în memorie aceste date.

Ceta ce știu este grija permanentă de a se trimite memoriile sau protestele la toate trei sau patru misiuni aliate.

INTREBARE: Ce conținut aveau.

RASPUNS: Nu știu.

INTREBARE: Ce scop se urmărea prin ele?

RASPUNS: Informarea justă a aliaților asupra abuzurilor săvârșite împotriva P.N.T., contrar acordurilor sau angajamentelor semnate; cum și asupra stărilor reale din Tard -eventual arătarea punctului de vedere al partidului asupra evenimentelor importante privind țara noastră.

INTREBARE: În colaborare cu ce partide au fost întocmite aceste memorii și proteste.

RASPUNS: Cu partidul Liberal și Social Democrat TITEL PETRESCU, unele comune, altele paralele.

INTREBARE: Es rezultat au avut ele, respectiv care a fost atitudinea destinatarilor față de ele.

RASPUNS: Nu pot da un răspuns în cunoștință de cauză.

INTREBARE: Prin cine a menținut P.N.T., legătura cu Misiunea Engleză și cu Misiunea Americană.

RASPUNS: Răspunsul privește pe Președintele Partidului.

./.

30
~~35~~ 34

Personal, după alegerile din 1946, am avut încredințarea
să informez Misiunea Americană /DL.BERRY/ în ce a constat
procesul meu de lipsirea dreptului de vot; și de felul cum
am dezvoltat alegerile.

ss/ I. Mihalache

26.VII.1947.

36
~~36~~ 35

D E C L A R A T I E

/Continuare 26.VII.947.-/

INTREBARE : Care este scopul final al actiunii Dvs. in străinătate.-

RASPUNS : Scopul inițial fusese clar in mintea: salvarea libertății și persoanei mele și încercare de apel și campania față de opinia publică intern, in favoarea miilor de arestați și fugari din țară.

Scopul final nu-mi fusese tot așa de clar; fireste că dacă vedem posibil /după cercetarea situatției și datelor problemelor/ încercam o acțiune de răzbuinare a regimului din România.-

Intrebare: Acțiunea Dvs., urma să se ducă independent ori în legătură cu românii aflați în străinătate.

Răspuns: Evident că o astfel de acțiune nu s'ar fi putut întreprinde decât in înțelegere cu dânsii.

Intrebare: Când credeți să utilizați in străinătate Grupul cu care a-ți încercat să plecați?

Răspuns: Am luat cunoștință de persoanele cu care plec, abia cu câteva ore înainte. Nu putusem deci gândi la nici un program de cooperare. I-am cerut D-lui MANIU in acele momente ale întâlnirii noastre prime laolaltă. Pe la oasurile 9-10 seara plecarea urma să fie la 1 noaptea. D-sa a spus că are încredere in înțelegerea noastră.

Cel mult deci, aș putea fi întrebat: ce cred acum, in privința utilizării fiecăruia.

Acum, cred, că ILIE LAZAR ar fi fost indicat pentru adunările cu românii din America, CARANDINO pentru contact cu presa - PENESCU pentru contact permanent cu subsemnatul.

Evident însă, că utilizarea reală a fiecăruia ar fi fost determinată de împrejurările de fapt constatate pe unde mergeam.

Intrebare: In acțiunea Dvs., urma să vă adresați și unor guverne străine.?

./.

37 36

RASPUNS: Ne plecând cu un program ,nu era fixat asupra acestui lucru, însă, evident că dacă considerăm că acest lucru este necesar pentru Tară noastră ,o făceam.

37

ss/I.Mihalache.

26 .VII.1947.

38
37
38
4 August 1947

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul ION MIHALACHE, fiind interogat
declar următoarele:

În străinătate intenționez să mă întâlnesc, mai
întâi în Elveția, cu persoanele cu care aveam legături
politice în țară: GAFENCU, VISOIANU, DAVILLA, NICULESCU
BUZESTI, poate în Franța cu CARAMFIL /care nu a fost
membru al partidului/ și eventual în Anglia cu CORNEL
BIANU, și chiar TÎLEA /deși acesta nu mai era membru
în partid/

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin
și semnez propriu.

ss/I. Mihalache.

~~39~~ 38
~~39~~

DECLARAȚIE

Urmare Declaratiilor anterioare, precizez :

De propunerea MACEK am luat cunostintă in modul următor :

DI MANIU mi-a dat să citesc o scrisoare in limba română a Dlui CITTA DAVILLA, la care era anexată o propunere scrisă si in francezește, emanând dela DI MACEK.

Le-am citit in prezenta Dlui MANIU și i-l-am restituit îndată.-

Accasta propunere n'a fost discutată nicodată in Biroul Partidului cel puțin in prezenta mea, sau cu știința mea .-

/ ss/ ION MIHALACHE,

4 aug. 1967

40 39

40

D E C L A R A T I E

Privitor la gărzile țărănești care au funcționat la alegerile partiale din 1936 în Mehedinți declar:

Erau în luptă doi candidați : OCTAVIAN COGA din partea partidului GOGA cuzist, susținut de guvernul TATARASCU care nu-i pusese contra candidat- și DI NICOLAE LUPU candidat al partidului național țărănesc.

Candidatul susținut de guvern /GOGA/ adusese formațiunile cuziste din cele mai multe județe ale țării, care erau protejate în propaganda lor agresivă de poliția și jandarmeria pusă la dispoziție de guvern.

Conducând împreună cu DI LUPU Campania Electorală a P.N.T., am cerut prin diverse telegrame și convorbiri cu Inspectoratul General al Jandarmeriei. Venit la fața locului, alungarea elementelor străine din județ, am imaginat și organizat așa numitele gări țărănești, chemând echipe de luptători mai curajoși dela organizațiile noastre din țară în special dela județele apropiate.

Lupta a fost făcută după câteva zile sau săptămâni. Ca să putem circula prin sate, foloseam metode apropiate de cele din Campanie :

Automobil de avangardă, ~~camion~~ camion de elemente de așa zisele gărzi, fruntasii partidului care voiau să fie în adunării etc.

Evident, controlate de jandarmi în fiecare sat elementele noastre erau neînarmate.

Rezultatul a fost atins. Guvernul a dispus evacuarea județului de toate elementele străine de județ și cu mici incidente ca excepție, alegerile au decurs în relativă liniște, candidatul P.N.T. câștigând în alegeri.-

- Despre gărzile IULIU MANIU. Când am auzit de cele făptuite în Ardeal de "GĂRZILE ASA NUMITE IULIU MANIU" le-am întrebat pe dl IULIU MANIU, ce este cu aceste gărzi și dacă au vre'o legătură cu partidul.

Dsa mi-a comunicat că nu numai cu Partidul nu au nici o legătură, ci nici cu Dsa personal - în afară de aceea că i-am împrumutat numele fără să-i ceră

41 80

consimtământul. Am inteles că si Dna desavociază faptele ce li s'au atribuit.

Am fost satisfăcut cu această explicație.

Partidul național țărănesc, ca partid de opinie publică, duce lupta la lumina zilei. Formațiile de socs sunt ~~exgaxi~~ apanajul partidelor care se bazează nu pe opinie publică ci pe lovituri date de minorități înarmate, îndrăznețe si anume instruite.

A se abate dela linia lui firească de dezvoltare si unde se simte tare, ar însemna să părărească terenul ce i e propriu si să primească lupta pe un teren ce nu-i ~~apax-tix~~ este firesc. De aceea, nu a putut concepe să se transforme în partid de luptă cu formații para-militare.

„GARZILE de apărare a urmelor” care funcționează numai în timpul alegerilor numai în centrele unde unele sunt amenințate de frondă oficială, și fără arme și în scop de apărare contra furtului sau falsului - nu sunt „detasamente de soc”.

ASUPRA CAZULUI DELA 8 NOEMBRIE.

Cred că justiția care s'a ocupat de această chestiune, a făcut lumină.

Respect hotărârea justiției.

Personal, după știința mea, la 8 Noiembrie a fost o manifestație spontană a populației Capitalei pentru M.S. Regele MIHAI care-și serba onomastica. Elemente din organizația național țărănistă din Capitală s'au adăugat ca făcând parte din această populație însufletită de sătfele de sentimente pentru Suveran.

Dacă individual se vor fi găsit elemente care să se abată dela manifestația pașnică, ele au fost deferite justiției si justiția s'a pronunțat.

6 August 1947 Continuare /ora 2 noaptea/

ASUPRA CAZULUI ÎNTÂMPLAT LA MEDIAS

Nu am cunoștință personal de căle întâmplare.

Știu că am făcut obiectul justiției si respect hotărârea justiției.

În legătură cu atitudinea noastră față de cei condamnați de justiție, membri a-i partidului nostru.

./.

42 81

Personala cred că ei vor lămurii forurile partidului asupra vinei constatate; si forurile partidului vor decide dela caz la caz dacă condamnările sunt disqualificative or nu pentru a păstra calitatea de membru.

X

X X

Este ora 2 noaptea cel puțin fac apel să fiu amânat mâine. Sunt în 24 zi, în care noptile mă scol din 1/2 oră în 1/2 oră, suferind de lombosciatică pe un pat de ciment, de saltea suptire.-

Intrebare Ce stiti despre organizatia Sectiei militare P.N.T. si ce cunostinte aveti despre proiectul de organizare intocmit de generalul GHIORGHIESI.

Răspuns . Sectia militara este o sectie profesionala făcând parte din organizatia Capitalei P.N.T.

/Sectiile profesionale functioneaza în baza unui Regulament al org. Capitalei, urmărind ca prin adunarea celor din aceiasi specialitate profesionala, să desbată, prin prisma programului partidului, problemele cu caracter de specialitate, sau profesional interesând mai de aproape categoriile respective./

Sectia profesionala militara cuprinzând pensionari sau desbea câti fosti militari este condusa de G-ralul NEGREI.

G-ralul NEGREI fusese la început înserinat cu un comitet /de conducere departid centrală/ să se ocupe de organizări de sectii militare în diferite judete cu centre orășienești mai importante./unde deci ar putea functiona o astfel de sectie militara similară celei din Capitală.

Păstrând ambele însărcinări eram oarecare concluzii si nemulțumiri în conducerea sectiei militare din Capitală.

Pentru înlăturarea acestor concluzii, G-ralul GHIORGHIES mi-a scris o scrisoare, urmarea să întâlnescă pe cei doi generali pentru a discuta împreună si a găsi o cale mai limpede de lucrare în sectia profesională.

N'am dat însă urmărire negăsind timp liber.

Scrisoarea trimisa mie pe atât îmi amintesc nu cuprinde altceva decât chestiunea de mai sus.-

INTREBARE :

Ce cunostinte aveti despre proiectul de organizare militara a sectiei de partid intocmit de G-ralul BARBU.

RASPUNS: Imi amintesc ca G-ralul BARBU mi-a trimis un proiect de lege de organizare a Jandermeriei /dacă nu mă înșel și a Politiei/ ce urma să fie discutat în cercul de studii, la început în secția militară ca să aflu și părerea mea. Nu am avut timp să-l citesc.

INTREBARE: Ce legături ati avut cu Dl. G-ral ANTON?

RASPUNS: Corespondenta de 2 sau 3 scrisori. Una privind o reclamație împotriva unui șef de post.

Alte / sau alte 2 / privind descoperirea unui dosar dispărut în cercetările jandermeriei Dâmbovită, privitor la omorârea unui țaran / BIRCEANU / din Bencăcioc Muscel, de un camion în comuna Bădulești.

Dosarul s'a descoperit în urma reclamațiunii văduvei / ELISABETA BIRCEANU / însoțită de scrisorile / sau scrisoarea mea trimisă Dlui general ANTON ca formă obiect de jud. Trib. Târg.

Personal o singură dată l-am cunoscut și am schimbat un cuvânt nu-mi aduc aminte în ce împrejurare.

INTREBARE : Cine supraveghea activ organizația profesională din Capitală și provincie.-

RASPUNS : Subsemnatul în Capitală în calitate de președinte al organizației național țărăniște din capitală secondat de ing. POPESCU BOTOSANI în calitate de secretar adjunct în capitală cât privește provincia, existau comitete de îndrumare / depinzând de organizația centrală / numai pentru câteva profesii militare.

6 August Continuare

Inginerii, doctor / aceeași situație ca la militari adică deocamdată același comitet pentru capitală și provincie / și muncitori.

Intrebare Cine ținea legătura permanentă între secția militară și conducerea permanentă.-

Răspuns Secretarul secției militare / colonelul STOICA / și secretarul adjunct. Inginerul POPESCU BOTOSANI. Acestea imi este declarația pe care o sustin.

/ I MIHALACHE

44 43
44

DECLARAȚIE

Subsemnatul, I MIHALACHE declar în continuare următoarele :

Intrebare Cine stiti dvs. că ar fi autorul memoriului privind problema dunării, memoriu mentionat într'una din declaratiile Dvs anterioare.

Răspuns Nu pot spune numele, mai ales că nu sunt sigur care din două persoane./nici una, membră a P.N.T./.

Intrebare Ce considerente vă determină să nu sivulgati numele celor două persoane.

Răspune Două cnsideratiuni : a. nu pot pronunța nume de care nu sunt sigur, b. autoritatea anchetatoare are de sigur mijloace de a afla și pe altă cale.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și semnez propriu.

8 August 1947.

/ss/ I MIHALACHE

45
43

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE, în continuare declar
Intrebare Conform statutelor, pe ce cale
urmează să fie înaintate partidului, lucrări emanând
dela membrii și partidului.

Răspuns Statutul nu precizează, deci lăasă
deschise mai multe căi.

- Si trimitere directă secretariatului
" Centrului de documentare și studii" / organ auxiliar
al centrului /

- Si prin organizatiile județene / inclusiv
a capitalei/.

- Si prin sectiile sau cercurile profesio-
nale care iau dese ori caractere de cerc de studii pen-
tru problemele de specialitate.

- De când acestea functionează, astfel de
marii sunt luate în discuție de obicei întâi în aceste
cercuri profesionale.

Intrebare În ce cazuri membrii partidului
pot înainta lucrării direct forurilor de conducere ?

Răspuns Statutul nu arată astfel de cazuri
lăsând la aprecierea fie a persoanelor care redactează
fie a organizatiilor politice de care depind direct ace-
ste persoane; Sau când sunt cerute direct de centru/fie
centrul de documentare și studii, fie conducerea centra-
lui sau la dorința sau rugămintea personală din partea ele-
mentelor din conducerea de partid.

Intrebare Ați primit lucrarea din partea
Căminului CIOROIU pe care v'a înaintat-o personal.

Răspuns Da, precum am arătat, privind reorga-
nizarea de viitor a avistiei române.

Intrebare A fost înaintă această lucrare de
comandorul CIOROIU și pe una din căile arătate în răs-
punsul la întrebarea nr. 1 ?

./.

46
45

Răspuns Nu știu . Mie mi-a spus că va înainta
și în secția militară/ pe cât îmi amintesc/

Intrebare Cum vă explicată că Dl comandor
CIOROIU va înaintat Dvs personal lucrarea sus mentio-
nată.

Răspuns Nu e caz unic. Posed un dosar deasemenea
memorii. Autorii mă puneau la curent cu inventiile lor
fie din condescendență personală, fie pentru faptul că
știau că mă ocupasem cândva cu problemele programatice.
Cei mei mulți mă rugau să le citească și le spun observa-
țiile mele spre a ține seama de ele în redactarea ulti-
mă, înainte de prezentarea 'oficială' / ca să zică așa/

Când aveam timp o făceam cu plăcere.

Înteleg prin probleme programatice probleme
de organizare de stat de institutii economice tehnice
etc, despre care programul nu dă amănunte.

Intrebare Vă amintiti să-i fi cerut comandorului
CIOROIU lucrarea prind aviația-susmentionată-

Răspuns Nu am cerut-o. Mi-a fost prezentată
din proprie inițiativă.

Intrebare Vă amintiti să fi cerut sau să mai
fi primit lucrări cu caracter militar, fie de la membrii
ai partidului fie de la alte persoane.?

Răspuns Nu-mi amintesc să fi mai primit sau să
fi cerut lucrări cu astfel de caracter după epoca de
studiere a programului general din 1935 / în afară de
cea cu reorganizarea jandarmeriei și a poliției, a genera-
lului BARBU/

Scosta îmi este declarația pe care o sustin

SS6 I MIHALACHE

6 August 1947.-

47-46
47

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE declar în continuare următoarele :

Intrebare Vă este cunoscut dacă MITUS IONESCU, în calitate sa de auxiliar al secretariatului clubului P.N.T. are vreo atribuție în legătură cu secția militară ?

Răspuns Nu . MITUS IONESCU în calitate sa de mai sus era obligat să aibă contact cu secretariatele tuturor sectilor profesionale si atuturilor celorlalte formati politice din capitală.-

Sectoarele de culori, de circumscripție; Deasemenea : secretariatul general cercuri de studii, tineret etc. , în vederea aranjării sedintelor pe camere si ore libere.

Nimic special si în plus pentru secția militară.
Declar sustin si semnez .

/ss/ I MIHALACHE

6 August 1947.-

48 47

48

D E C L A R A T I E

Subsemnatul I MIHALACHE declar in continuare următoarele :

Intrebare Dace mijloace ptogandistice se folose sectia militară in sfera partidului ?

Răspuns Mijloacele obișnuite a altor sectii : Program, manifeste, conferinte, legături personale / dela om la om/ răspândirea gazetei partidului.

Intrebare Ce ofiterii membrii ai P.N.T. ati întâlnit la Dl MANIU.

Răspuns Imi amintesc de Dnii Gral NEGREI Gral BARBU, Col. STOICA, Cdor MOCANU și CIOROIU.

Intrebare In afară de gral PAUL TEODORESCU ce alti ofiterii superiori mai cunosteti.

Răspuns Repet nedumerirea mea in ce priveste intrebarea cu continut asa vag. Desigur că cunosc foarte multi ofiterii superiori si dacă as avea un tablou as preciza multe nume. Ca să răspund la intrebare totus cu cece imi pică imediat in memorie mă execut gral IOSIF TEODORESCU din Muscel cu care am făcut războiul in 1916-18 .

Gral OPRIS, idem

Gral magistrat CONSTANTINESCU I fost prefect la Muscel după 23 Augsut 1944 .

Gral CARBUREANU M. cu care am făcut războiul in 1916-18.

Gral MIHAESCU / fratele inginerului MIHAESCU STEFAN.

Gral SICHITIU care fusese cântva membru/ chiar candidat al P.N.T.

Gral STOENESCU inainte de a fi ministru

Gral ANTON pe care l-am văzut odată, si multi altii care nu-mi vin in memorie. Nici unul din cei de mai sus nu estemembru ai partidului national țărănesc. / repet Gral SICHITIU fusese până la disolvarea partidului si inscrierea in F.R.N.

49 88
Intrebare Vă amintiti să fi primit din partea edorului CIOROIU o scrisoare prin care vă instințe că a adus la bun sfârșit majoritatea însărcinărilor primite in care pomenea de un general T?

49
Răspuns Nu-mi amintesc.

Intrebare Vă amintiti să fi văzut sau să fi luat cunostință despre un memoriu întocmit de generalu STEFANESCU destinat generalului PAUL TEODORESCU ?

Răspuns Nu-mi amintesc

Intrebare Vă amintiti de un memoriu emanând del gralul STEFANESCU, memoriu incredintat Dlui GHITA POPP spre a fi predat Dlui IULIU MANIU.

Răspuns Revin prin prezentul răspuns si asupra răspunsului dat la intrebare nr. 5 Dacă este vorba de graul PETRE STEFANESCU, care imi revine in memorie stiu că mie prezentat cândva un memoriu privitor la reorganizarea armatei- si o serie de articole care apoi au fost publicate de Dna. la Dreptatea .

Nu am cunostință de un memoriu incredintat de Grelul P Ștefănescu spre a fi predat Dlui MANIU prin Dl GHITA POPP.

Nu stiu dacă generalul P STEFANESCU mai este membru al P.N.T.

La sectia militară, la sedintele la care am participat nu l-am văzut.

Declar, sustin semnez.

6 August 1947

/ss/ I MIHALACHE

50
39
30

D E C L A R A T I E

Subsemnatul ION MIHALACHE, interogată fiind,
declară în continuarea următoarelor :

Intrebare Ce ofiteri activi sau sau fosti în
cadrele armatei cunoașteți ?

Răspuns Este imposibil să spun din memorie
numele tuturor unor astfel de ofiteri- Dacă as avea un
tabel în fața mea as spune pe care dintre dânsi îi cunosc.

Îmi sunt în memorie aceia cu care în ultimul
timp am venit în contact în cercul profesional al mi-
litarilor (rezervisti sau deblocați) din partid: Gr. Ne-
grei, gr. Stoica, gr. Gheorghies, colonel Stoica, Comandor
Mocanu, Comandor Cioroiu, General Barbu, General Zorzor
și alții care nu-mi vin imediat în memorie.

Am cunoscut cândva și pe generalul PAUL
TEODORESCU despre care nu-mi amintesc să-l fi văzut
mai de curând ca cel puțin 2-3 ani.

Intrebare Ce material scris ați primit
de la general GHEORGHIES EMIL în afară de scrisoarea
privind problema disjungerii conducerii secției mili-
tare din Capitală și pe țară.-

Răspuns Mai de mult am primit niste articole
pentru gazetă cu caracter doctrinar.-

Subiectul fiind : "Țăranii" au partidul lor
firește P.N.T ".

Câteva timp nu am știut de unde sunt /este
posibil să fi ~~memorizat~~ uitat numele celui ce mi le lăsa-
se/ Mai pe urmă am identificat autorul, Dna spunând
că mie-a lăsat la gazdă / sau mi le-a încuvințat,
nu-mi amintesc.

Le-am citit în parte, cu unele observări
restituindu-le pentru revizuire și tipărire eventuală
de borsură.-

Intrebare De câte ori a venit Comandorul
CIOROIU la Dns aici ?

Răspuns Pe cât îmi amintesc , în 3 rânduri

./.

57/50

Intrebare Cu ce ocazii v'a vizitat CIOROIU ?

Răspuns Odată când s'a prezentat, odată când ~~mi~~ a predat un proiect de studiu de reorganizare a aviației în viitor ; / a aviației românești / ; și odată ca să-mi prezinte pe generalul aviator / nu-mi amintesc numele / : GHERCHIAN ? / Fost subsecretar de stat / sau ministru al aerului / care nu făcea și nu face parte din partidul național țărănesc.

Intrevederea cu acest general a avut loc cel puțin cu 5-6 luni în urmă.

Intrebare La-ți mai văzut pe comandorul CIOROIU în afar vizitelor menționate ? și unde anume ?

Răspuns Imi amintesc și odată întâmplător la Dl MANIU / locuințe LEUCUTIA str Schitu Măgureanu / și la o sedință a cercului militarilor la care am luat parte.

Intrebare Ce contact avea Dl MANIU cu secția militară.

Răspuns Cu secția militară din Capitală nu avea contact funcțional direct aceasta depinzând de subsemnatul / ca președinte al organizației din capitală /.

Dl General NEGREI însă, nu fusese însă înlocuit dela conducerea comitetului de organizare de cercuri militare în alte județe din țară. - Ca atare păstrând încă și această calitate era obligat să țină contact și direct cu președintele partidului. În ce a constatat acest, contact nu m-a interesat.

Intrebare Care dintre ofiterii menționați la răspunsul întrebării nr. 1 sunt membri ai P.N.T.

Răspuns Generalul NEGREI, generalul STOICA Gral GHIORCHIES, colonel STOICA Cdr. MCCANU, Cdr CIOROIU Gral BARBU, general ZORZOR.

Aceasta imi este declarația pe care o sustin și semnez propriu.

I MIHALACHE,

5231

52

DECLARAȚIE

Rectificare

Ieri, în interogatorul luat de Dl Prim comisar șef RADESCU, am făcut o regretabilă confuzie/ datorită oboselei de atenție și memoriei, din pricina nedormitului nopți, regimului de ziua etc. Nu este vorba de generalul PETRE ȘTEFĂNESCU, de care nu-mi amintesc să-l fi cunoscut, ci de generalul PETRE VASILESCU pe care l-am cunoscut. Acesta este generalul, care, cu peste un an în urmă mi-a adus niste articole ce au apărut apoi în "DREPTATEA" în mai multe rânduri numeroase. Nu cred că mai face parte din P.N.T. De peste un an nu l-am văzut nici la club, nici la secția militară, nici în altă parte.

/ss/ I MIHALACHE,

7. Aug.

33

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE, declar în continuare:

INTREBARE: Care este modul de organizare și funcționare al secției militare P.N.T.?

RĂSPUNS: Acela despre care am mai dat referințe de câteva ori și înainte:

1/. În cadrul organizației Capitalei, funcționează paralel cu organizațiile fixe de codre /adică: organizație de culoare și organizație de circumscripție/, așa zisele organizații sau Secții profesionale /profesori și instituții/, medici, ingineri, preoți etc. etc.. Între acestea și secția Militară. Nimic nu prevede Regulamentul sau vre-o dispoziție a organizației politice conducătoare, ceva deosebit, în plus sau în minus, pentru secția militară.

În secția militară, intră membrii de partid foști militari activi și anume: ofițeri trecuți în rezervă /cel mai mulți/ sau deblocați /mai puțini/. După noile reglementări oficiale de stat, ar putea intra și ofițeri activi /având drepturi politice egale cu toți ceilalți cetățeni și liberi fiind a se înscrie în partidele politice/, dar nu cunosc să avem membrii dintre ofițerii activi.

Membrii unei secții profesionale sunt, firește, membrii și ai partidului și ea atare trebuie să fie înscrisi și la circumscripția unde domiciliază.

Ei își aleg un comitet din sânul lor care conduce funcționarea.

Funcționarea constă din aranjarea unei serviri de gădinte în care se dezbate probleme ce interesează specialitatea corpului respectiv, atât în ce privește interesele profesionale cât și specialitatea respectivă /la medici probleme de organizare sanitară, la militari: probleme de reorganizare militară etc.

54 33

Concluziile sau propunerile se aduc /cele mai importante/ la cunostinta forurilor partidului sub formă de propuner sau desiderate.

Acesta este stagiul organizatiilor sau sectiilor profesionale până aci /organizarea lor fiind în curs/.

Ar urma ca forurile superioare de partid /biroul si conducerea Capitalei/ sau să si le însuşească şi supune forurilor centrale direct sau să le propună studiului mai amănunţit al organismului de specialitate al organizatiei centrale: centrul de documentare si studii, ale căror concluzii vor forma temelia proiectelor /sau antiproiectelor/ de legi, când partidul va fi în măsură să le legisferaze.

Astfel sectia profesională devine un auxiliar al centrului de documentare si studii.

Sectiile profesionale sau nascut din necesitatea contactului mai intim între membrii de aceiaşi profesie, pentru a prin convorbiri, conferinţe, memorii etc. să-şi examineze nevoile si problemele de specialitate prin ideologia si programul partidului si astfel a utiliza mai cu folos timpul petrecut împreună.

II. - Formal /mai mult decât efectiv/ a functionat si pe lângă organizatia centrală câte un comitet profesional menit a pune în functie astfel de organizatii profesionale în judeţele cu suficiente elemente care să facă viabile astfel de sectii; dar nu pentru toate felurile de profesii care functionează la Capitală.

Astfel au functionat: Comitet pentru medici, pentru ingineri, pentru muncitori, pentru militari.

Sarcina acestora era ca împreună cu conducătorii organizatiilor judetene să initieze functionarea sectiilor profesionale acolo unde sunt suficiente elemente ca să-şi aleagă comitet să aibă câtevazeci de membrii /cel puțin/ etc.

Preocupat cu organizatia Capitalei, nu stiu în câte judeţe din provincie au putut lua nastere si dacă functionarea a fost reală sau pe hârtie.

În fapt, în restul ţării, în ultimul an activitatea partidului s'a concentrat mai mult în organizarea cadrelor în vederea sustinerii bătăliei electorale, iar după alegeri în activitate de eliberare si ajutorare a victimelor alegerilor, precum si celor închisi ulterior /în Aprilie, mai si Iunie/.

53 59

III. - În timpul campaniei electorale secțiile profesionale din Capitală n'au mai avut o activitate specială, ei membrii lor au luptat în cadrul organizațiilor de circumscripții.

În ziua de alegeri comitetul secției militare a desemnat o gardă specială pe lângă Dl. IULIU MANIU, care candida în fruntea listei din Capitală.

Toate cele de mai sus au mai fost scrise în cursul interogatoriilor luate. Ele constituie aplicarea unui regulament de organizare al Capitalei alcătuit conform Statutelor, lucrări cu caracter oficial și public.

ss/I. Nihalache.

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE, în continuare declar:

Întrebare Când a-ți primit de la generalul BARBU proiectul de organizare al jandarmăriei și poliției.-- și care este în esență conținutul acestui proiect.-

Răspuns Cel puțin 5-6 luni în urmă.-

Nu l-am citit, neavând timp. Deaceia repet, nici nu-mi amintesc dacă privea și poliția sau numai jandarmăria.-

Am multe astfel de memorii? destinate Cercului de Studii, pe care nu am avut timp să le citesc, date fiind împrejurările politice din ultimul an.-

Imi amintesc că odată cu acest memoriu, generalul BARBU mi-a dat și un tabel / listă / de lucrările de specialitate ce a tipărit sau publicat pe când avea rolul de conducere la Jandarmărie.-

Întrebare Ce material a-ți primit de la generalul Gherghies Alexandru?

Răspuns Precum am mai răspuns câte-o dată ori?

- a.- o scrisoare privind funcționarea comitetului din capitală / divergentă cu Dl. gref. NEGREI/
- b.- niste articole sau material pentru articole a căror text era că, tărani au partidul lor firesc, partidul național țărănesc.-

L-am văzut în parte, i le-am restituit pentru a le mai revizui înainte de publicare. Nu știu dacă a publicat ceva ori nu din ele.-

Întrebare Dacă a-ți studiat memoriul și studiul asupra vieții primite de la Cdor CIOROIU?

Răspuns Nu le-am studiat mi-am aruncat ochii și pe cât știu Cdorul CIOROIU și-a luat în pofă ceea ce mi-a prezentat.-

Întrebare Dacă un partid politic are cădere de a se ocupa de elaborare de planuri și studii militare.-

52 56
57

Rapuns Aci, in memoriile de organizare militare care au format obiectul intrebărilor nu se vorbea de plenuri militare concrete ce apartin forurilor pur militare.

De organizarea armatei ce și de organizarea Institutiei de Stat; un paritiă politic care a mai guvernat si care se crede in măsura a mai guverna , este dator, nu numai ere cădere să se ocupe pentru a solutiona la timp îndmai de aporape cunoștințele in cauză.-

Acceasta imi este decalartia pe care o sustin si subscris.-

/ss/ I Mihaleche,

58
57
8 August 1947
58

DECLARAȚIE

Subsemnatul I. MIHALACHE în continuare declar:

- "Centrul de Documentare și Studii", organ statutar funcționând pe lângă conducerea centrală, era împărțită pe secții sau specialități conduse de către un referent.

Problemele de partid erau indicate de conducerea partidului sau conducerea centrului: /Presedinte și Vicepresedinte 1 secretari 4 referenți/ sau își făcea fiecare secție un program al ei pe care îl făcea cunoscut și forurilor superioare; acest program era referitor la problemele importante aduse de împrejurări în discuție publică.

- "Secțiile profesionale", făcând parte din org. Capitalei - tin și ele conferințe cu caracter de specialitate interesând pe membrii lor. Secția militară poate ține pentru membrii săi conferințe privind reorganizarea armatei etc.

Am participat la una din sedințele secției militare a organizației Capitalei, la care a vorbit G-ralul NEGREI nu sunt sigur dacă și Col. STOICA de care îmi amintesc că era prezent ca secretar - precum și subsemnatul precizând notiunile: Centrul de Documentare și Studii, Secție profesională, Conferințe ale Secției profesionale și rostul lor.

G-ralul NEGREI a făcut la început o expunere a activității Secției Profesionale Militare până în acel moment.

În secția militară, erau cel puțin câteva zeci de membrii dintre care mulți ofitieri superiori /Generali, Coloanei etc./, cu decorații, cu prestigiul dobândit în armată etc.

Un program de conferințe întocmit de un comitet compus din astfel de elemente, inspira destulă încredere de seriozitate, ca să poată fi început în executare.

./.

59 18
59

Conducerea org, Capitalei, ocupată cu punerea în funcție treptată a celorlalte secții profesionale și cu desăvârșirea "Organizațiilor de Cadre" /culori, circumscripții/, nu a socotit indispensabil să verifice acest program de conferințe începătoare - sigură fiind că ele sunt compatibile cu interesul general de Stat.

- Dl. G-ral GHEORGHIES, din contactul, de altfel limitat avut cu ~~xxx~~ mine, mi-a făcut foarte bună impresie.

- Despre conferința D-lui Col. STOICA, eu nu-mi amintesc nu conțez cele ce afirmă Dl. G-ral GHEORGHIES, dar, repet, eu nu-mi amintesc o astfel de conferință; poate după plecarea mea din ședință.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin.

ss/I. Mihalache

60 59
60

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MINALACHE, în continuare declar :

Întrebare Ce ati discutat cu DI GAFENCU înainte de a primi MINISTERIATUL de Externe dela Regele Carol ?

Răspuns Încotîr pe Regele Carol în căldătoria făcută în străinătate / Franța Anglia etc./ în calitate de director de gazetă / ARGUS

Mi-a spus că fusese dorinta Regelui Carol să neargă și el între alți directori și că în cursul căldătoriei nu au stă de vorbă.

- " Dar a adăugat - sunt în drept să presupun că ar intentiona să-mi propună Ministerul de Externe .

Dacă acest lucru s'ar îndeplina sunt datpr să vă previn - și pe DI MANIU și pe DI, - că nu as putea refuza pentru două motive :

a. - Eu mi-am făcut o preocupare specială din probleme de politică externă și dacă Regele mi-ar cere concursul, nu l-as putea refuza ;

Cred că as fi util Tării cu cunoștințele mele ; mai ales în vremuri ca astăzi : și

b. - Situația mea materială depindea de situația la ARGUS ;, un conflict cu Regele Carol , m'ar îndepărta de acolo .

Am dat în sensul citării cuvintele de mai sus, întocmai / Le-am mai reproșat și în alte împrejurări /.-

Întrebare Dacă activitatea Dlui GAFENCU în străinătate a fost dirijată de către Partidul Național Țărănesc din țară și dacă a primit instrucțiuni în acest scop.

Răspuns Sunt încredințat că activitatea Dlui GAFENCU, după plecarea din țară a fost personală ; De altfel în primul an, pe cât știu, ea s'a concentrat în scrierea a două cărți și articole de gazetă. / Și că și activitatea din timpul tratativei dela Paris / în vederea încheierii păcii / a fost inițială tot personală concentrându-se probabil și cu elemente românești mă de seamă ce avea la îndemână.

61-60 61

/ de av. I CRETEANU/ Mai pe urmă însă, simtând nevoia unei documentări mai complete, a cerut date suplimentare de la partidele politice din țară ; și conducerea partidului național țărănesc/ Președintele/ i-a trimis diferite memorii lucrate de specialiști / memorii ce nu au trecut din ferurile partidului - de altfel Președintele având în seamă aceea, depline puteri de la Com. Cl. însă dinaintea de " Regimul Antonescu "/
Aceasta îmi este declarația ce susțin și semnez, -

9 August 1947.-

/ss/ I. MINALACHE

62 61
~~62~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul I MIHALACHE, în continuare declar :
Intrebare De când cunoașteți pe Dl Colonel

STOICA ?

Răspuns De dinainte de Regimul Antonescu, ca fiind membru al P.N.T.

Stiu că a fost secretar general la Ministerul Incestrării Armatei, cu consimțământul Dlui IULIU MANIU ca tehnicianu.

Au avut în acel timp, la Minister, contact în două rânduri, prezentându-i una sau două cereri spre aprobare. Nu-mi amintesc ce anume cereri / au fost făcute în scris / Este probabil ca a doua oară să fi fost după rezultat. / nu-mi amintesc /

Intrebare Dacă ati oprit pe generalul NEGREI de a se ocupa cu organizatia militara/sectii prof./ pe tară si dacă ati desemnat pentru această însărcinare pe generalul GHEORGHIES.-

Răspuns Am pus în vedere Dlui general NEGREI că s'a stabilit o înțelegere pentru clarificare de rapoarte precise, ca să aleagă între cele două.

Si l-am rugat să reflecteze și să mi se comunice.-

Înțelesesem că se decide pentru Capitală nu am propus pe Dl general GHEORGHIES pentru Tară. aceasta depinzând de Președintele Partidului.-

Intentionam să întâlnesc pe Dl general NEGREI, cu Dl GHEORGHIES, spre a discuta conținutul scrisorii acestuia privitoare la funcționarea celor două sectii.-

Declar și sustin.-

/ss/ I MIHALACHE.-

63-62
63

D E C L A R A T I E

Subsemnatul I. MIRALACHE, în continuare, declar:

INTREBARE : Care au fost motivele neînțelegerii dintre domnii: Generali NEGREI și GHEORGHIES?

RASPUNS : Pe cât știu, din convorbiri cu dânsii și o scrisoare de la Dl. G-ral Gheorghies, aceste neînțelegeri priveau funcționarea sectiei comitetului sectiei profesionale.-

Cerusem D-lui G-ral NEGREI să despartă comitetul E.K.pr. Sectia Capitalei, de comitetul E.K.pr. restul țării, și D-sa să aleagă prezidarea uneia din cele două. Dl. G-ral NEGREI se decidea mai greu.

Dl. G-ral GHEORGHIES mi-a scris o scrisoare în termenul dorit de mine și care era aceluși reglementar.-

Rămăsese să-i întâlnesc ca să aranjăm întâlnirea n'a mai avut loc evenimentele precepitându-se.

În sedința la care subsemnatul am luat parte și la care Dl. Col. STOICA a vorbit ceva, dar nu-mi amintesc ce anume - se tranșase teoretic despărțirea între secția profesională militară a Capitalei, și cea din restul țării, în fapt însă nici azi nu s'a despărțit prin două comitete deosebite. Tocmai aceasta era chestiunea ce-mi propusesem să rezolv cu cei doi domni generali. Eu l-am considerat ca al Capitalei și am lucrat cu el ca atare --

INTREBARE : În ce calitate aveți să rezolvați problema de mai sus ?

RASPUNS : În calitate de Președinte al Organizației Naționale-Tărâniște din Capitală, care aplicăm noul regulament de organizare al Capitalei, atât în ce privește organizațiile zise "de cadre" /adică de culori și circumscripții/, cât și a secțiilor profesionale din Capitală.

Secția profesională militară avea legătură indirectă cu centrul de studii și documentare întrucât concluziile conferințelor mai importante, urmau să fie supuse examinării centrului de documentare și studii.-

./.

64 63
Atât centrul de documentare și studii cât și secțiile profesionale lăzrau în cadrul ideologiei programului partidului.

În ultimul an -înainte și după alegeri- datorită înfrăjurărilor, Centrul de Documentare și Studii n'a mai putut avea o activitate intensă. Urmează să examineze activitatea secțiilor profesionale în ce privește conferințele avute și concluziile ce ar fi propus.

INTREBARE: Ați cunoscut pe comandorii MOCANU și CIOROIU ? și cu care din ei ați avut relații mai strânse?

RASPUNS: I-am cunoscut pe amândoi. Relații strânse n'am avut cu nici unul, dar de mai multe ori le-am văzut pe Dl. Comandor MOCANU, în calitate de membru al "Biroului Presei partidului" ce funcționa pe lângă gazeta "Dreptatea".-

INTREBARE: Ce anume lucrare va prezentat Comandorul CIOROIU ?

RASPUNS: Un proiect de organizare a aviației.

INTREBARE: Ce anume activitate în partid avea generalul BARBU ?

RASPUNS: Nu știu dacă avea și ce anume -activitate în partid. L-am văzut de mai multe ori la Dl. MANIU, la Club, și a venit și la mine, mi-a prezentat o listă /tablou/ de lucrările D-sale /publicate/ decând era comandant al Jandarmeriei și un studiu de organizare al Jandarmeriei /mi se pare, cuprindea numai titlul de capitale/, nu-mi amintesc dacă era privitor și la poliție sau numai Jandarmerie.-

INTREBARE: Ce alți ofiteri va mai prezentat lucrări ?

RASPUNS: Dl. G-ral ACHILS DICULESCU: o carte, adresată aviatorilor /mai veche/

Dl. G-ral GHEORGHIES niste articole cu subiect "Țăranii au partidul lor fiecare" : P.N.T."

Dl. G-ral PETRE VASILESCU, articole care au apărut în "Dreptatea" prop. p. P.N.T.

De alții nu-mi amintesc acum. Nu știu dacă aceste lucrări erau prezentate ori nu și D-lui MANIU.

ss/ I. Migakage.

12 August 1947.

~~66~~ 67

~~66~~

PENESCU NICOLAE

62 65
14 Iulie 1947

DECLARAȚIE
=====

La declarația deja dată în dimineața acestei zile și la cerere prevăd:

Nu m'am gândit niciodată mai înainte să plec și n'am discutat cu nimeni vre'o modalitate de plecare.

Eram prea legat de țară și de familie și nu aveam nici un motiv de alarmă ca să mă determine la o asemenea măsură extremă. Dealtfel plecarea mea era incapabilă cu lozul pe care îl aveam în partid.-

Nici un membru important și activ al partidului nu părădise țara și nu era să fac acest lucru tocmai Secretarul General, deși în ultima vreme venea tot mai des până la noi sunări de măsuri represive contra frunțășilor Partidului National-Tărănesc.-

În dimineața zilei de 13 Iulie, Dl. MANIU a telefonat acasă la mine și a vorbit cu soția mea. Eu nu eram acolo. A rugat-o să mă vestească îndată ce viu că are o chestiune urgentă să-mi comunice.-

Mergând spre casă m'am oprit pe la Dl. MANIU, care era internat în sanatoriu Dr. "Jovin" din Bd. Dacia. Dl. MANIU mi-a spus că este un prilej unic și ultimul ca să mă pun la adăpost pentru că libertatea și integritatea mea corporală sunt în primejdie. Am refuzat. Dl. MANIU mi-a cerut să mă mai gândesc. I-am promis că îi voi da răspunsul după ora 7.

Am mers acasă și i-am comunicat soției mele propunerea D-lui MANIU. Soția mi-a răspuns că nu este de părere, dânsa a și plecat la țară, unde trebuia să ia ultimele măsuri pentru trădătorul care însope.-

Pe la ora 8 seara m'am dus la Dl. MANIU. Am găsit acolo pe Dl. MIHALACHE întors de la Dobresti. Am înțeles că Dl. MANIU ia făcut și lui aceiași propunere. Am comunicat D-lui MANIU, refuzul meu cu pretextul că nu plec fără soția mea și ea n'are loc.-

18 66
68

La ora 9, am plecat dela Dl. MANIU si dl. MIHALACHE si cu hotărârea să nu merg.-

Am întovărășit pe Dl. MIHALACHE, până la intersecția Bd. Dacia cu Calea Dorobanți. Eu n'am dus acasă. Soția mea s'a întors dela țară pe la ora 12.-

Putin timp înainte venise la mine un nepot al D-lui MANIU, care mi-a comunicat că este loc si pentru soția mea.

N'am întrebat pe Dl. MANIU cine merge cu avionul fiindcă nu eram doritor să plec. Am auzit numai cum spunea D-lui MIHALACHE că ar sta să se găsească la ora 3 într'un anumit loc pe Bd. Tache unde se va întâlni cu acei care organizează plecarea. Chestiunea nu m'a interesat.

Dl. MANIU mi-a comunicat prin nepotul său că va veni o mașină să mă ia la ora 2.

Când soția mea s'a întors dela țară si i-am povestit tot ce am spus, ea n'a vrut să meargă.

In acel moment eram impresionat de stăruința D-lui MANIU și de caracterul imperativ al dispozițiunii pe care mi-o dădea.-

Am căutat soției mele să mă utenze. D-na PENESCU s'a supus. Ea nu stia că nu avem formale de plecare in regulă. Nici n'a avut timpul să mă întrebe, fiindcă in timp ce eu îi apuneam că trebuie să mă supun D-lui MANIU, a sosit Dl. CARANDINO cu o mașină, precum si un alt taxi. Am făcut repede bagajele. Soția mea si-a luat puținele valori ce avea și am plecat. Undeva pe Bd. Carol mașina în care era Dl. CARANDINO, D-na CARANDINO și ILIE LAZAR, a oprit și am întâlnit pe Dl. MIHALACHE. Nu-mi aduc aminte dacă tot acolo sau mai departe staciona o altă mașină care s'a oprit în capul coloanei și din care a coborât un down și care s'a prezentat Dl. Dr. ȘAFENCU.

Am ajuns la 3 juminești la un punct care ni s'a spus că este un fost aeroport lângă satul Tâmbău.

Așteptând avioanele am cunoscut pe ceilalți domni și ni-am dat seama că toată chestiunea este absolut o fară sau o cursă. I-am comunicat impresiunea mea D-lui MIHALACHE și Dlui ILIE LAZAR, am vrut să coborâm bagajele din mașină și să le punem între niște saloami până când se ivește ocazia care să ne aducă la București.

Era prea târziu avioanele au sosit si mașinile au alergat spre ele. De aci incolo faptele se cunosc.

Repet n'am avut nici o mistuire, am executat dispoziția sefului meu politic si soția mea este o victima.

14 Iulie 1947.

as/N. Penescu

69 67

69

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, membru în Delegația Permanentă a P.N.T., și Secretar General al P.N.T., declar următoarele:

În ziua de 13 Iulie am fost chemat de Dl. MANIU la sanatoriu. D-rul JUVIN, care mi-a spus că trebuie să plec fiindcă viața mea este în primejdie. I-am răspuns că nu mă pot hotărî. Mi-a cerut un ultim cuvânt până la ora șapte seara.

M'am dus atunci și i-am declarat că nu pot merge, în orice caz nu plec fără soția mea care era la țară.

Soția mea a venit dela țară aproape de ora 12 noaptea. I-am comunicat dispoziția D-lui MANIU. Soția mea a refuzat să plece.

A venit aproape de ora 1, Dl. CARANDINO. În ultimul moment m'am decis să execut dispoziția D-lui MANIU și am silit pe soția mea să meargă cu mine, mai ales că merge și Dl. MIHALACHE.

Am plecat fără să știu unde ei cu cine mă întâlnesc. Spre dimineață am ajuns la un loc, care ni s'a spus de un domn că era în altă mașină că este PUNDULEA.

Abia când s'a luminat bine, am văzut că persoane mai erau, dar pe care nu le-am cunoscut niciodată. Unul din aceștia a explicat că vom pleca cu avionul care să aterizeze pe un câmp din apropiere.

I-am spus atunci D-lui MIHALACHE și D-lui ILIE LAZAR că totul pare o aventură și o farsă și eu nu vreau să merg.

Dl. MIHALACHE era de aceeași părere.

În acel moment s'au auzit avioanele și mașina în care eram a plecat pe câmp unde avionul ateriza.

Declar că nu am primit nici o misiune, că am urmat o dispoziție a D-lui MANIU, care pretindea să știu că viața mea este în pericol.

Soția mea a fost silită să meargă și nu are nici o vină.

ss/N. Penescu

14 Iulie 1947.

15 Iulie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul Nicolae Pănescu, răspund următoarelor la întrebările ce mi s'au pus în continuarea declarațiilor anterioare:

La ora 2 din noapte, când s'a întors soția mea dela țară, abia am hotărât să plec, aceasta în urma ultimei intervențiuni a D-lui MANIU, făcută printr'un trimis al său, care mi-a comunicat că este loc și pentru soția mea.

Am convins-o greu să mă urmeze, invocând nevoia continuării energizării de care sufere.

Niciodată înainte de 13 Iulie dimineața, D-l. MANIU nu mi-a spus că organizează plecarea mea în străinătate, că ar fi nevoie să plec pentru ure'o misiune politică și nu m'a ținut în curent cu acțiunile sale în străinătate. Nu mi-a dat decât rareori să citesc scrisori primite dinafară și acelea fără importanță. Ele continuau expozaresecare se citeau în ziare.

D-l. MANIU mi-a comunicat în mai multe rânduri că sunt expus la represalii din partea adversarilor politici și că este necesar să mă feresc cel puțin câțiva timp, în acest scop mi-a oferit camera dela Sovata.

D-l. MIHALACHE i-a spus că trebuie să se ascundă.

Într-o conversație între D-l. MANIU, MIHALACHE și eu, m-am întrebat ce urmează să se facă asupra - partidului ascunderea mea. Mi s'a răspuns că trebuie să mă ascund, iar D-l. MANIU, nu-mi poate suferi nici un loc.

Cu alt prilej, D-l. MANIU, mi-a spus că el este bătrân și - deși îi place viața - se împacă cu ideea suprimării sale, dar suntem încă vițuroși și trebuie să ne salvăm, chiar plecând din țară, dacă se poate.

La ora 9 seara, în ziua de 13 Iulie, când făcând fiind și D-l. MIHALACHE, am răspuns D-lui MANIU, că nu pot merge. Am înțeles că mai pleacă. După oarecare ezitare, mi-a răspuns că merge D-l. ILIE LAZAR și CARANDINO care sunt egal de amenințați. Nu am auzit vorbindu-se de o misiune dată acestora sau alt motiv pentru care au fost aleși acești.

./.

În ziua de 13 Iulie dimineața, cum nu voiam să plec, n'am discutat cu Dl. MANIU, consecințele pentru partid ale plecării mele. Nu știam la ora 11 dimineața să merg și ceilalți. Dl. MANIU nu mi-a spus nimic, numai seara și întrebând de mine mi-a comunicat numele celorlalți și atunci n'am deschiș discuția următorilor plecări noastre.

Cred că a fost o mare gresală. Oricare ar fi fost împrejurările, noi, conducătorii, trebuș să stăm la locurile noastre. Nu știu ce a determinat pe Dl. MANIU ca să ia această hotărâre. Poate - cum spune - că este ultima oară și ar fi plecat el - să se fi gândit la viața noastră. Poate să fi fost considerații interne de partid, date fiind curente manifestate în ultima vreme în partid asupra politicii lui generale, celiase făcuse să apară multe dezacorduri. Acesta a făcut necesar convocarea comitetului central.

La întrebarea în ce constau aceste deosebiri, răspund:

Cu prilejul ultimelor întruniri ale delegației permanente și sfatul parlamentar, unii fruntași au cerut participarea deputaților la debaterile Parlamentului și înțelegere cu reșimul.-

Intr-o ședință a Biroului, eu și cu Dl. MIHALACHE, am susținut cel puțin participarea din când în când a deputaților la Cameră.-

În alte ședințe a Biroului, Dl. MANIU a propus ca Delegația Permanentă să dea un comunicat în chestiunea Conferinței dela Paris. D-nii MIHALACHE, POPOVICI și eu mine, am cerut ca problema să fie lăsată Comitetului Central. În acest scop s'a schimbat data de 23 Iulie în aceea de 19 Iulie, când comitetul Central avea să examineze politica generală a partidului.

Cu toate că n'am vrut să plec, am cedat în ultimul moment la ora 12 în noaptea de 13 Iulie, insistențele D-lui MANIU. Am făcut o gresală care departe de a-mi pune viața la adăpost, fui compromiș azi cel puțin libertatea.

Dl. CARANDINO m'a văzut pe când fui făceam bagajele la ora 1 noaptea, când a venit ca să mă ia. Deci era o hotărâre de ultimul moment.

În continuare, la întrebarea cine a organizat și cine m'a determinat să plec, răspund precizând:

Prima convorbire relativ la plecarea ca era să aibă loc luni, am avut-o pe la ora 11 la Sanatoriul "Jovin" când am ajuns acolo erau - așteptând pe sală - D-nii COPOȘU, SERBAN GHICA și

7270 72

R.Boila - cred înduntru . Cei doi dintrîi mi-a spus că dl. Presedinte a dat dispozițiuni să fie ținut peste tot.

Rămăși singur - după ce a plecat Dl.BOILA - trimi undeva, Dl.MANTU mi-a spus următoarele cuvinte: "Este ultima ocazie când se mai poate pleca din țară, și cât țin eu la duminică, la integritatea dîmniații corporale". Măine dîmniața, și pleacă autoul. Am răspuns că nu pot pleca, în orice caz n pot pleca fără soția, la care știu că țin. Mi-a răspuns că n este loc pentru dînsa.

Eu am știut că soția mea nu vrea să meargă, deace la am dat acest ultim argument. S'a ridicat în picioare și mi-a adăugat să mergem la masă, peste sate și diseară să-i dau răspunsul. După aceea l-am întrebat de sănătate, fiindcă știu că în ajun îi fusese rău.

Când am plecat Dl.COPOȘU m'a întrebat dacă sunt îndurrit . l-am dat un răspuns afirmativ. Nu știu la ce s'a referit.-

La ora 11.30, aproximativ eram acasă. Am fost opera la 13 Iulie și nu puteam merge la țară. Fusesem dîmniața tr cută și mi-a fost rău. Am rugat pe soția mea să meargă acasă să vadă dacă dispozițiile mele au fost executate pentru sece și trece.-

La ora 7 aproximativ am telefonat D-lui MANTU car mi-a spus să vin la el. Când am intrat în cameră D-lui MANTU, am găsit spre surprinza mea acolo pe Dl.MIHALACHE. l-am spus de ce te-ai întors căci mi-ai spus ieri că vii luni. Dl.MANTU, m'a întrebat ce am hotărât. l-am dat același răspuns ca dîmniața. Am întrebat dacă merge cu Dl.MANTU, mi-a spus din inițiativa lui că merge și Dl.MIHALACHE, nu-mi aduc aminte atunci am aflat că merge și el. Am întrebat cine mai merge. Băi încă, și privind pe Dl.MIHALACHE, mi-a spus că mai merge domnii: ILIE LAZAR și GARANDINO, care sunt tot așa de amenințați; că față de el are răspundere personală.

Am spus ambilor domni că situația mea este grea, fiindcă dacă rămâne soția singură va fi anchetată și persecutată, iar puțină avere ce mai are va fi confiscată. Dl.MIHALACHE, mi-a spus că el este în aceeași situație. Am răspuns că soția mea nu are avere D-nei MIHALACHE. Am spus Le-am spus toate consecințele unui asemenea act față de familia mea și am plecat cu Dl.MIHALACHE. Rețin că înainte să ne despărțim

DI. MANIU a dat D-lui MIHALACHE, o notă sau un plan pe un
petec de hârtie de locul unde trebuie să se întâlnească cu
~~existența~~ celelalte persoane care pleacă și pe care nu le-a
numit. -

În momentul plecării mi-a spus ridicându-se în pi-
cioare: "Gândește-te bine ce faci, dacă rămâi ești și dăunăta
ca și ei în primăjdie" Am mers cu DI. MIHALACHE pe Bd. Dacia
până la intersecția cu Călea Dorobanți. Era ora 9, La despărți-
re i-am urat drum bun. El mi-a spus că merge și eu, până la ora
11 să dau răspuns. DI. MANIU îmi spusese același lucru, motivând
că la ora 11 vin la el "aviatorii".

M'am întors acasă pe jos. Pe la ora 11 seara am ve-
nit acasă la mine un nepot al D-lui MANIU, care mi-a cerut
răspunsul, adăugând: Unchiul propune altceva să plece. Am
răspuns că deoarece n'a venit delo tard nu pot răspunde.

Peste un ceas a venit soția mea. Este exact că după
prima conversație cu DI. MANIU i-am comunicat-o. Răspunsul ei
a fost negativ. A plecat la țară, pe la ora 2 după masă,
la întoarcere la ora 12 noaptea am întrebat-o ce a hotărât
și dacă a spus ceva băiatului. Mi-a răspuns că este o răspundere
și o greșală să plec și că n'a spus nimic băiatului. Atunci a
venit din nou nepotul Domnului MANIU, care n'a întrebat ce fă-
cîndcă este loc și pentru doamna și că unchiul dorește să
plec. Îmi trimite mașina pe la ora 1, fiindcă este o seară
desfundată de ploaie și face mult pînă la locul de plecare
pe care mi-l arătasem pînă atunci și nu știu dacă mi l-a spus
nepotul. DI. MANIU, nu mi-l comunicase și n'am vrut să-l întreb
ca eventual să nu fiu bănuț de indiscreție.

Cum pe la ora 1 noaptea a venit DI. CARANDINO ne-a
găsit în dormitor pe mine și soția mea făcându-ne bagajele
în grabă. Dela ultima vizită a nepotului am convins-o să merge
gă. -

74 71
16 Iulie 1947. 12

DECLARAȚIE

In continuare la declarațiile anterioare răspund la întrebările ce mi s'a pus, precum urmează :

1. Niciodată Partidul Național-Tărănesc n'a făcut politică anti-sovietică. In trecutul lui a dat dovezi multiple de prietenie către marea noastră vecină. Atitudini personale nu angajau partidul.

După 6 Martie 1945 se iscase totuși o ambianță de neîncredere față de partidul Național-Tărănesc. Unii din partid erau îngrijorați de această măsură. Dl. Emil HATIEGANU a fost -după câte-mi aduc aminte- fbsărcinat să risipească această atmosferă. Am avut impresiunea, în ultima vreme, că acest lucru este posibil. De aceea am aplaudat unele contacte încercate de un fruntas al partidului, cu conducerea Partidului Comunist. Mi s'a părut că o înțelegere cu acest partid este un pas mare spre risipirea neîncrederei Uniunii Sovietice, față de noi, și pe care noi o consideram nejustificată.

De aceea am căutat și eu unele contacte de acelaș fel, puține zile înaintea arestării mele.

Nici unul dintre noi nu putem ajunge până la factorii determinanți, din țară, ai Uniunii Sovietice.

Am considerat că intrarea în Parlament a deputaților național-tărăniști ar putea constitui un început de schimbare a acestei atmosfere.

Credeam că este și mijlocul prin care s'ar putea libera prietenii noștri închigi.

Politica partidului fusese fixată de comitetul central din 30 Noembrie 1946. S'a convocat din nou comitetul central

pentru 19 Iulie, pentru a reexamina politica generală a partidului, față de evenimentele în curs. 75 43

Sâmbătă 12 Iulie ora 1, am fost la dl. MIHALACHE acasă în Str. Filaret Nr. 33 și l-am întreținut de aceste preocupări ale mele.

A rămas să le reexaminăm Luni 14 Iulie, când mi-a spus că se întoarce în București.

Am vorbit în același sens cu mulți fruntași ai partidului și pregătisem o consfătuire a lor pentru Vineri 18 Iulie, unde să examinăm problema, în ajunul comitetului central. Cred că trebuie să colaborăm în politica internă, pentru a realiza raporturile cele mai bune între poporul român și Uniunea Sovietică, nu numai între guvern și marea noastră vecină.

Această politică trebuie făcută de partid nu de oamenii singuratici. De aceea era nevoie de fixarea ei în chiar comitetul central.

Dl. MANIU nu s'a opus la convocarea comitetului. Mi se pare chiar că a propus-o el însuși. Nu știu dacă dl. Maniu s'ar fi opus în comitet la intrarea deputaților în Cameră. Eu aș fi susținut-o încă, așa cum am făcut-o și în biroul partidului sprijinit fiind de dl. MIHALACHE. Cred că majoritatea comitetului central este de aceeași părere. Nu am crezut niciodată că memoriile ce făceam pentru uzul celor trei mari puteri (Uniunea Sovietică, America și Anglia) pot fi considerate ca acte sau atitudini neprietenoase față de aceasta. Ele se referă la situația internă. Noi suntem prea mici și slabi ca să ne amestecăm în problemele ce se pun între aceste mari țări și nu este bine să le sprijinim pe una contra celeilalte.

Nu știu dacă politica pe care dl. MIHALACHE și cu mine înțelegeam să o facem în ultima vreme, era agreată de dl. Maniu. Afară de un schimb de vederi avut în biroul partidului, când eu cu dl. Mihalache am fost de părere ca deputații să pa-

ticipa la Cameră cel puțin sporadic și când dl. Maniu n'a împărtășit punctul nostru de vedere, nu am mai discutat-o. In comitetul central însă urma s'o desbatem. 76 75

Dl. Maniu nu este un adversar al Uniunii Sovietice, dar ambianța de care am vorbit mai sus, a creat dificultăți partidului, pe care unii din noi încercau să le împrăștiem. Dl. Mihalache Ion, dl. Popovici -nu-mi aduc aminte- mi-a spus că problema cată să fie rezolvată de acord cu dl. Maniu.

II. Am făcut parte din delegația partidului, care a tratat cu Partidul Comunist în primăvara anului 1944, creerea blocului celor patru partide democratice.

Dl. Maniu mi-a spus atunci că s'a înțeles cu comuniștii, social-democrații și liberalii, să primească fiecare partid acele elemente legionare, care nu s'au făcut vinovate de acte de rebeliune sau alte fapte grave, care pot fi reeducate, pentru că aceasta era cea mai bună metodă de a desființa mișcarea legionară.

D-na ANA PAUKER a făcut -mi se pare la Câmpulung - un discurs, în care a pus la fel problema.

Nu știu nominal pe legionarii care s'au înscris în partid. Dar am căutat să aduc tineretul cu ajutorul D-lui VENIAMIN, în spiritualitatea democratică țărănistă. Am inițiat conferințe pentru tineret, conduse -mi se pare- de dl. VENIAMIN.

În primăvară, am fost informat că s'a organizat conferințe fără știrea mea. Dl. Mihalache s'a sesizat la rândul său.

Am profitat de o întrunire a delegației tineretului universitar pe țară, m'am dus la această întrunire și timp de o oră le-am vorbit în sensul că nimeni nu poate lua inițiative fără știrea mea și nu pot face conferințe pe care să nu le cunoască dl. VENIAMIN sau eu.

Deasemenea, i-am spus că interzic organizarea tineretului după modelul celulelor sau cuiburilor, dacă o astfel de organi-

77 75
zare s'a făcut undeva și că interzic răspândirea de manifeste sau alte publicațiuni, fără aprobarea conducerii de partid.

Am făcut aceasta pentru a nu lăsa să planeze un echivoc asupra atitudinii și politicii mele la Secretariatul General.

În biroul partidului am raportat despre aceasta.

Precizez însă că eu nu am cunoscut în concret nici o acțiune de organizare pe modelul celui sau de cuib. Am prevenit însă o astfel de tentativă.

Referitor la așa zisa grupare "M", știu puține lucruri. Am aflat de ea în toamna anului trecut. Inginerul ȘERBAN GHICA, mi se pare, a fost inițiatorul. Am avut impresia că era o ceartă în generația tânără și așa zisa grupare "M" era făcută ca să servească unora din tineret contra altora.

Puțin timp după aceea, nu am mai auzit de ea.

Nu știu că această grupare să fi avut vreun caracter de acțiune politică subversivă, contra guvernului, fiindcă imediat ași fi combătut-o.

În metoda partidului - cât timp am fost secretar general - n'am inițiat acțiunile subversive, pentru care n'am nici o simpatie și pe care le consider contrarii structurii partidului și intereselor țării.

(ss) N. Penescu

78
18. Iulie 1947.

78

76

DECLARAȚIE

La declarațiile mele anterioare și la întrebările ce mi se pun răspund:

I. Nu-mi aduc aminte să fi scris articolul pentru "Dreptatea" din 20 Februarie 1947, din care mi se citește o parte.-

Recunosc însă că o propozițiune din cele ce mi s'a citit, explică tot articolul. Este vorba de mulțumirea pe care o adresa un membru al Biroului, reprezentantului politic american, pentru ajutorul anunțat. Aceasta era în contradicție cu scrisoarea D-lui MANIU, către Dl. BRATIANU, pe care Biroul Partidului a cunoscut-o indirect. Am spus că nu-mi aduc aminte dacă am scris eu articolul, deci nu pot spune azi, de unde știam că în Moldova mor oamenii de foame. Cred însă că acest lucru se vorbea peste tot și au apărut articole în "Jurnalul de Dimineața" -cred - semnate de Dl. CARP, care reproducea și scrisori din Iași.

II. Legătura între Partid și Misiunea Americană era făcută de Dl. MANIU personal ajutat de Dl. SERDICI ca interpret.-

III. Am cunoscut pe Dl. Barry și cunosc pe Dl. MELBOURNE. -La Dr. RADULESCU, ortopedist, cu prilejul tratamentului piciorului meu, am întâlnit și cunoscut pe Dl. Hältig. Cu Dl. BARRY am vorbit de trei ori: Odată când am văzut pe Dl. ETHRIDGE, a doua oară la Dl. OTTOLESCU la masă și a treia oară l-am întâlnit la Dl. MANIU acasă când pleacă. Pe Dl. MELBOURNE, l-am cunoscut acasă la Dl. MIHAI POPOVICI, cu prilejul apertivului oferit de acesta D-lui ETHRIDGE; l-am văzut a doua oară când am prezentat un memoriu pe care l-am dus și la Ambasada Sovietică și la Legatia Engleză și l-am mai văzut cu prilejul unei ultime vizite făcute D-lui MANIU. Când am

77 79

prezentat memoriul am fost cu DI.ROMNICEANU, fost Ministru Liberal, cu care am fost si la Legatia Engleză. La Ambasada Sovietică am fost singur. Memoriul era semnat de D-nii MANIU si BRATIANU.

III. Nu stiu ca altcineva din partid să fi făcut legătura cu Misiunea Americană, afară de DI. MANIU, ajutat de DI. SERDICI.

IV. Când am prezentat memoriul D-lui MELBOURNE, am fost trimis de DI. MANIU la toate trei legatiile.

V. Nu stiu la ce dată l-am vizitat pe DI. MELBOURNE la Misiune. Dacă am fost la 8 Mai, cum sunt întrebat, atunci am prezentat memoriul de care vorbesc mai sus.-

Subliniez că nu s'a trimis niciodată vre'un memoriu numai unuia din Misiuni ci la toate trei în acelasi timp. Când s'a trimis un memoriu la O.N.U., s'a trimis în copie si Ambasadei Sovietice cu toate anexele. N'am crezut că este o vînd să vizităm o Misiune Aliată.-

VI. La întrebarea cine m'a trimis la DI. MELBOURNE, răspund din nou: DI. MANIU.

VII. S'a putut întâmpla să duc si altă dată un memoriu la Legatii, dar negăsind sau neprimindu-mă cineva, l-am lăsat la functionarul care îl accepta. În totdeauna când am făcut asta eram trimis de DI. MANIU. Altădată memoriile erau trimise si prin functionari dela Club /CERNAUTEANU -care stie ruseste- IONESCU IONITA sau Dr. CAZIMIR".

VIII. Prin cuvintele "DI. MANIU tinea legătura" înțeleg că DI. MANIU, prezenta punctul de vedere care era ^{în} prealabil sau postum făcut cunoscut forurilor Partidului /Birou-Deleatie Permanentă/. Explicatie nu este răspuns la o întrebare.

IX. Cunosce pe următorii membri ai Partidului se află în străinătate: CORNEL BIANU, la Londra, VISOIANU si NICULESCU BUZESTI, -nu stiu unde-. Am auzit că ar fi în Elvetia. Deasemenea este în străinătate AUGUSTIN POPA - după câte am auzit- dar nu stiu unde. Se pare că a plecat din 1945, într'o misiune bisericească - nu pot afirma însă.-

X. Nu stiu nimic de activitatea D-lui TILEA si CRETEANU, din străinătate. Despre GAFENCU stiu că a făcut un memoriu si am citit articole în "Journal de Geneve". Memoriul a fost adresa Conferintei de Pace din Paris. Dar el a vorbit si la posturile

78 80 80
de radio Franceze, de unde am aflat primădată.

XI. Nu știu prin cine se face legătura între membrii partidului din străinătate și partid. Eu personal nici nu cunosc că există o corespondență cu aceștia.

XII. N'am citit nicio scrisoare a D-lui GAFENCU adresată D-lui MANIU sau altceva.

XIII. Nu știu că D-lui MANIU este în corespondență cu D-lui GAFENCU. Nu sunt informați de acțiunea externă a D-lui MANIU.

XIV. D-lui MANIU mi-a spus odată că a primit o scrisoare dela D-lui CORNEL BRANA, dar de care nu mi-a dat să o citesc. Într-o sedință a Biroului D-lui MANIU, s'a plăns că nu are stiri dela prietenii din străinătate. I-mi aduc aminte și cred că nu s'a discutat într-o consfătuire ceva în legătură cu activitatea domnilor BIANU, VISOLIANU, NICULESCU BUZESTI, cei din străinătate. D-lui MANIU nu obișnuia de altfel să facă asemenea discuțiuni.

Dacă D-lui MANIU, avea asemenea legături el nu informa pe toți membrii Biroului și pe domnii MIHALACHE și POPOVICI.

Eu am citit -date de LEUCUTIA- o scrisoare fără importanță a D-lui NICULESCU BUZESTI trimisă D-lui MANIU, în timpul conferinței dela Moscova : Ea era un articol de gazetă cu considerațiuni foarte generale la Politica Externă.

ss. N. C. PENESCU.

18.7.1947.

Obiectivele politice ale plecării în străinătate.-

Din cele mai sus expuse, rezultă că o acțiune directă în străinătate făcea parte din politica externă a partidului așa cum o concepea DI MANIU.

Încercarea de plecare cu avionul la 14 Iulie nare întâmplător, în ea însăși decât organizarea tehnică.

Am arătat într-o declarație anterioară, că înorijorat de atmosfera dușmănoasă ce se crease în jurul meu, în tabara adversarilor politici, i-am vorbit dlui MANIU, după atentatul dela Pitești contra mea, să aibă grije și de mine, dacă se iese ocazia plecării.- Am făcut această intervenție fiindcă mai înainte - dacă amintirea nu mă înșală în anul 1946 - DI MANIU m'a întrebat dacă nu ureau să plec. I-am răspuns că îmi trebuie câteva zile să vând diferite lucruri ce am la țară, ca să strâng bani de drum. M-a răspuns că nu este vreme. Putin timp în urmă am mers cu DI MIHALACHE la Dobresti și în masină i-am povestit conversația cu DI MANIU. DI MIHALACHE mi-a confiat că și el trebuia să plece, totul era pregătit, dacă din motive tehnice planul a eșuat.

Această plecare trebuia să fie în legătură și cu o acțiune care urma să fie dusă în străinătate, în țară situația nea devenind din zi în zi mai grea pentru partidul nostru. S-ar putea spune că această plecare era totdeauna în aer.

Afară de DI MIHALACHE n'am auzit pe DI MANIU vorbind de altceva decât ar trebui să plece. Cei altele persoane aveau să fie desemnate în ultimul moment. În cele trei săptămâni dinaintea tentativei de plecare, chestiunea - cum am mai arătat a revenit cu oarecare caracter de urgență.

Cred că anul trecut a fost vorba chiar, un moment, de plecarea dlui MANIU. În orice caz în timpul din urmă, când s'a vorbit de nevoia plecării, am auzit pe DI MANIU spunând : " desi sunt bătrân totuși îmi este dragă viața, și n'as vrea să pier, dar mai necesar este să mergă alții să se pună la adăpost că sunt mai tineri. Din scrisorile primite dela unele din persoanele aflate în străinătate și de care am vorbit anterior, rezultă că nu exista la prieteni noștri deacolo nici-o acțiune coordonată și nici un plan elaborat cu scopuri bine determinate.

Am citit o scrisoare, destul de recentă a DI CRETEANU, în care acesta informa pe DI MANIU că merge la O.N.U. să încerce să vorbească, în numele românilor oprimați de regimul

din tard, fie in fata consilului de securitate, fie in fata consilului economic si cultural / titlul nu este decât aproximativ / care este competent să cerceteze cum sunt respectate de către guvernele diferitelor țări, drepturile fundamentale ale omului?

La sfârșitul anului 1946, DI MANIU a prezentat biroului partidului o scrisoare primită de la MACER, șeful partidului agrarian jugoslav care se găsește în America și în care acesta cerea ca partidul nostru să desemneze un reprezentant în comitetul partidelor agrariene din Jugoslavia, Bulgaria, Ungaria, Polonia și România, deja în curs de constituire în America.

DI MIHALACHE a făcut rezerve asupra răspunsului de dat, din cauza indispoziției ce va fi provocată la sovietici. A cerut, dacă nu mă înșel, să așteptăm ce va face partidul agrarian din Polonia, care se găsea într-o situație asemănătoare. Nu s'a luat atunci nici-o hotărâre. Scrisoarea a rămas mult timp la mine. Am restituit-o Dlui MANIU, cu prilejul unei vizite la Sibiu. Nu știu ce a răspuns, dar nu era mulțumit cu rezervele Dlui MIHALACHE. Pentru dânsul era esențial să americieni să privească cu favoare constituirea acestui bloc, care reprezenta o sută de milioane de țărani legați de pământul lor și ostili comunismului.

Nu trebuie uitat nici memorandumul făcut, la începutul acestui an la O.N.U., de către cele trei partide de opoziție și care n'a fost pus la ordinea de zi fiindcă n'a fost cineva care să se ocupe de el.

Se știe că s'a creat un precedent, în cazul Palestinei, chiar la cererea Uniunii Sovietice, ca numai guvernele și si grupările politice să fie ascultate, atunci când este vorba de scopurile O.N.U.-lui.

DI MANIU a însărcinat prin luna Mai, pe un membru al biroului să facă un apel către Parlamentele lumii civilizate, împotriva persecuțiilor la care sunt expuși în România, membrii opoziției.

În ultimul timp nu se mai vedea la guvernele Englez și American aceeași grabă, ca în trecut, să intervină când se petreceau arestări, ca cele din Martie, Aprilie și Mai.

Numeroasele proteste, apeluri, memorii etc. ale celor trei partide de opoziție au așteptat mult timp o acțiune anglo-americană.

Era evident că desfășurarea lucrurilor în Europa se petrecea astfel decât o prevăzuseră noi. Am nădăjduit ca tratatul

de pace să fie ratificat și după trei luni să avem mai multă liberate de acțiune ; ca, în orice caz, după ratificare să fie pusă în funcțiune comisia celor trei miniștri în România, ai Uniunii Sovietice, Marii Britanii și Statelor Unite, care era competentă să cerceteze executarea tratatului de pace și sub aspectul arhicolului 3 care se referă la drepturile și libertățile cetățeanului.-

Totul s'a amân timer în urma conferinței dela Moscova.

Europa tinde să se împartă în două mari grupe de putere. România cădea, evident, în lotul sovietic.

Ce se mai putea face în tard ? Aci nu este locul decât pentru mai tiraj, se spunea în rândurile noastre.

Acestea împrejurări și aspecte variate ale situației internaționale veneau tot mai des în discuțiunea noastră și în același timp apărea necesitatea unei acțiuni în afară. Ia nu putea fi dusă decât de o mare personalitate politică, cu nume cunoscut în străinătate. Această nu putea fi decât DI MANIU sau DI MIHALACHE. Deocăta că aușit în seara zilei de 13 Iulie pe DI MANIU spunând DI MIHALACHE : " dacă nu mergi dumneata mă duc eu ", la care DI MIHALACHE replicat : " mergeti dumneavoastră dumnele președinte ". DI MANIU a răspuns că acum să mergă DI MIHALACHE.

Aceasta trebuia să ia contact cu prieteni din străinătate în primul rând cu cei din Elvetia. Așa i-a spus DI MANIU în fata mea în aceeaș seară de 13 Iulie adăugând ceva, care înseamna că DI MIHALACHE are toate puterile.

Acțiunea în străinătate trebuia să sprijine pe DI GAFENCU, VISIOIANU, NICULESCU BUZESTI, CRETEANU și CITTA DAVILLA. Cei alți tovarăși de plecare nu erau necesari, și puteau rămâne pe drum. În ceace mă reveste mă refer, asupra acestei chestiuni la declarațiile mele anterioare.

Obiectivul final al acțiunii era, desigur, America. DI MANIU mi-a spus câteva zile înainte de încercarea de plecare că bani pentru acțiunea noastră din tard / și evident epntru cea din afară / nu putem găsi decât la românii din America.

Cum am declarat anterior, în seara de 13 Iulie, în jurul orei 8 am găsit pe DI MIHALACHE la DI MANIU, atunci când n'am dus să dau acestuia un răspuns negativ. Poate că între ei avușese loc o convorbire în care DI MIHALACHE primise instrucțiuni.

82 84 51

Ele nu puteau fi decât acelea care rezultau din conversa-
tiunile noastre anterioare, din acțiunea conducerii de partid din
aceea deja făcută de prietenii noștri din afară.

Scopurile acțiunii din străinătate trebuiau să fie așa
dar:

I.- Propagandă în opinia publică, prin presă și alte
mijloace, pentru a o informa asupra stărilor din România persecu-
tiunilor la care suntem expuși, tratamentul celor închisi, etc.-

II.- Să se atragă atențiunea guvernelor aliate din apus
asupra necesității ca să se aplice tratatele internaționale și
în România să fie făcute noi alegeri libere, pentru ca poporul
să-și dea guvernul pe care îl vrea.

III.- Să se intervină la O.N.U. în același sens.

IV.- Partidul Național Taraneș să participe la acțiunea
partidelor agrariene din țările Europei centrale. El putea fi
reprezentat de data aceasta, chiar prin creatorul agrarianismului
român.

V.- Orice altă acțiune pe care împrejurările interna-
ționale ar fi făcută necesară și posibilă.

VI.- Pentru a realiza aceste scopuri Dl MIHALACHE
trebuia să organizeze și să coordoneze acțiunea prietenilor emi-
nenti, din străinătate care singuri, lăsați nu se înțelegeau între
ei.

Tradus

2. Secretul
de securitate

In întregime

85

85

83

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, de profesie avocat, născut la Pitești în anul 1895, domiciliat în București Str. Andrei Mureșan Nr. 16, declar în continuare următoarele la întrebările ce mi se pun:

I.- Conducerea partidului /Dl. MANIU avea depline puteri/ a urmărit după 23 August 1944, menținerea puterii de Stat în mâna Partidului National-Tărânesc și Liberal. În politica externă s'a considerat că România trebuie să caute sprijinul anglo-american.-

II.- Partidul National-Tărânesc a urmărit prin reprezentanții săi în guvernele SANATESCU și RADESCU, această politică de rezistență contra tendințelor partidelor de stânga adică contra pătrunderii acestora în administrația de Stat /Prefectii, primarii etc./, în învâlmănt, magistratură, armată biserică, etc. și în viața economică /Banca Națională, Instituții economice de Stat sau controlate de acesta etc./. În general s'a urmărit menținerea poziției dominante în Stat pentru cele două partide, imprimate de aceste partide.

III.- Poziția partidului față de G-ralul RADESCU, a fost de sprijinirea politicii acestuia atât prin reprezentanții în Guvern al partidului cât și în afară de guvern.

IV.- Partidul trecând în opoziție după 6 Martie 1944 a luat față de Guvernul Groza o atitudine de luptă, nerecunoscându-l.

V.- Aceasta luptă s'a împărțit în două perioade și a folosit două metode. De la 6 Martie până la 8 Ianuarie 1945 acțiunea contra Guvernului s'a manifestat prin memorii adresate celor trei Mari puteri aliate și M.S. Regelui, în care arată că acest guvern nu reprezintă țara și se cere înlocuirea lui în sensul rezoluției de la POTSDAM, în interpretarea dată acestuia de partid.

În congresele județene ținute la aceea epocă se are partidului și țării același lucru, căutându-se să se creeze înod de pe atunci o rezistență contra guvernului, în sensul

./.

scopurilor partidului. După 8 Ianuarie 1946, s'a continuat cu propagandă contra guvernului, aceasta luptă luând forme mai ample în apropierea alegerilor. Sau făcut și în această perioadă proteste la aliații și M.S. Regele, contra - aceluia numea partidul - neexecutării de către guvern a obligațiilor luate față de aliați la 8 Ianuarie.

În acțiunea pe teren s'a tipărit zeci de mii de manifeste, care împreună cu manifestul general al conducerii de partid căutau să nască în țară o mare acțiune națională contra guvernului, în sensul vederilor partidului National-Tărâne sc. -

După alegeri s'a adresat țării un apel intitulat "Către Națiune", care chema națiunea la luptă contra regimului. Acest apel, apărut în "Dreptatea" a fost în întregime cenzurat și difuzarea lui oprită. Aceasta acțiune începută înainte de alegeri a putut da și a dat naștere la multe incidente și cazuri individuale sau colective de agresiune ori sabotaj /în timpul alegerilor/ din partea fie a unor membri ai partidului, fie chiar a persane străine de acesta.

V. - Acțiunea de protestare față de aliați, de care am vorbit mai sus, a fost făcută împreună cu partidul Liberal.

Memoriile au fost semnate de Dl. MANIU și BRATIANU, după ce erau elaborate de serviciile celor două partide, potrivit indicațiilor primite. Unele din aceste memorii - adică cele mai importante - erau semnate și de Dl. TITEL PETRESCU în numele partidului Social Democrat Independent. Guvernele Englez și American au intervenit de câteva ori, în urma acestor memorii cu note de protest față de Guvernul Român. Memoriile cele mai importante erau prezentate misiunilor aliate /Engleză și Americană/ de D-nii MANIU, BRATIANU sau TITEL PETRESCU, de Secretarii Generali ai celor trei partide sau îndate - prin funcționarii de Club la secretariatele Misiunilor. Memoriile au fost adresate totdeauna celor trei mari puteri. Legătura cu legatiile Anglo-Americană era făcută de Dl. MANIU, prin Dl. VASILE SERDICI.

VI. - După cum am mai declarat știu că se află în străinătate următoarele personalități: În America, domnii CITTA DAVILLA, fost Deputat National-Tărânist de Vlașca și Dl. FREDERICH NANU, fost Ministru Plenipotentiar; în Anglia, Dl. VIOREL TILKA, fost Ministru N.T., - plecat din partid cu grupul VAIDA CORNEL BIANU - national-tărânist - și alții mai mici de care nu-mi aduc aminte; în Elveția Dl. GAFENCU - fost Ministru Na-

878581

țional tărănist, plecat cu ARMAND CALINESCU din partid, VISOIANU și NICULESCU BUZESTI - naționali-tărăniști. Dl. AUGUSTIN POPA, național-tărănist nu știu unde este. Am auzit că ar fi la Roma și că a fost la Paris în timpul Conferinței de Pace din 1946.

Despre activitatea acestora știu următoarele:

În America cel preferat de Dl. MANIU, se pare că era FREDERICH NANU. Cred că am auzit că acestuia i s'a încredințat de către Dl. MANIU acum vre'o 2 ani misiunea de a reprezenta acolo punctul de vedere al partidului nostru. Dl. MANIU nu avea multă încredere în CITTA DAVILLA. Nu știu pentru ce.

În Anglia acel care ține în curent pe Dl. MANIU era CORNEL BIANU. Am auzit că și TILEA, ar fi scris D-lui MANIU în timpul din urmă.

Știu că niciunul din aceștia nu avea o încredințare specială după cum rezultă din cele ce urmează:

În primăvara anului 1946, Dl. MANIU a primit de la Dl. GAFENCU o scrisoare care cred că a fost trimisă și D-lui DINU BRATIANU pe care n'am citit-o dar în care -mi-a spus Dl. MANIU că erau raportate conversațiile pe care le-a avut Dl. GAFENCU la Londra și Paris cu toate marile personalități politice ale acestor țări. Ele expunea în scrisoare teza pe care a prezentat-o D-lui CHURCHIL asupra situației României și Sud Estul European și al interesului pe care îl are Anglia de a susține aceste țări amenințate de expansiunea sovietică.

De atunci Dl. MANIU a început să aibă încredere în Dl. GAFENCU, de acela la scris -n'am citit scrisoarea- în jurul Conferinței de la Paris și cred că la dat instrucțiuni de felul în care trebuie apărută cauza României la Conferința de la Paris. După conferință, Dl. GAFENCU a scris D-lui MANIU - și cred D-lui BRATIANU - arătându-le cum a decurs lucrările Conferinței. Am reținut de la Dl. MANIU că nu s'a pus în memoriul întocmit acolo chestia Basarabiei, ca să nu se indispuie Uniunea Sovietică în acel moment și să-și retragă consințământul de la realipirea Ardealului de Nord. Dl. MANIU a fost de acord cu acest punct de vedere. Am auzit că mai târziu a fost pusă și problema Basarabiei. Nu știu însă în ce formă. La Conferința de la Paris, Dl. GAFENCU a fost ajutat de TILEA, CRETEANU, AUGUSTIN POPA și alții. Am auzit pe Dl. MANIU vorbind de ei când ne-a rezumat conținutul scrisorii D-lui GAFENCU, privitoare la acțiunea lor la Conferință.

În vara anului trecut Dl. NICULESCU BUZESTI a întrebat pe Dl. MANIU dacă a încredințat pe Dl. GAFENCU cu dirijarea acțiunii

88/86

românilor în străinătate. Dl. MANIU a răspuns negativ. Am înțeles că protestul venea de la Dl. CRETEANU. După Conferința de la Paris nu mai știu ce corespondență a urmat între Dl. MANIU și Dl. GAFENCU.

După plecarea D-lui NICULESCU BUZESTI și VISOIANU nu cunosc ce acestia au scris D-lui MANIU și dacă l-au informat despre vre'o acțiune a lor în afară. Am citit - așa cum am mai declarat - o scrisoare raport a D-lui NICULESCU BUZESTI din Martie 1947. Am înțeles din unele reflexiuni ale D-lui MANIU, că acestia nu fac mare lucru în afară. Am citit sau Dl. MANIU mi-a spus despre o scrisoare a lui CRETEANU în care acesta îi raporta - și D-lui BRATIANU - că nu este mare lucru de făcut în America fiindcă problema României nu este actuală acolo. Scrisoarea este de la începutul anului 1947. Dl. MANIU nu-mi dădea în principiu să citesc scrisorile primite și rețin cele de mai sus și din cele ce el ne expunea la toți. Este adevărat că unele scrisori fără importanță mare le-am citit după cum am declarat și mai înainte. Aceasta era situația cunoscută de mine în ajunul încercării de a pleca din țară.

Am expus faptele în declarațiile anterioare. Adaug că deși Dl. MANIU nu mi-a propus vre'odată în mod concret să mă refugiez în străinătate totuși am auzit în ultimul an pe Dl. MANIU vorbind de necesitatea unui fruntaș al partidului - mai amenințați - să plece din țară. Odată - anul trecut - cred că mi-a spus că și eu ar trebui să mă gândesc la aceasta - dar fără nimic concret.

În cele trei săptămâni anterioare lui 14 Iulie, se cretase - mai ales în jurul meu - o atmosferă de panică, Dl. MANIU, MIHALACHE și POPOVICI spunându-mi să plec din București să mă ascund câtva timp. L-am auzit - cred odată pe Dl. MANIU - spunând D-lui MIHALACHE că ar fi bine dacă ar putea pleca.

Momentul plecării a depins de ivirea ocazii. Persoanele care trebuia să plece au fost alese în ultimul moment; afară cred de Dl. MIHALACHE care era destinat să plece. Adaug că sugestia de anul trecut a D-lui MANIU era un răspuns la rugămintea mea făcută după 9 August 1946 să mă așeze și pe mine - dacă se iese prilejul de plecare, dar eu merg cu nevasta mea. De atunci nu am mai fost vorba de aceasta. La întrebarea care era scopurile acestei plecări pe plan politic răspund: pentru mine niciunul. Este posibil și chiar probabil că plecarea D-lui MIHALACHE să nu fi avut în mintea D-lui MANIU numai un resort de sinceritate personală.

recunosc

./.

Se putea concepe o acțiune de sincronizare a eforturilor prietenilor din străinătate.-

Aceștia nu se înțelegeau între ei. Le trebuia un șef pe care să nu-l poată contesta. Acesta era numai Dl. MANIU sau Dl. MIHALACHE. Această sincronizare ar fi putut, a avea drept scop propagandă în presa străină împotriva regimului din România, pentru importanța internațională a României din bazinul Dunărean susținerea întâmpinării la O.N.U., de către cele trei partide de opoziție din România și eventual o acțiune comună a partidelor agrariene din Răsăritul Europei, desi știu că Dl. MIHALACHE nu era partizanul ei. Această coordonare a acțiunilor românilor din străinătate - aderenți ai politicii externe a D-lui MANIU - ar fi fost și încă i importanță în cazul în care situația României ar fi fost obiectul unei Conferințe Internaționale. Aceștia ar fi susținut punctul de vedere al Partidului Național-Tărănesc. În concluziune acțiunea această din străinătate putea constitui o opozițiune făcută acolo guvernului din țară. Este evident că dacă se ducea această acțiune Dl. MIHALACHE era indicat drept conducător a unei rezistențe naționale, peste hotare în sensul vederilor Partidului Național-Tărănesc. Eu personal nu a-și fi participat la această acțiune fiindcă nu o cred bună pentru țară. Ea ar fi provocat greutăți în raporturile țării cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări vecine ale României. Pe plan intern această acțiune încuraja rezistența contra regimului.

Eu vroiam să merg în Franța, unde îmi puteam câștiga existența.

ss/N. Penescu.

26 Iulie 1947

29 Iulie 1947.

90

90

88

DECLARAȚIE

Asupra acțiunii politice a Partidului Național-Tărâ-
nesc după 23 August 1944, până la 14 Iulie 1947.

Gerându-mi-se această declarație expunere de către an-
chetator după arestarea mea la 14 Iulie a.e., mi-am pus între-
barea, în singurătatea celulei mele, dacă este mai bine să pre-
zint acțiunea politică a partidului în lumina adevărului așa
cum îl cunosc, sau să fac o apărare a acestei politici.

Procesul care se deschide nu este ca oricare altul
în care învinuitorul să-și găsească cele mai potrivite apărări.

El va fi supus judecății contemporanilor și viitoru-
lui. - Deaceia eu nu mă voi preocupa de judecătorii mei și de
adevăr oricum acești judecatori vor încadra faptele în texte
de legi. -

Voi împărți expunerea mea în mai multe capitole:

ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA PARTIDULUI.

Partidul Național-Tărânesc este organizat de jos în
sus după un congres general, care alege Comitetul Central
Executiv, acesta alege pe Președintele Partidului, pe Vicepre-
ședinte, Secretarul General, Casierul Central și Delegația Per-
manentă. -

Ultimul congres al Partidului a avut loc în 1935, iar
ultimul Comitet Central în 1937, aproape concomitent cu disol-
varea de atunci a partidului. La acest ultim comitet, DI. IULIU
MANIU, care fusese de curând reales șef al partidului, în lo-
cul D-lui MIHALACHE, demisionat, a primit depline puteri.

DI. MANIU, a condus partidul cu depline puteri până la
3 Iulie 1946, când a avut loc prima ședință a Comitetului Cen-
tral, dela 1947, până atunci. -

Toate înșiruirile date la diferite persoane din par-
tid, în acest interval de timp, au fost date de DI. MANIU, în ba-
za deplinelor puteri. -

./.

91 89 91

La 23 August 1944, Biroul Partidului era format din domnii: MANIU, MIHALACHE, POPOVICI, Dr. LUFU și GHITA POP, Secretari Generali cu Domnii: VIRGIL SOLOMON și I. HUDITA Secretari Adjunti.

Eu eram Casier Adjunt, încă din 1937, după plecarea D-lui ENȚE, din Partid.

Delegatia Permanentă a fost completată prin cooptări făcute la sfârșitul anului 1944, de către DI. MANIU, în baza deleginelor puteri.

La începutul anului 1945, demisionând DI. GHITA POP, DI. MANIU m'a desemnat pe mine de Secretar General, la acelaș moment eu nemai fiind Ministru de Interne.

Forurile Partidului erau deci numite de DI. MANIU, afară de Domnii MIHALACHE, POPOVICI și Dr. LUFU.

Organizațiile Județene existau prin fruntași locali, care rămaseseră în partid, fără foruri Statutare Locale complete.

SEFUL.

DI. MANIU se bucura în partid de un imens prestigiu. El a condus lupta contra plutocrației liberale și a câștigat-o la 1929. El a pornit lupta contra lui CAROL II, și acesta a fugit din țară la 6 Sept. 1940. El a purtat, în sfârșit, acțiunea contra lui ANTONESCU și a realizat 23 August, evident nu singur. Prevederea lui politică era considerată de domeniul profeției. Orice cuvânt al lui era primit drept acțiune și puțin în-și permiteau să-l contrazică.

Aceasta era situația în partid după 23 August și se poate spune că ea durată până acum fiindcă nici azi partidul n'a avut altă părere decât a sefului și nici organe Statutare alese.

EPOCA DINTRE 23 AUGUST, LA DEMISIUNEA CELUI DE AL DOILEA GUVERN SANĂTESCU.

A-și putea spune puține lucruri despre atitudinea partidului față de primul guvern Sănătescu.

DI. MANIU, era Ministru fără portofoliu în acel Guvern.

Am reținut ca impresie generală, la aceea dată, dese "întâlniri" în Consiliile de Miniștri cu DI. PATRASCANU pe chestiunile importante actuale, atunci.

92 90 92

Acel guvern avea o misiune si o durată limitată la încheierea Armistiului. - Dacă totuși el a continuat până la începutul lui Noiembrie 1944, este din cauza greutăților care stăteau în calea constituirii unui guvern al Blocului Național-Democrat, format din cele patru partide: Național-Tărânișt, Comunist, Liberal și Social Democrat.

Aceste greutăți erau datorate tendinței partidelor de Stânga și celor două partide, să le stoarnă burgheze, de a dobândi sau de a păstra pozițiile dominante în viața de Stat.

Partidul Național-Tărânișt a refuzat să intre în Frontul Național-Democrat constituit de partidele de Stânga. S'a propus D-lui MANIU ca partidul nostru să intre în acest front primind în Consiliul lui proporția de locuri pe care o avea în Guvern. D-l. MANIU a refuzat. Se vor vedea mai târziu consecințele. În sfârșit s'a constituit cel de al doilea Guvern Sănătescu cu membrii din partidele burgheze și de stânga.

Misiunea celor cinci Miniștri Naționali-Tărâniști era să frâneze tendințele partidelor de stânga. Cel mai greu rol îl aveau eu. Aparatul Administrativ de Stat și cel Politic trebuiau în primul rând curățate de elementele care de cel puțin 7 ani fuseseră unelele regimurilor anti-democratice. Dar în același timp însănătoșirea mea era să nu las să pătrundă în locul lor elemente din partidele de stânga. Nu puteam decât să eghez. Am făcut greșala să anunț alegeri comunale, cât timp nu era epurat aparatul vechi administrativ. N'am putut numi în timp util Prefecții, fiindcă nu mi se permitea de către Partid să confirm prefecții din Moldova și cei instalați de populație, în timpul primului Guvern Sănătescu.

Am plecat cu plăcere de la Ministerul de Interne. În locul meu a venit Generalul RADESCU, care era și Prim Ministru.

Ministrii Naționali-Tărâniști au sprijinit pe Generalul RADESCU până la adunarea de la "Aro".

La Ministerul Agriculturii D-l. HUDITA n'a putut grăbi Reforma Agrară.

Numirile de prefecți, care s-au făcut în Moldova, de către o Comisie Interministerială, în care erau reprezentati de D-l. HUDITA, n'au fost pe placul conducerii de Partid.

Ministrii Naționali-Tărâniști erau acuzați de simbioză.

939/ 93

Nu s'a creiat in aceasta prima colaborare ambianța necesară de încredere reciprocă. Cele două tabere stăteau față în față dușmănoase.-

In sedintele Biroului, la care luau parte si Ministrii Nationali-Tărâniști si expuneau situatia din Guvern, nu se discuteau problemele în spirite de concesiune ci de viguroasă rezistență.-

In aceasta atmosferă a venit incidentul RADESCU și s'a constituit Guvernul dela 6 Martie 1945, fără Nationali-Tărâniști.-

In timpul crizei de guvern dela începutul lui Martie, s'au manifestat la unii membri ai Biroului si Delegatiei Permanente îngrijorări asupra evoluției situației politice și a perspectivelor ei de viitor.

In sedintele Delegatiei din timpul crizei și ulterioare, s'au pus în discuțiune pentru primădată premisele politice ale Partidului.-

Cele obiective avem și ce tactică adoptăm. Dr. LUPU, a atacat politica D-lui MANIU. S'a vorbit atunci de retragerea acestuia și s'a propus, gafia Doctorului LUPU. Totul n'a fost însă decât o furtună într'un pahar cu apă.-

Delegatia Permanentă într'o sedință comună cu șefii de Organizatii aflători în Capitală, a dat un comunicat prin care declara Guvernul GROZA, legitim dintr'o lovitură de Stat, nereprezentativ al forțelor democratice și deci nelegal, în sensul acordurilor internaționale existente /Yalta/.-

DI. MANIU a prezentat acest guvern. ca impus M.S. Regelui de Comandamentul Sovietic. După ce M.S. Regele, spunea DI MANIU, a făcut greșala să-însărcineze pe DI. GROZA cu formarea Guvernului era sigur că acesta nu va îndeplini Mandatul Suveranului de a face un guvern cu Naționali-Tărâniști si Liberali și nici nu va depune acest mandat, în caz de insucces.-

Cu același prilej s'a arătat că partidul nostru urmărește apărarea țării de comunistare, caciace ar putea aduce și pierderea independenței sale.-

Despre aceasta mi voi ocupa într'un capitol special.

./.

92
94 94

DUPA CONSTITUIREA GUVERNULUI.
GROZA.

După câteva zile dela constituirea Guvernului GROZA, Guvernele Englez și American au prezentat câte o notă, prin care declarau, dacă îmi aduc bine aminte, Guvernul Român de nereprezentativ.-

Situația creată în urma acestor note a fost plină de urmări pentru mai târziu.

Conferința dela Potsdam a adus o rezoluțiune și în ceea ce privește Guvernele din țările foste satelite sau eliberate. Printre acestea era menționată și România.

Cred că domnii MANIU și BRATIANU, a vorbit M.S. Regelui, în sensul că M.S., să provoace o criză de guvern pe baza acelei rezoluțiuni internaționale, dar nu pot afirma cu precizie.-

Se cunosc împrejurările în care a izbucnit aceea criză în primăvara anului 1945, care a durat până la 8 Ianuarie 1946, când s'a pus în aplicare hotărârea dela Moscova acelor Trei Mari Puteri.-

În tot acest timp atitudinea Partidului Național-Tărănesc, față de Guvern, a fost de permanentă luptă.-

Notăm două evenimente mai importante:

a/. Incidentele dela 8 Noiembrie și

b/. Venirea în țară a D-lui ETHWIDGE, trimisul special al Președintelui TRUMAN.-

Se știa că populația Capitalei, va manifesta pentru Rege de ziua Sa. Se dădea aceste manifestații un caracter național și anti-guvernamental. Într-o sedință a Biroului, ținută acasă la Dr. LUPU, s'a hotărât participarea organizației Capitalei la aceea manifestație. Dl. MANIU personal a convocat organizația Capitalei la Cluj și a îndemnat-o să participe la manifestație.-

Tineretul și muncitorii din partid au fost aceia care au participat mai numeroși.

Dl. MANIU, a însărcinat Secretariatul General să adune material pentru ziaristul american cu care să se dovedească metodele folosite de Guvern pentru înlocuirea cu elemente comuniste a întregului Aparat de Stat care nu aderă la Partidul Comunist în principal sau la alte partide din Frontul Național-Democrat pentru și pentru creșterea condițiilor

85 93 95

necesare, care să asigure prăbușirea regimului social existent.

Materialul adunat a fost prezentat de mine, din ordinul DI. IULI MANIU, D-lui ETHRIDGE. DI. MANIU a avut o lungă conversație cu acest personaj.

La 8 Ianuarie 1946, s'a reconstituit Guvernul GROZA cu câte un reprezentat al Partidelor National-Tărănesc și Liberal, era mai puțin decât ne oferise DI. GROZA în criza de guvern din Martie 1945. Scopul principal al Guvernului astfel reorganizat, era să facă alegerile. Se elaborează un anteproiect de lege Electorală. Concomitent cu discutarea lui se începe Campania Electorală. Incidente numeroase au loc în țară. Cele trei partide - fiind că acum exista și Partidul Social Democrat al D-lui TEPEL PETRESCU - fac memorii separate sau comune către M.S. Regele și Cele Trei Mari Puteri, prin care informează despre aceste incidente, a căror organizare o atribuie Guvernului, cât și despre Legea Electorală pe care o prezintă ca astfel concepută încât să asigure falsificarea votului dat de alegători.

Guvernele Englez și American trimit Guvernului Român note de protest.

Alegerile au avut loc în condițiile cunoscute. Noui memorii comune, ale celor patru partide sunt adresate Aliaților.

Domnii MANIU și BRĂTIANU, sfătuiesc pe M.S. Regele să nu dea mesaj de deschiderea Parlamentului sau cel puțin, să nu-l deschidă personal. M.S. Regele nu dă urmare acestor sfaturi. DI. MANIU dă un comunicat prin care declară Parlamentul non ales ca nevalabil, fiind țesut din falsificarea votului obștesc. Delegația Permanentă, care este convocată ulterior, aprobă acest comunicat, deși unele voci protestează contra felului în care delegația este pusă în fața faptului împlinit. Se hotărăște convocarea Comitetului Central pentru ziua de 30 Noembrie 1946. Comitetul Central aprobă în unanimitate rezoluția propusă ca Deputații Nationali-Tărăniști să nu participe la lucrările unui parlament care nu este legal. Raporturile Partidului National-Tărănesc cu Guvernul și regimul democratic ajung la maximul de tensiune. DI. MANIU, lansează către țară un apel conceput în termeni foarte aspri de critică la adresa Guvernului și regimului.

În acest timp apar în țară fenomenele foametei.

W/.

98 99 98

Este adevărat că partidul nu mai activează.

Atmosfera era însă foarte încordată și este o adevărată furtună ca aceasta groază să fie trecută în istorie.

OBIECTIVELE POLITICE ÎNOSTRE ÎN JILOACELE DE A O ATINGE

Obiectivele acțiunii politice a Partidului N.T., au fost două:

Păstrarea regimului social care este la bază proprietatea privată și în special mica proprietate țărănească și independența Țării - cu alte cuvinte lupta contra comunismului și pentru degajarea țării de influență străină.

DI. MANIU, a crezut că aceste obiective pot fi atinse prin două metode:

Rezistența Națională în lăuntru și sprijin de la Anglo-Americanii în afară. DI. MANIU a declarat în multe din conferințele Biroului Delegației Permanente că nu este locul acum la realizarea programului nostru social, ci trebuie să înfrângem mai întâi pe comunisti. Această victorie contra comunismului n-o putem obține decât prin rezistența națională și alegeri sau printr-o acțiune internațională. Dacă n'am putut câștiga alegerile trebuie să continuăm a încuraja rezistența națională contra regimului, care periclitează în același timp regimul social rezistent și independența Țării. Și mai trebuie continuată acțiunea internațională, pentru ca Statele mari din Occident să apere România.

Am voi ocupa de fiecare mijloc de acțiune în parte.

PRACTICA REZISTENȚEI NAȚIONALE

Toate manifestele din Campania Electorală, redactate și publicate de Comitetul Electoral, ca și manifestul principal al partidului, cel către Armată sau apelul către țară, posterior alegerilor, fac, direct sau indirect apel la această rezistență menită să apere proprietatea, libertatea și independența Țării. În acest cadru s'a făcut propagandă în alegeri. Orice colaborare cu Guvernul și regimul politic actual înseamnă slăbirea rezistenței naționale. Aceste manifeste nu arătau cum trebuie să se exteriorizeze această rezistență, care, este adevărat nu era numită cu acest nume decât în expunerea Domnului MANIU în fața Delegației Permanente. Este adevărat însăși că nu s-au dat nicio

95 97

data instructiunii scrisse sau orare sefilor de organizatii cum sa foloseasca tactica rezistentei. Aceasta tactica nu presupunea insa o actiune activa. Totusi sau putut vedea diferite manifestatiuni individuale sau de grup, care nu erau nici cel putin inspirate de partid, dar si puteau gasi explicatia in ambianta creata prin tactica partidului. Aşa de pilda tineretul a tiparit manifeste clandestine sau a infiintat o scoala de Cadre, fara stirea conducerii de Partid si a Secretariatului General care s'a sesizat de existenta ei din auzite, asa s'a observat in ultimul timp o stare de agitatie in tineretul partidului si o tendinta de a trece la organizare pe model celular, epand inad controlului Centrului. Toate aceste sintome le-am adus atat eu cat si DI. MIHALACHE la cunostinta Biroului Partidului. In acelasi timp, in adunările sectiunii muncitoresti dela Club se tineau cuvantări, care nu puteau sa aiba aprobarea noastra. In sensul organizatiei Capitalei sau creat diferite sectiuni profesionale, asa cum prevede programul partidului. Se pare -eu nu stiu- ca la sectiunea militara sau petrecut lucruri asemănătoare. De aceasta situatie conducerea de partid a fost sesizată de Secretariatul General. Se luase in discutie toate aceste chestiuni.

 Aceasta tactica a creat inad in jurul D-lui MANIU, un mit. El era considerat ca simbol al acestei rezistente. Aceasta miza si mai mult decat mai era posibil, autoritatea lui in partid. -

APELUL LA CELE TREI MARI PUTERI

Al doilea mijloc de actiune al conducerii de partid a fost apelul la cele trei mari puteri, in baza acordurilor internationale dela Yalta, Potsdam si Moscova, iar mai tarziu si in baza Tratatului de Pace. -

 Acest apel s'a facut in numeroase memorii care sau adresat in acelasi timp Uniunii Sovietice, Marii Britanii si Statele Unite ale Americii.

 Am spus mai sus ca DI. MANIU, considera ca esential pentru existenta Statului Român, sprijinul Apusului. DI. MANIU, n'a ascuns niciodata aceasta idee fundamentala a politicii sale.

 El credea ca se urmareste comunicarea ţărei, concurent cu răsturnarea monarhiei si cu proclamarea României ca Republică Federată Uniunii Sovietice.

98 96 99

DI. MANIU nu a vorbit niciodată de un război actualmente posibil între Marile Puteri. El credea că sprijinul acesta va putea fi efectiv în cadrul acordurilor internaționale. DI. MANIU a crezut însă că din lupta ce se va desfășura odată între comunism, cauză expansiune revoluționară și apusul antisomunist, acesta va fi victorios. Până atunci însă România nu trebuie să piardă ajutorul politic al Națiunilor din Occident. DI. MANIU nu crede în durabilitatea regimurilor care să impun cu forța și să mențin cu sisteme de guvernare politiste. El avea în fața ochilor încă vie imaginea regimurilor asemănătoare recent prăbușite și aceasta era argumentul său decisiv pentru toți ezitanții. DI. MANIU mai credea că America și Anglia nu va putea să cadă în dezuetudine Charta Națiunilor Unite și principiile puse la baza lumii moderne.

Expansiunea comunistă în Europa va primejdi nu numai regimul Social din Apus, dar și interesele economice ale Marilor State. Acestea și altele desigur au fost premisele politice externe a D-lui MANIU. Ea a părut antisovietică, prin ceea ce ea conținea ca scopuri probabile sovietice asupra României. -

În ultima sesiune a Delegației Permanente, ținută în primele zile ale lunii Iulie și în fața parlamentarilor, DI. MANIU a expus limpede aceste baze ale politicii sale. Tot atunci a întâlnit și primele rezistențe, timide, este adevărat, dar care constituiau un început.

ÎNCERCAREA DE PLECARE ÎN STRĂINĂTATE CU SCOPURILE EI POLITICE PROBABILE.

A fost plecarea, încercată la 14 Iulie, o piesă din ansamblu politicii D-lui MANIU ? Logica și firesc este că da.

Au fost oamenii, care au primit dela DI. MANIU îndemnul să plece aleși cu motive determinate de scopul urmărit? Unii da, alții nu.

Nu mă voi ocupa aici de faptele petrecute în Duminica de 13 Iulie și în dimineața de 14 Iulie, pe care le-am expus în declarațiile mele anterioare și nici de probele pe care le am că eu nu am fost ales pentru scopurile politice ale acestei plecări. -

~~297-99~~
Instant din unele

In farma anul 1947, Pl. MANIU, mi-a arătat o scrisoare a D-lui MACEK, către D-sa, prin care acesta îi aducea la cunoștință creerea în America a unui bloc al Partidelor Agrare din Europa Centrală, pusea contra comunismului și îi cerea să desemneze un delegat din partea partidului nostru al ei Partid Agrarian. -

In seara zilei de 13 Iulie a.c., când m'am dus la DI. MANIU si i-am dat un răspuns negativ, privitor la plecarea mea, fiind si DI. MIHALACHE, care era acolo de mai mult timp, l-am auzit pe DI. MANIU spunând D-lui MIHALACHE: "Este ultima ocazie de plecare, dacă nu mergeai dumneata, mă ducem eu" la aceasta DI. MIHALACHE a răspuns: "Vă rog Doamne Presedinte mergeți Dvs."

Am fost intrebat dacă am auzit pe DI. MANIU când spunea D-Iul MIHALACHE că are depline puteri. Nu pot afirma dar cred că da, pei gti DI. MIHALACHE se mai interosa la ora 23, DI. MANIU la urât să aibă succes..

• / •

100 98 100

Când m'am despărțit de dânsul nu mi-am luat adio, ci i-am spus: Eu rămân cu dumneata Doamnă Președinte la pîstre. El mi-a răspuns: "Rău faci dragă, ascultă și pleacă, lasă pe doamna, n'am loc și pentru dînsa"

DI. MIHALACHE în strădă mi-a spus același lucru. Eu am menținut răspunsul meu.

La ora 23 a venit la mine un nepot al D-lui MANIU și mi-a spus că este loc și pentru nevastă-mea. Eu l-am întrebat dacă DI. MANIU f-și dă seama de cum rămâne partidul. El mi-a răspuns că aici nu este loc decât pentru martiraj. În afară este de făcut ceva.

În timpul Conferinței de Pace de la Paris, domnii GAFENCU, TILEA, CRETEANU, CORNEL BIANU, AUGUSTIN POPA, etc., lucraseră de acord.

DI. GAFENCU primise oarecare material informativ economic din țară, dar foarte insuficient și nesigur. Ei au putut găsi, chiar în cercurile Conferinței din Paris, bune informații de tot felul. După Conferință însă acțiunea lor comună a încetat. Domnii CRETEANU și DAVILLA lucrau singuri în Statele Unite; DI. TILEA își vedea de treburi la Londra; DI. GAFENCU scria articole în Elvetia, iar domnii VISOIANU și NICULESCU BUZEȘTI nu făceau nici atât. În timpul cercetărilor mi s'a spus că la 1 August este o conferință în America a Partidelor Agrariene. N'am auzit de ea și nu știu dacă este vre'o legătură între plecare și această conferință.

Din aceste fapte și din cele arătate în declarațiile anterioare se pot trage următoarele concluzii:

Prezența D-lui MIHALACHE în străinătate, era utilă și necesară pentru stabilirea unei acțiuni comune a tuturor persoanelor mai sus citate, care se găseau în diferite țări, fără -după câte știu eu- contacte strânse între ele.

Prezența mea era absolut inutilă, fiindcă eu nu aveam nici relațiunile, nici autoritatea față de aceste personalități cu situațiuni înalte în Stat mult înaintea mea.

Care putea fi aceea acțiune, pentru care trebuia făcută sincronizarea eforturilor? În primul rând, dacă se găseau fonduri la românii din America se putea întreprinde o propagandă contra regimului din România, prin presa din aceste țări, mai ales din America și Anglia.

~~101~~ 99 101

Desteptarea interesului opiniei publice din aceste țări pentru importanța României în bazinul Dunărean.

Participarea la Conferința Partidelor Agrariene, dacă era posibil ca Dl. MIHALACHE să ajungă la timp acolo.

Cum am scris într-o altă declarație această acțiune ar fi fost cunoscută în țară și ea ar fi mărit încrederea la acei care doresc schimbarea regimului din România.

La O.N.U., se găsește o întâmpinare dela începutul acestui an, a celor trei partide de opoziție din România. Nu era exclus că ea să fi fost susținută de aceste personaje, după precedentul crescut în Palestina. Se știe că adunarea Generală a O.N.U.-ului a admis procedura ca nu numai guvernele dar și grupările politice sau naționalitățile să poată susține cereri al căror obiect intră în cadrul O.N.U.-ului. -

Ei nu știu ce a declarat Dl. MIHALACHE, dar este normal ca odată aflat acolo, D-sa să fi întreprins vre-una din acțiuni le despre care am vorbit mai sus, fără să aibă nevoie de instrucțiuni speciale din partea D-lui MANIU, era de ajuns să primească o astfel de îndreptare. -

În afară de aceasta, contactul cu marile personalități politice din străinătate, ar fi dat perspectiva justă a situației internaționale și a poziției României.

CONCLUZIUNILE MELE PERSONALE.

Ele privesc judecata pe care am început să o fac din Aprilie asupra tacticii pe plan intern și extern împrinate partidului de Dl. MANIU. -

Ar fi de ajuns să înfățișăm tragedia fără secundă la care asistăm. -

Partidul dizolvat, cu presedintele -care este legat de un trecut de lupte naționale - Vicepresedintele - creatorul Partidului Tărănesc - Secretarul General, unii membrii ai Delegației Permanente și mare parte din cadrele din provincie, rădăcând în închisori și cu perspectiva unor condamnări grele. -

Ce mai rămâne din tactica rezistenței naționale și cine o mai face? -

Am început, la 1944, o colaborare cu partidele de stânga pe care n'am fost în stare să o continuăm, dar pe care au luat-alții ce nu aveau legăturile noastre cu țara. -

Cele două presupuse scopuri ale Guvernului GROZA sau dovedit ar fi fost simple bătălii ale noastre. Nici una din reformele realizate de Guvern n'ar fi putut constitui o piatră de încercare a acestei colaborări.-

Partidul ar fi avut în mână posturi importante din toate sectoarele vieții de Stat, administrative și economice. Mai ușor se împedica astfel comunizarea țării decât prin epurările.-

Situația internațională a fost judecată greșit. Nu puteam face față Uniunii Sovietice altă politică, decât a făcut Guvernul actual, nici chiar noi dacă am fi fost în locul lui.

În diferențele dintre marile puteri noi nu putem lua partea unora împotriva Uniunii Sovietice, pentru motivul prezentat chiar de Președintele TRUMAN: Statele trebuiesc să facă unele cu altele politica "bunului vecin".

Nu trebuie uitată apoi radiatiunea Mării Revoluției Sociale dela Răsărit, împotriva căreia nu puteam lupta cu tactica noastră de rezistență și de memorii la marile puteri.

Realitățile sociale și economice ale României sunt acelea care primesc sau refuză idei și forme de viață venite din afară.-

În Aprilie am mers la DI. MIHALACHE, la Dobresti și am împărtășit parte din aceste gânduri, propunându-i să mergem la Sibiu să-l convingem pe DI. MANIU, să admită intrarea în Parlament a Deputaților noștri. DI. MIHALACHE, era de acord.

În Iunie și Iulie, după sesiunile Delegației Permanente am reluat în Birou problema celor arestați, a căror soartă depindea de noi. Propuneam din nou cel puțin intrarea în Parlament a Deputaților. Am fost sprijinit numai de DI. MIHALACHE.

Personalitatea D-lui MANIU, a făcut din noi simple organe executivă ale politicii sale ale cărei rezultate se văd azi.-

Crincoarul zilelor viitoare va vorbi desigur și de jertfele inutile ale acestei politici. Este singura noastră consolare.

103
101

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, la întrebarea, care a fost politica partidului național țăranesc dela 23 August, răspund :

Pentru perioada 23 August 1944-6 Martie 1945

Așteptam să mi se dea Ministerul Economiei Naționale. Dl MANIU mi-a oferit însă Ministerul de Interne. Am cerut Agricultură, dar am fost refuzat. Dl MANIU mi-a cerut să nu iau nici o măsură importantă fără confruntarea sa prealabilă.

N'am putut da delegație dlui TEODHARI GEROGESCU fiindcă cei doi subsecretarii de Stat naționali țărăniști /Răduț și Căpățâncău/ nu primiseră dela Miniștri respectivi atribuții. N'am putut numi pe prefectii de Constanța și Cernăuți fiindcă Dl MANIU a considerat că este o slăbire a autorității guvernului, dacă se legalizează o stare de fapt ilegală. Pentru același motiv n'am putut confirma prefectii din Moldova, numiți de armatele sovietice. Mai târziu n'am putut stabili un acord cu celelalte partide pentru numirea prefectilor și primarilor fiindcă Dl MANIU nu-mi dădea deslegare asupra formulei de repartitie a acestora. De pildă nu s'a acceptat nici cererea dlui GROZA ca la Hueduocara să fie numit un prefect propus de Dsa.

Dl MANIU avea depline puteri în partid - date de comitetul executiv din 1937- și el impunea linia politică a partidului.

Chiar înainte de 23 August, Dl MANIU nu se consulta în toate chestiunile nici cu cei trei colaboratori principali ai săi, Dl MIHALACHE, Dr. LUPU și M. POPOVICI. După 23 August nu era posibilă nici o opoziție la politica dlui MANIU, care se bucura în partid de un mare prestigiu. Aceasta politică se putea desființa de pe atunci ca fiind o rezistență împotriva elanului reformist și revoluționar al partidului de stânga și de sprijinirea a țării din partea puterilor anglo-saxone; în cazul pe care îl credeam posibil când tinărima sovietică ar fi căzut prin partidul Co-

munist mai ales să dobândească o influență preponderantă cu România care putea să ducă țara noastră în situația țărilor Baltice. -

Criza de Guvern dela 24 Februarie la 6 Martie 1945

Ministrii Nationali-Tărăniști -rămăși numai ca parte fiindcă locul de Ministru fără portofoliu oferit mie și anticipat de comuniști care au fost întrebați de Dl. RADU XENOPOL solicitat fiind de Dl. MANIU, rămăsese liber în urma refuzului meu - am continuat și am afirmat aceasta politică în timpul guvernului Rădescu. Ei au sprijinit pe Rădescu în toate acțiunile acestuia, care urmărea aceleași scopuri, așa de pildă, Rădescu - cred printr'o declarație - a arătat inoportunitatea reformei Agrare. Deci în Delegația Permanentă a partidului a fost adus în discuțiune un proiect de Reformă Agrară elaborat de Dl. MIHALACHE și deși, eu, Căpătăneanu, Cezar Spineanu și alții au cerut depunerea imediată a acestui proiect la Comisia dela Agricultură și aducerea lui în discuția Consiliului de Miniștri, hotărârea luată a fost de a se amâna aceasta, dat fiind că s'ar continua politica lui RADESCU. Dl. MIHALACHE a fost de aceasta părere, așa încât hotărârea luată a fost de a se amâna Reforma Agrară. -

A a doua chestiune venită la acea vreme, în discuțiunea delegației, a fost numirea Prefectilor din Moldova.

Dl. HUDITA, a expus rezultatele vizitei Comisiei Ministeriale, care arăzolat aceste dificultăți la fata locului. Dl. MANIU și mulți membri ai Delegației -mai ales Moldoveni în cap cu Dl. Măldărescu au criticat concesțiunile făcute.

Erau și alte probleme de guvern, care veneau în discuția Consiliului de Miniștri. Dl. MANIU nu era mulțumit cu atitudinea Miniștrilor noștri, pe care îi considera insuficient de dărjiți. Deaceia s'a și creat în jurul lor atmosfera că au fost o echipă slabă. -

Au convingerea că Dl. MANIU prefera desprinderea de aceasta colaborare, pe care el o cunoștia primejdioasă pentru partid. Este evident că ar fi preferat să dobândească guvernul fără partide de stânga, dar știind că nu era posibil, se mulțumea cu o formulă de guvern în care să obțină pentru persoane în afară de partide Ministeriale de Război, Interne și Afaceri Străine. Din cauza acestei ambiante s'a ajuns la însărcinarea D-lui GROZA cu formarea Cabinetului, după demisia lui Rădescu. Dl. MANIU, a sfătuit pe M. S. Regele să nu dea acest mandat D-lui

GROZA, fiindcă acesta nu-l va mai depune, în caz de nereușită a formulei de guvern al tuturor forțelor democratice.

În timpul crizei de guvern, Dl. MANIU, a convocat o ¹⁰³sedință a Delegației Permanente pe care a informat-o că Dl. GROZA, i-a propus unui eventual doi sau trei miniștri observatori, că D-sa a respins această propunere ca fiind toxică pentru partid, de aceea n'a mai consultat Delegația. Dr. LUPU, și alți membri ai delegației au făcut rezerve importante asupra politicii care a aruncat partidul în opoziție cu perspective foarte sumbre.

Câteva timp după aceea, Dr. LUPU și alți membri ai delegației au cerut convocarea unui for mai ~~larg~~ larg al partidului unde să se discute probleme de politică generală a acestuia. Dl. MANIU era bolnav. Sedința s'a ținut acasă la LEUCUTIA, unde Dl. MANIU locuia. Dr. LUPU și alții au criticat politica D-lui MANIU, căruia i s'a sugerat retragerea dela șefie. Dr. LUPU i-a spus însă că pe mine fiindcă eu cred că mă înțeleg cu rușii.

Dl. MIHAI POPOVICI, a făcut o intervenție violentă împotriva lui în discuție a șefiei partidului.

Cu acest prilej s'au afirmat bazele politicii generale a D-lui MANIU, care a fost imprimată partidului.

Această politică n'a fost expusă într-o declarație de principii și ea rezeșă din toată acțiunea D-lui MANIU și a partidului dezvoltată după 6 Martie 1945.

După 6 Martie 1945

Câteva zile după constituirea guvernului GROZA, eram la Dl. MANIU acasă, când a venit VISOLIANU, care i-a spus: Este și o veste bună, anglo-americii au trimis guvernului câte o notă, prin care îi notifică nerecunoașterea lui, nefiind constituit potrivit înțelegerii dela Yalta, adică cu toate forțele democratice ale țării.

Dl. MANIU, foarte satisfăcut, a rugat pe VISOLIANU, să-i procure notele. De atunci până la criza de Guvern din Mai 1945, ca eveniment important notez declarația celor trei puteri dela Postdam. Dl. MANIU a văzut în acest act internațional posibilitatea unei verificări a situației interne.

Basajul privitor la România, putea fi interpretat în sensul că cele trei mari puteri declarau de nereprezentativ Guvernul dela București. Am fost însărcinat să comunic D-lui NEGEL / de către Dl. MANIU / acest punct de vedere. Dl. NEGEL, n'a lăsat să înțeleagă că după părerea sa Majestatea S. Regele nu poate interveni dacă i se face o comunicare în acest sens la cele trei puteri

106 106
104
aliate. DI MANIU nu a fost multumit cu acest răspuns. Cred
că DI NICULESCU BUZESTI a vorbit M. S. Regelui mai mult în
acest sens, dar nu pot afirma precis.

Nu această intervenție a determinat însă după părere
mea - pe M. S. Regele să retragă încrederea guvernului.

Se cunosc împrejurările în care izbucnit criza constituțională din Mă 1945, care a durat până la 8 Ianuarie 1946,
când s-au pus în aplicare hotărârile dela Moscova.

~~Brasov~~ În acest răstimp amintesc numai manifestatia dela
8 Noiembrie când DI MANIU a dat dispozițiuni organizatelor
capitale să manifesteze pentru Rege, în semn de solidarizare a
națiunii cu Suveranul și vizita Dlui Ethridge, cărui i s'a
prezentat un memoriu și materialul documentar ce s'a putut
aduna, la acțiunea de comunizare a aparatului de stat. Memoriu
a fost foarte rezumativ și lucrarea a fost elaborată de o comi-
siune. Din ordinul DLUI MANIU eu am predat memoriu după ce
s'a terminat audiența sa.

După 8 Ianuarie 1946

În primele zile a lunii Ianuarie a sosit la București.
Dlul VISINSCHI, HARIMAN și KLERK KAN, ambasadorii Statelor Uni-
te și Marii Britanii la Moscova. Cei doi..... au făcut o
vizită Dlui MANIU cărui i-au cerut să primească hotărârea
dela Moscova, singura care a fost posibilă. DI MANIU ne-a comu-
cat aceasta ca și esențialul convorbirii. Reșea că DI MANIU
a informat pe ambasadori că guvernul nu -și va ține angajamen-
tul ce va lua. A cerut ca cel puțin guvernul să își la angaja-
mente precise. În acest scop DI MANIU a elaborat un mic memoriu
din corespondența publicată ~~mai târziu~~ mai târziu, cu prilejul
recunoașterii guvernului Groza, am constatat că unele din
recomandările Dlui MANIU fuseseră reținute de cei doi amba-
sadori.

Acel memoriu nu a fost lucrat la secretariat. DI Ing.
RICA GEORGESCU făcea atunci oficiul de interpret și legătură
Dlui MANIU, în special delegația americană. În

În dimineața zilei de 8 Ianuarie am fost la DI
MANIU să-l felicit de ziua lui. Era lume multă. Era și DI
HATIEGANU, cărui DI MANIU i-a dat să citească un ~~proiect~~
proiect de declarații ce urma să fie citite după masă în Consti-
liul de Miniștri. DI HATIEGANU a citit textul cu "Ton înalt"
cum spunea el și l-a acceptat fără modificări. Acest text a sur-
prins pe DI ROMNICANU, când a fost citit de acela el a cerut
noi instrucțiuni dela conducerea liberală. Textul era elabo-
rat de DI MANIU personal. /ss/ PENESCU N. 5.VIII.947

Textul declarației cuprindea ideea că ministrul național-tărânișt participă la guvern ca observator al executării angajamentelor luate de guvern prin comunicatul d.ela 8 Ianuarie față de ambasadorii englezi și americani.

După 8 Ianuarie a urmat o perioadă de raporturi calde între guvern și opoziție. Încetul cu încetul însă atmosfera s'a schimbat. Din cauza neautărisării la apariție a tuturor jurnalelor național-tărâniște, care fuseseră suspendate din cauza felului cu care se aplica cenzura din cauza incidentelor ce se petreceau cu prilejul sedintelor congreselor județene între partidele de stânga partizanii noștri, se fac din nou intervenții la cei Trei Aliați prin memorii.

Ceamai mare parte din aceste memorii adică cele principale erau semnate de sefi celor celor trei partide de opoziție.

Memoriile erau elaborate după indicațiuni date, fie în delegația permanentă, fie în birou, fie de cele mai multe ori de DI MANIU personal. Aceste indicațiuni erau evident, date sub creștarului general. El elabora proiectul pe care îl supunea totdeauna D-lui MANIU, MIHALACHE și MIHAI POPOVICI. Aceste proiecte sau memorii la definitive era citite de secretarul general în Delegația Permanentă.

Când memoriile erau comune celor trei partide se lua de obicei de bază unul de proiecte, care era amenda și era aprobat de cei trei președinți care îl semnau totdeauna.

Memoriile importante erau remise aliaților chiar de președinții sau - în numele lor - de secretarii generali.

Memoriile înaintate în perioada după 8 Ianuarie, până în apropierea alegerilor se refereau la următoarele chestiuni: presă, cenzură, agresiuni, legea electorală, observatorii străini la alegeri.

Ele erau ca leit motif încadrarea juridică a acestor intervențiuni în acordurile intervenite între aliați /Yalta, Postdam și Moscova/.

Ele repetau ideea că recunoașterea guvernului Gromă este condiționată de executarea angajamentelor luate la 8 Ianuarie.

Cred că și după ce această recunoaștere a intervenit s'a susținut mai departe această teză.

Fiecare memoriu dezvoltă apoi tema pentru care era făcut, dându-se în text sau în anexe elemente de dovadă.

Putin timp înainte de alegeri, D-lui ROMNICĂȘANU și HATIEGANU au făcut câte un memoriu comun - cu caracter de pretext

128/100 108

otăre guvernă contra imoiedicării lor de a participa la opera de guvernare. Acest memoriu a fost prezentat și aliaților chiar de cei doi miniștri.

Efectual acestor memorii s'a văzut în notele pe care guvernele englez și american le-au trimis guvernului GROZA, atât pentru libertatea presei, cât și relativ la legea electorală și campania electorală.

Am spus mă sus că memoriile erau cunoscute delegației permanente. Acesta lucra acu, n din plin. După agresiunea pe care am suferit-o la Pitești aproape trei luni n'am putut lucra, tocmai în Campania Electorală. Am fost suplinit printr'un comitet electoral condus de Dnii CEZAR SPINEANU și AUREL DOBRESCU, care redactau manifestele, în sensul și spiritul acțiunii imprimate Campaniei Electorale de delegația permanentă.

Sedintele ei se țineau în casa mea, din atențiune pentru mine, care eram imobilizat. Ele aveau loc de 2-3 ori pe săptămână.

Politica și acțiunea partidului, fiind deja trasate - cum s'a arătat până aci - aceste memorii în spiritul delegației permanente, așa cum acesta a fost format sub influența Dlui MANIU.

În epocă aceasta se întâmplă trei evenimente: Conferința de Pace de la Paris, Comitetul central național țărănesc și recunoașterea guvernului GROZA.

Despre Conferința de la Paris mă voi ocupa într'un capitol special.

Comitetul central a ținut ~~statu~~ după 9 ani - primul sedință, cu partidul reorganizat - la 3 Iulie. Am citit un raport asupra activității începute de partid - adică a dlui MANIU - din Noiembrie 1937 până la 23 August 1944 și de atunci - a partidului până la zi.

DI. MANIU, a făcut un expozeu a părților din această acțiune pe care și le rezervase. El a făcut și o dare de seamă asupra situației din acel timp, cu încercări în politica externă, așa cum o concepea. Acest discurs a fost publicat în "Dreptatea" imediat după sedința Comitetului.

În ziua de 4 Iulie, după amiază, DI. MANIU, și-a depus mandatul de președinte și a declarat că nu mai poate continua să conducă partidul. Totuși Comitetul Central și unanimitatea delegației permanente l-au silit să rămână președinte. Cred însă că DI. MANIU, a avut dreptate. Altfel era situația dacă el persista în dimisiune. Comitetul Central n'a ales organele de conducere ale partidului

109 107 103

conform ordinii de zi. El a ratificat numirile D-lui MANIU, la secretariat, casierie etc., cooptările în delegația permanentă le-a prelungit până a o nouă sesiune a Comitetului n'a autorizat conducerea de partid să coopteze și alți membri ai delegației. Așa au intrat în delegația domnii: HUDITA, SOLOMON, Dr. PETRESCU, NESTOR BADEA, LEUCUTIA și EMIL HATEGANU. Cu aceste cooptări delegația permanentă era și mai ferm atașată politicii de intransigență a D-lui MANIU. Campania Electorală se desfășura după sesiunea comitetului cu toată amploarea. -

Se fac memorii și pentru M.S. Regele, confecționate cu aceeași metodă.

Ele priveau două chestiuni importante, neconstituționalitatea sistemului unicameral și dispozițiunile legii electorale care permitea falsificarea alegerilor. Un proiect de lege electorală cuprinzând modificările propuse de partid a fost prezentat primului Ministru de Dl. HATEGANU.

Diferențele între proiectul guvernului și al partidului au fost ampușe în memoriile adresate Suveranului M.S. Regele a fost sfătuit, cred de cei trei șefi de partid de opoziție, să nu semneze decretul-legi constituțional și nici^{pe} săl al legii electorale în formele prezentate de guvern.

Comitetul Electoral a elaborat manifeste numeroase adresate tuturor categoriilor de cetățeni. Tema lor era apărarea proprietății /a pământului/ a credinței, cu factură naționalistă și anticomunistă, aceste două elemente apărând ca strâns legate. -

S'a făcut și un manifest general al partidului semnat de Dl. MANIU. Manifestul către armată, cred că a fost cenzurat. Nu știu dacă sau dat dispozițiuni de difuzarea lui, fiind bolnav. Am însă impresia că totuși manifestul a fost în parte răspândit.

PERIOADA DE DUPĂ ALEGERI

La 20 Noiembrie dintr-o dată Dl. MANIU a dat spre publicare ziarului "Dreptatea" un comunicat prin care declara alegerile nelegale și dădea multe detalii. Un comunicat asemănător fusese dat de Dl. BRĂTIANU și TITEL PETRESCU.

Pe de altă parte Dl. MANIU, a cerut lui HATEGANU să vie imediat la București pentru a-și da demisia din Minister.

După venirea în București a fruntașilor s'a convocat la club delegația permanentă, având la ordine de zi neparticipa

110 110
108

parea deputatilor nationali-tărănisti la lucrările Camerei și convocarea comitatului central, pentru a ratifica aceasta politica ?

În sedinta delegatiei permanente singur DI. ZANE, a echitat un protest contra pînerei delegatiei ~~expus~~ în fata unui fapt împlinit prin publicarea comunicatului. Delegatii a primit propunerea D-lui MANIU de a nu participa deputatii în Parlament

Pînă la sedinta Comitatului Central, convocată pentru 30 Noembrie, sau făcută memorii comune, cu documentare în aprilin, către cei trei aliați și referitoare la felul în care au avut loc alegerile. În același timp Măestatea Sa Regele a fost sfătuit, în principat de DI. MANIU și BRATIANU de a nu da mesaj de deschiderea Parlamentului. Chiar în dimineața zilei de 30 Noembrie, DI. MANIU, a avut a doua audiență la Săverșan, când se pare că acesta l-a informat că deschide personal Camera Deputatilor.

În nămile Departamentului de Stat American DI. ACHESON a declarat că alegerile din România nu au fost sincere.

În Parlamentul Britanic un purtător de cuvânt al Guvernului a făcut o declarație similară.

DI. MANIU a făcut, în fata Comitatului Central, un amplu expozit asupra politicii partidului cu concluzia că în nămile delegatiei permanente D-sa propune abținerea deputatilor dela lucrările Camerei.

Am citit apoi cu proiectul de rezoluție al Comitatului, cum fusese elaborat în Biroul Partidului ce a fost aprobat în unanimitate.

DI. MIHALACHE, a făcut apoi un expozit mai succint.

Sedinta s'a terminat sub semnul unei mari îngrijorări pentru ce în urma. Lupta acum lua forme și mai ample, chiar mai grave decît pîrea atunci.

Apelul, redactat de MIHAI POPOVICI, către Națiune, în prima caracetrul acestei lupte.

În cuvîntarea sa DI. MANIU a sagitat, în termeni aproape neaparentți, pericolul dela Rădărit, care trebuie să ne fie prezent în minte. Discursul a apărut în "Dreptatea" din 1 sau 2 Decembrie

ss/N. Pensacou

5 August 1947.

DECLARAȚIE

Continuarea la declarația din 5 August.

DI. MANIU a făcut declarație presei străine asupra felului cum au fost efectuate alegerile și a prezentat materialul documentar primit până atunci cu care să dovedească falsificarea lor. Acest material documentar a fost trimis /o anexă la memoriul menționat mai sus și celor trei legați.

DI. MANIU mi-a comunicat că a hotărât împreună cu DI. BRĂȚIANU și TITEL PETRESCU sesizarea O.N.U. - lui cu situația din România. M'am rugat să strâng material documentar privitor la alegeri teroarea internă și situația economică precum și să examinez prezentarea juridică.

A plecat la Sibiu în ajun de Crăciun. Strângerea materialului a cerut timp. În Februarie abia se ajunsese la o formulare a memoriului făcut de liberali. Proiectul făcut de mine și trimis D-lui MANIU prin SERBAN GHICA, într'un plic n'a fost agreat.

La sfârșitul lunii Februarie - dacă nu mă înșelam - am fost la Sibiu cu LEUCUTIA și-am prezentat D-lui MANIU proiectul liberal și materialul documentar cu care a fost de acord de data aceasta. După întoarcerea mea la București am auzit că DI. BRĂȚIANU a scris D-lui MANIU propunându-i o adresă comună de mulțumire a acelor trei partide către Guvernul American pentru ajutorul propus României. DI. MANIU a respins negativ în sensul că actualul guvern nu merită să fie ajutat. N'am citit scrisoarea. Domnii MIHALACHE și POPOVICI au protestat că DI. MANIU a luat această poziție fără stirea lor. DI. POPOVICI mi-a spus să inspir un articol în "Dreptatea", de mulțumire.

La începutul lui Martie au loc arestări importante și cu caracter general. DI. MANIU este rugat să vină la București, partidul fiind foarte impresionat de ce se petrece.

Indată ce s'a întors și după ce a luat contact cu DI. BRATIANU și TITEL PETRESCU, a cerut să vadă pe DI. BERRY și HOLMAN. Memoriu către O.N.U., era gata și cei trei prezidenți de partid l-au semnat încredințându-l D-lui MANIU pentru transmitere.

În ziua când DI. MANIU mergea la DI. BERRY, eram acasă la BOILA, m'a rugat să-l însoțesc fiindcă nu găsea pe SERDICI. Am fost primiți de DI. BERRY și MELBOURNE. DI. MANIU a început să expună situația internă. Ministrul american l-a întrerupt și l-a întrebat ce crede de ajutorul american. DI. MANIU la mulțumit în numele partidului dar și-a exprimat regretul că ajutorul era necondiționat și va fi interpretat ca un gest de favoare pentru Guvern. DI. MANIU, după ce a expus chestia arestărilor a întrebat dacă America mai este interesată în această parte a Europei. DI. BERRY a evitat un răspuns afirmativ și a promis că va cere instrucțiuni la Washington, chiar și pentru transmiterea intervenției la O.N.U. În această privință răspunsul a fost negativ. S'a deschis între timp Conferința de la Moscova. Cei trei prezidenți au hotărât să trimită celor trei miniștri de Externe aflați acolo, telegramă de protest contra arestărilor și câte un memoriu. Telegrama a fost redactată de Domniile BEBE BRATIANU și TITEL PETRESCU. Memoriile au fost făcute separat. Telegrama și memoriile au fost trimise prin intermediul Misiunilor din București.

Conducerea de partid s'a ocupat apoi de organizarea asistenței celor închisi. DI. MANIU s'a întors la Sibiu în ajunul Paștelor,

La 25 Aprilie are loc o delegație permanentă prezidată de DI. MIHALACHE. Pe neașteptate se pune în discuție tactica partidului față de evenimentele în curs. /Domniile CAPATINEANU, SPINEANU, ZANE, NESTOR BADEA, adică numai tărâniștii/ Se hotărăște ca eu să merg la Sibiu să-l informez pe DI. MANIU că se cere constituirea sfatului Parlamentar și curentul pentru intrarea în Parlament. DI. MIHALACHE favorabil acestei schimbări. După cum voi arăta în capitolul special privitor la mine, discutasem în sărbătorile Paștelui la Dobresti cu DI. MIHALACHE același lucru în aceleași concluzii. Am fost la 1 Mai la Sibiu pentru executarea mandatului primit. DI. MANIU a dat un răspuns categoric negativ neadmitând nici constituirea sfatului Parlamentar. Întors la București am remis D-lui POPOVICI demisiunea mea, cum văi arăta:

173 III 113
 Dl. MANIU a fost chemat în București pentru că la 3-4 Mai s'au efectuat noui și importante arestări. S'a făcut câte un nou memoriu pe care l-am prezentat eu cu Dl. ROMNICEANU, D-lui MELBOURNE și secretarului legatiei engleze, Dl. HOLMAN neputându-ne primi.

Ingrijorarea se mărea în partid în măsura în care arestările se înmulțeau și nici o intervenție anglo-americană nu se producea.

Într-o sedință de birou s'a propus redactarea unui apel către toate parlamentele străine.

Dl. MIHAI POPOVICI s'a însărcinat cu redactarea lui. Apelul era făcut în genul memoriilor noastre și era conceput în termeni destul de tari pentru practicile Guvernului Român.

Dl. MANIU a dat textul pentru tradus în englezese D-lui SERDICI. Nu știu ce s'a făcut cu el. Dl. MANIU a afirmat mai târziu că s'a trimis.

Partidul nu luase nici o poziție față de Tratatul de Pace care fusese depus, pentru ratificare în Parlament. Afară de declarația cetită de Dl. HATEGANU, în 1946, în Consiliul de Miniștri și în care se făceau rezerve asupra Basarabiei și Bucovinei de Nord. Paternitatea acestei declarații aparține D-lui MIHAI POPOVICI și HATEGANU. Dl. MANIU a aprobat în totul a doua zi când a venit în București. Dl. MIHALACHE a dezaprobat-o. Biroul Partidului a redactat o declarație mai amplă care urma să fie dată publicității în Mai-Iunie 1947. Delegația permanentă a luat în cercetare acest proiect pe care l-a găsit inoportun și insuficient. Era inoportun pentru rezervele repetate -deși vualate- referitoare la Basarabia și Bucovina de Nord ca și pentru problema reparatiilor. Era insuficient ca materie tratată. S'a ales o comisiune din sânul delegației care să dea o altă redactare proiectului și să hotărască momentul publicării lui. Comisiunea sa întrunit, a fixat bazele noului proiect, cu redactarea căruia am fost însărcinați dar nu l-am mai redactat, fiindcă situația generală internațională nu mai permitea, după părerea mea o astfel de poziție.

La începutul lui Iunie se convoca din nou delegația permanentă și toți parlamentarii pentru a se discuta politica generală și asistenta celor arestați.

Dela prima sedință se vede atmosfera. Criticii vii se anunțau. Au luat cuvântul în primul rând tărănistii care au cerut schimbarea tacticii partidului, colaborare cu regimul

intrare in Parlament si acte vizibile pentru imbunatatirea raporturilor cu Uniunea Sovietica. Ardelenii si unii reguteni au vorbit in sens contrariu. Dl. MIHALACHE si cu mine am fost pusi in situatie grea, fiindca nu eram preveniti de actiunea celor mai buni prieteni din regat, cari se pare- nu se sfatuisera in prealabil.

Dl. MANIU a facut la sfarsitul celei de a treia zi a sedintelor delegatiei, un amplu expozeu in care a aratat in esenta ca tactica este determinata de adversar. Azi este in joc existenta noastra nationala, care este primejduita dela Rasarit. Guvernul este capabil sa faca tot. Intrarea in Parlament ar insemna recunoasterea lui si mai grav, suportarea hotararilor ce va aduce privitor la Dinastie si poate mai mult inca.

Delegatia n'a fost pusa in situatia sa ia o hotarare

Tactica pe care Dl. MANIU a desmintit-o pentru prima data, a "rezistentei nationale", a ramas mai departe singura politica a partidului, posibila atata timp cat dl. MANIU era presedintele lui.

La 4 Iulie, Presedintele Camerei trimite deputatilor nationali-tardnisti invitatiuni sa se prezinte la sedintele Camerei in cel mult 20 de zile. La 5 Iulie are loc o sedinta de birou in care eu propun intrarea in Parlament. Dl. MIHALACHE ma sustine. Dl. MANIU si restul biroului se opun. Dl. MANIU intrebuineaza chiar cuvintele "ar fi un dezastru".

Se hotaraste convocarea Comitetului Central la inceput pentru 23 Iulie, apoi pentru 19 Iulie, la ordinea de zi: politica generala a partidului.

Acest comitet trebuia sa aiba loc intr'un moment in care mare parte din partid era in inchisorile dela Pitesti, Cratova, Gherla si Miercurea Ciuc, iar restul cuprins de framantari si indoeli asupra drumului pe care mergem dela 23 August 1944, sub conducerea D-lui MANIU.

ss/N. Penescu.

113

DECLARAȚIE

Continuare la declarațiile din 6 August

Relațiunile externe

Aceste relațiuni erau persoanele ale D-lui MANIU. Unele din ele au fost folosite, în timpul regimului ANTONESCU, altele erau recente.

Pe domnul GAFENCU, D-l. MABIU nu l-a utilizat și mai înainte de conferința de la Paris. D-l. MANIU nu ne-a făcut niciodată, biroul sau delegația permanentă vre-o expunere asupra acestor relațiuni sau obiectivelor acțiunii sale în afară. Ce știu este ceea ce mi-a spus din când în când. În primăvara anului 1946 D-l. MANIU a primit o scrisoare de la D-l. GAFENCU, în care acesta îi relatează conversațiile avute privitor la România și situația ei internațională cu personalitățile politice din Franța și Anglia. Acelas raport l-a făcut și D-lui BRATIANU domnul GAFENCU, reproducerea conversației de la D-l. CHURCHIL, care ne-a expus interesul pe care îl are Anglia să sprijine România și țările de aici.

De atunci D-l. MANIU și-a schimbat atitudinea față de D-l. GAFENCU. În preajma Conferinței de la Paris i-a scris și probabil i-a dat instrucțiuni de cum trebuie să lucreze. Nu le cunosc. Știu dintr-o scrisoare a D-lui GAFENCU trimisă D-lui MANIU după conferință - că această a concurat în Elveția pe ceilalți prieteni din străinătate/ printre care TILEA GARANFIL, CRISTEA etc./ și au colaborat memoriul cunoscut pe care l-au distribuit membrilor delegațiilor la conferință. D-l. MANIU mi-a venit materialul documentar. N'am putut decât un memoriu și care anexele lui/ cred a lui Ethridge/ și puține date economice incomplete și negarantate. Am fost surprins de elementele economice pe care le cuprindea memoriul și care n'au putut fi furnizate decât în cercurile delegației .-

115 116

Dl. GAFENCU a informat unele delegatii de situatia României așa cum este prezentat si memoriul său. "a atins in acest memoriu problema Basaraviei si Bucovinei de Nord, ca să nu ~~dispună~~ indisponă Delegatia Sovietică. Dl. MANIU a fost de acord cu această procedură, dar i-a scris cred Dlui GAFENCU să facă acest lucru mai târziu, fiindcă in al doilea memoriu a apărut si această chestiune. La conferinta au mai fost Dnii TICLEA, AUGUSTIN POPA, CORNEL BIANU, CRETEANU si alte persoane mai putin cunoscute .

După conferinta Dl. CRETEANU a plecat in America de acolo a scris Dlui MANIU că a trecut prin Londra unde a constatat excelentele relatii ale Dlui TICLEA și la ~~Washington~~ Washington s'a întâlnit cu Dl. DAVILLA. In acea vreme se pare că România nu era pe agendă in America.-

In primăvara acestui an Dl. MANIU a primit încă o scrisori dela Creteanu. Am auzit că într'una din ele il informe pe Dl. MANIU că are intentiunea să vorbească in numele României la un for a O.N.U.-lui.-

Tot recent Dl. MANIU a mai primit o scrisoare dela Dl. BIANU. N'am cititi-o.-

Stiu că in Iulie anul trecut D. NICULESCU BUZESTI, a transmis Dlui MANIU nemulțumirile lui CRETEANU, că Dl. GAFENCU pretinde a fi fost însărcinat cu dirijarea actiunilor românilor din străinătate. Dl. MANIU a negat aceste însărcinare. La sfârșitul anului 1946, dl. MANIU a primit o scrisoare dela MACEK din America prin care aceste il ruga să delege o personalitate română din străinătate, care să reprezinte partidul nostru la conferinta partidelor agrariene care va avea loc la Washington.-

Scrisoarea a fost discutată in biroul Dl. MINHALACHE n'a fost partizanul participării partidului la această conferință ca să nu se indisponă Uniunea Sovietică. S'a hotărât să se aștepte si răspunsul lui NICOLAYCICK, șeful partidului agrarian polonez. Scrisoarea a rămas la mine câțva timp după plecare am trimis-o la Sibiu Dlui MANIU. Nu stiu ce a răspuns aceste, dar era favorabil propunerii lui MACEK.-

Aceasta actiunea a avut deci scopul să informeze guvernele străine asupra României să le arate că Guvernul Român nu apără interesele României la Conferințe de pace și de aceea este nevoie de intervenția altor personalități și de a provoca apărarea intereselor României - astfel cum erau văzute de Dl. MANIU de către alte puteri.-

Din cele de mai sus rezultă că actiunea în străinătate nu era coordonată, așară de aceea dela Paris. Trebuie o personalitate din țară ca să se impună tuturor pretențiilor lor de acolo mai ales după plecarea domnilor VISOIANU și NICULESCU BUZESTI.-

Împrejurarea că Dl. MIHALACHE încă de anul trecut vroia să plece, făcea din Dsa omul destinat să sincronizeze activitatea românilor din afară. Dacă pleca Dl. Mihaleche vreunui dintre noi numai era necesar în acest scop/ vezi capitolul următor.-

N'am auzit pe Dl. MIHALACHE vorbind de o misiune ca și s'a încredințat în afară nici pe alți cu excepția conversației dintre Dnii MANIU și MIHALACHE în ziua de 13 Iulie ora 8 seara. Misiunea nu era nevoie să fie concretizată.-

Dl. Mihaleche cunostea întreaga actiune internă și externă a partidului. Nu știu cum ar fi lucrat Dl. Mihaleche. El trebuia mai întâi să ia contact cu cei din Elveția care constituia artilerie grea. Numai după s'ar fi consultat cu Dnii GAFENCU, VISOIANU și BUZESTI, cred că s'ar fi determinat programul de lucru.-

Dl. MANIU i-a spus Dl. MIHALACHE : Dacă nu mergi Dumneata mergeam eu. Ști ce ai de făcut. Să iei contact mai întâi cu cei din Elveția. Aveaste era de ajuns. Eu n'am avut nici o misiune și scopul meu era altul./a se vedea capitolul următor.-

Din cele mai sus expuse ca scopurile posibile ale acestei misiuni erau următoarele :

1.- Propaganda în străinătate împotriva situației create din țară de guvern, prin arestările cenzura și politica sa internă, pentru a se obține intervenții ale puterilor în drept să le facă în cadrul acordurilor internaționale pentru alegeri noi în România.-

2.- Solidarizarea în actiunea agrariană, despre care scrie MACER Dlui MANIU.-./.

3.- Price altă acțiune pe care împrejurările internaționale ar fi făcut-o necesară și posibilă.-

Dl. MANIU a hotărât plecarea, acum, pentru că i s'a ivit ocazia tehnică.-

Eu cred însă că plecarea Dlui MIHALACHE era în interes mai ales că partidul intrase, cum i s'a spus în Delegația Permanentă, pe un drum infundat în acțiunea sa politică internă.-

Dl. MANIU credea că era mai mult de făcut acum în străinătate decât în țară, pentru a se ajunge la schimbarea situației internă.-

SECRETARUL GENERAL

În opinia comună secretarul general este factorul cel mai important din partid, fiindcă el este organul executiv al acestuia.-

În tradiția și funcțiunea structurală a partidului național, tărănesc importanta secretarului general este în legătură cu situația lui în partid, nu cu domnia sa.

La începutul anului 1945 după dimisiunea Dlui GHITA POPP am fost desemnat de secretar general, mai ales din cauza conjuncturei din partid. Plecasem din guvern în condițiuni necunoscute. Mi s'a dat o satistactie. Diferența de situație între mine și cei patru / pe atunci / conducători ai partidului era incomparabil mai mare între MAGIARU și ei și chiar GHITA POPP. Trebuia cu prudență și tact să-mi câștig încet locul. Deaceia de la început activitatea mea s'a îndreptat spre organizarea partidului, unde am avut succes și am câștigat încredere. Acțiunea ~~găzdui~~ politică generală rămânea tot celor patru ; MANIU, MIHALACHE, Dr. IUPU- cât a fost în partid- SIMINAI POPOVICI.-

Anumite hotărâri erau rezervate domnului MANIU exprimate în biroul partidului de secretarul general sau de alții, decând cei trei, nu puteau avea influență decât în chestiunile mici, în politica generală.-

Că agent executiv, secretarul general, redacta memoriile, după indicațiunile primite- să convoace biroul delegației sau comitetul și punea în aplicare deciziunile cu caracter administrativ.-

Că răspundere și influență politică generală secretarul Gral nu este mai angajat decât orice membru al delegației permanente.-

119 117

Mai ales in politica externă ~~sau~~ ~~de~~ ~~și~~ ~~secretar~~ ~~general~~- n'am avut nici cel puțin un rol consultativ. Ea aparținea Dlui MANIU.-

De aceea am declarat dela început si nu voi fi desmințit că nu mi s'a vorbit de nimeni de o misiunea eventuală in străinătate.-

Ea nu mai eram util acolo, ca unde cei care se găseau deja, erau mai pregătiti avea relatiuni intense si inalte si erau cunoscuti in cercuri largi politice sau de opinie publică. Plecarea mea a fost determinată ~~xxxxx~~ exclusiv de securitatea mea. -Fusesem un port drapel, văzut de departe si adversarul trăgea mereu in el, fiindcă acolo credeam că este forța și dinamismul, partidului. Fusesem prea mult sacrificiu. In toamna anului 1946 Dl. MANIU mi-a vorbit de o plecare imediată. I-am răspuns cp nu pot atunci. Trei săptămâni înainte de 13 Iulie am vorbit cu domnii MANIU si MIHALACHE de ascunderea mea. Ei si ~~XXXXXXXXXX~~ MIHAIL POPOVICI credeau că foarte probabilă arestarea mea. In această stare suflatească mă găseam la ora 11 in sera de 13 Iulie, când a venit la mine Dl. BOILA si mi-a spus că este loc si pentru sotia mea. Atunci încă nu eram hotărât să plec. Dl. MANIU si MIHALACHE nu mi-at spus că voi merge mai departe cu Dl. MIHALACHE nici o că voi avea fonduri, care imi lipseau. Misiunea o plecare până in Turcia. Era un serviciu ce mi se făcea.-

Decăto intentionam să merg in Fronta unde puteam să-mi câștig existența. Deaceia mă apăi de orice presupusă intentionez de actiune politică in sferă. Ce a-si fi făcut acolo mai târziu, nu știu.-

In sferă de acesta, încă din Aprilie anul trecut eu nu mai urmam, fără rezerve, politica Dlui MANIU. Am mers la Dobresti, la Dl. Mihalsche, in sărbătorile Pastelui si i-am expus situatia asa cu, o vedeam eu in urma asuării Conferinței dela Moscova si arestările făcute. I-am propus să mergem la Sibiu la Dl. MANIU, să-l determinăm la o schimbare a tacticii politice. Am mers la Sibiu, fiindcp Dl Mihalsche a fost reținut. Nu l-am putut convinge eu singur pe Dl. Maniu.-

La întoarcere am dat Dlui Mihail Popovici demisiunea mea dela secretariat in fond, pentru motivul determinat al dezacordului meu cu această politică. N'am mai mers la Club ni n'am mai depus aporpea nici o activitate ca secretar general.-

118
~~120~~ ~~129~~

După delegația permanentă din 5-6 și 7 Iulie am ridicat într-o sedință a biroului din noi chestiunea tacticăi noastre. A treioară în sfârșit am cerut D-lui Maniu să accepte intrarea în Cameră a deputaților noștri, ca prim pas spre o schimbare de tactică.-

Aferi de D-l. Miheleche nimeni nu s'a susținut. Mihai Popovici lipsea a doua zi m'am dus la el acasă și l-am rugat să țină la ordine de zi demisiunea mea.-

Mi s'a spus să mai aștept câteva zile.-
Deci nu mai eram de acord cu tactica D-lui

MANIU.-

Fiindcă premisele acestei politici mi s'au părut greșite așa cum evolua situația internă și internațională și de la Marzi 1947 încolo.-

Despre această voi vorbi într-o declarație separată

/ss/ Nic. Pănescu.-

7 August 1947.-

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE RENESCU, declar următoarele la întrebările ce mi se pun :

1.- Care a fost scopul creării organizației muncitorești și metodele întreprinse.

Acastă organizație este prevăzută de statut. i-a fost creată imediat după 23 August de Dl ILIE LAZAR ajutat de Dl ROMULUS GIOROCEANU și de ardeleni aflați în București.

Organizația cuprinde nuclee în multe întreprinderi importante. Aceste nuclee nu lucrau pe față.

Menirea lor era să atragă cât mai mulți muncitori în partid și să ajungă la conducerea comitetelor și fabrică și sindicatelor. Totodată organizația muncitorească constituia o masă de manevră pentru orice împrejurare. Se căuta a se atrage mai ales acele elemente muncitorești, care nu erau primit în sindicate, cunoscute prin activitatea lor trecută anti-democratică.

Pentru recrutarea de elemente în organizația muncitorească se foloseau lipsurile datorate secetei și urmărilor războiului pe care clase muncitorească le simțea cea din țară .-

Este evident că se urmărea îngreunarea închegării unității muncitorești și folosirea acestor elemente contra ei.

După arestarea Dlui ILIE LAZAR anul trecut organizația a intrat în descompunere, din cauza certei dintre Dl ROMULUS GIOROCEANU și grupul LAMBRU BERCARU colaboratorii Dlui GIOROCEANU: NICULESCU, IONESCU C.F.R. TEODORESCU, au plecat însă din partid . Grupul LAMBRU a ajuns astfel la conducere. Dl MANIU a reunit o comisie interimară sub prezidenția Dlui VENIAMIN.

Grupul LAMBU ține sedințe la Club unde se țin de multe ori discursuri cu vădit caracter sovini și provocător. Eu am interzis atunci aceste adunări

120 122 122

printr'un comunicat publicat in "DREPTATEA" si afisat la intrarea in club.-

Dl MANIU a luată însă parte grupului LAMBRU, s'a pus atunci in discutie reorganizarea sectiei muncitoresti sub o altă conducere, numai pentru capitală actuala conducere rămândând a organizatiei muncitoresti pe fată.

In această situatie se găsea organizatia muncitorească in momentul arestării LAMBRU.

Dl MANIU incuraja si aci elementele "dinamice" care era însă tot de origină din fostele grupării de dreapta.

Ele imprimeau organizatiei muncitoresti un caracter anti semit si agresiv.

Organizatia aceasta ea si cea a tineretului era apreciate de Dl MANIU ca foarte importante pentru anumite actiuni, tocmai din cauza acestor caracteristice ale ei.

8 August 1947.-

/ss/ N PENESCU

127
~~123~~ 123

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU la întrebările ce mi se pun răspund următoarele :

1.- Care este structura actuală și tendințele organizației tineretului universitar.

Organizația tineretului este prevăzută în statutul partidului din 1935. Ea cuprinde două sectoare: tineretul universitar și cel până la 25 ani.

Tineretul universitar era oarecum autonom. În vârful acestei organizații era un secretar care lucra ~~nu~~ direct cu prezidentul partidului fiindcă însăși organizația era sub conducerea personală a acestuia.

La venirea mea la conducerea secretariatului general am găsit un embrion de organizare. Am căutat să o adâncesc. Am incurjat deci umplerea cadrului cu cât mai mult conținut. Dl MANIU dădea o mare importanță acestor organizații. Tineretul însă manifesta tendințe naționaliste, anti-semite și avea infiltrațiuni legionare care ajunseră până la conducerea lui. Aceste tendințe s'au accentuat și tineretul a scăpat complet din mână secretarului general în măsura în care acesta se putea ocupa de partea de organizare a lui.

Așa se explică manifestările făcute la 10 Mai anul trecut, manifestele imprimate și difuzate fără știre mea - fiindcă stiau că nu-mi dau aprobarea - și organizarea lui pe modul de cuib sau crearea unei școli de cadre conduse de foști legionari.®

Situația ajunsă atât de gravă, încât înainte de Paste am trebuit să o aduc în discuția biroului partidului din cauze următoarele împrejurări. Am fost imformat de elementele democratice din tineret / DRAGULANESCU, președinte pe atunci / NOVAC și alții/ că în contra prevederilor regulamentului secției tineretului, au început să se creeze "cercuri" de câte 10 studenți în care se intra numai după prestarea unui jurământ și plata unei

./.

127/121211
cotizatiuni . Deasemenea că inginerul VITELEANU cunoscut legionar, a inițiat o școală de cadre condusă tot de elemente foste legionare, în care se țineau conferințe în spirit legionar.

Am profitat de ocaziunea unei sedințe a delegației permanente a tineretului universitar pe țară care s'a ținut la club înainte de Paste/ anul acesta/, m'am dus la acea sedință și am făcut o declarație foarte categorică în sensul că eu nu pot admite cultivarea spiritualității legionare în tineretul național țărănesc, deci nu permit creșterea de "cercuri " și nici de " școlile cadre" unde țărănismul este predat de foști legionari.

Majoritatea delegației a rămas neplăcut surprinsă la intervenția mea. Î-a era cu atât mai necesară cu cât conducerea de până atunci a centrului universitar București trecuse de la Dragulănescu democrat, la foști legionari, cu prilejul alegerilor care au învins elementele legionare. Unii din fruntași tineretului mi-au spus că dacă ei nu lucrează de acord cu aceste elemente pierdem tineretul care merge spre dreapta în vreme de partidul se complăce în echivoc. Sezizat de un memoriu al lui Brăgălașescu și de cele petruite la delegația permanentă a tineretului am convocat o sedință specială a biroului partidului unde am expus cele de mai sus și am cerut să se ia imediat măsuri pentru curmarea acestor stări. Dl MANIU nu agrea însă punctul meu de vedere. Ca de obicei-când nuți plăcea o atitudine a noastră-ridica sedința, fiindcă avea o întâlnire importantă. Am aflat că unii membri ai delegației -cei din Cluj s'au plând dlui Maniu contra mea . Dl MANIU nu mi-a spus nimic însă, fiindcă văzuse atitudinea mea. Este ~~știut~~ ^{evident} că orice acțiune îndrăznească a tineretului /manifestatiuni, manifeste clandestine / plăcea Dlui MANIU care credea necesar să întretină o permanentă stare de agitație.-

Predominarea elementelor dinamice - foste legionare- în organizația tineretului a fost încurajată de Dl MANIU.

8 August 1947

/ss/ Nic. Penescu,

125
123

DECLARAȚIE

Continuare la declarația din 9 August.

III.- Ce știți despre cercul profesional militar
En afar de cele declarate anterior adaug :

Potrivit statutului puteau să existe două
secțiuni militare ,una aparținând cercului de studiu și
documentare prezidat de profesorul TASCA,având referent
general pe Dl ZANE și celelalte secție profesională.
Aceasta din urmă se compune din secțiile profesionale
militare din fiecare județ și capitală care alege un
președinte și un secretar pe țară.

Eu nu mai m'am ocupat niciodată de secția
profesională al cărui rost nu îl vedeam.Ce probleme
" profesionale" pot desbata militari în rezervă.Aceasta
se înțelege la alte categorii de profesioniști liberi
sau profesionali care sunt în curs de activitate.

Nici generali - totuși foarte în vârstă- nu cău-
tau să colaboreze cu mine. Ei luerau cu Dl MANIU sau -
pe organizația capitalei- cu Dl MIHALACHE.

Am auzit pe generalul ZORZOR că se lucrează la
un proiect de reorganizarea armatei. Am înțeles că acest
studiu se făcea la secția militară dela Cercul de Studi
și documentare. Era de resortul Dlui ZANE. Eu m'am siti-
ut de existența în fapt a secției militare pe țară, de-
cât atunci când am primit raportul și scrisoarea genera-
lului NEGREY - adresate Dlui MIHALACHE - și când am
auzit că există chiar neînțelegeri pe chestiunea condu-
cerii acestei chestiuni diferite spre rezolvare Dlui
MANIU. Am primit odată la secretariat doi ofiteri deblo-
cați care au cerut să se înscrie în secția militară.
I-am îndreptat la generalul NEGREY.

De curând a primit vizita unui Lt. Col.
eliberat dela Măreștea Ciuc care mi-a spus că face par-
te din secția militară profesională din jud. Tulcea.

./.

Nu stiu ce importantă a dat Dl MANIU acestei secțiuni.
Dacă însă i-a putea cuprinde cât mai multi ofiteri
deblocati, i-a putea atunci să joace un rol important
in actiunea Dlui MANIU alături de secțiunile muncito-
resti si a tineretului.-

9 August 1947.-

126
124
/ss/ N. PENESCU.-

122 127
125

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE PENESCU, declar următoarele:

Organizația muncitorească este prevăzută de Statut.

Ea a fost creată, imediat după 23 August de Dl. ILIE LAZAR, ajutat de dl. ROMULUS GEOROCZANU și de ardelenii aflați în România. -

Organizația cuprindea nuclee în multe întreprinderi importante. Aceste nuclee nu lucrau pe față. Menirea lor era să atragă cât mai mulți muncitori în partid și să ajungă la conducerea Comitetelor de Fabrică și Sindicatelor. Totodată organizația muncitorească, constituia o masă de manevră pentru orice împrejurări.

Se căuta a se atrage mai ales acele elemente muncitorești care nu erau primite în sindicate, cunoscute prin activitatea lor trecută anti-democratică. Pentru recrutarea de elemente în org. muncitorească se foloseau lipsurile datorită secetei și urmările războiului, pe care clase muncitorească le resimțea cea din țară. -

Este evident că se urmărea îngreunarea încheierii unității muncitorești și folosirea acestor elemente contra ei.

După arestarea lui ILIE LAZAR, anul trecut, organizația a intrat în descompunere, din cauza certei între Dl. ROMULUS GEOROCZANU și grupul LAMBRU BERCARU.

Colaboratorii D-lui GEOROCZANU, NICULESCU, IONESCU C.F.R., TEODORESCU, au plecat însă din partid. Grupul LAMBRU, a ajuns astfel la conducere. Dl. MANIU a numit o comisiune interimară sub președinția D-lui BENEFAMIN. Grupul LAMBRU, ținea sedințe la Club, unde se roșteau de multe ori discursuri cu vădit caracter soviniști și provocator. Eu am interzis atunci aceste adunări printr'un comunicat publicat în "Dreptatea" și afișat la intrarea în Club.

Dl. MANIU, a luat însă partea grupului LAMBRU. S'a pus atunci în discuție reorganizarea secției muncitorești, sub o altă conducere numai pentru Capitală, actuala conducere rămânând a organizației muncitorești pe țară. În această situație se găsea org. muncitorească în momentul arestării lui LAMBRU.

Dl. MANIU, incuraja si aci elementele dinamice care erau tot de origină din fostele grupări de dreapta.

Ele imprimeau organizatiei muncitoresti un caracter ~~anti~~ ¹²⁸ semit si agresiv.-

Organizatia aceasta, ca si cea a tineretului, era apreciata de Dl. Maniu ca foarte importante pentru anumite actiuni tocmai din cauza acestor caracteristici ale ei. ¹²⁶

2/. Organizatia tineretului este prevăzută in Statutul Partidului din 1935. Ea cuprinde două sectoare : Tineretul Universitar si cel Până la 25 ani.

Tineretul Universitar era oarecum autonom. In vârful acestei organizatii era un secretar, care lucra direct cu prezidentul partidului, fiindcă însăși organizatia era sub conducerea personală a acestuia. La venirea mea la conducerea secretariatului general, am găsit un embrion de organizare. Am căutat s'o adâncesc. Am incurajat deci umplerea cadrului cu cât mai mult continut. Dl. MANIU, dădea o mare importantă acestei organizatiuni. Tineretul însă manifesta tendințe nationaliste, anti-semita si avea infiltratiuni legionare, care ajunseseră până la conducerea lui.-

Aceste tendinte sau accentuat si tineretul a scăpat complet din mâna secretarului general, in măsura in care acesta se putea ocupa de partea de organizare a lui. Asa se explica manifestatiunilor făcute la 40 Mai anul trecut, manifestele imprimate si difuzate fără stirea mea, fiindcă stiam că nu mi dau aprobarea si organizarea lui pe modul de cerc /cuib/ sau crearea unei scoli de cadre, condusă de fosti legionari.-

Situatia a ajuns stăt de gravă, încât -inainte de Pasti- am trebuit să o aduc in discutia Biroului Partidului, din cauza următoarelor împrejurări: Am fost informat de elemente democratice din Tineret /DRAGULANESCU, Presedinte pe atunci, NOVAC si altii/ că in contra prevederilor regulamentului sectia tineretului a inceput să se creeze "cercuri" de câte 10 studenti, in care să intre numai după prestarea unui jurământ si plata unei cotizatiuni. Deasemenea că inginerul VETILĂNU, cunoscut legionar, a înființat o școală de cadre, condusă tot de elemente foste legionare, la care se țineau conferinte in spirit legionar.

Am profitat de ocaziunea unei sedinte a delegatiei permanente a Tineretului Universitar pe țară, care s'a ținut la Club, înainte de Pasti, / anul acesta / m'am dus la aceea sedintă si am făcut o declaratie foarte categorică in sensul că eu nu pot admite cultivarea spiritualității legionare in Tineretul National. Tărânist deci nu permit crearea de cercuri si nici scoli de cadre

./.

unde tărănismul este predat de fosti legionari.-

124 127 129

Majoritatea delegatiei a rămas neplăcut surprinsă de intervenția mea. Ea era cu atât mai necesară cu cât conducerea de până atunci a centrului Universitar București trecuse dela DRAGULANESCU -democrat- la fosti legionari, cu prilejul alegerilor în care au învins elementele fost legionare. Unii din fruntașii tineretului mi-au spus că dacă ei nu lucrează de acord cu aceste elemente, pierdea tineretul, care merge spre dreapta, în vreme ce partidul se complăce în echivoc.-

Sesizat de un memoriul al lui DRAGULANESCU și de cele petrecute la delegația permanentă a tineretului, am convocat o sedință specială a biroului partidului, unde am expus cele de mai sus și am cerut să se ia imediat măsuri pentru curmarea acestor stări. Dl. MANIU nu agrea însă punctul meu de vedere. Ca de obicei când nu-i plăcea o atitudine a noastră, ridica senzația fiindcă avea o întâlnire importantă. Am aflat că unii membri ai delegației -cei din club- s'au plâns D-lui MANIU contra mea. Dl. MANIU nu mi-a spus nimic însă, fiindcă văzuse atitudinea mea. Este evident că orice acțiune îndrăznească a tineretului /manifestațiuni, manifeste clandestine/ plăcea D-lui MANIU să întretină o permanentă stare de agitație. Predominarea elementelor dinamice -foste legionare- în organizația tineretului a fost încurajată de Dl. MANIU.-

3/. În afară de cele declarate anterior, privitor la cercul profesional militar adăug: Potrivit Statutului puteau să existe două secțiuni militare, una aparținând cercului de studii și documentare, prezidată de profesorul TASCA, având referenți generali pe Dl. ZANE și ceilalți, secția profesională.-

Aceasta din urmă se compunea din secțiile profesionale militare din fiecare județ și Capitală, care aleg un președinte și un secretar pe țară.

Eu nu m'am mai ocupat niciodată de secția profesională, al cărei rost nu îl vedeam. Ce probleme profesionale pot desbătea militarii în rezervă. Aceasta se înțelege la alte categorii de profesioniști liberi sau funcționari, care sunt în curs de activitate. Nici generalii - totuși foarte în vârstă/ nu contau să colaboreze cu mine.-

Ei lucrau cu Dl. MANIU, sau, -pentru organizația Capitalei cu Dl. MINALACHE. Am auzi pe G-ralul ZORZOR, că se lucrează la un proiect de reorganizare al armatei. Am înțeles că acest studiu

se făcea la secția militară dela cercul de studii și documentar. Era de resortul Dlui ZANE. Eu n'am știut de existența in fapt a secțiunii militare pe țară, decât atunci când am primit raportul și scrisoarea Generalului NEGREI, adresate Dlui MIHALACHE și când am auzit că existau chiar neînțelegeri pe chestiunea conducerii aceste secțiuni, diferite spre rezolvarea Dlui MANIU. Am primit odată la secretariat doi ofiteri deblocați, care au cerut să se înscrie în secția militară. I-am îndreptat la generalul NEGREI'.

De curând am primit vizita unui lt. colonel eliberat dela Miercurea Ciuc, care mi-a spus că face parte din secția profesională militară din județul Tulcea. Nu știu ce importanță a dat Dlui MANIU acestei secțiuni. Dacă însă ea putea cuprinde câți mai mulți ofiteri deblocați i-a putea atunci să joace un rol important în acțiunea Dlui MANIU alături de sectoarele muncitorești și a tineretului..

3.- Eu am făcut declarațiile mele nu pentru judecători și pentru cronicarul ziarelor de mâine..

Decând forurile partidului au început să lucreze dela începutul anului 1945 nu se mai poate vorbi de politica Dlui MANIU personal și de a partidului, prin delegația permanentă și prin comitetul actual executiv..

Dacă delegația permanentă și comitetul central a ratificat sau a primit această politică a Dlui MANIU, numai puțin ea de devenit prin această politică partidului..

După alegerile dela 19 Noembrie reacțiunea contra acestei politici, care se produsese prima dată după constituirea guvernului dela 6 Martie 1945 a reînceput să se manifeste. Ea a fost la început timidă mai ales când se manifesta în forurile partidului unde îmbrăca forma expozeurilor doctricale sau a generalităților istorice..

Ceia ce la început a fost numai o stare suflătească a luat încetul cu încetul conturul mai precis, atunci când evoluția evenimentelor arăta mai evidente greselile comise..

În capitolul "Secretarul General" din declarația din 7 August am arătat încercările nule desigur timide, ca și ale celorlalte, de a pune la discuție această tactică..

În declarațiile date ca răspuns la întrebări precise / Tineret, muncitori / am arătat și intențiunile mele ferme pentru a opri anumite tendințe, cu care nu puteam fi de acord..

./.

Am arătat deasemenea lipsa mea totală de contact cu unele secțiuni ale partidului /cea militară în deoseb/ și, în parte, cu politica externă care era rezervată exclusiv D-lui MANIU.

Deși secretar general al partidului, eu eram străin de unele activități de anumite sectoare din partid. - 129

Atunci când Dl. MANIU, a hotărât să mă determine a pleca în străinătate nu mi-a vorbit de vre'o misiune. A putut s'o aibă în minte și să consider că eu voi putea lucra acolo sub directivele D-lui ION MIHALACHE. Dl. MANIU nu-mi preocupă elogiile, care desigur m'au măgulit totdeauna, dar nu m'au împiedicat să văd realitatea. -

Criticele aduse tacticelor partidului așa cum a fost expusă de Dl. MANIU în ședința delegației permanente nu sunt însă nimic față de recunoașterea publică, făcută de Dl. MANIU însăși prin organizarea plecării noastre în străinătate. -

Dacă trebuia să mergem să cerem intervenții pentru schimbări în România, aceasta înseamnă că în interior nu mai era nimic de făcut.

În ajunul Comitetului Central, încearcă să plece cu avionul Vicepreședintele cu secretarul general al partidului. Este mărturisirea categorică a înfrângerii din interior și expunerea celor care plecau la dezaprobarea partidului și chiar la ridicul. -

Marele Partid Național-Tărănesc se prăbușește la Tămădău.

Durerea pe care eu am resimțit-o în clipa când șueau gloantele politistilor, în dimineața de 14 Iulie, a fost imensă. Ea se oglindește în primele declarații date anchetatorilor.

Am executat o dispoziție a D-lui MANIU fără să mă gândesc la urmări. -

Tămădăul era totuși fatal, pentru că n'am știut să adoptăm tactica partidului la împrejurările internaționale și interne existente corespunzătoare intereselor poporului. -

Partid de stânga, trebuia să colaborăm cu partidele muncitorești așa cum am făcut și altădată. -

În loc de aceasta ne-am așezat într'o postură de adversitate față de ele, făcând din partid o armă de apărare și de refuz al burgheziei și a elementelor de dreapta, deci o piedică în calea transformărilor sociale. Care vin și pe care, noi înșine în tinerețea partidului Tărănesc, le-am dorit și am luptat pentru ele. -

Am plecat dela idee false dar susținută de Dl. MANIU - cum am arătat - ca pretinsa expansiune sovietică va trece peste

132 130 132

trupul României.-

Am crezut a priori, că nu putem colabora cu partidele muncitorești fiindcă acestea ne vor numai ca anexe. Am pierdut rând pe rând toate pozițiile pe care le-am avut.-

S-au reinfiat toate sloganele trecutului, fără să ne dăm seama că ducem lupta contra formelor noi de viață noi vechii țărăniști care de aproape 30 de ani luptăm pentru idealuri că le putem așa de ușor înfăptui în tovărășia partidelor muncitorești, ne-am trezit în tabăra adversă și alături de cercuri și elemente nedemocrate.-

Noi, colaboratorii D-lui Maniu din Biroul și Delegația permanentă sunt de vină că am ajuns aici, deși mulți dintre noi eram oameni de pregătire spirituală și sufletească, profund democrațică, fiindcă n'am știut să ne debarasăm la timp de ceea ce un coleg spunea: "Mesianismul" în care am crezut.

Cred în cunoștința mea, că-mi servesc mai bine țara recunoscând o greșală, decât persistând în ea.

ss/N. Penescu

10 August 1947

~~134~~

~~A34~~

B1

CARANDINO NICOLAE

14 Iulie 1947.

135

132

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICULAE CARANDINO, membru în Delegație Permanentă a Partidului Național Țărănesc, Director la ziarul "Dreptatea", ziarist, născut în Brăila, la 20 Iulie 1905, fiul lui Gherasim și al Elenei, căsătorit, domiciliat în București, Str. Spiru Haret No.16, declar următoarele:

În seara zilei de 13 Iulie 1947, am luat hotărârea de a părăsi țara cu avionul la ordinul D-lui MANIU. Destinația era spre Turcia.

Am fost chemat de Președintele Partidului Național-Țărănesc pe la orele 20, în ziua de 13 Iulie 1947, pentru a-mi comunica plecarea împreună cu alte trei persoane: Dl. ION MIHALACHE, Dl. ILIE LAZAR și Dl. N. PENESCU.-

Soția mea a flat din spusele mele pe la orele 22,23, în aceeași seară despre proiectul meu de plecare și la îndemnul meu a consimțit să mă întovărășească. Tiu să menționez că nu aveam nici un fel de alte cunoștințe despre această chestiune și în consecință nu are nici o vină personală în cele ce s'au întâmplat.-

Am primit instrucțiuni de la Dl. MANIU pe la orele nouă seara în ziua de 13 Iulie ca să-mi fac bagajele să fiu gata pentru orele 1 din noaptea la rondul tramvaiului Nr.14, la capul liniei în ziua de 14 Iulie.-

În acest scop, m'am pregătit, mi-am luat lucrurile și nevasta și m'am dus cu mașina lui ILIE LAZAR la punctul de întâlnire la rond. De acasă am plecat cu un taxi la Arcul de Triumf unde l-am găsit pe ILIE LAZAR așteptându-mă conform instrucțiunilor ce am primit de la Dl. IULIU MANIU.-

Cu mașina lui ILIE LAZAR în care era numai el și șoferul am urcat cu soția mea și a mers până la capul liniei 14, Sos. Iancului. De aici am plecat cu aceeași mașină după ce în prealabil am anunțat domiciliu și pe Dl. N. PENESCU, anume trecând cu mașina pe la el în Str. Mureșanu No.16.-

De la capul liniei 14 am pornit cu aceeași mașină în care mă aflam, mai departe spre aerodrom, în scopul de a aștepta

avionul care urma să sosească.-

Am așteptat acolo aproximativ între orele 6,30 - 7 dimineața. Mai sosise în acelaș punct Dl. ION MIHALACHE, Dl. PENESCU și D-na, precum și patru tineri necunoscuți de mine decât în aceeași seară și care urmau să asigure executarea tehnicii a plecării.-

La sosirea avioanelor au venit cu mașinile pe teren și au descărcat bagajele. În timpul ce unii se urcau, au răsărit din cale agenții poliției care au tras focuri asupra noastră, probabil spre intimidare. Am fost culcați și percheziționați.-

Nici asupra mea, nici asupra soției mele nu s'a găsit nici un fel de armă. După aceea am fost încărcăți în mașină și transportați spre Capitală la Închisoarea Malmaison.-

Sustiu, stăriu și semnez.-

/ss/ N. Carandino.

15 Iulie 1947.

137

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul N.CARANDINO declar următoarele:

S'a găsit la mine o carte de vizită proprie, pe care sta scrisă o adresă dictată mie de Dl. MANIU. Adresa asta mi se pare a unei rude a D-sale: LUCRETIA TARCEA din Cleveland Manon, Avenue 10746 număr de casă. Pe verso o altă adresă.-AURELIA RADU și părintele VASILE HATIEGANU care este preot la Biserica Română din New-York. Despre AURELIA RADU nu știu nimic decât că ar fi rudă cu LUCRETIA TARCEA.

Adresele mi s'au dat de Dl. IULIU MANIU, ca să corespundă sau eventual să vedem persoanele respective în ipoteza în care ne-am fi dus acolo.-

S'a găsit la mine și o altă carte de vizită adresată soției profesorului DECCI, pe numele MARIOARA MUNTIU, care locuiește în Instambul și pe care nu o cunosc așa cum nu cunosc nici pe ceilalți.- Cartea de vizită a fost scrisă de VLAD HATIEGANU și a fost remisă D-lui ION MIHALACHE care mi-a încredințat-o mie s'o păstrez.-

Cred că autorul rândurilor a înțeles prin "importanta misiune" activitatea noastră viitoare la Instambul și aiurea, adică lupta pentru democrație și libertate. La întrevvedere din 13 Iulie, orele 21,30 printre alții era și VLAD HATIEGANU, care a scris în fața noastră cartea de vizită menționată mai sus.-

Din conversațiile de atunci, n'a reeșit nici o misiune precisă, cel puțin în fața mea. Totuși s'a vorbit de plecarea spre Turcia și eventual de acolo în alte locuri (Elveția, Franța, Anglia, America), unde ar fi cazul.-

S'a mai discutat despre completarea Biroului și anume despre acela care ar fi urmat să ia locul D-lui PENESCU absent. Dl. IULIU MANIU a propus pe Dl. VENIAMIN, fără ca Dl. MIHALACHE să facă vre-o obiecție, acesta în discuția din aceeași seară dela 13 Iulie 1947.-

Astăzi consiliul este condus de un Consiliu de administrație prezidat de Dl. STEFAN MIHAESCU, casierul partidului și de

un administrator delegat, Dl. LAZAR ILIESCU. Aceste măsuri au
fost în ședința Biroului dinaintea de 10 Iulie, dată la care
eu am luat un concediu de o lună de zile.-

Această declarație o dau de bună voie și o semnez cu
mâna proprie.-

(ss) N. Carandino.

15 Iulie 1947.

136

139

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

Aproximativ acum două săptămâni, poate mai mult a avut loc delegația Permanentă a Partidului, la care nu am participat. Am aflat că s'ar fi discutat continuarea Sfatului Parlamentar.-

În ultimile zece zile cu prilejul reorganizării ziarului "Dreptatea" am fost convocat la Consiliul de Administrație al gazetei și apoi la Biroul Partidului, cu care prilej am discutat în contradictoriu, cu fruntașii respectivi. IULIU MANIU, ION MIHALACHE, G. ZANEA, ION HUDITA, GHITA POP, LAZAR ILIESCU, STEFAN MIHAESCU, etc. Am discutat exclusiv probleme privitoare la gazetă.-

Acum aproximativ o lună am hotărât de a părăsi țara din motive profesionale și ordin profesional am comunicat, acest fapt, D-lui MANIU, D-sa n'a dat nici un răspuns.

Prima oară când Dl. MANIU a discutat cu mine problema plecării a fost în seara zilei de 13 Iulie, aproximativ orele 7-8. Cu această ocazie D-sa mi-a spus să mă pregătesc de plecare, fără să-mi spună cine mă va însoți.-

Menționez că d-sa m'a căutat în cursul zilei și nu m'a găsit decât prin telefon-acasă seara, când a comunicat să vii la el urgent. Telefonând acasă am aflat că sunt căutat și m'am dus să-l văd pe B-dul Dacia. La această întrevvedere, în afară de cele spuse mai sus, m'a rugat să reviu la orele 9,30 pentru a primi instrucțiuni.

În acest interval de timp m'am dus acasă și mi-am făcut bagajele.-Soția mea lipsea.-

La orele 21,30, m'am prezentat la Dl. IULIU MANIU. Aci Dl. MANIU mi-a spus următoarele: mai urmai să plece Dl. ION MIHALACHE, Dl. N. PENESCU eventual cu D-na și ILIE LAZAR. I-am întrebat pe Dl. IULIU MANIU ce voiu avea de făcut în străinătate. Mi-a răspuns că nu are el să mă învețe pe mine, știind eu foarte bine cum să mă descurc. Firește, a adăugat, că trebuie să lupt

pentru democrație, pentru libertățile publice și pentru ușurarea regimului din închisori.

Nu mi-a dat nici o altă îndrumare. Mi-a spus doar că avionul va ateriza în Turcia. L-am întrebat cum a organizat plecarea și mi-a răspuns cu foarte bine.-

La ora 21,30, era și Dl. ION MIHALACHE. Au venit ceva mai târziu și doi tineri. Inginer POPESCU și GAFENCU. Discuțiile au fost în jurul plecării. Dl. IULIU MANIU ne-a ținut un discurs în care ne-a explicat răspunderea pe care o au, transportând persoane atât însemnat.- Din ce spuse Dl. MANIU, a atras atenția asupra misiunii lor și le-a mulțumit pentru sacrificiul pe care-l fac pentru țară. Nu a spus decât propozițiuni de ordin general referitoare la dragostea de țară, la importanța împrejurărilor lor.

Odată ajuns acasă am povestit soției mele despre plecare și am îndemnat-o să vină cu mine. Si-a făcut bagajele repede, am luat o mașină și am plecat.

Servitoarei și Poștașului am spus că plecăm la Magalia.-

Dl. ION MIHALACHE a ascultat în timpul întrevederii, dispozițiunile de ordin general ale Dlui IULIU MANIU, cât am fost de față nu-mi amintesc de ceva deosebit, afară de cele spuse de dumnealui. Dl. MIHALACHE a precizat că motivele de securitate personală îl îndeamnă să plece și că odată ajunși, le va explica că trebuie să lupte pentru democrație și libertate, pentru apărarea vieții deținuților politici, .D-sa a adăugat că aceștia din urmă problemă îi se pare principală.-

Dl. IULIU MANIU a vorbit cu tinerii POPESCU și GAFENCU mai multe chestiuni banale, întrebându-l cu ce se coupă în viața de toate zilele și părând chiar interesant de felul în care Ing. POPESCU își recomandă iscusința în meserie,-

Pe Inginerul POPESCU și GAFENCU l-am cunoscut pentru întâia oară în aceeași seară la Dl. MANIU.

De acasă am plecat cu soția mea să întâlnim pe ILIE LAZAR. Împreună cu el și cu mașina lui, cu un șofer am trecut pe la Dl. POPESCU pentru a-l lua cu noi. Dl. POPESCU însă a venit cu soția sa în altă mașină. Cu ILIE LAZAR n'am discutat nimic deosebit pe drum. Nevestei mele îi era frică, iar el făcea glume și o liniștea. Nici eu nici soția mea nu am avut nici un fel de armament asupra noastră.-

141
138

Dela ultima stație a tramvaiului 14, am pornit spre aerodrom cu mașina lui ILIE LAZAR cu care venisem, lângă șofeur ILIE LAZAR, în fund eu și nevastă-mea, plus bagajele.

Șoferul era îndrumat spre locul unde mergeau mașinile dinainte. Am ajuns pe la orele 3 aproximativ, Unii au mai coborât din mașină să se odihnească pe iarbă sau se plimbe puțin pe lângă perdeaua de salcâmi.

Chiar dacă a-și fi apreciat că nu am încredere în organizarea și că nu trebuie să plec, sunt convinsă că n'ași fi izbutit să modifice hotărârile D-lui GULIU MANIU referitor la plecarea.

Discuțiunile care au fost până la sosirea avionului, s'au referit la plasarea în avioane (persoane și bagaje) la problema volumului bagajelor, la teama și la aprehensiunile soției mele, la gândul exprimat de noi toți asupra celor rămași acasă, din partid și din familie, etc.etc.-

Aceasta este declarația pe care o semnez de bună voie.-

(ss) N. Carandino.

DECLARAȚIE

139

Subsemnatul N. CARANDINO declar următoarele:

1.- In seara de 13 Iulie aproximativ pe la orele 11 (unsprezece) a venit si Dul VLAD HATIEGANU la D-ul Maniu. Eu nu am rămas in prezenta lui mai mult decât aporximativ un sfert de oră. In acest timp el n'a luat parte la discuție decât privitor la cartea de vizită pe care a scris o la solicitarea mi se pare a d-lui Maniu.-

2.- BNU l-am văzut inainte de orele 7-8 seara in aceea zi pe d-ul Iulia Maniu nici pe vre-un alt membru de partid.-

3.- Il cunosc pe Vlad Hatieganu din vedere și din relații foarte sumare. Nu-l văzusem cu multă vreme inainte de a-l întâlni la d-ul Maniu (orele 23 in ziuă de 13).-

4.-Inainte de a-i întâlni in seara de 13 nu-i mai văzusem de multă vreme pe Ilie Lazăr și pe Penescu. Prin telefon sau corespondență scrisă n'am comunicat deasemenea cu ei.- Cred tutuș că am vorbit odată la telefon cu d-ul Penescu privitor la garetă și la situația mea de acolo. Aceasta aproximativ cu câteva zile inainte,nu pot preciza câte,conversatia fiind cu totul anodină.-

5.- La despărțirea de D-ul Maniu am avut cu D-sea un schimb de cuvinte emoponent. Dumnealui mi-a urat sănătate și noroc. La rândul meu i-am mulțumit și i-am urat să-l revăd sănătos.- Cred că ultimele mele cuvinte a fost. Prin urmare eu merg su mașina lui Ilie Lazăr.-

6.-L-am luat pe Ilie Lazăr dela casa lui R. Boilă. Am intrat in casă unde l-am găsit pe Ilie cu care în puțin timp am plecat.-

La D-ul Iuliu Maniu d-ul Ion Mihalache a scos o schiță foarte succinta relativ la locul de întâlnire la capul liniei 14. Am consultat-o și am dat-o inapoi deoarece cunoșteam cartierul.-

(ss) N. Carandino

16 Iulie 1947,

143-130
~~143~~

DECLARAȚIE

În completarea declarațiilor mele, subsemnatul N. CARANDINO declar cele de mai jos :

Stând de vorbă cu tovarășii de drum în timp ce mă duceam spre aeroport, am spus că plecăm din țară cu acele puține valori importante ale Partidului. Aceasta înșușindu-mi că grupul nostru va activa în străinătate ca și în țară, pe linia Partidului Național-Tărănesc.

17 Iulie 1947.

(ss) N. Carandino.

144
~~144~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul N CARANDINO ziarist în continuare
declar:

Activitatea mea în străinătate ar fi avut ca
obiectiv susținerea luptei partidului național țărănesc
din țară în sensul instaurării unui regim de libertate
publice și democrație în sensul național țărănesc.-

Nu am avut timp să examinez în linii generale
măcar colaborarea mea cu restul echipei care pleca. Totuși
cred că activitatea mea s'ar fi desfășurat pe linia păs-
trată în țară și condusă peste hotare de ION MIHALACHE
în conformitate cu principiile vechi și bine cunoscute
ale partidului.

În ce privește instrucțiuni și documente m'am
dus cu mine. Am încercat să trec peste hotare persoana
mea care constituie cel mai autentic document în luptă
pentru libertate.-

Din punct de vedere financiar sunt convins că
m'as fi descurcat destul de greu în străinătate. Am avut
încredere la plecare în resursele mele de activitate și
în priceperea mea profesională.-

(ss) Carandino

18.VII.1947.

25 Iulie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, născut în anul 1905, luna Iulie, ziua 20, fiul lui Gherasim și al Elenai, de profesie ziarist, căsătorit cu Elena Gugeliă, originară din orașul Brăila, de religie ortodoxă, de naționalitate română, cu serviciul militar satisfăcut în Reg. 3 Art. Franța, cu gradul de Slt. în rezervă. Nici o condamnare. Domiciliul actual Str. Spiru Haret Nr. 16 București. Membru al Partidului Național-Tărânesco, declar următoarele:

INTREBARE: Ce atitudine a avut conducerea P.N.T., imediat după 23 August 1944, odată cu izvoarea trupelor hitleriste față de situația internă?

RASPUNS: La aceea epocă nu făceam în nici un fel parte din conducerea P.N.T., nefiind nici măcar director al ziarului "Dreptatea". Din considerarea faptelor, astăzi istorice se știe că P.N.T., alături de celelalte partide solidare la înfiptuirea actului dela 23 August s'a străduit să facă politica "Blocului Democratice". Au izbucnit o serie de divergențe însă care au stricat atmosfera de colaborare și care a determinat partidul Național-Tărânesco după ce s'a denunțat Blocul Democratice să urmeze linia intereselor proprii ale partidului.

INTREBARE: Dar față de situația externă?

RASPUNS: Față de situația externă Partidul N.T., a urmărit aplicarea Convenției de Armistitiu dela 6 Sept. 1944 și preconiza o politică a apropiere față de nații aliati.

INTREBARE: Care a fost rolul P.N.T., în Guvernele Săntătescu și Rădescu?

RASPUNS: Nu am cunoștință directă despre rolul efectiv al conducerii și al delegaților ei în cele trei guverne, însă știu, ca orisice membru de partid că acestea sau bucurat de sprijinul P.N.T.-ului ca și al celorlalte

/./.

partide din Blocul Democratic.

INTREBARE: Ce rol a avut conducerea P.N.T.,-ului, în opera guvernelor Sănătescu și Rădescu de sabotare a convenției de Armistitiu?

RASPUNS: Stiu că au existat divergențe în aplicarea Convenției de Armistitiu între guvernele respective și comisia Aliată de Control. Nu stiu căsă din persoanele din guvern sau din Administrația Publică săr fi făcut vinovate de acuzarea sabotării Convenției de Armistitiu. Nu cunosc poziția conducerii P.N.T.,-ului, față de această problemă.

INTREBARE: Care a fost rolul conducerii P.N.T., în evenimentele dela 24 Februarie 1945?

RASPUNS: Eram în aceia epocă Director General al Teatrelor și Director al Teatrului Național. Pentru a putea face față grelei situații în care se aflau instituțiile pe care le conduceam, am renunțat la orice activitate gazetărească și politică închinându-mi tot timpul disponibilității rezolvării problemelor de resort. În consecință nu am cunoscut dacă conducerea P.N.T.,-ului a avut sau nu vre'un rol în aceste evenimente.

INTREBARE: Ce atitudine a adoptat conducerea P.N.T.,-ului după formarea guvernului de largă concentrare democratică Dr. PETRU GROZĂ?

RASPUNS: Este de notorietate publică faptul că P.N.T., prin conducerea sa a luat opoziție potrivnică acestui guvern.

INTREBARE: Ce rol a avut conducerea P.N.T., în conflictul constituțional din preajma lui 23 August 1945?

RASPUNS: După știința mea conducerea de partid a în format pe Suveran despre situația din țară și despre poziția partidului. Este posibil ca aceste informații să fi contribuit pe lângă altele la declanșarea conflictului. Nu am detalii în această privință, neavând rol de conducere în partid.

INTREBARE: Ce a urzuit conducerea P.N.T.,-ului prin trimiterea unui reprezentant al său în guvern, după acordul de la Moscova?

RASPUNS: După știința mea acest reprezentant avea în primul rând rolul de a controla aplicarea acordului de la Moscova.

INTREBARE: Cine avea conducerea efectivă a presei partidului și cine trasa linia de conduită pentru presă și pentru publicațiile de partid?

RASPUNS: Exista o Comisie zisa de Coordonare si control, compusa din domnii G. Zane, I. Hudita si Gh. Pop, care aveau aceasta misiune.

INTREBARE: Care a fost atitudinea partidului N.T., fata de alegeri in preajma lor, cat si dupa efectuarea acestora.

RASPUNS: Partidul a luat o pozitie hotarata de lupta in alegeri contra B.P.D.-ului. S'a deslăntuit pe larg in Delegatia Permanenta problema cartelului cu liberalii, ajungandu-se la situatia cunoscuta. Sau dat dupa atenta mea directive organizatiilor in privinta acordului in care trebuia sa se desfășoare lupta in campania electorala. Nu cunosc continutul lor neavand rol in organizarea de pe atunci a partidului. Nu sunt incadrat in nici un fel de organizatie județeană, in nici un sector sau circumscripție.

INTREBARE: Care a fost forma de lupta preconizată si aplicată de conducerea P.N.T.-ului după alegeri?

RASPUNS: Partidul pe baza unor dosare sau unor dovezi acumulate, a proclamat falsificarea alegerilor si a hotărât sa nu recunoască actualul Parlament. Intr-o sedinta a Comitetului central, s'a hotărât drept consecință neparticiparea deputaților Nationali-Tărâniști in Parlament.

INTREBARE: Ce fel de memorii si de proteste și la ce dată a întocmit si remis mistunilor streine conducerea P.N.T.

RASPUNS: După alegeri sau centralizat informatiile din tară la Secretariatul General sau întocmit memoriile de protest cunoscute si sau trimis mistunilor streine. Detalii in aceasta privinta poate da DI. PENESCU care a lucrat la întocmirea lor.

INTREBARE: Ce continneau memoriile:

RASPUNS: După câte mi reamintesc ele continneau un examen al alegerilor și ajungeau la concluzia că aceste alegeri nu erau valabile.

INTREBARE: Ce se urmădea prin trimiterea acestor memorii?

RASPUNS: Cred că se urmădea nerecunoașterea alegerilor si efectuarea unor noi alegeri.

INTREBARE: In colaborare cu ce partide au fost întocmite aceste memorii si proteste?

RASPUNS: Nu-mi reamintesc dacă protestele au fost redactate si semnate de toate cele trei partide de opoziție

sau dacă ele au fost făcute separat.

INTREBARE: Prin cine a menținut conducerea P.N.T.-ului legătura cu Misiunile Străine Anglo-Americane?

RASPUNS: Aceste legături au fost menținute personal de Dl. IULIU MANIU și secretarii săi și de Dl. VASILE SERDICĂ.

Cu presa și cu atașatii de presă s'a întâlnit și am eu contact în deoseb oridcoțteori Dl. IULIU MANIU făcea declarații publice corespondenților străini. Legături mai frecvente de ordin profesional am avut cu atașatii de presă americani și englezi D-nii FRANK SHEA și BENETT.

INTREBARE: Ce membri marcanți ai partidului se află în străinătate?

RASPUNS: Cunoscut pe Dl. AUGUSTIN POPA fost deputat și fost Director al ziarului "Curierul" și pe Dl. NICULESCU BUZESTI fost Ministru de Externe.

INTREBARE: Care este atitudinea P.N.T.-ului față de U.R.S.S.?

RASPUNS: Partidul National-Tărănesc a dus și înainte și după 23 August o politică de apropiere și de sinceră colaborare cu U.R.S.S.

INTREBARE: Cum explicați că legăturile P.N.T.-ului în afară și în străinătate nu au nici o contingentă cu U.R.S.S.-ul?

RASPUNS: Recunosc că au existat legături slabe între P.N.T. și U.R.S.S., însă aceasta nu din vina Partidului National-Tărănesc care în mod constant a militat pentru o politică de apropiere cu Rusia.

INTREBARE: Care sunt motivele pentru care partidul N.T., nu a fost niciodată prezent în toate actele poporului de prietenie și colaborare cu U.R.S.S.-ul?

RASPUNS: De cele mai multe ori asemenea manifestări au fost organizate direct sau indirect de guvern și prezența factorilor de conducere din P.N.T., ar fi fost îndreptățită.

INTREBARE: Cum explicați că asemenea manifestări nu au fost organizate de conducerea P.N.T.?

RASPUNS: Nu știu dacă sau încercat sau nu organizări de asemenea manifestări. Părerea mea personală este că partidul N.T., ale cărui sentimente filo-sovietice erau verificate și cunoscute n'a socotit necesare asemenea manifestări publice.

149 186
149

INTREBARE: Recunoasteți utilitatea și printrutudinea sprijinului sovietic în domeniul politic și în deosebi economic al României ?

RASPUNS: Firește. Si în ziarul "Dreptatea" n'am întârziat de nemăsurate ori să-l proclamăm și să mulțumim.

INTREBARE: Ce s'a publicat de exemplu în "Dreptatea" referitor la cele 10 mii de vagoane de grâu și de porumb care ne vin în prezent din U.R.S.S.?

RASPUNS: S'a întârziat în comentarea acestui sprijin, lucru care a fost relevat în termeni violenți de "Securitatea". S'a răspuns că din aceste întârzieri nu se poate trage vre'o concluzie sentimentale de amicitie și de grațitudine ale P.N.T., față de U.R.S.S., fiind cunoscute și deasupra unor asemenea întâmplări.

INTREBARE: Cum explicați atunci că față de ajutorul Anglo-American, care nu avea nici valoarea și nici printrutudinea celui sovietic presa partidului Național-Tărănesc a fost foarte activă întrebându-l termeni de mare elogiu?

RASPUNS: Nu a fost în aceasta privință o directivă a conducerii sau a nea personală. Comentariile au fost făcute de redactori după informațiile lor personale sau după cele pe care ziarul le primea direct de la Misiunile Anglo-Americane și străine în genere.

INTREBARE: Ce știți despre activitatea membrilor marcanți ai P.N.T., alui precum și a fostilor membri personalități marcante aflate în străinătate?

RASPUNS: Nu a, nici o cunoștință directă în aceasta materie. Singurele mele informații au fost cele de notorietate publică aflate din ziare românești sau străine și din posturi de radio.

INTREBARE: Prin cine ținea conducerea P.N.T.-ului legătura cu aceste persoane aflate în străinătate?

RASPUNS: Nu știu.

INTREBARE: Ce știți despre activitatea lui GAFENCU în preajma și în timpul conferinței de pace de la Paris?

RASPUNS: Știu că a scris articole în presa elvețiană și că a prezentat memoriile la Conferința de Pace. Nu știu în ce măsură au fost luate în considerare.

INTREBARE: Cine a avut inițiativa acțiunii porțite de GAFENCU?

RASPUNS: N știu.

150 167
150

INTREBARE: Ce stiti despre propunerea făcută acum 8 luni conducerii P.N.T.-ului de către MACEC, pentru formarea Frontului Verde în Sud-Estul Europei.

RASPUNS: Nimic. Aflu acum pentru întâia oară de aceasta propunere.

INTREBARE: Ați auzit de existența și activitatea unei așa zise partid Social Creștin Român în străinătate?

RASPUNS: N'am auzit niciodată.

INTREBARE: Când s'a luat hotărârea ca unii membri din conducerea P.N.T.-ului să plece în străinătate?

RASPUNS: N'am cunosțință despre o asemenea hotărâre. Nu s'a discutat aceasta chestiune în nici unul din forurile partidului la care am participat.

INTREBARE: Când ați meditat Dvs., personal prima oară la plecarea în străinătate?

RASPUNS: N'ați putea exact preciza data. Cred că aproximativ o lună înainte de încercarea de a pleca.

INTREBARE: Care au fost motivele determinante pentru aceasta hotărâre a plecării?

RASPUNS: Motivele au fost multiple. În primul rând incapacitatea de a mă manifesta pe plan profesional din cauza numeroaselor împiedecări și vexațiuni, cenzuri, dificultăți de apariție a gazetei. Apoi motive de ordin personal și anume sentimentul din ce în ce mai accentuat că securitatea mea personală era amenințată. Sease colaboratori ai mei de la "Dreptatea" erau arestați și nu vedeam nici un motiv ca într'un viitor cât de apropiat să fiu al seaptelea. Nemulțumiri de ordin personal și anume greutățile ce mi se făceau în partid și care sunt consemnate în memoriul găsit asupra mea la arestare au contribuit pe de altă parte la hotărârea mea. Erăm de la apariția gazetei într'o situație destul de grea, nevoit fiind să fac simultan față și atacurilor adverse și deselor dificultăți dinăuntru. Nici un calcul de politică externă, nici o socoteală privitoare la conjunctura internațională n'a contribuit la decizia plecării.

INTREBARE: Cine va dat sugestia plecării în străinătate?

RASPUNS: Nimeni. A fost ca hotărâre de principiu o inițiativă strict personală.

INTREBARE: Unde urma să plecați.?

RASPUNS: Personal asi fi plecat in Turcia si in țările sau in țările din bazinul Mediteranei unde asi fi putut să-mi valorific cunostințele mele de limba Franceză.

INTREBARE: Când asi discutat cu DI. MANIU, pentru prima oară hotărârea de a pleca in străinătate.?

RASPUNS: Prima dată am discutat aceasta eventualitate aproximativ cu o lună o lună si jumătate inaintea datei de 13 Iulie. Nu-mi amintesc dacă aceasta discutie a avut loc cu ocazia unei invitații a D-lui IULIU MANIU sau cu prilejul venirii mele la dumnealui dintr'o împrejurare oarecare.

INTREBARE: Care a fost părerea D-lui MANIU, când ati comunicat intențiunea de a pleca.?

RASPUNS: N'am avut impresia că in primul moment procesul t-ar fi surd. A obiectat chiar dificultatea de a găsi un înlocuitor la "Dreptatea" Apoi a consimțit.

INTREBARE: Pentru ce ati luat concediu dela "Dreptatea" la data de 5 Iulie.?

RASPUNS: Nu-mi amintesc ziua exactă a concediului. Motivele sunt pe larg arătate in memoriul găsit asupra mea la arestare pe aeroport.

INTREBARE: Cum explicati atunci că DI. MANIU, a aprobat concediul fără să se preocupe de înlocuitorul dela "Dreptatea".?

RASPUNS: Cred că nu s'a pus problema înlocuitorului meu pentru timpul concediului de o lună, deoarece multe din atribuțiunile mele fuseseră trecute asupra Consiliului de Administratie si a unor comitete.

INTREBARE: Când ati luat cunostință exact de data plecării Dvs., in străinătate.?

RASPUNS: Duminică 13 Iulie la orele 7 -7.30. când am chemat de DI. MANIU, m'am prezentat la D-sa.

INTREBARE: Arătați detaliat ce va spus DI. MANIU, când va chemat la D-sa.?

RASPUNS: După câteva politesi de rigoare și o amabilitate referitoare la situația mea dela "Dreptatea", mi-a comunicat că obiectul chemării mele este hotărârea de a mă trimite in străinătate chiar in aceia noapte deoarece se iui se ocazie favorabilă cu un avion. Mi s'a mai comunicat că nu voi pleca singur și că detașii voi primi către orele 9.30-10 când urma să revin.

152 149
152

INTREBARE: Când ati cunoscut exact ora si conditiunile plecării?

RASPUNS: La inapoiere mi s'a comunicat de către DI. MANIU ora și condițiile precum și numele tovarășilor mei de drum. Detaliile sunt cele din declarațiile anterioare pe care le mențin.

INTREBARE: Care era misiunea sau activitatea pe care urma să o îndepliniți în străinătate, rezultat al discuției avute cu DI. MANIU?

RASPUNS: La întrebarea mea făcută D-lui MANIU asupra activității ce aveam de desfășurat în străinătate, D-sa mi-a răspuns că aceasta nu avea să mă învețe D-sa și că activitatea se va desfășura văzând și făcând. În orice caz mi s'a spus că aveam să lupt pentru democrație, pentru libertățile publice și pentru asigurarea soartei deținuților politici.

INTREBARE: Unde a hotărât DI. MANIU că trebuia să plecați și ce detalii va dați în această privință?

RASPUNS: Cunosco numai obiectivul primei escale care trebuia să fie Turcia. Din conversația la care am fost martor n'a reeșit vre'un alt obiectiv precis, ci în mod vag după împrejurări eventuale deplasări în Franța, Elveția, Anglia, Statele Unite.....

INTREBARE: Care erau persoanele cu care trebuia să luați legătura în străinătate?

RASPUNS: Nu cunosc numele persoanelor cu care urma sau nu să se ia legătura, în afară firește de acelea însemnate pe cărțile de vizită găsite la mine și care au fost propuse fie de DI. MANIU, fie de DI. HATEGANU.

INTREBARE: Dvs., personal cu cine intenționați să luați legătura în străinătate?

RASPUNS: Nu am nici un fel de legături în străinătate și nu mi-am propus deci la plecare anume contacte. Firește după împrejurări și după nevoi aș fi stabilit legăturile care se ofereau în acel moment pentru mine necesare.

INTREBARE: Cu cine ati luat legătura înainte de plecare în intervalul dela prima comunicare a D-lui MANIU și până la plecare?

RASPUNS: Cu nimeni. M'am dus acasă unde n'am găsit-o pe nevastă-mea. Mi-am făcut bagajele personale și m'am înapoiat la DI. MANIU.

./.

153 153

INTREBARE: Cine si din ce fonduri urma sa fiti finan-
tat Dvs., si tota Dvs., pe timpul editurii?

RASPUNS: Nimeni dupa stiinta mea nu avea sa ne finan-
teze, speram sa pot numai in strânsitate ca sa nu pot între-
ține. S'a discutat cu DI. MANIU aceasta problema si aflând că
nu am mijloace proprii, DI. MANIU a opinat că probabil mă vor
ajuta ceilalți până mă voi descurca singur.

INTREBARE: Ați discutat cu cineva din grup aceasta che-
siune?

RASPUNS: Nu am discutat în mod special, dar era știut
că nu am resurse suficiente.

INTREBARE: Ce legături ati avut Dvs., cu ziarul "Ardea-
lul"?

RASPUNS: Am scris la ziarul "Ardealul" după disparti-
tia presei national-tărănieste la 6 Martie, timp de câteva lu-
ni de zile. Aceasta la solicitarea directorului INTON IONEL
MURESANU, care mi-a oferit libertate de atitudine.

INTREBARE: Cine susținea ziarul "Ardealul"?

RASPUNS: Nu știu care erau resursele economice ale
"Ardealului". Am întrebat însă pe DI. MANIU care ma autori-
zat să colaborez în sensul vederilor mele.

INTREBARE: Primea ziarul "Ardealul" directive de atitu-
dine si dela cine?

RASPUNS: Nu știu. Eu personal nu am primit nici un
fel de directive.

INTREBARE: Cunoașteți pe Comandorul CIOROIU?

RASPUNS: Da, îl cunosc dela reprezentarea piesei sale
la Teatrul National Studio. Nu-mi amintesc data; ea se poate
stabili în, preajma premierii piesei "Desculturare".

INTREBARE: Cine vi la recomandat?

RASPUNS: Nu-mi reamintesc, probabil lumea de teatru.

INTREBARE: Ce raporturi ati avut cu el?

RASPUNS: Foarte vagi. Vansa din când în când pe la
ziar si aducea articole.

INTREBARE: Ce articole a scris Comandorul CIOROIU la
ziarul "Dreptatea"?

RASPUNS: Nu pot preciza. Știu însă că aborda subiecte
de ordin general într'un stil destul de încălcat.

INTREBARE: Ce lucrări de documentare a făcut Comando-
rul CIOROIU?

154
154

RASPUNS: Mi-a dat intr-o zi ca să consult două lucrări ale sale, pe care de altfel nu am avut răgazul necesar să le citesc. Era vorba după câte îmi reamintesc de contribuția noastră la războiul anti-hitlerist și de reorganizarea unui minister de resort militar probabil aeronautică.

INTREBARE: Cui i-au fost date cele două lucrări ce vam for prezentate?

RASPUNS: Nu știu. Bănuiesc că le-a fi prezentat și D-lul MANIU. Eu le-am lăsat exemplarele primite pe biroul meu printre hârtii.

INTREBARE: Care erau persoanele din partidul national-tărdness, cu care avea legături?

RASPUNS: Nu știu cred că îl vedea pe DI. IULIU MANIU. Iar despre rest știu că avea relații simple cu băieții din gazetă.

INTREBARE: Care era părerea comandoului CIOROIU despre activitatea partidului National-Tărdness?

RASPUNS: Bănuiesc că nu avea părere defavorabilă pentru partid, deoarece aducea colaborări la ziar și în frecvența probabil pe DI. MANIU.

Dept care dau prezenta declarație și o semnez.

ss/N. Carandino.

Dată în fața noastră.

Inspector:

ss/ Nicolae Dobres.

27 Iulie 1947

155 135

DECLARAȚIE

152

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al P.N.T., declar următoarele:

Cu aproximativ o lună, o lună și jumătate înaintea încercării de plecare în străinătate am luat hotărârea să părăsesc țara. Această hotărâre am comunicat-o D-lui MANIU, care a fost de acord ca plecarea să aibă loc atunci când se va ivi ocazia.

Scopul initial pe care mi l propusesem era să continui în străinătate lupta mea pentru libertățile publice din România în același sens cu acțiunea politică și profesională dusă în presa Partidului sub semnătură, conform programului Partidului Național-Tărănesc.

Bin cauza aprecierii mele asupra atmosferei politice, mi luasem din timp anumite măsuri de prevedere și siguranță încă înainte de luarea hotărârii de plecare. Între aceste măsuri era și acela de a schimba uneori domiciliul în timpul nopții dormind la diferite persoane prietene. În afară de Dl. MANIU, nu am comunicat intențiunea plecării ulterioare soției mele și D-nei BADULESCU. În intervalul dela învarea hotărârii plecării și până la 13 Iulie am fost la Constanța urmărind pe lângă recreere să cercetez cu proprii mei ochi situația pazei vapoarelor, urmărind ideea unei eventuale plecări pe unul din vasele aflate în Port, turcesc, englez sau american /U.S.A., Argentina etc ./.

După înapoierea dela Constanța cred că am comunicat rezultatul constatărilor mele soției mele, iar D-nei BADULESCU i-am comunicat că nu se poate pleca pe aceasta cale, vasele fiind păzite. Cred că i-am comunicat acest lucru și D-lui MANIU la o vizită pe care am făcut-o la câteva zile după înapoierea dela Constanța.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss/N. Carandino

Data în fata noastră

Insp. Dobrescu

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO domiciliat în București str. Spiru Haret nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al partidului național țărănesc în continuarea declarației din ziua de 27 Iulie 1947 declar următoarele :

Cu ocazia vizitei ce am făcut Dlui MANIU la inapoieră de la Constanța, i-am comunicat că pe calea Mării nu este posibilă plecarea, deoarece vasele sunt supravegheate. Am discutat apoi despre posibilitatea plecării pe calea aerului. În cursul discuției arătându-se și dificultățile acestui mijloc, dat fiind că de curând plecase pe aceeași cale comandorul STRATILESCU și știam că se luaseră măsuri serioase de pază. Dl. MANIU a încheiat discuția cu concluzia așteptări până la ivirea vre unei ocazi favorabile.

Ulterior la o dată pe care nu mi-o amintesc exact, am fost la Buzău unde se găsea soția mea, la familia ei (soră anume doamna FL. MARTINAS directoarea Liceului de fete din localitate) . Cu această ocazie am făcut o vizită dlui deputat ANGHEL la care am luat masa. Am rămas în Buzău aproximativ 2 - 3 zile.

La câteva zile după inapoieră de la Buzău, data exactă nu mi-o amintesc le-am vizitat pe Dl. MANIU cu chestiuni de gazetă. Cu această ocazie m'a întrebat cum merge chestiunea plecării mele. I-am răspuns că nu este nimic nou și mi-a comunicat să-l țin în curent dacă, survine ceva. Până la data de 13 n'a mei survenit nimic nou în legătură cu intenția mea de plecare.

În dimineața de 13 m'am dus la dna Ang. BADULESCU unde am luat masa de prânz și unde am rămas tot timpul zilei până către ora 19 . Interesându-mă telefonic scasă dacă sunt căutat de cineva , am aflat că am ^{fost} căutat de Dl. MANIU prin Dl. BOILA . Am dat telefon dlui BOILA și mi-a comunicat să vin imediat la Dl. MANIU. Cu o mașină m'am dus la Dl. BOILA acasă crezând că îl găzduiește acolo pe Dl. MANIU și aflând unde este m'am dus la sanatoriul JOVIN. Am fost introdus la Dl. MANIU de Dl. BOILA apoi rămânând singur cu

155 157 157
Dsa după o scurtă introducere în care s'au discutat neplăcerile mele dela gazetă Dl MANIU mi-a comunicat că obiectul chemării mele îl constituie plecarea în străinătate urmând să plec pe calea aerului chiar în aceea noapte. Am întrebat dacă lucrul este bine organizat și mi-a confirmat acest lucru. L-am întrebat deasemenea cu cine urmează să plec și ce am de făcut în străinătate. Mi-a comunicat că atât persoanele cât și alte detalii privitoare la plecare imi va da la orele 21-21,30 când trebuia să revin din nou la Dsa. Imi reamintesc că relativ la cele ce aveam de făcut acolo la nedumerirea mea a răspuns că nu are el să învete epurile ce are de făcut în pădure și că va trebui să lucrez văzând și făcând. Am fost acasă mi-am făcut bagajele și m'am întors către ora 21,30 negăsindu-l pe Dl MANIU la sanatoriu. Mi s'a spus că s'ar plimbe pe stradă în fața casei și că trebuie să revină în curând. Între timp a venit Dl MIHALACHE și apoi dl MANIU. Am intrat la Dl MANIU împreună cu Dl ION MIHALACHE. Din conversație a reeșit că urmau să plece Dnii MIHALACHE, ILIE LAZAR și PENESCU, Dl PENESCU trebuia să-și ia și soția întrucât altfel refuza să plece. Am rugat să mi se îngăduie să-mi iau și eu soția. Dl IULIU MANIU a răspuns că este preferabil dacă este un loc liber să plece un bărbat. Am insistat asupra ipotezei în care nu ar pleca Dna PENESCU să pot obține pentru soția mea locul ei dar nu am primit nici un răspuns satisfăcător. Ni s'au dat detalii asupra modalităților plecării detalii descrise în declarațiile mele anterioare.

Aceasta imi este declaratia pe care o semnez.

/ss/ N CARANDINO

Data în fața noastră

Insp. N. DOBRE.

28 Iulie 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul N.C. CARANDINO, domiciliat în București Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, declar următoarele, în continuarea declarației din dimineața zilei de 28 Iulie 1947:

Cu ocazia vizitelor făcute în ziua de 13 la Dl. MANIU am fost întrebat dacă am bani pentru plecare. La negația mea, după un moment de incurcătură Dl. MANIU mi-a spus că probabil mă vor ajuta ceilalți domni până ce mă voi descurca singur. Referitor la misiunea în străinătate subsemnatul nu cunoște nimic în plus afară de cele declarate anterior. Este posibil să fi fost discuții în acest gen înainte sau după plecarea mea. Notez că plecând de la Dl. MANIU ultima oară au rămas prezenți Domnii ION MIHA LAȘCHE, VLAD ROTEGAN, Ing. POPESCU și GAFENOU și firește Dl. BOILA. Îmi amintesc că în timpul discuțiilor sau mai antrenat următoarele subiecte. Referitor la succesiunea postului de Secretar General al Partidului Dl. MANIU a propus pe Dl. VENEA MIN, la care Dl. MIHA LAȘCHE n'a făcut opoziție. Bănuiesc că această soluție de așteptare împiedică venirea la acest post fie a D-lui HUDITA fie a D-lui ZANE competitori mai vechi. Aceasta întrucât prezența vre'unuia din ultimii ar fi putut modifica echilibrul din partid și ar fi modificat poate orientarea partidului. S'a discutat de asemenea despre un articol al D-lui LIVIANU privitor la neparticiparea deputaților naționali-tărăniști în Parlament, articol ce fusese oprit de Dl. ZANE. Despre acest articol Dl. MANIU opinea că trebuie lăsat să apară. Referitor la rolul nostru în străinătate nu-mi reamintesc decât lucruri de ordin general între care rolul de a continua lupta partidului în străinătate pentru asigurarea libertăților publice a democrației, în sensul programului Partidului Național Tărănesc. Această întrucât partidul socotea că nu putea face față altfel dificultăților de ordin intern în care se afla.

Aceasta este declarația pe care o dau și semnez.

ss/. N. Carandino

Data în fața noastră

Insp. N. Dobre.

30 Iulie 1947

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București
Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de
profesiune ziarist declar următoarele:

Relativ la locul unde se păstra Arhiva Secretă a
Partidului subsemnatul nu am nici o cunoștință, acest lucru
fiind de resortul secretarului partidului. Nu am nici o cunoș-
tință în ce privește misiunea ce s'ar fi dat de către Par-
tidul Național-Tărănesc domnilor RADESCU, NICULESCU BUZESTI,
și VISOIANU, la plecarea lor în străinătate. Nu am cunoștin-
ță despre relațiile D-lui GRIGORE GAFENCU cu Partidul Na-
țional-Tărănesc și nu știu că acțiunea acestuia la Conferin-
ța de Pace să fi fost rezultatul unei dispozițiuni date D-sal
de cele trei partide de opoziție din țară /P.N.T., P.N.L. și
P.S.D./. Relativ la misiunea mea în străinătate repet și sus-
țin cele declarate anterior. Biletul scris de Dl. VLAD HATEGANU
găsit asupra mea și adresat D-nei MARIOARA DECEI, folosește
termenul de "misiune importantă" deci nu cred că Dl. VLAD HA-
TEGANU să fi știut în aceasta privință mai mult decât mine.
O acordare de depline puteri din partea D-lui IULIU MANIU că-
tre Dl. ION MIHALACHE nu s'a făcut în prezenta mea și nu am
cu oștință despre caz. Am auzit de un manifest al Generalului
RADESCU; nu l-am văzut și nu știu nici pe ^{ce} cale a ajuns în
țară și nici în ce mod a fost difuzat. -

Aceasta este declarația mea pe care o semnez.

ss/N. Carandino.

Data în fata noastră

ss/Insp. N. Dobre.

4 August 1947

D E C L A R A T I E

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București, Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila în anul 1905, luna Iulie, ziua 20, de profesie ziarist, membru al fostului partid Național-Tărănesc declar următoarele:

De PAMFIL SEICARU, îl cunostiam de mult timp din raporturi de ordin profesional. Aproximativ în jurul izbucnirii războiului anti-sovietic întâlnind pe PAMFIL SEICARU, pe stradă și neavând serviciu mi-a propus să scriu la gazeta lui. Am refuzat și chemându-mă a doua zi la biroul său mi-a dat conducerea editării unui "Dictionar Politic" ca libertatea deplină în ceea ce privește conținutul, redactarea, colaborarea, etc. Din cauza evenimentelor acest dictionar n'a apărut iar eu am fost trecut la "Curentul Familiei" de a cărui apariție îngrijeam. Rolul meu la această revistă era de secretar de Redacție fixând materialul care intra în pagină fără a purta altă răspundere decât tehnică. Pe d-nii ERICH MATZKUS și SIEGFRIED KAYSER, directorii O.C.R.-ului i-am cunoscut întâmplător la un concurs organizat de "Curentul Familiei" cu care ocazie am cunoscut în numele ziarului pentru premiile care se acordaseră. - Nu am revăzut pe acești domni și nici nu am avut nici înainte nici după nici un fel de relații altă cu dumnezeilor. -

Cu ocazia împlinirii a 14 ani de la apariția ziarului "Curentul" am scris două articole omagiere intitulate: "Pamfil Seicaru Parlamentar" și un altul al cărui titlu exact nu-mi reamintesc în care se vorbea de "Dictionarul Politic". În primul articol am evocat în plină dictatură atmosfera parlamentară pe care o cunoscusem direct ca ziarist, precum și figurile mai importante care ocupau în acel timp tribuna. -

167/158 101

Intre acestea dărn urmă am pomenit pe : NICOLAE IORGA, VIRGIL MAGIARU, OCTAVIAN COGA, etc. etc. Referitor la fraza " GLASUL PROFETIC A LUI OCTAVIAN COGA CARE RASUNA IN PARLAMENT" , am inteles specificul tehnic al unei voci de rezonanță. Nu stiu dacă PAMPIL SEICARU a făcut vreo intervenție pentru scoaterea mea din Lagărulul dela Tg. Hiu, unde am fost internat in 1942-43, timp de trei luni. Este posibil ca pe baza sentimentului de prietenie să fi făcut acest lucru. După plecarea lui SEICARU n'am avut nici un rol oficial in conducerea " CURENTULUI". Dela 23 August 1944 până la 6 Martie 1945 am indeplinit functia de prim redactor al ziarului " DREPTATEA cu exceptia perioadei Ianuarie 1945-Martie 1945, când functia de director general al teatrelor pe care am indeplinit-o m'a obligat să nu mă mai ocup de gazetărie.

Am reluat lucru la "DREPTATEA" la reaparitia ei in aceiaș functie dela 8 Februarie 1946 aproximativ până la data când a fost numit director. Tonul de critică vehementă al ziarului si linia de atac impotriva guvernului si al regimului dela 6 Martie era impirmat de conducerea partidului si anume personal de Dl IULIU MANIU care in conversatiile cu subsemnatul cerea mentinerea atitudine de atac contra guvernului. Anumite note, insinuări si tendinte care au fost interpretate ca antisovietice si antirasiale, apărute in ziarul "DREPTATE" au fost imprimate fără stință si aprobarea subsemnatului a cărui atitudine de care intelege să răspundă este aceea din artăcolele apărute sub semnătură. Este dela sine inteles că rămân solidar ca director cu linia generală politică a ziarului. Referitor la relatiunile dintre gazetă si gazetari anglo-americiani declar că nu am avut decât relatiunile normale de informale. Nu am participat la nici o conferință de presă cu gazetarii streini, afară de cele cu caracter public la care participa întreaga presă. Cu ocazia vizitei in România a Dlui MARKHAIM am fost vizitat del Dsa la gazetă si i-am intors vizite la ATHENEE PALAS.

In afară de activitatea mea pur ziaristă de director al ziarului " DREPTATEA" , subsemnatul am desfășurat și o activitatea in partid la diverse intrunări unde am fost invitat si unde am luat cuvântul.

Aceasta imi este declaratia pe care o semnez.

/ss/ N CARANDINO

Data in fata noastră

Insp. Nic. Dobre.

DECLARAȚIE

Subsemnatul CARANDINO NICOLAE, domiciliat în București strada Spiru Haret nr. 16 născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al fostului Partid Național Țărănesc, în continuarea declarației mele din ziua de 4 August 1947 declar următoarele :

Nu-mi amintesc oă la întrunirea din 4 Septembrie 1946 a secției femeilor din sectorul III albastru, întrunire care a avut loc la Club să fi pronunțat cuvântul " RESIZTATI " . În orice caz acești indemn nu putea avea în gura mea decât sensul unei invitații de a face față la presiunea guvernamentală înaintea alegerilor apropiate și de a secunda pe bărbați în afirmarea electorală a partidului prin buletinul de vot.

La 8 Decembrie am vorbit la o întrunire a Tineretului Național Țărănesc și am lăudat spiritul de "SACRIFICIU" al celor tineri la 8 Noiembrie. Am înțeles prin aceasta expresie înfruntarea riscului de arestare sau brutalizare în afirmarea unei credințe naționale și democratice. De asemenea la o altă întrunire comemorând moartea studentului IACOVLOV am sfătuit pe ascultători să fie "PRUDENTI". În sensul unei moderații care să evite înclăcăriturile sângeroase. Ca linie generală în toate cuvântările mele către cei tineri m'am străduit să combat ideea legionară, aducând știind oă de near poate alinaea un suflet tândr și neformat dela ideea patriotism la ideea naționalismă externă și la cea antisemită.

Nu am răspândit nici un fel de avomuri în Martie 1947 așa cum mi se reproșează nici despre bombacul sovietică nici despre amănute instructii ale ofiterilor E.C. Picti față de soldați. Ambele stiri sunt deăltfel total straine de domeniul obisnuit al preocupărilor mele.

Am avut legături de receptie oficiale și banchete cu membri Misiunilor Anglo-Americane. Legături profesionale mai frecvente relativ și de ordin profesional am avut cu atașati de presă BENETI și FRANK SHEA. Încălcăm în deosebire pe DI SHEA

si pe ajutorul său SAM BUTA pela mese la Cappa. Aceasta întâmplător în deosebite afard de cazurile rare de invitatie specială. Atât domnul SHEA cât si DI BUTA se interessau de situatia partidului national târânos, atât de cea oficială cât si de jocul de forte politice din partid. Participau la aceste mese si ziariști de toate nuanțele aflatii în restaurant dela extrema stângă până la moderat. Se întâmpla chiar să se încingă discuții în contradictorii pe teme la ordinea zilei. DI IMPERIU. MATRESCU eu si ei un obișnuit al mesei gazetarilor. Stiu că în ultimul timp numai era în serviciul Misiunii Americane și că se ocupa de o afacere de filme. Tonul si linia "DREPTĂȚII" au fost determinate de conducerea de partid în raport cu al ziarelor guvernamentale. DI IULIU MANIU mi-a recomandat adeseori să mențin acel ton si acea linie. Dealtminteri nu-mi reamintesc să fi primit vre un îndemn de moderatie din partea vreunui factor de răspundere, criticele împotriva ziarului fiind în general privitoare la calitatea lui tehnică sau la presupusul meu personalism. În legătura cu lupta electorală s'a hotărât intensificarea campaniei de presă si intruziiri. La ziar s'a decis întru trebuintarea de mai multe caricaturi si desene precum si înălcarea de material electoral tradițional / apeluri, campanii etc. / Nu stiu cine a creat si cine a comandat echipele de sec. din această perioadă. Nici nu stiu de altfel să fi existat asemenea echipe. Stiu că s'au luat de câteva ori măsuri de apărare la tipografie prin intrușințarea de ciment din organizatia muncitorească. În timpul campaniei electorale am avut în afard de activitatea de presă si o participare oratorie la 2 - 3 intruziiri. Nu am acționat altminteri pe teren neavând răspunderea nici unei organizatii județene, de sector sau de circumscripție. În această perioadă au venit în țară mai mulți ziariști americani care m'au căutat pentru a optine relații cu privire la partid, la rezultatele probabile ale consultării sau pentru a obtine audiente si interviuri dela DI IULIU MANIU. În aceste epoci înainte si după alegeri DI MANIU a făcut declarații publice preset străine cu care prilej am convocat pe gazetarii aflatii în capitală.

Nu cred că vre un membru al conducerii centrale a Partidului să fi dat directive cu caracter antisovietic și răsism în timpul campaniei electorale.

Dacă asemenea fenomene locale sau produse bănuiesc că ele sau datorit participării la alegeri a elementelor foste GUZISTE SI LEGIONARE care au profitat de împrejurare pentru,

est răspândit doctrina.

Aceasta este declarația mea pe care o scumez.

~~164~~

/ss/ N CARANDINO

Data în fata noastră

Sub director S Carnea,

~~164~~ 164

165
162

DECLARAȚIE

Subsemnatul N CARANDINO, domiciliat în București strada Spiru Haret nr. 16 născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al fostului Partid Național Țărănesc, în continuarea declarației mele din ziua de 4 August 1947, declar următoarele :

Nu știu dacă manifestarea din ziua alegerilor la Misiunea Americană a fost organizată și nu știu ca Partidul Național Țărănesc să fi avut vre'un anevoie în această privință. Un număr destul de redus de cetățeni s'a prezentat de altfel și la sediul partidului Național Țărănesc toți spre înscriere. Bănuesc că din oclăș nădărmărit îndemn de a protesta. Am considerat la timpul lor aceste manifestări ca neserioase în forma în care s'au produs. Am aflat din puvon public și apoi din relatările ziarelor ca ar fi avut loc incidente în provincie, ciocniri, tăieri de fire telefonice etc. etc.. Nu știu că aceste evenimente ap se fi datorat Vre'unei dispoziții a Partidului național țărănesc. Supozițiile mele sunt coincidențele câte sau întâmplat sau datoritate unor împrejurări locale sau eventuale al unor îndemnări ale unor conducători locali. Nu-mi reamintesc aci deapre incidentele care au avut loc la Dej imediat după alegeri. După efectuarea alegerilor știu că s'a adunat în tard material informativ pe baza cărui s'a redactat proteste înaintea Misiunilor aliata. Aceste proteste aveau drept scop obtinerea anulării alegerilor și ținerea unor noi alegeri în condiții de exprimare liberă a votului. Firește cererile de anulare a alegerilor erau îndreptate către puterile semnatare ale acordului dela Moscova, care garantau libertatea alegerilor și a căror intervenție era solicitată. Articolele din ziarul "Dreptatea" privitoare la obtinerea alegerilor s'a datorat speranței că în fața problemelor acumulate de partid. se poate obtine alegeri noi la intervenția marilor aliați, sesizati de nerespectarea

normelor democratice. Deasemenea articolele care afirmau că Guvernul nu va fi recunoscut în străinătate erau inspirate de nădejdea partidului.

Nu-mi mai amintesc să se fi scris în ziarul "Dreptatea" că datorită faptului că guvernul român nu va fi recunoscut de către Marile Puteri, România nu va fi primită la Conferința de Pace. După 19 Noiembrie partidul Național Tărănesc a întreprins o acțiune pentru a demonstra opiniei publice din țară prin presă și prin întruniri câte erau posibile, că alegerile au fost lase. Pe plan extern s'au adresat protestele cunoscute la Misiunile aliata. Nu am cunoștință de alte măsuri pe care partidul național tărănesc să le fi luat în perioada următoare alegerilor pentru a-și duce lupta sa împotriva guvernului. Cred că nici un membru din conducerea P.N.T.-ului n'a dat instrucțiuni pentru sprijinirea sau formarea de organizații subversive. În cease mă privește am scris numeroase articole împotriva luptei clandestine și ilegale susținând că, în conformitate cu progresul partidului și cu mijloacele pe care acordul de la Moscova ni le pune la dispoziție, trebuie să ducem lupta deschisă, la lumina zilei. Nu am cunoștință despre scopurile organizațiilor subversive, despre scopurile în care au fost create, despre organizatorii și eventuali. Nu știu să se fi dat de către partidul național tărănesc dispoziții cu privire la sabotarea colectărilor de cereale din toamna și iarna 1946-1947. Nu am cunoștință cine dădea directive pentru a se infiltra la sate ura de rasă, dușmănia contra regimului, în contra armatelor sovietice, a U.R.S.S.-ului etc.

Nu am cunoștință despre înăbușirea ea și despre motivele trimise dlor RADESCU, NICULESCU BUZEȘTI și CRETEANU în străinătate.

Nu am cunoștință nici despre cine l'ar fi îndemnat pe GRIGORE GAFENCU să adopte la Conferința de Pace atitudinea cunoscută.

Nu am cunoștință despre cine acorda și cine eventual finanța colaborarea dintre partidele de opoziție pentru răsturnarea regimului.

Aceasta este declarația mea pe care o semnez.

ss/ NCARANDINO

6 August 1947

Dată în fața noastră

Comisar Șef I Negreanu,

167 167
164

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București, str. Sptu Haret Nr. 16, născut la Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al fostului partid național țărănesc, în continuarea declarațiilor mele din ziua de 5 August, declar următoarele:

Cunosc pe generalul NEGREI, fost candidat în Vaslui la alegerile din 19 Noembrie. Stiu că îndeplinea funcția de președinte al secției militare din P.N.T., îl apreciez ca pe un om exagerat și violent.

Se știe că într-o trecută campanie electorală a împuscat un adversar politic. Aprecierile defavorabile care mi se comunică le fi făcut referitor la ziarul "Dreptatea", se datorează faptului că adeseori i-au fost refuzate articole aduse spre publicare deoarece erau de o calitate inferioară și conțineau adesea violențe neacceptabile.

Cunosc de multă vreme pe Comandorul MOCANU, cu care am colaborat prin anul 1940 la "Curentul" familiei. Pe acea vreme era ofițer activ, ulterior a fost deblocat. Cred că în acea epocă mai colabora și la celelalte ziare care aparțineau "Curentului". Din punct de vedere intelectual Comandorul MOCANU, era un ofițer pregătit, cu oarecare facilitate la scris, cu multe calități de credință și hărnicie. Între alte subiecte pe care le aborda știu că făcea reportaje militare și cronici ale războiului.

Stiu că după 23 August, umbla prin cercuri național țărăniști.

Nu știu dacă era membru al partidului. Venea și prin redacția "Dreptății", pentru a aduce colaborări cu subiecte din viața militară și cronici de politică externă. În partid avea legături cu D-nii MANIU, MIHALACHE, PENESCU. Nu cunosc misiunea precisă în partid a d-lui MOCANU și nici eventuale lucrări de specialitate pe care să le fi executat. Atitudinea sa politică declarată și cunoscută se înscria în programul general al partidului. Făcea parte din secția militară P.N.T., am impresia.

• / •

Referitor la Comandorul CIOROIU, declar următoarele:
L'am cunoscut cu prilejul premierai piesei sale "Descătuşare"
reprezentată pe scena Studioului Teatrului Naţional şi anume
în medii teatrale.

Nu-mi amintesc exact cui l'am prezentat în partid.
Cred că l'am prezentat-lui N. PENESCU. El frecventa în partid
pe dl. MANIU şi pe dl. MIHALACHE.

Întocmea diferite lucrări cu caracter militar, dintre
care mi-a prezentat şi mie un studiu asupra contribuţiei noastre
la războiul antihitlerist şi unul asupra organizării Ministerului
Aerului şi Marinei. Bănuiesc că a înaintat şi conducerii de partid
studiile sale.

Apreciez că aceste studii le întocmea pentru a servi
partidului ca documentare în eventualitatea unei guvernări.

Nu-mi amintesc nici un fel de detaliu despre cele
două studii ale sale, deoarece din lipsă de timp nu le-am citit.
Ştiu că comandorul CIOROIU, îl cunoştea pe generalul TEODORESCU
PAUL, pe care îl aprecia. Nu ştiu dacă dl. Comandor Cioroiu, a
făcut vre-o legătură generalului TEODORESCU, cu partidul. N'am
auzit vorbindu-se despre generalul GHERGHIES, iar comandorul
CIOROIU, nu mi-a vorbit niciodată despre vre-un alt proiect de
organizare militară afară de cel arătat mai sus. Ştiu că CIOROIU
avea legături de prietenie şi cu ION VINEA.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o semnez.

ss. N. CARANDINO

5 August 1947

169 169

166

DECLARAȚIE

Subsemnatul N.C. RANDINO, domiciliat în București Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesiune ziarist membru al fostului Partid Național Tărănesc în continuarea declarației din 5 August 1947, declar următoarele:

Referitor la activitatea D-lui GAFENCU la Conferința de Pace și în străinătate, subsemnatul insistă că nu am avut nici o cunoștință precisă despre existența unor raporturi de subordonare a D-lui Gafencu Partidului Național-Tărănesc. Cu ocazia unei discuții avută însă cu Dl. Maniu, privitor la o notă apărută în gazetă mi-a dat dispozițiuni să nu fie atacat Dl. Gafencu, în gazetă deoarece duce în străinătate o activitate interesantă în concordanță cu vederile Partidului Național-Tărănist.-

Relativ la obiectivul urmărit de Partidul Național Tărănesc în cooperare cu celelalte partide din opoziție întreaga activitate și luptă din țară și străinătate urmărea răsturnarea regimului instaurat la 6 Martie 1945 și înlocuirea Guvernului Dr. PETRU GROZA printr'un guvern care să satisfacă vederile programatice ale celor trei partide, firește în punctele comune.-

În ceea ce mă privește pe mine și în ceea ce stiam metodele pentru atingeres acestui scop erau cele legale. Nu cred că primirea legionarilor în partid a influențat aplicarea pe teren a acestor metode deoarece aceștia oameni după câte știu nu au avut funcțiuni oficiale de importanță în partid. În ceea ce privește legăturile Partidului Național-Tărănesc cu misiunile străine /Anglo-Americane/ știu că acestea aveau caracterul informativ reciproc și urmăreau respectarea acordului dela Moscova.

167-120-120

La sosirea delegatiei de gazetari anglo-americani cu ocazia alegerilor am fost căutat alături de mai totii ziaristi importanti de opozitie sau indepedenti pentru a da lămuriri asupra mersului campaniei electorale, situatia raportului de forțe si alte detalii deordin profesional. Atitudinea ostilă Guvernului a unor ziare americane nu cred să fie determinată de legăturile P.N.T.-ului cu misiunea americană din România. Articolul injurios din ziarul "Solis" despre care iau acum cunoștință si in care se reproduce un articol apărut in "Dreptatea", aprăciiez că se datoreste fie initiativei de transmisie a Biroului de Presă American, fie vre'unei initiative particulare .

Retragerea succesivă a atributiilor pe care le aveam in calitate de director al "Dreptății" impinsă până la transformarea mea in simplu figurant prin incheerile Consiliului de Administratie aprobate de forul partidului se datoreste antipatiilor pe care le aveam in acest for si in deosebi adversității constante a D-lui MIHAIL POPOVICI. Nu cred că această quasi-indepărtare să fie urmărit alt scop decât cel rezultat din aceste divergente.-

Referitor la raporturile mele cu domnii Prof. LEON BOCHIS si Dr. C. HAGEA, declar următoarele: Dl. BOCHIS a fost impus de Dl. MIHAIL POPOVICI Ca administrator provizoriu al "Dreptății" intrun moment de interegn si in lipsa D-nilor MANIU și MIHALACHE din Capitală. La inapoierea D-lui MANIU i-am raportat situstia si i-am cerut să fie inlocuit părăndumi-se că nu are capacitatea necesară acestui post si in plus că il văzusem amestecat in diferite procese ale organizatiilor subversive. Ulterior si probabil in urma unor in formatii complimentare Dl. MANIU a dispus inlocuirea sa.

In ceiace priveste pe Dl. Dr. HOGEA raporturile mele cu el erau putin apropiate datorită in mare parte faptului că m'am opus la intrarea sa in Redactia "Dreptății" din motivul că in trecut dovedise uneori o lipsă de constanță in ideile democratice. Apreciam că etăt el cât si BOCSE MALIN, reprezentau elemente cu inclinatii către dreapta si din această cauză n'am fost de acord co d eventuală intrare a lor in redactie.-

./.

168 121 111

In ceea ce priveste intentiunea de a pleca in strainatate insist in a mentine in total declaratiile date anterior,precizând că prima idee a plecării nu mi-a fost sugerată de nimeni,că a fost o idee personală deci si numai hotărârea dela 13 Iulie apartine exclusiv D-lui MANIU .Informatiunile căutate de mine pentru materializarea ideii de plecare au fost deasemeni initiative personale cunoscute însă de Dl.MANIU.-

Aceasta imi este declaratia pe care o semnez.

ss/N.Carandino

Dată in fata noastră.

Insp.N.Dobre.

5 August 1947.

172
172
169

DECLARAȚIE

Subsemnatul N CARANDINO domiciliat în București str. Spiru Haret nr. 16 născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al partidului național țărănesc în continuarea declarațiilor mele din 5 August declar următoarele ;

Unele declarații ale Dlui MANIU și unele comunicate ale delegației permanente, acele cenzurate altele nu, se se imprimau la cererea conducerii de partid într'un număr restrâns de exemplare pentru informarea membrilor conducerii.-

/ss/ N CARANDINO

Prin conducerea de partid inteleg pe D ul
IULIU MANIU.-

5 August 1947

Dată în fața noastră

Comisar șef

I Negreanu,

5 August 1947

~~173~~ 173

170

DECLARAȚIE

Subsemnatul N.CARANDINO, domiciliat în București Str.Spiru Haret Nr.16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist membru al fostului partid Național-Tărănesc în continuarea declarațiilor mele declar următoarele:

Propaganda Partidului Național-Tărănesc , nu a fost indeobște organizată sistematic.

Ea a functionat sub diverse forme luând bunăoară alte infățișări și făcând apel la alte persoane în campania electorală. După alegeri accentul a căzut din nou asupra gazetei rămânând cu rezultat să fie completat prin acțiunea secretariatului și a organizațiilor județene. Nu am cunoștință despre tehnica întrebuintată. În ce privește difuzarea copiilor de pe articole cenzurate știu numai că la cererea D-lui MANIU, se tipăreau un număr redus de copii din unele comunicate ale delegației sau din unele discursuri ale domniei sale cenzurate uneori pentru a fi comunicate membrilor delegației permanente.

Aceasta este declarația pe care o semnez.

ss/N.Cerandino

Dată în fața noastră

Subdirector Cernea.

5 August 1945

DECLARAȚIE

Subsemnatul N. CARANDINO, domiciliat în București Str. Spiru Haret Nr. 16, născut în Brăila la 20 Iulie 1905, de profesie ziarist, membru al fostului partid Național-Tărănesc în continuarea declarațiilor mele din 5 August 1947 declar următoarele:

Nu am fost personal prezent la discutarea sau la luarea vreunei hotărâri cu privire la plecarea vreunor membri ai P.N.T., în străinătate. Cred că luarea acestei decizii a fost determinată pe departe de asigurarea securității personale a unor fruntași sociali a fi amenințati și pe de altă de dorința conducerii de a continua peste hotare de vreme ce în țară posibilitățile erau restrânse lupta pentru dobândirea libertăților publice în România pentru întronarea unui regim democratic și pentru asigurarea situației deținuților politici. Nu am primit personal vre-o misiune precisă din partea D-lui IULIU MANIU, însă ne-a spus că va trebui să ducem în străinătate lupta necesară pentru a obține prin împresionarea opiniei publice străine respectarea acordului de la Moscova. Intențiunea să plecăm în Turcia și de acolo după împeșjurări - așa s'a vorbit în seara de 13 Iulie - să plecăm eventual în Italia, Franța, Elveția, Anglia, America.

Am aflat despre numele tovarășilor mei de călătorie deabea în noaptea zilei de 13 Iulie pe la orele 10, când mi s'a comunicat că mai pleacă dl. ION MIHALACHE, dl. ILIE LAZAR și dl. PENESCU cu doamna. Acestia din urmă neconsimțind să plece fără soția sa.

Despre eventuale legături în străinătate nu mi s'a comunicat nimic.

Este probabil că dl. ION MIHALACHE să fi avut instrucțiuni în acest sens. Menționez că în cursul discuției la sugestia domnilor IULIU MANIU și HATEGANU am menționat pe o carte de vizită adresa D-nei Decel ardeleanca de origine domiciliată la Istanbul și am primit însemnarea D-ului HATE-
./.

172 175 115

GANU, despre care am vorbit in celelalte declaratii. In cazul in care a-si fi plecat in America a-si fi luat legătura cu ziaristii americani pe care i-am cunoscut in calitate de corespondenti de presă in România si anume: FRANK SHEA, MARKHAIM si alții. Pe aceasta cale a-si fi făcut relații in presa americană, relatii utile in activitatea mea.

Am discutat pentru întâia oară despre ideea plecării mele in străinătate cu DI. IULIU MANIU, aproximativ o lună, o lună si jumătate înainte de tentativa de plecare cu avionul. In discutia avută nu s'a fixat nici data plecării nici despre eventualele insotitori nici despre vre'o misiune sau scop precis. Convorbirea s'a mentinut pe teren general. Mentionarea eventualelor tărilor in care ne-am fi dus din Turcia s'a făcut incidentar in cursul discutiei din seara de 13 Iulie la DI. MANIU.

La prima vizită făcută D-lui MANIU când afară de D-sa era prezent si DI. ROMULUS BOILA care s'a retras după ce m'a introdus. La a doua vizită din acelasi seară in afară de DI. MANIU au fost succesivi de față pe lângă subsemnatul domnii ION MIHALACHE, VLAD HATEGANU, Ing. POPESCU, GAFENCU si cu intermitențe dictate de telefoanele date DI. ROMULUS BOILA. Nu am cunosțință despre cine ar fi finantat incercarea de plecare cu avionul. In ceea ce priveste mijloacele mele de subzistență in Turcia mă bizuiam in afară de putinii bani pe care îi aveam pe mine și pe o temporară sustinere a vre'unuia dintre tovarășii mei de drum mai avuți.

Aceasta îmi este declaratie pe care o semnez.

ss/N. Carandino

5 August 1947

Dată in fata noastră

Comisar Seif .

ss/G. Negreanu.

~~176~~ 176
173

D E C L A R A T I E

Subsemnatul N CARANDINO domiciliat în București str. Spiru Haret 16 născut în Brăila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al partidului național țărănist declar următoarele :

Nu am avut altfel de relații cu Dl MANIU decât acelea dela prim redactor și apoi director al Oficiosului la președintele Partidului.

Aceste relații erau bune. Legăturile mele cu gazetarii străini erau pur profesionale. Nu am furnizat acestor gazetari decât informațiuni asupra partidului și a supra vieții ziarului/cenzura și altele /. Nu am avut nici un altfel de legături cu acest ziarist străin decât doar că s'a întâmplat să-i întâlnesc pe la banchete și recepții . Nu știu cu ce misiuni au plecat în străinătate Dnii CRETEANU , BUZESTI și RADESCU. Nu am nici o cunoștință despre activitatea cercului profesional militar din P.N.T., referitor la unele studii privind organizarea armatei, studii care ar fi venit în contradicție cu prevederile tratatului de pace. Mai mult nu am nici o cunoștință despre discuțiile ce se purtau și despre activitatea cercului profesional militar defind pusă în curent de aceasta de nimeni sub nici-o formă, în afară de studiile Comandorului CIOROIU prezentate mie pe care le-am menționat într-o declarație anterioară. Nu am nici o cunoștință, în afară cele aflate în sfera publică sau din manifestări publice /discursuri la radio articole de presă/, despre activitatea și rolul Dlilor CRETEANU, GAFENCU, BUZESTI și RADESCU, peste hotare. De asemenea în afară de faptul că NICULESCU BUZESTI era membru de partid nu cunosc nimic și nu am fost instințat de nimeni sub nici o formă despre legăturile lor cu P.N.T. MANIU.

Aceasta este declaratia mea pe care o semnez.

/ss/ N. CARANDINO

6 August 1947

Data in fata noastra
I. Negreanu,

175
~~178~~
178

D E C L A R A T I E

Subsemnatul N CARANDINO domiciliat in Bucuresti Str. Spiru Haret 16 nascut in Braila la 20 Iulie 1905 de profesie ziarist membru al fostului partid national taranesec declara urmatoarele :

Cunosc din partidul national-taranesec si dintre prieteni militari ai fruntasilor partidului mai multi ofiteri dintre care identific pe Dl general NEGREI pe Dl gral ZORZOR pe Dl gral BARBU pe Dl gral DRAGANESCU pe Dl comandor CIOROIU pe Dl odor MOCANU, etc. In mod deosebit am cunoscut pe odorul CIOROIU si pe Cdorul MOCANU. Pe acesta din urma l-am cunoscut in timpul trecutului razboi in calitate de colaborator la revista "Curentul Familiei" unde scria reportaje si cronici ale razboiului. Acesta prin anii 1940-1941, După 23 August a colaborat la ziarului "DREPTATEA" unde scria cronica externa. Ii dau in acest scop o directiva generala de moderatie in cazurile in care era depasit de temperament. Stiu ca Dl MOCANU il vedea destul de des pe Dl MANIU, dela care desigur primea indicatiuni suplimentare.

Cred ca Dl MOCANU il vizita pe Dl MANIU si pentru chestiuni sau insarcinari de ordin militar. Nu stiu in ce conditii l-a cunoscut pe Dl MANIU si nu pot preciza motivele care au determinat atentie ce li se acorda. Cu privire la dl odor CIOROIU, deasemenea nu-mi explic accesul pe langa Dl IULIU MANIU ne stiind obiectul vizitelor sale.-

Tin sa precizez ca dupa stiinta mea ambii comandorii era mai des in contact cu Dl MANIU decat cu Dl MIHALACHE. Imi reamintesc ca Dl Lt. Cdor CIOROIU mi-a spus ca lucrarile de specialitate militara pe care mi le-a predat ~~xxx~~ le-a dat sau le va da si Dlui MANIU.

Am primit lucrarile, i-am fagaduit ca le voi citi si le-am lasat pe birou inainte de a pleca in concediul luat dela gazeta/ 5 Iulie 1947/

12 August 1947.-

Aceasta imi este declaratia. /ss/ CARANDINO

176

180

~~180~~

Dr. LAZĂR ILIE

177-181
A89

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR avocat domiciliat în București str. Postei nr. 2 ,cu privire la intenția mea de a pleca în străinătate pe calea aerului declar următoarele :

În completarea declarației dată Dlui Secretar General BUNACIU,completez.-

În după amiaza zilei de 13 VII-a, am fost vizitat de secretarul Dlui IULIU MANIU, inginer BOILA R. care mi-a comunicat,că Dl. Presedinte ar doi să ne vedem la orele 9 la verigoara D-salunde probabil va lua masa ,la Dna SABOTINA IONESCU din str. Tokio nr. 10. Aci m'am întâlnit cu Dl. Presedinte IULIU MANIU la orele 9,30 Dl. Presedinte mi-a comunicat că dacă doresc a pleca în noaptea aceasta cu un avion s'ar putea să plec. La întrebarea cu cine ar urma să plec, el mi-a comunicat că cu Dl. I MIHALACHE,PENESCU și CARANDINO. M- a mai întrebat dacă am ceva bani i-am răspuns că voi face rost. I-am răspuns, că voi trimite mașina cu soferul,AURICA POPA,să facă să mă vadă cu soția mea. Dacă dela dânsa am obținut și o parte din bani cares'au găsit la mine. S'a stabilit tot atunci că să mă întâlnesc la Dl. MANIU, în casa lui TOMBO BOILA, cu Dl.CARANDINO,care urma să mă conducă la locul plecării.-

Dl. CARANDINO, a sosit cu soția sa și cu un domn ,declar al cărui nume îmi scapă și mi-a comunicat că trebuie să fiu la ora 1, după miezul nopții la capătul liniei tranvaiului 14 și că trebuie să trecem și pe la Dl. PENESCU'

C-am la Vre'o 12,30, am plecat spre locul întâlnirii trecând pe la casa lui PENESCU. Aci Dl. CARANDINO a intrat în locuință și peste un sfert de oră am plecat împreună.-

Acolo am aflat o mașină în care era Dl. MIHALACHE și ne-au fost prezentanți de Dl. CARANDINO

178 482-182

și Dl. POPESCU GHEORGHE, Dr. GAFENCU și frații BORCEA.-

În decurs de 5 minute am plecat, ei înainte și noi în urmă lor.-

Drumul a durat c'am două ore. Am sosit la 3,30 unde am stat până dimineața.-

Dnii organizatori: POPESCU, GAFENCU și ceilalți au dispus în întregime de noi, iar în momentul sosirii celor două avioane care au sosit cu 3/4 de oră întârziere, până au sosit echipele siguranței care au fost acesă în cursul nopții iar Vre'o câteva camioane și masina B. pe care am bănuț-o că este oficială au sosit dimineața.- În momentul sosirii avioanelor am fost porțiți și noi, iar în două minute am fost înconjurați de ci ca 30 agenți conduși de un domn inspector ZAHARIA/ pare-mi-se / și au tras în noi somându-ne să ne predăm. Această operațiune a fost atât de perfectă, încât suntem convinși că a fost o cursă bine pusă la punct, cu o mare trădare la mijloc.-

/ss/ ILIE LAZAR.-

Julian

179 483 183

ILIE LAZAR

MEMBRU IN DELEGATIA PERMANENTA A P.N.T., IN DECLARATIA SA ARATA:

Dr. ILIE LAZAR, de profesie avocat, domiciliat in Bucuresti Str. Poștei Nr. 2, asupra intențiunii mele de a pleca pe calea aerului în străinătate declar următoarele:

In urma prigoanei ce nu mai încetează contra mea și a familiei mele, încă în 15 II-a 1945, am dispărut dela domiciliul meu stând pe capul a cel puțin 22 familii în Bucuresti și provincie.

Intre timp în urma înscendării și implicării mele în așa zisele "Sumane Negre", am fost condamnat și am și ispășit 7 luni de temniță grea. Cum pe viitor același soartă mă aștepta, mi-am propus să fug cu orice jefă. Fuga mea n'avea nici un alt rost, decât pur și simplu dorul de a trăi în libertate, celace acasă în țara mea și în familia mea nu mai aveam. Am comunicat această dorință a mea prin soția mea și D-lui Președinte IULIU MANIU, încă cu luni înainte. De data aceasta mi s'a comunicat și prin Dl. NICOLAE CARANDINO, am și luat contactul în 13/14 noaptea, la ora 1/noaptea /, cu domnii: POPESCU, Dr. GAFENCU, frații BORCEA, sfârșind prin ai cunoaște atunci personal și pe aceștia. Întâlnirea a avut loc la capul liniei de trenuri 14, unde eram așteptați de D-nii de mai sus și de Dl. MIHALACHE, care era în mașina lor. Eu am sosit în mașina vechiului meu cunoscut șofeur AURICA POPA, împreună cu D-na și Dl. CARANDINO.-

In a treia mașină mai erau niște domni pe care nu i-am putut identifica fiind întuneric. Conduși de domnii de mai sus, am plecat cu toții spre locul de unde urma să decolăm.

Din tot ce s'a petrecut și de executia primită a prinderii și tragerii noastre în cursă, s'au a trădării noastre nu poate fi nici un dubiu. Acest fapt este o realitate tristă pentru mine și prietenii mei. Trebuie să recunosc un fapt categoric și anume, că eu am fost un mare naiv, acceptând a mă aventura la o acțiune cu oameni complet necunoscuți, pe altă parte trebuie să recunosc, că organele Siguranței și-au îndeplinit rolul de minune.

Nu știu rolul ce au jucat în această chestiune cei

./.

doi piloti pe care eu deloc nu i-am cunoscut și niciodată nu am luat contact cu ei.-

In legătură cu lucrarea mea, care este o completare a memoriilor mele din tinerețe începând, aceasta n'are nici o legătură cu încercarea noastră de a fugi. Lucrarea este de domeniul trecutului și sunt întâmplările petrecute cu mine în ultimii ani, adică biografia mea, care este icoana vie a unei vieți sbruciumate și distrămate.-

Sunt îndurerat că aceiași soartă nepraznică mă urmărește și sub actualul regim ca și sub celelalte a lui CAROL II și ANTONESCU. Eu sunt convins, că față de noi unii, care sub raportul sentimentelor democratice n'aveau nimic a ne reproșa să mergem prea departe. Eu nu voi putea niciodată să parviu în viață, prin aportul misiunea și lăsarea tovarășilor de idei.

Repet că gândul meu curat, atunci când, foarte uzuratic am consimțit să fug n'a fost altul decât a-mi pune la adăpost ființa fizică și a trăi în libertate, atâta vreme cât marile puteri nu vor cădea de acord. Pentru noi ca popor și pentru mine individual va rămâne credința fermă, că mult încercatul nostru popor, nu va putea progresa, decât în perfecta armonie cu vecinii cei puternici, iar actualmente diferende între cei mari nu le vom lichida noi. Ba sunt convins, că un eventual războiu ar însemna distrugerea noastră completă. In legătură cu vre'o acțiune pretinsă subversivă cu și de data aceasta declar sus și tare. Decând m'am eliberat din închisoare eu n'am participat nici direct nici indirect la nici o acțiune. N'am fost nici o singură dată în cele două județe Hunedoara și Maramureș a căror Presedinte sunt .

N'am dat o singură hPrtie politică sau de orice altă natură. Delă sefia Sectiei Muncitoresti a Partidului mi-am dat dimisia inrevocabil atât in fata D-lui MANIU, cât si MIHALACHE.-

La Clubul Partidului n'am fost niciodată de un an de zile.-

Aceasta fiind situatia si adevărul curat si văzând că persecuția împotriva mea nu încetează am crezut să plec din țară și din sânul familiei mele dragi, până când alte foruri internaționale, vor calma spiritele și în țara noastră.

Recunosc faptul că am avut intenția să fug și aceasta este cazul pentru care î-mi aștept cu desemnare pedeapsa, dacă așa se va judeca un om care afară de dragostea de adevăr n'are alt obiectiv în viață. -

In completarea declaratiei dată D-lui Secretar G-ral BUNACIU, completez:

In după amieza zilei de 13 VII-a, am fost vizitat de secretarul D-lui IULIU MANIU, inginer BOILA R., care mi-a comunicat, că Dl. Presedinte că Dl. Presedinte ar dori să ne vedem la orele 9 la verigoara D-sale, unde probabil va lua masa, la D-na SBOTITA IONESCU din Str. Tokio Nr. 1b. Aici m'am întâlnit cu Dl. Presedinte MANIU la orele 9.30. Dl. Presedinte mi-a comunicat că dacă doresc a pleca încă în noaptea aceasta cu un avion s'ar putea să plec. La întrebarea mea cu cine ar urma să plec, el mi-a comunicat că cu Dl. I. MIHALACHE, PENESCU și CARANDINO. M-a mai întrebat dacă am ceva bani, i-am răspuns că voi face rost. I-am răspuns, că voi trinite mașina cu șoferul AURICA POPA, să facă să mă vadă cu soția mea. Dacă dela dânsa am obținut și o parte din bani care s'au găsit la mine. S'a stabilit tot atunci ca să mă întâlnesc acasă la Dl. MANIU, în casa lui ROMEO BOILA, cu Dl. CARANDINO, care urma să mă conducă la locul plecării.

Dl. CARANDINO, a sosit cu soția sa și cu un domn declar al cărui nume îmi scapă și mi-a comunicat că trebuie să fiu la ora 1, după miezul nopții la capătul liniei tranvaiului 14, și că trebuie să trecem și pe la Dl. PENESCU.

C-am la vre'o 12.30, am plecat spre locul întâlnirii trecând pe la casa D-lui PENESCU. Aici Dl. CARANDINO a intrat în locuință și peste un sfert de oră am plecat împreună.

Acolo am aflat o mașină în care era Dl. MIHALACHE și ne-au fost prezentați de Dl. CARANDINO și Dl. POPESCU GHEORGHE, Dr. GAFENCU și frații BORCEA. -

In decurs de cinci minute am plecat, ei înainte și noi în urma lor.

Drumul a durat c'am două ore. Am sosit acolo la 3.30, unde am stat până dimineața.

D-nii organizatori: POPESCU, GAFENCU și ceilalți, au dispus în întregime de noi, iar în momentul sosirii celor două avioane care au sosit cu 3/4 de oră întârziere, până au sosit

182, 86

186

și echipele siguranței care au fost acasă în cursul nopții
iar ure'o câteva camioane și mașina 1350 B., pe care am bătut-o
că este oficială au sosit dimineața. În momentul sosirii avioa-
nelor am fost porniți și noi, iar în două minute am fost încon-
jurați de circa 30 agenți conduși de un domn Inspector ZANA-
RIA /paremi-să/ și au tras în noi somându-ne să ne predăm. Aceas-
tă operațiune a fost atât de perfectă, încât suntem convingeți că
a fost o cursă bine pusă la punct, cu o mare trădare la mijloc.

ss/ Ilie Lazăr.

187
187

DECLARAȚIE

ILIE LAZAR, Dr. Avocat, domiciliat în Str. Poștei Nr. 2, în completarea declarațiilor anterioare, declar următoarele:

Am cunoscut la Dl. CONSTANTIN STURDZA, la Sibovia "Arges", în luna Aprilie, data n-o știu mîntre, cu scopul de a mă ascunde de prigonitorii mei. Am stat circa 18 zile.-

Într-o seară am avut o discuție la masă în legătură cu situația politicii internaționale și în special cu ocupația țării țării noastre.-

Dl. C. STURDZA, susținea că aliații din Madrid, nu vor părăsi țara noastră niciodată. Eu la aceasta am răspuns imediat că în urma stipulațiilor din Tratatul de Pa-
ce, eu cred că trupele sovietice, vor părăsi țara cel mai târziu la 1 Aprilie 1948. Aceasta î-mi este credința mea fără a avea vre-o altă informație.-

Prin fraza din ghilezele și anume "aliații noștri din Madrid", am înțeles că în lupta contra Germanilor am fost într'adevăr aliați, iar noi cei din închisoare, între care eu care am activat la ordinul D-lui MANIU și primind sfatul aliaților pentru a da lovitura dela 23 August, unde personal renunț mai departe să continui să î-mi înșeușesc declarația dată D-lui C. STURDZA.

ss/ Ilie Lazăr.

185
~~188~~
157
188

DECLARAȚIE

ILIE LASAR, doctor, în complectarea celor două declarații anterioare declar următoarele:

În ziua de 12 VII. m'a vizitat Dr. Ing. R. BOILA, care mi-a comunicat că Dr. Președinte MANIU, ar dori să mă vedea astăzi seară eventual la vora D-sale CROFITA IONESCU, din Str. Tokio Nr. 10. Pentru a putea face eventuale deplasări, am telefonat prietenului ILIE MANDRUTOIU, care este unul din stăpânii soferului AURICA POP, rugându-l să-mi îngăduie lui AURICA, ca să se deplaseze cu mașina la o întâlnire cu Dr. MANIU. -

În seara POP a avut perfectă încredere decând i-am avut în turneu și am făcut în Ardealul de Nord, împreună cu Dr. MARTIAN. -

Acesta cu pe care l-am cunoscut atunci a fost rugat să țină din când în când și legătura între mine și soția sa câteodată i-mi aducea și măcară acolo unde trăiam eu. -

La ora 9.30, am sosit la casa D-nei IONESCU, la întâlnirea fixată, iar peste ure's 10 minute a sosit și Dr. MANIU, însoțit de Ing. R. BOILA. Am rămas singuri cu Dr. MANIU timp de cinci minute în care timp am fost întrebat dacă doream să plec încă în această noapte pe calea aerului în străinătate. Întrebând cum și cu cine, mi-a spus că cu Dr. MINALACHE, PENECHU și GABARDINO. -

După această convorbire am constatat imediat, m'a întrebat dacă am și ceva banii, i-am spus că ei fac rost iar după aceasta a intrat Dr. Ing. BOILA, care mi-a declarat că la ora 12 să ne întâlnim la el cu Dr. GABARDINO.

sa/Ilie Lasar

184-185

189

DECLARAȚIE

Subsemnatul ILIE LAZAR, refugiat politic, fost pușcăriaș condamnat la șapte luni închisoare pentru "omisiunea denunțării" existenței Sumanelor Negre, declar următoarele :

Domnul CONSTANTIN STURDZA zis "Conu Costache" ne bate la cap în permanență, că "Aliații" niștri din Răsărit "nu vor părăsi România nici odată". Această afirmație a unui pesimist incorigibil cum este "Conu Costache" o combat prin următoarea și categorică "declarație" :

"Aliații" noștri vor părăsi țara românească cel mai târziu la 1 Aprilie 1948.

Totodată mai afirm categoric că n'am renunțat de a vedea și Basarabia reîntoarsă la Patria Mamă.

Aceasta fmi este categorica afirmație pe care o întăresc cu semnătura.

Slobozia la 27 Aprilie 1947.

(ss) Ilie Lazăr
sub numele adevărat, iar Nae Oboreanu, în
cel de refugiat.

190-186

DECLARAȚIE

100

Subsemnatul ILIE LAZAR, avocat domiciliat în București str. Poștei nr. 2 la cerere declar și calitățile ce am în Partidul Național Țărănesc și anume, sunt președinte a județelor Maramureș, Huși, educația, secretar general pentru Ardeal și Banat, precum și membru în delegația permanentă.

Declar următoarele în legătură cu declarația după umila mea susținere puțin serioasă pe care am dat-o Dlui C. Sturza ca urmare a unei discuțiuni de la masă.

Am ajuns la Dl. C. Sturza în urma invitațiunii Dnei Sturza, care este soacra nepotului meu. - Aici am stat cca 18 zile în luna Aprilie. Motivul plecării mele acolo, era că mă simțeam urmărit politic.

Ca de obicei la masă s-a discutat tot, fără însă aceste discuțiuni a le da importanță așa și această discuțiune doresc să o explic întâi.

Discuția a mers în contradictoriu și anume:

Dl. Sturza susținea, că și de data acesta ca și altădată deslungul istoriei "rușii nu vor părăsi țara de loc". Eu am explicat că "Conu Costache" este un pesimist incorijibil, deoarece de data aceasta stăm în față cu stipulațiunile din tratatul de pace.

Eu cred că termenul de 1 Aprilie după toată posibilitatea, după părerea mea este ultimul termen.

La întrebarea Dlui anchetator ce am înțeles din "declarația" sub numele I. Lazăr zis "Nae Oboreanu" Dlui C. Sturza și anume partea "aliatilor noștri din răsărit" răspund.

Sub această frază am înțeles pe aliații noștri din răsărit cu ajutorul cărora după 23 August am luptat contra germano-maghiarilor și anume Misiunea Sovietică. La întrebarea dlui anchetator de ce i-am pus în ghilimele Răspund:

În sufletul meu, care și ca credință politică am fost de stânga o viață întreagă, cu durere a trebuit să constat, că aliați noștri pe noi care am luptat pe față contra regimurilor de dictatură Carol și Antonescu sub regimurile cărora am suferit și închisori, de data

187-191 191
aceasta mă persecută atât personal cât și partidul meu
despre care să știa, că în trecut n'a făcut decât o poli-
tică de apropiere față de vecina noastră Rusia.-

Eu, atunci când la armata IV am luptat și colabo-
rat cinstit și loial cum îmi este firea, fiindcă atidu-
dinea mea cu acest prilej este cunoscută. Dl General
Comandantul trupelor sovietice nu odată n'a utilizat pen-
tru a determina anumite situațiuni.

Înaintând și ajuns la Tâșagul Mureș, am oferit
soldașilor și ofițerilor sovietici aflați acolo o masă
la care pe lângă toastul meu pentru Mareșlul Stalin
am mai solicitat și ridicarea unui monument și declararea
de cetățean de onoare a Colonelului Sovietic căzut acolo.

Eu în conștiința mea sunt liniștit, că afară
de dragostea fanatică pentru neamul meu nu doresc decât
să fim lăsați așa după cum mi se precizează în acordurile
internationale să trăim liberi și independenți.-

Când voi vedea că acestea mi se vor garanta,
atunci voi avea elementarea omiei de sânu mă sinchisi
de nici un alt considerent ci voi fi cel mai aprig luptă-
tor pentru apropierea loială cu Uniunea Sovietică.-

De data aceasta " aliații noștri din răsărit"
pentru nu pot înțelege ce motive ne tratează ca pe niște
ocupați și colaborează în asupra noastră cu aceia care
au fost principalii colaboratorii ai lui Carol și Anto-
nescu.-

La întrebarea " dacănd am constata, că sovieticii
sunt deveniți din aliați ocupanți" Răspund.-

După 6 Martie 1945, am constatat, că o mică mino-
ritate este încurajată în mod constant contra majorității
țării. Această credință a mea s'a întărit mai tare, atunci
când după tratatele de la Jalta, Teheran, și altele mi sa
oferit posibilitatea de colaborare loială, atât în scris
cât și prin întruniri publice, adică absolut pe baze demo-
cratice așa cum credeam noi politică prin popor pentru
popor, ori toate acestea au fost complet neocotite de
această mică minoritate ajutată de reprezentanții forțelor
sovietice.†

Aceasta îmi este declarația care o întăresc prin
semnătură.-

(ss) Ilie Lazăr,

192
188

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. ILE LAZAR, dom. in Bucuresti Str. Postei Nr. 2, la intrebarea dlui anchetator : "Decă stiu despre activitatea dusă in străinătate a grupului GAFENCU, TILCA, N¹ CULESCU BUZESTI, CRETEANU etc.?"

Răspund: In urma faptului că eu in partidul meu niciodată nu m'am ocupat si nici n'am fost initiat in problema externă si in urma faptului că mai bine de 2 ani eu n'am luat parte la nici o sedință a forurilor Statutare ale partidului n'am nici un fel de cunostință si nici părere despre activitatea acestor domni.-

La intrebarea care a fost scopul final in urma plecării mele, răspund:

In ceea ce priveste ruta - eu abea seara am stiut dela Domnii CARANDINO si pe urmă in cursul nopti dela Dl POPESCU pe care atunci l-am cunoscut, că vom ateriza in Turcia, pe Aeroportul Sam Stefano. Intentia mea exprimată atunci față de sotia mea la despărțire era, că scopul final al meu va fi America, unde eu având pe prietenii Dr. TRAIAN LEUCUTIA și ANDREI POPOVICI, ambii ardeleni aflatii de gulti ani in Statele Unite. Primul Prof. Universitar la Detroit si cooproprietar al unuia din cele mei mari spitale din lume, iar după informatiile mele acesta pe vremuri isi ajuta familia din țară. Al doilea este fostul coleg deregiment si intim prieten, care este căsătorit acolo si locuiește la New York.-

ss/Dr. Ilie Lazăr..

189

~~493~~

193

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, avocat, domiciliat în București Str. Postei Nr. 2, ca urmare a celor discutate în audierea mea din 28 VII. 1947, concretizez în "declarația" de față cele ce urmează:

Cei doi domni anchetatori discutând cu mine diferitele chestiuni care îi interesau ca de exemplu problemele din programul de bază ale partidului, mi-au crezut că este cazul să se oprească asupra unora și să-mi ceară o "punere la punct" sub formă de declarație.-

Pe parte sumară s'a străduit asupra cazului concret de a /pleca în străinătate/, pe calea aerului. Aceasta posibil și în urma faptului că subsemnatul din primul moment și în cea de-a doua "declarație" dată D-lui Secretar G-ral BUNACIU, pe urmă în altele completate date Dl. Insp. G-ral NICOLSCHI am declarat categoric intenția mea de a pleca și am pune în siguranță și a trăi în libertate.-

Această libertate de care eu de o viață de om am fost atât de ahtiat /dornic/, în țara mea și în special din 15 Februarie 1945, nu o mai aveam. Foarte sumară am accentuat în declarațiile mele anterioare că nu înțeleg pentru ce motive atât eu personal cât și partidul din care fac parte nu este lăsat să se afirme așa după cum sunt uzanțele democratice internaționale. În urmă deselor conferințe între "Cei Mari", tot mereu credeam că situația politică din țara mea, se va normaliza. Mare mi-a fost bucuria constatând că "Marilor Trei", atât la Yalta cât și mai înainte la Teheran pe urmă la Moscova au căzut de acord asupra regimului "democratic" dela noi. Ba mai mult la Moscova s'au înțeles să participe prin câte un reprezentant și cele două partide azi badjocoritor numite "Istorice", la guvernare. Cei doi ambasadori împreună cu Dl. VASINSCHI sau deplasat la București pentru a da ființă acordului de mai sus. Chiar subsemnatul am fost unul dintre cei 6 propuși de forul Statutar al Partidului pentru a fi eventu

membru al Cabinetului. N'asai dori ca in cele 10 pagini cât mi s'a dat să mă extind prea mult asupra acestei chestiuni, care a dus la demisia reprezentantului nostru ci mă voi mărgini numai asupra faptului că intențiunea bună de colaborare, normalizare a stărilor interne dela noi care a fost atât de dorită de "Marile Trei" nu s'a putut face. Istoria va arăta departe cât este vină. In orice caz noi fie ca partid, fie ca indivizi n'avem nimic pe conștiință. Trecutul sbuciumat al acestui partid al cărui conducători nu odată dealungul istoriei noastre au fost ca de data aceasta băgati in inchisori, este mărturie numai pentru singurul fapt că au stă alături de acest popor de ciobani care mereu s'a sbătea spre emancipare. Individual la fel n'avem nimic pe conștiință. In frageda copilărie au crescut in scoli străine până la 24 ani, deci cu războiul și cu studiile terminate n'am văzut altceva decât asupra și nedreptate. Cum pot eu deci să propag idei care sunt nedrepte și asupraitoare? Din asuprairi nu voi deveni niciodată asupraitor! Una din problemele ce interesează pe domniile anchetatori este și "punerea la punct", pe acestea câteva pagini a vederii pe ele asupra "problemei minoritare".

Aceasta foarte importantă chestiune pentru Statul Național Românesc este cea mai importantă problemă de Stat și de viitor a Statului Român.-

Descrierea acestei chestiuni in situația in care mă găsesc o aflu tot atât de dificilă pe cât de imposibilă. Iar pe cele 10 pagini ce mi s'a dat voi putea doar pune pe hârtie urea câteva puncte cardinale și cazuri concrete știute și trăite de mine in acel mediu, ca pe urmă să se tragă concluziunile cele bune și drepte.-

Date statistice exacte n'ar trebui să ne stea la dispoziție pentru a arăta că pe aceste ogre Carpatice și Dunărean din cele mai vechi timpuri poporul român a fost muncitorul pământului și in permanentă cel mai numeros.-

Or, dacă acesta este adevărul și așa este, ori dacă dealungul istoriei aproape toate războaiele se duceau pentru dreptul la muncă și viață, atunci eu atât mai mult vedem îndreptățit ca Marile Puteri să tindă in viitor a asigura crearea de mici State Naționale. Deaceia eu cred că acordurile între Marile Puteri nu încă nu sunt definitive și încă mult timp poate chiar generații vor trebui până se va reuși crearea de State Naționale.

191495 195

Crearea de State nationale a inceput să o înțeleagă conducerea puternică a noastre vecine U.R.S.S. Incurajarea de a creia prin una atare schimb sau transportare de populație cum este mai nou aceea a prietenii noastre Cehoslovacia, este foarte probabilă primită de românii care se ocupă de această chestiune. Dacă un stat ca Cehoslovacia cu o minoritate înaintea mult mai puternică decât a noastră a fost și este susținută, am dori ca și statul nostru care repet este pe acel spațiu cel mai numeros și pe lângă aceasta cu drepturi istorice nediscutate - să vie susținut. Dar dealungul istorie s'a mai văzut că incurajarea unui puternic stat național este și în interesul celor mari cari trebuie să vegheze ca pacea să stăpânească asupra popoarelor.

Rolul jucat de micul stat român în războiul rus-turc este nediscutat. Dar conducerea unui stat nu trebuie să fie tiranică și democratică, în care caz și în recentul război dacă se ținea cont de voința poporului atunci nici CAROL II și nici ANTONESCU nu puteau duce soldatul român la un război "Sfânt" și de "cucerire" până la Don și Caucaz. Conducătorii care nu s'au despărțit niciodată de marile idealuri și de popor cum este IULIU MANIU, a stat tot timpul atât sub Carol cât și sub Antonescu de veghe arătând greșeala ce se face, iar la un moment dat la sfatul acestui puternic sfetnic spre marea satisfacție a întreg poporului român, precum și a aliaților, micul stat român a întors arma contra celui care s'a dovedit dealungul istoriei, că ne-a nedreptăți și desconsiderat.

Nu voi înșira lungile cazuri concrete cari au culminat cu ruperea în două a Ardealului / verdictul dela Viena/

După acestea nici încurșuri voi reveni iar la început adică la problema minoritară dela noi. Până când "Mare Trei" vor sta puternic pe pozițiile stabilite în acordurile internaționale cari vor veni cu mici certuri câte odată să ducă totuși la punerea la punct pe teren a acestor principii, până atunci noi fie ca mici națiuni, fie ca indivizi nu contăm decât atunci când ne vom ține strict de înaltele precepte morale și vom dori în interesul nostru însăși și pacea, eterna pace sub oblăduirea căreia și numai sub a acesteia poate exista progres și furtună.

În lunga mea experiență politică, precum și cele două războaie făcute în mod efectiv mă îndreptățește să cer celor

142-APB 196

cu cari colaborez politiceste cât si să doresc personal rezolvarea tuturor diferendelor atât pe plan inter cât si extern pe cale pașnică. Am accentuat, că unul dintre cele mai importante chestiuni ale Statului Român, pentru a evita pe viitor incurdături si apeluri la "Cei Marii", este rezolvarea acestei chestiuni. Dealungul sbuciumatei noastre Istorii s'a văzut că aceasta chestiune a fost totdeauna sin in special in Ardeal un măr de discordie .

Ar trebui să fac incurțiuni in istoria țării și a Ardealului pentru a arăta că minoritatea noastră maghiară, evreiască, greacă si altele au fost in permanentă favorizati de regimurile feudale, cari sute de ani ne-au asuprit.

Revoluțiile lui Horia si Iancu in Ardeal alui Tudor Vladimirescu in vechiu Regat, n'au fost "răscala" unor zăpăiați ci au fost sustinute de întreaga suflare românească in fruntea căroră să găseau strădușii noștri țărani, preoți si foarte puțini intelectuali ce aveau pe acele vremuri. Foarte gresit se afirmă azi că revoluțiile de mai sus aveau alt caracter decât cel de "emancipare natională".

Da să vedem mai recent afirmările pe teren de minoritățile noastre:

Anul 1918, ne-a adus falmoasele puncte "Vilsoniene" in virtutea căroră natiunile mici si asuprite vor forma State Proprii Nationale, iar dacă totuși vremelnic nu se poate încă trece la mutări, transferări si schimburi, pentru acei care rămân sau luat angajamente internationale in fata ligii natiunilor.

Conducerea partidului national, pentru că așa era până la 1926, când a fuzionat încă mult înainte de a ne impune un for international a luat la Alba-Iulia un angajament sfânt in aceste chestiuni. Personal, desti încă tânăr, atunci, totuși am fost delegat oficial al judetului meu de bastină Maramures la aceea istorică adunare.

La Alba-Iulia, când se desfinta o monarhie asupritoare si exploatare de mici natiuni, noi reprezentantii celui mai numeros si vechiu popor pe acest spatiu ne-am luat angajamente solemne, că "natiunile conlocuitoare se vor judeca, administra si cultiva in limba lor". Evident aceste inalte principii au adus după sine si o multime de favoruri pentru țărani noștri minoritari. Când este vorba despre aceste principii de înaltă etică morală si politică nu vreau să zic că nu sau produs si greseli de către anumiti factori care trebuiau ca acestea să le pună in practică.

193 197 197

Si vedem in mod practic care a fost viata poporului român înainte de unirea dela Alba-Iulia in cursul celor 22 ani de regim românesc după cedarea Ardealului de Nord in urma hotărârii dela Viena si acum. Dar in virtutea faptelor concrete să vedem ce a făcut Partidul National-Tărănesc și ici coala și câte un membru al său acum in cazul cum arăt a-și eu. Poporul român in inte de Alba-Iulia era asuprit și privat de aproape toate drepturile sale. -

In Parlamentul din Budapesta s'a reusit in urma măsurilor de prigoană să-și trimită aproape de loc reprezentanți săi. adușurați și in număr corespunzător cu populația teritoriului.

Sunt cunoscute luni întregi faimoasele procese politice ale conducătorilor poporului român. N'as putea afirma că persecutia românilor venea numai din partea unei clase. In genere poporul maghiar in mijlocul cărora am crescut, este sovîn și intolerant. As putea insira fapte și cazuri concrete din viața mea cât se poate de multe. Cazuri ca acelea de a se interzice românilor să se mute in orase, să cumpere pământ sau când prin o singură lege li s'au desființat toate școlile este tot atât de cunoscut. La o populație de peste trei milioane înainte de Alba Iulia l-i s'a lăsat patru licee confesionale și tot atâtea școli de "preporandie". Populația eurasică de sub regimul unguresc era ori austor-ori germano ori maghiaro fiid și încă puternic sovînd. In orice caz presa asupritoare a noastră și atunci era in mâinile aporape exclusive ale eurasilor. Noi eram asupriti și trimisi la închisori sau cum ni se spune pe acele vremuri "budos ôlah" /valah puturos/. Eu nevoind să declar ca limba maternă cea maghiară a trebuit să plec dintr'o școală la alta sau să trec in vechiul regat. Dar repet atâtea cazuri revoltătoare sunt încât as putea scrie cărți. Să vedem după 1918 cum am crezut noi să procedăm in chestiunile minoritare? Am împrietărit și pe țărânul ungur, am redat libertatea scrisului, de organizare și de completă afirmare natională.

Maghiarii in număr de numai un milion patru sute mii față de trei milioane si jumătate au avut treizeci si sapte licee față de cele patru ale noastre și o multime de alte școli confesionale si profesionale.

Aceste minoritate a avut ziare decât noi, institutiunile financiare au fost mult mai puternice iar azi după informatiunile ce detin, elementul românesc este aporpas in toate sectoarele vietii publice ori dat la oparte ori in disperată minoritate.

Lozinca ~~masina~~ acelorasi unguri cari fără exceptie făceau cele mai grave orori si persecutii contra românilor - cazul cu omorurile din Ardeal. Sp. Trăznia peste 300 de morti români, pusi la fug si altele, azi este " să ne inscriem cu toți la comunisti ". Este o politică nestincerdă, dar prin aceasta au reusit să aibă absoluta conducere si preponderanță in toate sectoarele vieții publice. Cu ce jale îmi spune un profesor " că unghurii dela noi îi dirijează in sovietism pe cei din Ungaria". Să ia informatii asupra cazului cu scolile si veti vedea că ei au mai multe ca românii : 107 și 93. Dar fiindcă am scris până acum de tot puțin de celelate chestiuni ce mi-au mai rămas pe această ultimă pagină in mod absolut si sincer cinstit vor declara următoarele.

Intenția mea de a pleca pe calea aerului din țara mea sin din mijlocul familiei mele dragi, a fost de a mă pune la adă post de prigoana regimului care nu mai încetează contra mea din 15 Februarie 1945. In acest timp am fost si implicat într'un proces de care am fost strein, dar 7 luni inchisare preventivă a trebuit să fac.

Tot ce se încearcă a mi se pune în sarcina in legătură cu aceasta plecare fie ca actiune contra U.R.S.S., folosindu-se de anumite declaratiuni date in mod glumeț și in termeni nesențiosi, precum și că a-și avea vre'o misiune de îndeplinit se va vedea că sunt nefondate.-

Bu n'am crezut nici atunci si nu cred nici acum in războiu. Bu atunci analizând logic mersul lucrurilor și tratatele deja încheiate am refuzat si refuz a crede, că până la urmă Aliații care trebuie să aibă grija întregii omeniri nu vor cădea de acord.-

Termenul dat de mine 1 Aprilie 1948, în aceea "declarație este chiar in vederile mele că se vor intelege, altfel n'are nici o logică, deoarece "strategii" de cafenele" deja dau 2-3 luni de războiu.-

In privinta educatiei ce s'a dat de către soția mea fiicei mele minore, declar, că este de înaltă moralitate si dragoste de frumos si generozitate.

Altfel D-na SIDOROVICI, Deputată a regimul ia fost vre'o trei ani profesoară, și îmi vorbea totdeauna încântată de calitățile intelectuale si sufletesti ale copilului meu.

Semnax,

28.VII-1947. Bucuresti.

ss/Dr. Ilie Lazăr.

199-199
195

D E C L A R A T I E

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, avocat, domiciliat în București str. Postei nr.2 asupra întâlnirilor mele și a prietenilor mei politici cu reprezentanți militari și politici ai Misiunilor Americane și Engleze, declar următoarele:

M'am întâlnit în totul de trei ori de la sosirea lor în țara noastră cu următoarele persoane și în următoarele împrejurări :

1.- N'ași putea preciza data ,dar la orice caz imediat după sosirea în țară a Dlui General SKYLER am fost poftit la o masă de către Baronul NEUMAN la Capsa - unde am făcut și cunoștința acestui domn general și a ajutorului său,dacă îmi aduc bine aminte un domn marinar BOCEN . Istoricul acestei mese este următorul : Întreprinderea NEUMAN,care era în marea ei majoritate capital american, tot timpul regimului Antonescu a fost condusă de un consiliu de administrație condus de Dl Dr. IONEL POP,DR.STEFAN ISECUT,MIHAIL RAUTU și subsemnatul.

La această masă,afară de cei de mai sus înșirați au mai participat și Dl NEUMAN și ajutorul D-sale din București MORITZ BECHIS.

La această masă dată de Dl NEUMAN în onoarea reprezentanților americani am fost prezentați ca foști consilieri cari în vremea lui Antonescu am condus întreprinderea.

Afară de chestiuni banale și de interes pentru întreprindere nu îmi amintesc să se fi discutat alte chestiuni.

Pe Dl SKYLER precum și pe Dl BOCEN eu de atunci nu i-am mai văzut și nici întâlnit vreo dată.

2.- Adoua întâlnire a mea și a prietenilor mei politici cu reprezentanți ai aliaților,a fost în casa Dlui VASILE SERDICI,unde am cunoscut și luat masa cu Dnii PORTER și KEY de la Misiunea Engleză. Prietenul meu SERDICI îmi spunea că,dă,această masă ca să mă cunoadă Dnii de mai sus. Stiut este că cu trei zile înainte am scăpat de în

196-200-200

din inchisoare unde am stat 7 luni /în preventie/, fără să am nici un amestec în aceia chestiune, care mi s'a imputat (participare la "Sumanele Negre"/.

La aceasta masă domnii de mai sus pe care atunci i-am cunoscut și de atunci nu iam mai văzut au venit însoțiti și de o doamnăsoară translatoare al cărui nume nu-l știu. Dintre prietenii politici care au luat masa atunci, dacă imi aduc bine aminte (în orice caz s'ar putea să-l și omit să-l pun pe altul care n'a fost), der după cum imi amintesc au fost domnii Dr. SOLOMON, GHITA POP, GHILEZAN, MARL-DARASCU, SERDICI, CANTEMIR și să fi mai fost vre'unul sau doi.

La aceasta masă în dreapta mea sedea Dl. PORTER, iar în stânga D-re translatoare. Masa a început circa la vre'o 2 după masă, iar eu fiind nevoit să plec mai devreme c'am pe la orele 4, i-am lăsat pe toți încă la masă. Cu mine și în prezența mea a fost o discuție deschisă de Dl. PORTER, în legătură "lipsa de organizare practică" și detehnicienii a partidului național-tărănesc. Aceasta părere și în special com. paratia ce a făcut dl. PORTER cu Partidul Liberal m'a "scos din sărite și i-am ripostat timp de aproape trei sferturi de oră arătând și punând pe hârtie cel puțin 15 tehnicieni dar cari nu-si pot permite nici să dea mese și nici să fie "onorați" a fi invitați cu domnii "aliști" la mese. Mi-a arătat cum lucrează prin secții de studii și prin tehnicienii săi partidul muncitoresc englez.

În jurul acestei chestiuni s'a dus întreaga discuție cât am participat eu la masă. C'am pe la orele 4, după ce m'a chemat la telefon Dl. Maniu dela Sibiu, care m'a invitat acolo să mă refac, am plecat acasă, deoarece trebuia să pachețăm fiindcă la orele 6 imi pleca trenul spre Ardeal unde n'am fost de un an.-

3/. A treia masă cu reprezentanți ai "aliștilor" a fost în casa D-lui SEBIN MANUILA, cumnatul D-lui Dr. AUREL LEUCUTIA fost Ministru, în Șchitu Măgureanu Nr. 19. Aici Dl. MANUILA dorea ca vre'o câțiva înși și anume domnii GHITA POP, Dr. SOLOMON, HUDITA, SERDICI și cu mine, să-l cunoaștem pe dl. JOVELL noul reprezentant militar și urmaș al lui SKYLER.

Despre acest domn pe care tot atunci l-am cunoscut și pe care nu l-am mai văzut Dl. MANUILA ne spunea că "datărită raportului către Președintele TRUMAN ne-a venit ajutorul american pentru Moldova".

./.

197 201

În societatea D-lui JOWELL era un domn ofiter american care ne spunea că este de origine polonez și în sotitorul D-lor român Dl. IMPERIU MATEESCU.-

La această masă traduceau domnii SERDICI, MANUILA și câteodată Dl. MATEESCU.-

Masa a decurs într-o atmosferă caldă și mai mult protocolară, Fiecare din noi ne țineam strict de bon ton.

Eu personal mi-am permis a spune și am rugat pe domnii de mai sus să traducă următoarea întâmplare:

Eram în comuna Porumbacul de Jos Jud. Făgăraș împreună cu domnii STOICHITA și Dl. MARKHAM.

Aici ne-au așteptat tot satul și după o scurtă primire ne-am adresat sătenilor ca să se prezinte dintre ei aceia care au fost în America și cari vorbesc engleze.-

Sau prezentat vre-o 15 inși și două femei cu cari Dl. MARKHAM s'a întretinut. La un moment dat înaintează un bătrân și scoate o scrisoare recent primită de la fiul său cetățean american. În această scrisoare fiul scria tatălui său "Dragi părinți" după 4 ani de militarie și petrecerea în tot orientul abea acum m'am reîntors din războiul cu japonezii și pot să vă asigur că am terminat cu maimuțele, etc." După această expunere și după traducere de către domnii SERDICI și MANUILA a fost mare râset, eu afară de aceasta n'am mai susținut și n'am vorbit, decât ascultat până la plecare.-

Cu domnii de mai sus eu de atunci nu m'am mai văzut

Semnez.

ss/. Dr. Ilie Lezăr.

29 - VII-1947.

~~202~~ 202
198

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, avocat, domiciliat în București Str. Poștei Nr. 2, întrebat fiind declar următoarele:

La întrebarea Dăului anchetator "dacă îl consider pe Dl. G-ral RADESCU ca un patriot" răspund:

Pe Dl. G-ral RADESCU, personal nu-l cunosc, dar activitatea lui de pe vremea Regelui Carol I. și Ferdinand I-a încredințat la mari onoruri, activitatea lui și în special atitudinea lui frumoasă și bărbătească față de atacurile postului Ministrului German Killinger la adresa întreg neamului românesc l-am situat în stima tuturor, fapt care a adus după sine mai multe luni de lagăr.-

Fuga lui de pe o zi pe alta în urma persecuției, la Legatia Engleză, eu o găsesc explicabilă.

Acțiunile lui în timpul guvernării sale n'am fost în situația de a le controla -ca să-mi pot forma o părere.

ss/Dr. Ilie Lazăr.

29 - VII-1957.

203 203
199

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, avocat, domiciliat în București str. Postei nr. 2

La întrebarea " Dacă din punctul de vedere al membrului delegației permanente a P.N.T. considerați justă, în interesul țării și al poporului român, fuga peste graniță a conducătorilor P.N.T., răspund :

Atât ca membru al delegației permanente cât și ca simplu cetățean nu consider în interesul țării și al poporului român fuga unor conducători peste graniță, dar aceasta numai atunci când regimul care este în fruntea țării dă toate garanțiile de libertate și trai omenesc. În cazul meu personal despre așa ceva n'a fost vorba, deoarece eu începere dela 15 Februarie 1945 am fost în permanență fugăr din sânul familiei mele și implicat fără nici-o vină într'un proces așa zis " SUFLETE NEGRE " deci pentru mine personal o consider în legitimă apărare, n'am nici-o indicație ce a putut determina pe colegii mei la acelaș gest, altfel ne natural pe care eu nu l-aș putea aprobat între împrejurări normale . Intre împrejurările în care trăim aprob gestul colegilor mei dacă au intenția de a se pune la adăpost.

La întrebarea " Trecând peste graniță ați avut de gând să vă puneți personal la adăpost și să nu mai întreprindeți nimic pentru P.N.T. " răspund :

Intenționând a pleca în străinătate n'am avut un singur gând acela de a mă pune în siguranță și a-mi asigura existența fizică și n'am avut de gând nici direct nici indirect a întreprinde acolo nici un fel de acțiune nici pentru partid și nici pentru alte scopuri.

La întrebarea " Credeți, că în acel fel vați servi țara și poporul ", răspund :

Cred că punându-mi ființa fizică la adăpost mi-am servit țara și poporul.

La întrebarea " În ce împrejurări ați întrevăzut întoarcerea Dvs în țară " ?, răspund :

Sunt convins, că Marile puteri, cari veghează asupra
./.

~~204~~ 201
200

sortii popoarelor mici vor cădea pe cale pașnică de acord asupra unor măsuri și regimuri absolut libere și democratice și în consecință ni se vor impune măsuri și posibilități de conviețuire pașnică și de progres pentru toate partidele din țară.

ss/ ILIE LAZAR

30 Iulie 1927.-

DECLARAȚIE

=====

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, avocat, domiciliat în București Str. Postei Nr. 2, asupra întrebărilor în legătură cu intenția de a pleca în străinătate pe calea aerului declar următoarele:

În ziua de 13. Iulie 1947, am fost vizitat la locuința mea de atunci din Str. Prof. Bobeș Nr. 3, de către Dl. avocat MAUMESCU, de către Dl. Ing. ROMULUS BOILA, nepotul și secretarul personal al D-lui IULIU MANIU. Dl. BOILA mi-a comunicat următoarele: "Seful, care în momentul de față este la Snagou, ar dori ca azi seara pe la orele 9 să te vadă" Nu stia în mod precis ce ore să-ți spună dar eu cred, că te vei muta de aici și probabil vei pleca încă în noaptea aceasta. După cum îmi aduc aminte Dl. BOILA derobat a preciza, fie că știut fie că ba, oricât am stăruit. În orice caz eu l-am rugat ca să treacă pe la soția mea prin Str. Postei Nr. 2, unde eu din cauza prigoanei în care din nou mă găseam din martie începând nu puteam merge. Dl. BOILA și soția mea sunt în situația de a preciza o'am pe la ce oră a fost Dl. BOILA la locuința mea. -

Drept rezultat al acestei vizite n'am pomenit o'am pe la orele 7 seara cu vizita soției mele și a fetiței. Ne-am așezat o'am până la orele 8, când am rugat prin telefon pe Dl. Ing. MANDRUTIU, să-mi facă rost de o mașină și care ar trebui să nu mă coste prea mult, fiindcă ar trebui să fac niște drumuri cu mine. Dl. MANDRUTIU în circa o jumătate oră a venit la mine cu o mașină și cu Prof. AURICA POPA / un cunoscut soț care a mai făcut cu mine și un turneu în Ardeal. Peste un sfert de oră am plecat cu mașina și cu Dl. Ing. MANDRUTIU, la locul de întâlnire cu Dl. MANIU și anume la verisoara D-sale, D-na GORITA - IONESCU, din Str. Tokio Nr. 10.

Aceasta întâlnire o fixasem cu Dl. BOILA împreună.

Sotia mea si fetița au rămas la locuința D-lui NAU-MESCU, punându-mi la punct hainele, căzrora urma după întâlnirea cu Dl. MANIU să le trimit mașina si să ne vedem din nou.

Eu am sosit la D-na IONESCU, exact la ora fixată adică la orele 9 seara. Aci am fost primit de sotul domnei Dl. Ing. IONESCU, căruia i-am cerut scuze, pentru incomodare spunându-i că am aci la Domnia sa o întâlnire cu Dl. MANIU. Dl. IONESCU, m'a poftit in biroul D-sale unde am asteptat sosirea D-lui MANIU exact 20 minute.

Dl. MANIU a sosit însoțit de Dl. BOILA. Domni IONESCU si BOILA ne-au lăsat in doi, iar Dl. MANIU s'a întretinut cu mine circa 5 minute după cum urmează "Doresti să pleci în străinătate"? I-am declarat că acest gând îl am de mai nainte si că nu mai pot trăi mereu prigonit si prin închisori. Am rugat si pe soția mea să vă comunice că faptele mele pentru partid merită ca să fii ajutat si pus la dăpost.

"Poti pleca încă în noaptea aceasta" A răspuns Dl. MANIU "Dar cu cine și între ce împrejurări"? "Cu Dl. MIHALACHE, cu PENESCU și cu CARANDINO" "De acord i-am răspuns".

Si acum ce am de făcut? M'am mai întrebat Dl. MANIU, dacă am bani? I-am răspuns că am vre'o 100 dolari și fmi va mai da si soția ceva că și ea are vre 'o 100. De fapt soția mea mi-a dat 60 dolari. După aceasta convorbire cu Dl. MANIU, l-a chemat înăuntru pe Dl. Ing. BOILA, întrebându-l "unde ar trebui să se vadă ILIE cu Dl. CARANDINO"? Dl. Ing. BOILA a spus că peste vre'un "ceas bun" la el acasă. După aceasta Dl. MANIU m'a sărutat si mi-a zis. "Dumnezeu să-ți ajute" După plecarea D-lui MANIU însoțit de Dl. Ing. BOILA, am telefonat atât sotiei mele cât si D-lui AURICA POPA soțur care era acasă la locuința sa să-mi ta si soția si pe mine si să ne întâlnim din nou in casa D-nei SEVER DANU /nașii fetitei mele/ la Sosec. Peste cel mult 20 minute am fost cu toții la D-na SEVER DAN care era singură acasă. Aci le-am comunicat "Convorbirea cu Seful" si că încă în noaptea aceasta este vorba să plec împreună cu domni MIHALACHE, PENESCU si CARANDINO. Apropiindu-se plecarea pentru a mă întâlni cu Dl. CARANDINO care urma să mă pună la curent cu amănuntele plecării, mi-am luat rămas bun de la D-na DAN, mi-am dus familia până lângă Banca Națională, unde locuiesc si m'am îndreptat spre locuința D-lui ROMUL BOI LA lângă Arcul de Triumf.

Aci am sosit pe la orele 11 si ceva iar aproape de 12.30, si-a făcut apariția Dl. si D-na CARANDINO însoțit de un

domn doctor pe care atunci l-am cunoscut.

Nu pot preciza dacă domnii HATIEGANU și Ing. BOILA, au sosit deodată, dar în orice caz intrarea în casă și-au făcut-o odată. Aci Dl. CARANDINO mi-a comunicat, că trebuie să trecem pe la PENESCU, și că cu familia PENESCU împreună el ne va conduce la locul întâlnirii cu Dl. MIHALACHE. -

Peste cel mult 10 minute dela plecarea acestora plecăm cu D-na și Dl. CARANDINO prin strada Andrei Muresanu locuința D-lui PENESCU. La locul de întâlnire care numai Dl. CARANDINO îl știu.

La Dl. PENESCU am așteptat circa o oră, noi în stradă, iar Dl. CARANDINO a intrat în casă. D-na și Dl. PENESCU ne-au urmat mașina noastră și peste circa 20 de minute, am sosit la locul întâlnirii la sfârșitul tranvaiului 14. Aci l-am găsit pe Dl. MIHALACHE într-o mașină și în jurul motorului ure'o câțiva domni, cari simula că sunt în pană. Dl. CARANDINO, ne-a prezentat pe domnii POPESCU, Dr. GAFENCU și BORCEA. Eu m'am dat jos să salut pe Dl. MIHALACHE pe care nu-l văzusem din Martie. După cel mult cinci minute mașinile se pun în mișcare după indicațiunile domnilor "organizatori" care în cazul de față mi se păreau domnii POPESCU, Dr. GAFENCU. -

Ni se comunică că vom face circa 40 Km. pe un drum foarte rău. Intr'adevăr drumul a durat aproape trei ore, către 3.30, am sosit la locul de unde urma să decolăm adică în hotarul comunei Fundulea. La sosirea domnii POPESCU și GAFENCU ne idu ca să ne arate terenul, după care ne reîntorcem la mașini, care stăteau în marginea șoselei. Așteptăm să treacă vremea și să plecăm așa după cum ne-a asigurat Dl. POPESCU "avioanele pleacă din București la orele 6 dimineața și fac până azi 9 minute".

Ori s'a întâmplat să fie la mijloc o mare tragere în cursă sau în orice caz o mare trădare a noastră, deoarece avioanele nu erau de transport, nu duceau pentru Constanta medicamente "/cum ni s'a spus"/. Afară de aceasta sosirea a fost cu ure'o câteva minute înainte de ora 7. Felul cum s'au petrecut lucrurile în momentul sosirii celor două avioane ne-au lămurit complet asupra tuturor amănuntelor. Siguranța pentru perfectă funcționare până în cel mai amănunt merită toată lauda.

Sunt întrebat de către domnii anchetatori, din nou asupra intențiunii mele și a supra "dispozițiilor" ce a-și fi primit din partea conducerei de partid și ce amune "mesagii" trebuia să transmit și cu cine urma să iau contact. Răspund categoric și sub cuvânt de onoare că intențiunea mea de a pleca era de a mă pune la dispoziție și a-mi asigura ființa mea fizică. Este știut, că eu începând dela 15 Februarie 1945, am fost nevoit să plec de acasă și de

atunci cu o întrerupere de două luni să trădesc în permanentă ascuns, iar implicarea mea pe nedrept în procesul "Sumnelor Negre" m'a făcut să sufăr 9 luni regim celular de temniță grea. Repet și de data aceasta că afară de gândul și scopul de mai sus n'am avut nici un alt gând ascuns și cu atât mai puțin vre'o "dispoziție" sau mesaje de transmis cuiva. Cu Dl. IULIU MANIU, n'am vorbit decât 5 minute și exact ceea ce scrisese mai sus. Altfel cu Dl. MANIU m'am văzut ultimă dată în luna Februarie sau Martie /nu-mi amintesc precis la o masă intimă. la Dl. Dr. JOVIN era prezent și Dl. Dr. SOLOMON. Cu domnul MIHALACHE m'am văzut ultima dată la nepotul D-sale NESTOR BEDEA, cred tot în luna Februarie sau începutul lui Martie. Pe Dl. PENESCU nu l-am văzut mai bine de un an și două luni. Cu toate că în timp ce am fost în închisoare, am fost ~~am~~ cooptat membru în Delegația Permanentă a Partidului, totuși de un an de zile am stat la o parte de orice acțiune de partid, iar la ședințele Delegației n'am fost nici o singură dată.

Nu pot să știu deci ce s'au petrecut în acest timp în toate sectoarele partidului.

Nu m'am ocupat nici în momente liniștite de problema externă, iar în acest timp sunt absolut străin de orice acțiune și de orice contact cu vre'un domn fie român fie străin din afara granițelor țării.

Am mai fost întrebat ce cred despre plecarea domnilor din conducerea partidului?

Fără să fi avut vre'o informație sau vre'o convorbire cu careva dintre colegii mei, eu cred, că și pe dumnealor ia determinat mai puternic decât orice prigoana regimului care în ultima vreme cu mii ne-a arestat pe conducătorii partidului din întreaga țară.

Altfel Dl. MIHALACHE îi spunea la reîntoarcerea dela Fundulea D-lui Secretar General BUNACIU în prezenta mea, că era informat că urma să fie arestat și dumnealui. În caz că onor domnii anchetatori ar continua a avea vre'un dubiu asupra celor de mai sus, rog să fiu confruntat cu toți domnii din conducerea partidului asupra verității celor de mai sus.

Până la urmă sunt convins, că în această chestiune va triumfa numai adevărul, care nu este decât unul singur și care nu va putea fi cu nici un pret schimbat. Situația mea cu nimic nu se schimbă dacă se încearcă a se stoarce altceva decât de la cei mai sus arătate.

Semnez
ss/I. LAZAR.

5 August 1947.

204 209
205

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, dom. în Buc. Postei Nr. 2, întrebat fiind asupra colonelului STEFANESCU declar următoarele:

Am cunoscut pe acest colonel, scos de ANTONESCU din armată și care îndeplinea rolul de director al materiilor prime alimentare la Ministerul Economiei Naționale. Aici am fost în repetite rânduri împreună cu conducătorii secției pescăriei a cooperativei și anume cu domnii STEFAN EREMIJA ANGHEL POPESCU și NICOLAE USIERU GOSTEIN, acesta din urmă mi-a făcut și cunoscut cu numitul colonel. Îmi aduc aminte de o singură conversație cu acest colonel în cabinetul de acolo unde avea țesări foarte vehemente contra lui ANTONESCU. Nu-mi aduc aminte să mai fi avut cu el vre'o acțiune sau vre'o altă legătură, de altfel nu știu dacă l-am mai văzut vre'odată sau de două ori undeva sau chiar pe stradă în ultimii trei patru ani. La partid unde pe vremuri când eu eram activ acolo zilnic vedeam sute de oameni, nu-mi aduc aminte să-l fi văzut.

Întrebat asupra celor ce știu în legătură cu gărziile IULIU MANIU răspund:

După cunoștințele mele aceste gărzi au luat ființă la dorința opiniei publice de a lupta pentru Ardeal lansându-se chiar și apelul prin ziare, ideea și organizatorii acestor gărzi aici la București au pornit de la conducătorii ziarului "Ardealul" și anume: ANTON IONEL MUREȘANU, LEON BOCHIS, GABRIEL TEPELEA și ION GROSAN. După exprimările făcute odată D-lui MANIU și mie de către Dl. GROSANU, organizarea acestor gărzi se făcea sub conducerea M. St. Major. Partidul National-Tărănesc precum și noi ceilalți n'am avut nimic nici cu organizarea nici cu conducerea acestora. Dl. MANIU n'a primit niciodată nici un fel de raport asupra celor ce fac aceste gărzi, supus disciplinei militare. Mai mulți însă din noi, așa și eu în două rânduri am fost rugați să le vorbim la plecarea din

Bucuresti si să-i insuflăm. Al doilea contact al meu cu astfel de "gardă" a fost în Mediaș, unde eu mă aflam în calitate de Consilier Juridic pe lângă Armata IV-a. 210 210 206

Halul și promiscuitatea în care se găseau și trăiau aceștia m'au determinat să rog pe Dl. G-ral Comandant să nu tolereze aceasta rugine ci să alunge acasă pe unii, iar pe cei care vor rămâne să-i îmbrace și disciplineze.

M'a delegat Dl. Comandant pe mine și colonel PETRESCU să-i inspectăm, selectăm și repartizăm la depozitele unității.

Din cei circa 120 înși găsiți acolo, fete și băieți circa 40-50 de fel din Bucuresti, Constanta și Giurgiu au fost trimisi de noi acasă, iar ceilalți de fel din părțile din Ardealul de Nord au fost echipați și repartizați la depozitele unității. Aceasta a fost contactul meu direct cu aceste găuri asupra cărora amănunte nu pot da decât acei care le-au organizat și condus în Ardeal.

Cât despre "gărzile" conduse și organizate de GAVRIL OLFTEANU la Brașov nu pot da nici un fel de relație nefiind în contact cu ele.

Întrebat asupra gărzii de apărare a persoanei D-lui IULIU MANIU răspund:

În timpul celor petrecute pe 23 August, noi, mai mulți înși am hotărât ca în permanentă să veghem pe lângă persoana D-lui IULIU MANIU, pe acele vremuri unul care în permanentă era alături de IULIU MANIU era generalul de rez. VASILE BARBU. Din aceste gărzii făceau parte toți cei intimi ai lui IULIU MANIU între care în permanentă se aflau și AUREL MALDARESCU, ROMUL POPP, I. CATEMIR, Dr. SOLOMON.

Mai târziu la fel am organizat un fel de gărzii de apărare ale clubului și ale caselor unor fruntași, domnii PAUL NICULESCU care era unul din conducătorii secției muncitorești. Aceste gărzii delegau câte 4-5 tineri care mă însoțeau pe mine acasă de la sedințele serale de la Club. Aceste gărzii nu aveau nici un fel de instrucțiuni de agresiune și de apărare personală a conducătorilor. După despărțirea mea de viața activă de partid nu știu să fi mai existat aceste gărzii.

Întrebat asupra persoanei D-lui G-ral VASELE BARBU răspund:

Dl. G-ral BARBU, ofiter de Jandarmi, provenit din Armata Austro-Ungară a fost unul dintre organizatorii marelui adunări de la Arad și Alba-Iulia din 1918. Fiu de preot fiind și structural înod sub regimul maghiar avea legături cu conducătorii politici ai Ardealului. A funcționat ca organizator al Jandarmeriei și la

Consiliul Dirigent. In Bucuresti fiind unul dintre autorii celor mai multe cărți si regulamente in materie de Jandarmerie este un fel de teoretician al Jandarmeriei române. Sub guvernul IULIU MANIU a fost principalul colaborator al Ministrului de Interne de atunci in colaborarea legii Jandarmeriei. Asupra altor fel de actiuni ale D-lui G-ral VASILE BARBU n'am cunoscută.

ss/Ilie Lăzăre

6 August 1947.

212
208

D E C L A R A T I E

Subsemnatul Dr ILIE LAZAR, domiciliat în București str. Postei nr. 2, de profesiune avocat asupra celor întrebate declar următoarele.

- Organizarea secției muncitorești a Partidului național țărănesc, a început în toamna anului 1944 cu aprobarea conducerii partidului. Cu conducerea acestei secțiuni am fost însărcinat subsemnatul și în comitet ales de muncitori. Comitetele acestei secțiuni era compus după cum îmi aduc aminte din următoarele: Eu președinte, Dnii R. GEORGESCU și IONESCU ȘTEFAN vice președinte, ION LUPAN, secretar general, Bucureștii secției juridice și cerica vreo 22 de persoane ce făcând parte din comitet al căror nume nu-l retin pentru toți. NICULESCU DORU, ZAMFIR TEODORESCU, NIC. UNGUREANU, TOMESCU, ION LAMBRU, BERCARU și alții.

Rolul și activitatea acestei secțiuni erau exclusiv prin sectoarele statutare ale partidului, iar rolul meu de președinte era de a coordona activitatea și a prezida adunările și ședințele acestei secțiuni.

Nici o acțiune a acestei secțiuni nu se putea întreprinde decât în cadrul secțiilor statutare ale partidului, ele fiind supuse disciplinei de partid.

Propaganda se făcea prin adunări care se țineau în sala clubului în fiecare seară și odată pe săptămână de obicei sâmbăta o adunare mare a tuturor reprezentanților acestei secțiuni din fabricii și întreprinderi.

Activitatea mea personală era de a schita în linii generale programul partidului precum și a face cunoscut reformele ce intenționează să facă partidul în legătură cu problemele muncitorești.

Mentionez, că atât timp cât am funcționat ca președinte al acestei secțiuni, personal nu m'am deplasat nici-o dată la fabricii sau întreprinderi, organi-

zarea acolo am lăsat-o exclusiv în sarcina comitetului și a muncitorilor din fiecare fabrică în parte.

Altă acțiune de organizare a acestei secțiuni muncitorești, eu n'am întreprins, mulțumindu-mă și eu și partidul de a fi exclusiv animatorul și port stejarul acestei acțiuni.

Manifestul apărut după alagerile dela Malaxa, care este semnat de mine mi-l însușesc totul deși nu eu sunt autorul redactării acestui manifest. Tot ce s'a întâmplat la Malaxa nu este acțiunea mea personală ci a partizanilor noștri din comitet din acea fabrică. Îmi aduc aminte de trei nume în legătură cu acestea și anume: NICULESCU PAUL, BOBDAN și FIRICESCU.

Ca metode de lucru a muncitoriilor naționali țărăniști în fabrică sau dat instrucțiuni ca să capteze aderenti fără să acționez fatiș ci numai prin contactul dela om la om.

Toate aceste instrucțiuni le luam dela sedințele serale și săptămânale, precum și din legăturile cu membrii comitetului.

În legătură cu Gărziile IULIU MANIU dau următoarele precizii. Ideia organizării acestor gărzi a fost a unui grup de ziaristi dela ziarul ARDEALUL prin intermediul cărora am luat și eu cunoștință de aceste gărzi. Organizatorii acestor după cunoștințele mele erau Doii ANTON IONEL MUREȘEANU, LEON BOCHIS, GABRIEL TEPELEA, și ION GROȘEANU. Aceștii domnii m'au invitat în două rânduri să țin două cuvântări la plecarea din București adouă detașamente.

O cuvântare de animare am ținut în fața ziarului "ARDEALUL" și alta unui detașament care venise în strada Clemenceanu în fața clubului cerând să le vorbească conducătorii partidului.

La întrebarea dacă am cunoștință de oarecare fonduri pe care le-aș fi pus la dispoziția gărzilor IULIU MANIU răspund:

Prieteni mei politici din Brașov în frunte cu profesor GH. DRAGOS mi-au comunicat că eu un fond și că ar dispune de el. Răspunsul meu a fost să-l depună pe seama Crucii Roșii.

În legătură cu plecarea în străinătate precizez

./.

precizes : Abia la sosirea in sosesua Fundulea am aflat
amănunte dela Dl Ing. POPESCU asupra călătoriei noastre
adică că ne vor transporta două ~~avioane~~ avioane cu o capă-
citate de 10-12 persoane fiecare si că această plecare dela
Bucuresti exact la orele 6 . Fac până la Fundulea 9 minute
că duc ceva medicamente si că unul din piloti este nepotul
lui. Tot dela el am stiut si ruta, cât durează zborul si că
vom ateriza pe un aerodrom de lângă Constandinopol. Scopul
plecării mele din țară și din mijlocul familiei mele era d
a mă pune la dăpost de prigoane regimului, care cu incepere
dela 15 Februarie 1945, nu mai inceta inpotriva mea.

Mentionez că n'am nici o misiune si nici intentia
de a intreprinde vre'o actiune in străinătate.

Scopul meu final in străinătate era de a ajunge la
Detroit si NWE-YORG unde am doi buni prieteni si anume pe
Dr. TRAIAN LEUCUTIA profesor univerisitar si cooproprieta-
rul unui din cele mai mari spitale din lume si ANDREI
POPOVICI ambii oameni foarte bogati care la inceput imi pu-
teau asigura existența.

Acesta imi este declaratia pe care o dau si o
sustin prin semnătură.-

/ss/ Dr. ILIE LAZAR

7 August 1947

215

211

211

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, domiciliat în București Str. Postei Nr. 2, asupra celor întrebate declar următoarele:

La întrebarea, dacă îl cunoaște Dl. GHITA POPP, răspund:

Nu-mi aduc aminte precis dacă îl cunosc, în orice caz după 1918, personal și din auzite înainte, deoarece Dl. GHITA POPP, pe vremea luptelor noastre naționale era un distins luptător ardelen și unul dintre cei mai erudiți intelectuali. El și cu SEVER BOCU au fost primii redactori ai ziarelor românești "Lupta" "Românul" și "Tribuna". GHITA POPP, este un distins filolog slav. Afară de aceasta are o vastă cultură și vorbește bine aproape toate limbile între care și acelea slave. În timpul războiului de reîntregire a fost unul dintre organizatorii voluntarilor ardeleni din Rusia și în acel timp a scris împreună cu SEVER BOCU la Kiev ziarul "România Mare".

Intimitate am legat cu GHITA POPP, în luptele noastre interne de partid de după 1918. Pe Dl. GHITA POPP, îl cunosc ca pe un om integru din toate punctele de vedere, ca pe un bun cunoscător a tuturor problemelor care frământă azi lumea și țara noastră. În partid s'a bucurat și se bucură de o mare stimă el fiind un om sărac și mai presus de toate corect. Așa îl văd și așa îl cunosc eu pe GHITA POPP.

La întrebarea, ce părere cred că are Dl. MANIU despre el, răspund:

Sunt convins că Dl. MANIU nu poate să aibă decât cele mai elogioase păreri despre personalitatea lui GHITA POPP, el fiindu-i mulți ani unul dintre intimiti colaboratori.

GHITA POPP, având și practica gândirească și cunoscând bine și toate problemele de stat este considerat în partid ca cel mai bun mânuitor de condei.

./.

212 216

La întrebarea dacă prin mine l-a cunoscut pe un domn general STEFANESCU răspund:

Îmi aduc aminte că secția "Pescărie" a Cooperativelor refugiaților ardeleni la întemeiere a oferit într'unul din restaurantele dela Ober o masă la care am fost invitați de către gestionarii acestei secțiuni întregul Consiliul al Cooperativelor, din care dela întemeiere făcea parte și Dl. GHITA POPP. Organizatorii acestei mese au invitat și pe domnii: BUSNITA, dela Direcțiunea Pescăriei Statului și pe un domn Col. STEFANESCU, care era director al materiilor prime alimentare din Subsecretariatul Aprovizionării.

Masa a fost prezidată de mine ca Președinte al Cooperativelor. La această masă ne-au fost recomandați de pescarii noștri și anume: STEFAN IRIMIA, ANGHEL POPESCU și în special MIELE USIERU, domnii BUSNITA și Dl. Col. STEFANESCU. Îmi aduc aminte și de așezarea dela masă și anume: GHITA POPP, ca mai în vârstă și reprezentativ în mijloc, BUSNITA în dreapta, STEFANESCU în stânga, iar eu vice-a-vice.

Drept care am dat prezența și pe care o semnez propriu

sa/Dr. Ilie Lazăr.

8 August 1947

212

217

213

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Dr. ILIE LAZAR, domiciliat în București Str. Poștei Nr. 2, asupra întrebării: "Dacă am făcut parte din Consiliul de Administrație al Concernului "Malaxa" și dacă am fost acționar, răspund:

Da, am fost membru în Consiliul de Administrație a Oțelăriei și Tuburi timp de vre'un an și jumătate când am fost scos de acolo sub Guvernul ANTONESCU la dorința D-lui ALBERT-GÖERING.

Nu dețineam nici un fel de acțiuni.

La întrebarea cum se explică prezența mea în Consiliu a fără a fi acționar, simplu de tot nu-mi convenea eventual nici acționarului principal și nici nu se opunea textul de lege. Probabil în vederea D-lui MALAXA, care m'a invitat, era de a avea în consiliul omenii reprezentativ.

Drept care am dat prezența și o semnax azi.

ss/Dr. Ilie Lazăr.

8 August 1947.

215

~~219~~

~~219~~

POPOVICI MIHAI

215
~~220~~
~~220~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul MIHAI POPOVICI, născut 1879, 21 Oct. Brașov, fiul lui Andrei și Elena Popovici, căsătorit cu Adela Popovici, copii n'am, profesiunea doctor în Drept, proprietar, religia greco-catolică, naționalitatea română, serv. militar satisfăcut la Reg. 3 Căldrăst, Major în Rez, condamnat nu am fost ultimul domiciliu în București Str. Sofia Nr. 22, membru al Partidului Național-Tărănesc, declar următoarele:

1/. Nu am avut cunoștință de plecarea în străinătate a domnilor I. MIHALACHE, PENESCU, ILIE LAZAR, CARANDINO, însă amintesc că acum vre'o două luni când a fugit FERENC MARG, Dl. MANIU mi-a vorbit că ar fi bine să fie trimis cineva în străinătate pomenindu-mi și numele D-lui MIHALACHE, fără ca să fie vorba de o plecare clandestină. Nu mai forurile Statutare ale partidului pot hotărâ o acțiune a partidului cum este spre pildă trimiterea în străinătate a unor reprezentanți ai partidului -

2/. Am văzut unele rapoarte primite de Dl. MANIU, din partea D-lui GAFENCU și unele scrisori din partea D-lui CORNEL BIANU. Am auzit de scrisori primite de Dl. MANIU dela A. POPA, NICULESCU BUZESTI. Am auzit despre acestea chiar dela Dl. MANIU.-

3/. Nu am cunoștință de nici un fel de instrucțiuni sau directive date de Dl. MANIU în străinătate, fie unor membri ai partidului fie altora.

4/. C'am acum 8 luni s'a discutat în Biroul Partidului o scrisoare venită din partea D-lui VLADKO MARESEK, prezentată de Dl. JULIU MANIU. În aceasta scrisoare se propunea Partidului Național-Tărănesc ca împreună cu partidele țărănești de opoziție din celelalte țări /Polonia, Ungaria, Bulgaria, Iugoslavia/, să constituie un Bloc Anti-Comunist. Biroul a respins aceasta propunere. Nu știu dacă Dl. MANIU, a menținut mai departe legătura cu Dl. MARESEK.

5/. Cu ocazia vizitei D-lui FRANASOVICI la Bucuresti mi-a vorbit despre faptul ca Dl. GAFENCU, la vazut pe Dl. CHURCHIL si ca Dl. CHURCHIL la spus ca Anglia nu are decat o singura politica externa. si ca Dl. GAFENCU a iesit dela Dl. CHURCHIL c'au deziluzionat. Nu am cunoscut ca Dl. GAFENCU ar fi comunicat D-lui MANIU aceasta intrevvedere.

6/. Am comunicat chiar in ziua de Vineti 11 Iulie, D-lui PENESCU ca nu are nici un motiv pentru a se teme de vre'o arestare.

Aceasta imi este declaratia pe care o sustin si semnez propriu.

ss/Mihai Popovici

30 Iulie 1947

223

~~223~~
217

POPP GHEORGHE

15 Iulie 1947

218
Declarație 224

GHEORGHE POPP, de profesiune ziarist, căsătorit, fără copii, de 65 ani, domiciliat în Splaiul Unirii Nr.5, declară următoarele :

Ultima oară am văzut pe dl.Iuliu Maniu, președintele P.N.T., în ziua de Duminică 13 Iulie 1947, în locuința d-lui prof.Dr.Jovin, în Bul.Dacia, la ora 10 dimineața aproximativ. Am așteptat aproximativ 30-40 minute, până când a terminat cu alte persoane, iar eu am stat cu dl.Maniu cam zece minute de vorbă. Am discutat cu d-sa chestii generale politice și am stăruit între altele ca D-sa să-și facă odihna de vară, dacă nu mă înșel. Am întrebat la urmă pe dl.Președinte ce atitudine se va lua în ședința Comitetului Central Executiv, convocată pe ziua de 19 a.c.

D-sa mi-a răspuns scurt că problema se va discuta și hotărâ a doua zi.

Am primit, nu direct dela dl.Maniu, ci dela partid, însărcinarea de a ne ocupa, sub mandatul și d-nii prof.Gh. Ing.Ștefan Mihăescu, prof.I.Hudiță și dl.Lazăr Iliescu de consolidarea ziarului "Dreptatea", atât sub raport financiar cât și redacțional și tehnic.

În ultima săptămână, sau cu o zi, două, mai înainte, am avut la dl.Maniu o conferință cu încă vreo 6-7 persoane, între ele și dl.Mihalache, în care s'a discutat modul cum va contribui P.N.T.-a comemorarea revoluției din anul 1848, când s'a pus temelia acestui partid.

Au mai participat Dl.prof.Zane, Coposu, Netea și dacă nu mă înșel, Mihail Popovici. Nu mi- s'a dat vreo însărcinare precisă, dar presupun că dl.Președinte proiectează constituirea unui comitet care e posibil să fie desemnat și eu ca

219
~~225~~ 225

membbru.

Nu cunosc nimic în legătură cu eventuala încetare a funcțiunii de secretar general, a actualului titular, dl.N. Penescu, și nici nu am auzit vorbindu-se nimic despre aceasta. Deasemenea nu știu că s'ar proceda în prezent ca această funcțiune să mi se ofere mie. Asemenea propuneri mi s'au făcut de unii prieteni (nu de dl.Maniu), cu vreo 12-18 luni în urmă, dar discuțiile de această natură au luat sfârșit de mult timp, față de refuzul meu categoric și perseverent de a candida la această importantă demnitate.

Declar, susțin și semnez cele de mai sus.

(ss) Ghiță Popp.

270
~~226~~
226

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul GH. POPE, cu privire la activitatea mea din ziua de 5 Iulie 1947 și următoarele, declar următoarele :

După cât mă ajută memoria, în acest răstimp am luat parte la vreo trei sau patru ședințe ale Comisiunii P.N.T., formată pentru asanarea financiară și îmbunătățirea redacțională a ziarului "Dreptatea", comisiune prezidată de dl. Ing. Șt. Mihăescu și având membrii și pe d-nii prof. Gh. Zane, I. Mudiță și subsemnatul. Comisiunea e proiectată să ia locul actualului consiliu de administrație al Societății "Dreptatea" și și-a început activitatea încă înainte de această schimbare formală. În acest interval, am vizitat pe dl. Maniu împreună cu persoanele de mai sus, spre a-l raporta starea de fapt a ziarului și am mai fost la D-sa, mi se pare, o zi, două mai târziu, când am luat parte la o consfătuire cu vreo 7-8 persoane, cheamate să discute modul de contribuție a partidului național-țărănesc la comemorarea centenarului revoluției din 1848-1849 din țară și din Principate.

Am vizitat în sfârșit în ziua de Duminică 13 luna curentă, pe dl. Iuliu Maniu, cu care am avut o convorbire de zecă minute maximum, așa cum am precizat în declarația mea anterioară, dată D-lui Comisar Șef Popa.

La Dl. Maniu (în casa D-lui Dr. Jovin) am găsit pe dl. Coposu și Șerban Ghica. La sosirea mea, dl. Coposu mi-a spus că dl. Maniu are o vizită, încât am fost obligat să aștept vreo 20-30 minute. Nu am văzut însă aceste persoane care au plecat, deoarece mă aflam în altă cameră.

~~227~~ 221

După plecarea lor, Dl. Coposu a venit să-mi comunice
că dl. Maniu mă așteaptă.

La plecare am ieșit pe ușa din față care dă direct în
Bulev. Dacia, fără a mai trece pe unde am intrat.

București, 16 Iulie 1947.

(ss) Gh. Poppe.

222
~~228~~ 228

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, născut în 3 Ianuarie 1883, în comuna Poiana Sărată Jud. Treiscaune, fiul lui Gheorghe și al Elenei, căsătorit, de profesie ziarist, religie ortodoxă, naționalitatea română, serv. militar satisfăcut, nu am fost condamnat, situația politică, membru al Partidului N.T./membru în Delegația Permanentă/, referitor la activitatea mea politică din anii 1945-46, declar următoarele:

Ca membru al Delegației Permanente, am luat parte la cele mai multe din ședințele acestui for, participând la discuția problemelor puse de conducerea partidului.

Discuțiile acestea sau purtat pe liniile cunoscutelor ale politicii partidului, constând în următoarele: Luptă hotărâtă împotriva regimului instaurat la 6 Martie 1945, luptă dusă cu mijloace legale, strângerea sub steagul Partidului a tuturor celor ce simteau româneste și aveau sentimente democratice, întrucât totdeauna am avut în politica românească o atitudine democratică accentuată, lucru care mi-a atras adesea din partea adversarilor calificativul de "bolșevic" și "jidovit", fiind socotit un element radical, / iar în politica externă continuarea orientării politice alături de Marii Aliați Anglia, U.R.S.S., Statele Unite și Franța, ținând în mod special seama de necesitatea bunelor relații cu vecinul nostru U.R.S.S. -

În ce privește propaganda politică dusă de subsemnatul în cadrul întrunirilor la care am participat, declar următoarele: Am întrebuințat în activitatea de propagandă următoarele teme, obișnuite de altfel în propaganda politică: că sindicatele profesionale sunt instrumente de propagandă ale partidelor muncitorești; că legea de epurare are un supstrat politic, licențindu-se din armată ofițeri și subofițeri care nu sau încadrat în regimul instaurat la 6 Martie 1945; că dela Rege și până la ultimul om în țara asta toți românii sunt alături de P.N.T.; că guvernul actual

229 223 229

nu sînte românește, pentru că el nu-și întemeiază ideologia cu Istoria Națională și nu învoacă amintirea Marilor Eroii Naționali, TRAIAN, DECEBAL, ȘTEFAN cel Mare și MIHAI VI-TEAZUL, și că din istoria noastră, el reține numai amintirea lui HORIA, CLOSCA și CRISAN și pe a lui TUDOR VLADIMIRESCU, prezintăându-i în lumina comunistă.

În ce privește acțiunea de plecare în străinătate a grupului ION MIHALACHE, NIC. PĂNESCU, ILIE LAZAR și N. CARANDINO declar următoarele: Nu am avut nici un fel de cunoștință despre pregătirea acestei acțiuni, nici pe cale oficială, nici particulară, deși Duminică 13 Iulie a.c., ora 10 dimineața, deci în prezința plecării celor de mai sus, am făcut D-lui MANIU o vizită la Sanatoriu Dr. "JOVIN" în Bd. Dacia Nr. 19, unde am avut cu D-sa o convorbire de 10 minute, fără ca D-sa să-mi comunice ceva în această chestiune. Părerea mea este că acest grup a voit să plece pentru a lua contact cu cercurile politice din străinătate în scop de informarea a acestor cercuri, lucru care nu constituie, după părerea mea, o crimă.

Pentru care dau prezenta declarație pe care o susțin și o semnez.

ss/Gh. Popp.

București 30 Iulie 1947.

225
~~230~~
230

D E C L A R A T I E

Subsemnatul GH. POPP, ziarist, membru în delegația Permanentă a P.N.T., domiciliat în Splaiul Unirii Nr. 5, căsătorit, fără copii, de religie ortodoxă, de naționalitate română, serviciul militar satisfăcut, declar următoarele:

Din personalul misiunilor militare și civile cunosc pe d-nii MELBOURNE, col. LOVETT, d. BENETT, KEY, SERKATI ISTINIELI, d-na PLACA, d. IMPERIU MATEESCU, dl. SERAFIM BUTA. Pe cele mai multe din aceste persoane le-am văzut numai o singură dată, întâmplător în casă la dl. M. POPOVICI, la dl. LEUCUTIA, cu ocazia unei întruniri în Jud. Someș (pe KEY) și am făcut cunoștința lor fiindu-mi prezentate.

Cu toată bunăvoința mea nu pot să-mi amintesc deloc nimic din ce am discutat cu dânsii, datorită memoriei mele slabe și faptului că a trecut timp mai îndelungat de la aceste întâlniri.

Accasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu.

/ss/ GH. POPP

București 30 Iulie 1947

231
231
225

DECLARAȚIE

Subsemnatul GHEORGHE POPP, ziarist, domiciliat în București. Splaiul Unirii nr. 5, în continuarea declar următoarele :

Stiu că una dintre condițiile esențiale puse de dl I MANIU pentru efectuarea răsturnării regimului Antonescu în anul 1944, transmisă prin printul STIRBEY la Cairo a fost pe de o parte exercitarea presiunii pe front de către trupele sovietice și pe de altă parte debarcarea de trupe aerportate britanice în spatele trupelor germane. Aceasta condițiune a fost admisă. Dl MANIU a așteptat un timp cuizul Marilor Aliați asupra momentului acestor operațiuni, ele întârziind însă lovitura s'a amânat. La întrebările repetate făcute de Dl MANIU în cele din urmă i s'a răspuns din Cairo că începutul debarcării trupelor britanice aerportate a fost pârșit.

ss/ Gh. POPP

București 5 August 1947.

232
232
276
DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh POPP în continuare declar următoarele :

În vara anului 1946 convocând congresul organizației P.N.T. din județul Someș în localitatea Aleandă, unde urma să aibă loc concomitent o mare întrunire publică în cadrul campaniei electorale, având convingerea fermă că organizația B.P.D. va face totul spre a împiedica ținerea acestei adunări /întrucât cu câteva săptămâni înainte am fost atacați personal eu și D. Dr. I. MURASEANU la Dej iar anterior Dl. Ministru Dr. E. HATEGANU a fost obiectul unei grave agresiuni la Dej/, am găsit de cuvință din proprie inițiativă să cer misiunile americane și britanice trimiterea câte unui observator la fața locului. La misiunea britanică am prezentat cererea mea unui funcționar al cărui nume nu îl cunosc, iar la misiunea americană am fost primit întâi de Dna PLACA și pe urmă de D. ALIMANESTEANU cărui a i-am expus scopul ~~scopul~~. La întrunire s'a prezentat într-o mașină un englez care a văzut multimea și a informat sumar de cele ce se petrec. Am aflat ~~am~~ ulterior că domnul care s'a prezentat se numește Key.

/ss/ Gh POPP

București 5 August 1947.

233
233
227

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Gh. POPP, ziarist, dom. în București
Splaiul Unirii 5, născut în comuna Poiana Sărată-Trei
Scaune, actualmente membru în Delegația Permanentă a Par-
tidului Național-Tărănesc, la întrebarea:

Cu privire la existența în străinătate a unor
membri ai P.N.T., ce ne puteți spune?, răspund următoarele:

Dintre membrii P.N.T., știu că a fost trimis Dl.
CORNEL BIANU care în prezent se află la Londra, el a fost
trimis de Dl. IULIU MANIU. Scopul plecării sale a fost de
a face legătura cu Guvernul Englez și cu Națiunile Uni-
te și de a informa pe Dl. MANIU, despre evenimente. Nu a-și
putea preciza dacă Dl. BIANU mai are și astăzi vre'o le-
gătură cu Dl. MANIU, dar cred că aceasta legătură mai exis-
tă întrucât în urmă cu circa 6 luni aproximativ știu că
ea exista. -

Știu că în străinătate se mai găsește Dl. CONSTAN-
TIN VISOIANU și Dl. Gr. NICULESCU BUZESTI, membrii ai P.N.
T., deasemenea și Dl. AUGUSTIN POPA care se află la Roma.

În afară de aceștia se mai găsesc în străinătă-
te domnii VIOREL V. TILBA, CRETEANU, GRIGORE GAFENCU. -

Dela domnii I. HUDITA și mi se pare și St. MIHAES-
CU am auzit că domnii de mai sus, cari în acel moment se
aflau în străinătate, au făcut un memoriu adresat Con-
ferinței de Pace și că întocmirea acestui memoriu s'ar
fi făcut cu știrea forurilor conducătoare ale P.N.T. -
Eu care făceam parte din Delegația Permanentă a P.N.T.,
nu știu să fi discutat în prealabil în acest for memoriul
Noi cari am aflat ulterior de acest memoriu am primit
știrea cu oarecare satisfacțiune, socotind că memoriul
apără interesele țării.

./.

228-234 234

Mi s'a părut că acțiunea întreprinsă de grupul român din străindătate, arătat mai sus, merge paralel cu acțiunea dusă în țară de P.N.T. În una din sedințele Delegației Permanente, ținute o'arecum acum o lună jumătate mi s'a comunicat de către Dl. MANIU sau MIHALACHE că acțiunea grupului de un timp în coace stagnează.-

Consider că în momentul de față România nu se află în exercitiul deplin al Independenței sale, întrucât este ocupată de armate străine și sub conducerea unei Comisii Aliate de Control.-

Această declarație am dat-o azi 5 August 1947, nesilit de nimeni.-

ss/Gh. Popp

Adăugirile și stersăturile sunt făcute de mine în urmă rectificării declarației.

ss/Gh. Popp

5 August 1947.

235 235
229

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh. POPP, de profesie ziarist, domiciliat Splaiul Unirii 5, născut în comuna Păiana Sărată / Treis scaune/ căsătorit, fără copii, serviciul militar satisfăcut, nu am fost condamnat, membru în Delegația Permanentă a P.N.T. / MANIU, fiind interogată declar următoarele :

Am auzit de la alți membri ai P.N.T. că Dl GAFENCU ar fi cerut instrucțiuni de la P.N.T. cu privire la comportarea grupului românilor din Franța la Conferința Păcii din Paris din anul 1946. În aceste instrucțiuni ar fi fost și unele îndrumări pentru a se susține de către acest grup cauza inapoierea Basarabiei și Bucovinei de nord. Acest lucru nu s'a discutat în ședințele Delegației Permanente ci într'un grup de prieteni, compus din I HUDITA, ST. MIHAESCU și alții împreună cu mine, în cursul anului 1946.

Mai recent, într'o ședință a Delegației Permanente, ni s'a adus la cunoștință acțiunea grupului de mai sus / CRETEANU GAFENCU TILIA etc./ acțiunea care mi se pare că este paralelă cu acțiunea Partidului N.T. Cu această ocazie s'a constatat că în ultimul timp activitatea lui este mai redusă decât la Conferința Păcii.

În ceea ce privește legăturile conducerii P.N.T. cu misiunile anglo-americane aceste contacte au fost întreținute de d-nii IULIU MANIU, I MIHALACHE, M POPOVICI, PENESCU și SERDICI.

Știu de asemenea că între P.N.T. și P.N. Liberal /BRATIANU/ și Partidul Social Democrat condus de Dl TITEL PETRESCU există o acțiune politică comună în scopul de a răsturna guvernul și de a instaura un regim democratic adevărat, așa cum îl înțelege P.N.T.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustin și o semnez propriu.

/ss/ Gh. POPP

Buc. 5 Aug.
1947.-

236
238
230

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare declar următoarele:

Precum am mai declarat în una din cele șase ședințe consecutive, ținute în ultima vreme de delegația permanentă a Partidului național țărănesc, acum vre'o lună și jumătate, mi s'a vorbit de dl. MANIU /sau MIHALACHE/, despre activitatea grupului de oameni politici români din străinătate.

Ni s'a spus că în timpul conferinței de pace dela Paris, în anul 1946, acest grup a avut o acțiune vie și intensă, dar că în ultimul timp ea a slăbit mult, fără a ni se preciza cauzele acestei diminutri.

Nu ni s'a comunicat, ca e drept, că s'ar fi luat vre'o hotărâre pentru reactivarea acțiunii grupului, dar personal am rămas cel mult cu sentimentul că conducerea P.N.T. urmărește această reactivare.-

Drept care dau această declarațiune.

/sa/ GH. POPP

5 August 1947

237
237
231

DECLARAȚIE

Subsemnatul Gh POPP în continuare declar următoarele : Am auzit și eu cu privire la cerealele care veneau în țară din străinătate pentru populația noastră, că o mare parte din aceste cereale ar fi fost trimise în U.R.S.S. Aceste știri am auzit și eu fără să am posibilitatea de a le verifica, primindu-le cu încredere. Mai târziu am auzit o știre transmisă de postul de radio NEW-YORK care anunța că guvernul american are informația că o cantitate de 400 /patru sute de vagoane de cereale trimise din America ar fi fost trecute în U.R.S.S. Până atunci nu am dispus să cred aceste știri, informația dată de postul New-York mi-a părut că provine dintr'un izvor prea serios decât să poate fi respinsă de plano ca nu simplu știri de stradă.

/ss/ Gh. POPP

București 5 August 1947.-

~~238~~ 238
232

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare declar următoarele:

În primăvara acestui an o persoană al cărei nume nu-l mai știu mi-a povestit cazul unui agricultor șfab, din Banat care ar fi dăruit /sau vândut/ un vagon de grân pentru regiunile infometate din Iol-dova. La încărcare omul uitând haina în vagon, spunea povestitorul el a urmărit vagonul până la Constanța, deschizându-se vagonul el și-ar fi regăsit haina împreună cu o sumă importantă în buzunar. Omul ar fi constatat cu uimire că vagonul a fost încărcat într'un vapor. Mai târziu am auzit acest caz dela alte persoane cu alte variante /ba că nu profesor, ba că cu alte persoane și cu alte modificări/ am povestit acest caz la vre'o 2-3 persoane fiind convins că este adevărat dar mai târziu văzând că el circulă în diferite forme mi-am dat seama că este vorba de o enegdotă de care am făcut haz și am mai reprodus povestirea către alții.-

ss/Gh. POPP,

București 5 August 1947.

239 233

~~239~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH POPP în continuare declar următoarele :

Un anume Dl general STEFANESCU pe care îl cunosc din epoca regimului ANTONESCU, mi-a prezentat aproximativ în luna Martie a.c. un memoriu -expunerea despre situația militară internațională cu date asupra forțelor marilor Puteri. Dl general avea modul său de a prezenta lucrurile și pe odată mi-aduc aminte, după vederile sale un conflict militar părea probabil între anglo-american și Rusia Sovietică. Acest memoriu mi l-a dat cu rugămintea de a fi transmis Dlui MANIU lucru pe care l-am făcut, cu rugămintea Dlui general de a fi primit de Dl MANIU.

ss/ Gh. POPP

București 5 August 1947.-

240
210
234

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare declar următoarele cu privire la cunoștința mea cu dl. general STEFANESCU.

Am făcut cunoștință cu dl. general, prin anul 1942 sau 1943, la o masă dată de Cooperativa Refugiaților Ardeleni care avea la Obor o secție de vânzare a peștelui.

Dl. general STEFANESCU, a participat fiind invitat în calitate sa de inspector al pieței, calitate pe care o avea sub regimul Antonescu, iar subsemnatul în calitate de membru în consiliul acelei cooperative, fiind și eu refugiat, originar din regiunea cedată Ungariei în anul 1940.

La această masă stând din întâmplare lângă/sau alături pe aproape de dl. general/pe atunci colonel/STEFANESCU, D-sa mi-a comunicat că este o victimă a unui act arbitrar al mareșalului Antonescu și a criticat cu asprime pe acesta și regimul lui, lucru care mi-a făcut o bună impresie, intrucât militarii pe atunci simpatizau acel regim.

Dl. Col. STEFANESCU, mi-a cerut voe să-mi vorbească odată despre cazul său și a venit mai târziu la mine acasă unde mi-a prezentat un memoriu amănunțit despre acest caz personal.

Întrebând ce aş putea să fac eu în această situație de simplu opozant cu acest memoriu, neavând nici o putere, el m'a rugat să prezint memoriul dlui MANIU, pentru că d-sa să vadă ce nedreptăți se fac în oștire.

Am prezentat dlui MANIU memoriul care nu știu dacă a avut timp să-l citească, intrucât primea multe memorii cu diferite chestii și adesea se mulțumea cu rezumatul oral ce i se făcea. Nu mai știu dacă l-am prezentat pe urmă și pe dl. Col. STEFANESCU personal dlui MANIU, care adesea în asemenea cazuri îmi cerea să-l scutesc pe cât posibil de vizite inutile.

Această cunoștință a mea cu dl. Col. STEFANESCU, pe care o uitasem a fost înnoită la câțiva ani, când în primăvara

235 241 241
aceasta, D-sa a venit la mine, de data asta având gradul de general. D-sa spunea că nemulțumirea sa a fost soluționată, și d-sa a fost înaintat la gradul de general. De data asta era în uniformă. Cu acest prilej mi-a predat un memoriu amănunțit despre situația militară generală, cu rugămintea de a-l prezenta d-lui MANIU. Am citit vre'o 2-3 pagini, după ce aplecat și am reținut că după felul cum vedea d-sa lucrurile, situația militară între Statele Unite și U.R.S.S., nu ar exclude posibilitatea unui conflict.

Când după câteva zile, dl. general m'a întrebat din nou i-am răspuns că am citit memoriul întreg/deși mărturisesc că nu citisem decât 2-3 pagini/și că e interesant. Mi-a cerut să-l predau dlui MANIU, cu rugămintea de a fi primit.

L-am satisfăcut, dar nu l-am mai condus la dl. MANIU.

D-sa dl. general, mi-a comunicat pe urmă că s'a dus singur acolo. Acest lucru mi l-a comunicat în ziua de Sft. Gheorghe, când a venit să mă felicite.

De atunci nu am mai revăzut pe dl. general STEFANESCU.

Ulterior am întâlnit pe dl. general DRAGANESCU în rezervă/ pe care l-am întrebat dacă poate să-mi dea informații despre persoana dlui general STEFANESCU. D-sa mi-a spus că nu poate da referințe prea bune și mi-a precizat că dl. general STEFANESCU, a avut cu mai mulți ani în urmă un duel pentru o cucoană, în care duel adversarul /nu mai țin minte numele/ și-a pierdut viața.

Dl. general DRAGANESCU, după informația mea, e membru al P.N.T.

Drept care dau prezenta declarație pe care o semnez propriu.-

Bas/Gh. Popp

Adaug că părerea nefavorabilă a dlui general DRAGANESCU, despre dl. general STEFANESCU, am comunicat-o și dlui I. MANIU, deoarece, d-sa fmi ceruse referințe.-

/ss/ Gh. Popp

5 August 1947

7. Aug 1947

242

242

236

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare, declar următoarele:

În ședințele delegației permanente a P.N.T., din zilele de 5, 6, 7, Iulie 1947, între alții a vorbit și dl. HUDITA, care a spus următoarele:

După 23 August, D-sa a vorbit cu un domn colonel rus / numele nu-l retin /, care a fost la el și la masă.

Aceste domn colonel ia declarat că în curând România va fi a 17 Republică în Uniunea Sovietică. În legătură cu aceasta dl. HUDITA a amintit revoluția istorică a expansiunii teritoriale a Rusiei și a manifestat temerea că această politică va continua.

D-sa a arătat că politica Guvernului Român actual poate duce la înglobarea României în U.R.S.S., România a spus D-sa vrea să fie un Stat independent și în lupta pentru independență ea poate conta desigur, pe sprijinul Angliei și Statelor Unite.

Între alții a vorbit și dl. NESTOR BADEA, care a preconizat o politică de apropiere de Guvern și de Uniunea Sovietică, deci a spus D-sa trebuie să modifice politica noastră de până acum.

Personal am luat și eu cuvântul și am arătat că evoluția politică arată că valul comunist este în reflux, cum arată evenimentele din Franța, Italia și chiar și în Cehoslovacia. În concluzie am preconizat continuarea politicii noastre de astăzi împotriva comunismului și a Guvernului Român.

La urmă a luat cuvântul și dl. NANIU care a ple-dat pentru continuarea politicii noastre de până acum.

Mi-am amintesc ce a vorbit D-sa în amănunt în argumentarea sa.

./.

237-248 243

La intrevvedereea dintre Dl. HUDITA si colonel rus, de care am vorbit mai sus tin să adaug că după cât îmi aduc aminte declaratia colonelului rus a fost făcută către Dl. HUDITA, cu prilejul unei recepții la Misiunea Militară Sovietică la care am participat și eu, când Dl. HUDITA mi-a comunicat-o și mie. Colonelul pe care l-am cunoscut și eu la aceea recepție era un om destept vici și sugubăț.

Pentru care am dat aceasta declaratie astăzi 7 August 1947 și pe care o semnez propriu.

ss/Ch. Popp.

244 238
~~244~~

D E C L A R A T I E

Subsemnatul Gh. POPP, in continuare, declar următoarele :

La întrebarea: Cum se face cp Dl. MANIU, i-a hotărâri fără să consulte forurile Dvs. Statutare ?

Eu răspund următoarele :

In timpul dictaturii Regelui Carol II partidul neputând functiona legal, comitetul central executiv printr'un vor unanim ia acordat Dlui MANIU depline putei de a-l conduce singur, fără a mai consulta pe nimeni. Totuși nici vhiar atunci Dsa nu a prea uzat de această putere și a preferat să consulte pe cei mai apropiați și in special Biroul.-

După 23 August 1944, Dsa a revenit la vechi preactică de a nu lua nici.o hotărâre pe propria sa răspundere și in toate ocaziile a consultat unul dintre cele trei foruri Statutare: Comitetul Central Executiv, Delegatia Permanentă sau Birpul Partidului.

Drept care daz prezenta declaratie si semnez propriu.-

/ss/ Gh. Popp.-

Bucuresti 7 August 1947.-

239
245

DECLARAȚIE
=====

243

Subsemnatul GH. POPP, în continuarea declar următoare:

După efectuarea alegerilor din 19 Noembrie 1946, nu am avut o activitate așa vie ci xxx am stat mai mult în expectativă.

După ședința comitetului central executiv, în care s'a hotărât abținerea parlamentarilor, problema principală care a preocupat Delegația Permanentă a fost aceea a ajutoarei numeroșilor membrii arestați.

La început această asistență a fost dată în grija unui comitet de doamne. După 10 Martie, când numărul celor arestați a crescut mult, delegația permanentă a fost convocată spre a lua măsuri de organizarea asistenței. S'a constatat că sarcina asistenței neputând fi lăsată unui singur om, (dl. Secreter General, N. PENESCU) încercat și cu alte atribuțiuni, s'a hotărât să se formeze câte o comisie compusă din parlamentari, pentru fiecare din cele patru închisori /Pitești, Craiova, Gherla și Miercurea Ciucului/ întrucât parlamentarilor se bucură de imunitate.

În privința gărzilor "Iuliu Maniu", eu nu am aflat de ele decât după ce m'am înapoiat de la Moscova, unde pleasem pentru semnarea tratatului de armistițiu. Ele au fost formate de dl. ANTON MUREȘANU, care le-a format din inițiativă proprie. Dintre aceste detașamente pleasă unul sau două în Ardeal, iar altele erau în curs de formațiune. Am auzit că dl. MUREȘANU, a invitat pe dl. MANIU, să-i prezinte unul din detașamente și am auzit că dl. Maniu a dat urmare invitației. Formarea acestor detașamente era orivită de mine cu simpatie întrucât am socotit că ele constituie o demonstrație că acest războiu nu este un război comandat numai de oficialitate, cum a fost contra Rusiei ci un război popular. Nu m'am interesat și nu știu ce și unde au operat aceste detașamente.

./.

246 240 246

In calitate de membru in delegatie permanentă a P.N.T.unul din forurile importante ale partidului când nu luam parte la sedintele delegatiei,nu aflam despre ce le discutate sau hotărâte decât dela prieteni sau din ziare.Ultetior nu intrebam si nu discutam aceste chestiuni in sedintele delegatiei permanente.Având demai mult timp intentia de a mă retrage treptat din activitatea politică in ultimii ani m'am ferit tot mai mult să iau initiative proprii pentru a nu fi obligat la actiuni,intrucât stăt starea sănătății mele,vârsta si situatia materială subredă mă determinau să mă gândesc la retragerea mea la țară in satul meu natal.

Drept pentru care dau prezenta.

ss/Gh.Popp

Bucuresti 7 August 1947.

247 247 241

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPP, în continuare decia urmatoarelor:
Fiind ocerstat asupra dioutiilor si hotărârilor lua
te de conducerea P.N.T., declar că memoria slabă pe care o
am nu-mi îngăduie să le reproduc pe toate cu precizie
aga cum au avut loc, chiar când am participat la ele, așa
cum s 'a întâmplat cu cele mai multe ședințe ale Delega
ției Permanente al cărui membru sunt, declar însă că-mi
asum răspunderea pentru hotărârile luate în Delegatia
Permanentă, chiar și pentru acele din ele cu care în forul
meu intim poate nu am fost de acord. Declar deasemenea că
am fost și sunt solidat cu toată politica dusă de politi
ca P.N.T.-

Sustin și scenez.

ss/Gh. Popp.

București 9 August 1947.

242
248 248

D E C L A R A T I E

Subsemnatul GHEORGHE POPP declar in continuare următoarele :

Este adevărat că in vre'o două din ultimele sedinte ale delegatiei permanente a partidului national tărănesc, am luat note sumare despre discutii , dar din nenorocire nu am apucat să le recitesc /decă numai declaratiile Dlui NESTOR BADEA care mă intereseau sau din cauza notei lor speciale, deoarece ~~am uitat~~ esind din sedintă si având depuse intr'o gazetă , le-am pierdut împreună cu această gazetă, cum am constatat mai târziu.-

In cece priveste conducerea politică a ziarului "DREPTATEA declar următoarele : cu câteva luni in urmă opnducerea instituiise o comisiune prezidată de Dnl inginer STEFAN MIHAESCU si compusă din Dnii I HUDITA, GHEORGHE ZANE si subsemnatul, însărcinarea unei reorganizări generale a ziarului si a conducerii lui politice. Comisiunea nu a intrat complet in rolul ei dela inceput, ci aseriat problemele astfel că la inceput s'a ocupat numai de ~~asanasarea~~ tipografiei si a situatiei materiale a ziarului urmând să intre numai pe urmă in rolul ei de direguitor al politiceii reprezentate de ziar. Opera de asenare a tipografiei era terminată, a ziarului se apropia de această fază mai era in curs sarcina de reorganizare a redactiei pe care o si incepuse /erarhia redactorilor si salarizarea lor/ si se apropia momentul când comisia se pregătea să intre in rolul ei de directoare morală si intelectuală, dar nu ~~am~~ a apucat să atace si această problemă, totusi in unele discutii probabil comisiunea formulase două deziderate fată de Dl CARANDINO, anume ca partea informativă a "DREPTATI" să capete mai mult empoare decât până atunci, si ca rubrica polemicilor

./.

mărunte si vicioase, desi necesare si bine făcută, să fie mai redusă. Aceasta era statul in care ajunseze activitatea comisiunii, fără ca ea să ajungă a intra in rolul ei propriu zis de conducerea a atitudinii politice a ziarului, atitudine imprimată de Dl CARANDINO până puțin timp înainte de 14 Iulie, intrucât, Dsa câteva zile mai înainte a luat concediul său de odihnă.-

Bucuresti, 16 August 1947

/ss/ GHITA POPP

244

251

~~257~~

COPOSU CORNELIU

255
~~252~~ 252

DECLARAȚIE

Subsemnatul COPOSU CORNELIU, născut la 14 Mai 1947, în com. Bobota, jud. Sălaj, fiul lui Valentin și Aurelia, domiciliat în București Sos. Jianu nr. 72, secretar general adjunct al Partidului Național Țărănesc, declar următoarele :

Vizitez destul de des pe Dl. Maniu, președintele PNT, uneori chiar de 2 ori pe zi. Aceste vizite se datrau pe lângă atribuțiunile mele și unei afinități sufletești.

Am fost secretarul d-lui Maniu începând din anul 1938.

În calitate de dețin în partid, particip la ședințele delegației permanente ale partidului, dimpreună cu toți ceilalți secretari adjuncți și casierul adjunct, cu vot consultativ.

Deasemeni particip la ședințele cu caracter administrativ ale biroului la care sunt invitați adjuncții.

La ședințele biroului iau parte d-mii membri ai Biroului : Maniu Mihalache, Popovici, Penescu, Stefan Mihăescu.

Deasemeni participă când este în capitală și dl. Em. Hațieganu, care a fost cooptat în birou, ca Ministru în Guvernul Dr. P. Groza, reprezentând partidul național țărănesc.

La ședințele delegației permanente participă membrii biroului și membrii delegației permanente, dl. N. Carandine, în calitate de director al oficiului de partid din Capitală este membru de drept în delegația permanentă ; dr. Ilie Lazăr este membru ales al delegației permanente, la care însă în șapte-opt luni nu a mai luat parte niciodată. Ultimele ședințe ale ferurilor conducătoare de partid s'au ținut în ziua de 3 Iulie 1947, în casa d-lui Vasile Serdici a avut loc ședința sfatului parlamentar al PNT, prezidată de dl. I. Maniu, la care au luat parte pe lângă membrii biroului, majoritatea deputaților proclamați aleși pe listele național țărăniste.

În ziua de 11 Iulie 1947, s'a ținut la locuința d-lui Remulus Boilă, ședința administrativă a biroului, cu participarea consiliului de administrație al ziarului "Dreptatea".

Această ședință a avut restul de a examina hotărârile aduse de Consiliul de Administrație al ziarului "Dreptatea" în legătură cu reorganizarea tehnică a ziarului, încastrări de personal și stabilirea de competență administrativă și redacțională.

Ședința a început la orele 12 și a durat peste ora 14, nereușind să epuizeze toate chestiunile aduse în discuție de către Consiliul de Administrație. Dată fiind divergența dintre Consiliul de Administrație și directorul gazetei, pe chestiuni de ordin administrativ, Biroul a aprobat cererea de o lună concediu prezentată de dl. Carandine, urmând ca

În acest interval să se încerce a se realiza planul de îmbunătățiri tehnice și de echilibrare a bugetului ziarului, plan întocmit de către Consiliul de Administrație. - Consiliul de Administrație al ziarului este compus din d-nii : Ing.Stefan Mihăescu, președinte, prof.Gh.Zane, prof.I.Budiș, Gh.Pep, Lazăr Iliescu, administrator delegat. - Pe dl.N. Carandine l'am văzut cu prilejul acestei ședințe, după care d-sa a trimis o scrisoare, rezumând punctul d-sale de vedere în ce privește organizarea ziarului, adresată d-lui I.Maniu.

La ședința din 11 Iulie 1947, în afară de chestiunea ziarului "Dreptatea", nu s'a mai discutat nici o altă problemă.

După terminarea ședinței, am plecat acasă, înaintea mea plecând dl Zane și dl.Mihai Popovici. Când am plecat eu, am lăsat în locuința d-lui. Boilă pe d-nii : I.Mihalache, Lazăr Iliescu, Gh.Pep, ing.Mihăescu și R.Boilă.

Dl.N.Carandine m'a ajuns din urmă în colțul străzii Delavrancea cu Kiseleff și a luat-o spre Kiseleff, eu am luat-o spre Arcul de Triumf, îndreptându-mă spre casă. Sâmbătă 12 Iulie, dl.Ion Mihalache l-a vizitat pe dl.I.Maniu, la Sanatoriul Dr.Jevin, înainte de amiază (circa orele 10) și i-a făcut invitația de a merge la d-sa la Debrești, pentru o zi de odihnă.

Dl.Maniu la despărțire, i-a spus d-lui Mihalache că-i va comunica hotărârea d-sale prin telefon, în timpul prânzului la orele 13, dl.Maniu i-a telefonat d-lui Mihalache că nu mai merge la Debrești, ci rămâne în Capitală.

Din invitația făcută d-lui Maniu de a merge la Debrești și din convorbirea telefonică, deduc că dl.Mihalache a plecat la Debrești.

În ziua de Duminică 13 Iunie am vizitat pe dl.Maniu la Sanatoriu Dr.Jevin, în jur de ora 9 dim. Acolo dl.Maniu a primit câteva vizite, iar la orele 11 a fost vizitat de către dl.Penescu. După vizita d-lui Penescu am plecat la Snagef, la cabana d-lui Emil Ghilezan. La Snagev a fost dl. Maniu, dl.Ghilezan, dl.Nerva Elceș, subsemnatul și agenții de siguranță de pe lângă dl.Maniu.

Am stat acolo până la orele 18-18,30, când am plecat spre București, în București am ajuns în jur de ora 19. AM TRECUT PRIN STR' Barbu Delavrancea 57, de unde l'am luat în mașină pe Dl.Romulus Boilă. Ne-am îndreptat spre sanatoriul D-rului Jevin. Pe parcurs dl.Romulus Boilă a spus d-lui președinte că dl.Carandine dorește să fie primit de dl.președinte (Maniu) și că i-a lăsat verbă să meargă la Sanatoriul Dr.Jevin.

Am ajuns la Sanatoriul în jurul orei 19,30 minute.

Am stat acolo cam zece minute și am întrebat pe dl.președinte dacă mai e nevoie de prezența mea.

Dl.președinte a răspuns negativ, adăugând că îl așteaptă pe dl.Mihalache.

Am plecat în jur de ora 20 acasă. Acolo a rămas dl. Boilă.

A doua zi, luni 14 Iulie, am plecat de acasă pe la ora 10, am trecut pe la frizer și de acolo la club. Pe la orele 11,30-12, a telefonat nepeata d-lui Mihalache, d-na I.V. Popescu + Mochedinți, întrebându-mă dacă știu ceva de dl. Mihalache, m'am interesat prin telefon pentru ce. D-na mi-a răspuns că este foarte îngrijorată că, dl. Mihalache nu venise acasă să doarmă.

I-am răspuns că știu că-l așteaptă pe dl. Maniu, seara la Sanatoriu dr. Jovin. Am telefonat la dl. Maniu, care se afla la lecuița d-lui Boilă, întrebându-l de dl. Mihalache. Dl. Maniu mi-a răspuns că dl. Mihalache l-a vizitat seara și că a plecat pe la orele 21,30-22. La întrebarea mea dacă era singur mi-a confirmat (dl. Maniu) că a plecat singur. I-am comunicat cele transmise mie de d-na Popescu-Mochedinți și îngrijorarea ei, în ce-l privește pe dl. Mihalache. Dl. Maniu mi-a răspuns: Cum se poate? Să ne interesăm. La club era secretarul d-lui Mihalache, dl. M. Herezu, i-am spus să se intereseze pe la prietenii d-lui Mihalache unde obișnuște să meargă ca să dăm de urma d-sale. Dl. Herezu a dat câteva telefoane, după care a venit în biroul secretarului și a spus: "Să știți că dl. Mihalache a fost arestat". Erau de față și dl. Răutu și Tului Pamaș. Eu am replicat că nu-mi vine a crede că dl. Mihalache ar putea fi arestat. Să mai căutăm și în alte părți. Dl. Herezu a răspuns că a telefonat peste tot, unde dl. Mihalache ar putea să fie, fără rezultat. Între timp a telefonat și nepotul d-lui Mihalache, îngrijorat, întrebându-ne dacă nu știm ceva de dl. Mihalache.

Pe la orele 13 s'a efectuat la club desciinderea cu armată și poliție. La apariția poliției, i-am spus d-lui Herezu: "Acum cred și eu că dl. Mihalache a fost arestat".

În ziua de Duminică, orele 11, la Sanatoriul Dr. Jovin, dl. Penescu a venit să viziteze pe dl. Maniu. Nu am asistat la convorbire. Dl. Penescu la plecare m'a salutat. Nu am observat nimic deosebit la dl. Penescu. Am intrat la dl. Maniu, rugându-l să se pregătească pentru drumul la Snagov, fiind deja târziu. În câteva minute am și plecat la Snagov.

La întrebarea dacă eu am asistat la vreo întrevedere dintre dl. Maniu și dl. Mihalache, Penescu, Carandino și dacă la acele întrevederi s'au purtat discuții în legătură cu anumite presiuni pe care le-ar face Guvernul contra persoanelor marcante ale partidului, răspund: "Nu am asistat niciodată la întrevederea avută cu dl. Maniu. - Dl. Maniu primește singur toate persoanele cu care vorbește, fără prezența cuiva.

Nu am avut ocazia să aud discutându-se despre presiuni îndreptate de Guvern contra anumitor fruntași ai partidului.

La întrebarea dacă am auzit vreun șoven despre plecarea în străinătate a d-lor Mihalache, Penescu, Ilie Lazăr, Carandino și alții, răspund: nu am auzit nici un șoven în această privință.

Înainte cu vreo lună, șaimai bine, am înregistrat svenul că ar fi plecat un avion cu niște ofițeri și că, cu acest avion ar fi plecat și Ilie Lazăr. Am întrebat pe D-na Ilie Lazăr despre acest avion sven. Ea mi-a desmățit în mod categoric svenul - știrea. Nu am nici o cunoștință că s'ar fi pus la cale plecarea d-lui Mihalache, Ilie Lazăr, Pomescu, Carandino, sau alții în străinătate.

Accasta îmi este declarația, pe care o susțin și semnez propriu, mesilit de nimeni.

/ss/ Corneliu Copescu

256249

256

DECLARAȚIE

Subsemnatul COPOSU CORNEL, în continuarea declarației mele anterioare, menționez următoarele :

În ziua de Duminică 13 Iulie 1947, am plecat de acasă cam după ora 8.30 și am sosit în jurul orei 9 la Sanatoriul Dr.JOVIN, unde era dl.Președinte IULIU MANIU. Acolo am găsit pe menajera D-nei Președinte, IULIȘKA și, după cât îmi aduc aminte, pe dl.LIVIANU.

Între timp, a sosit Dl.ROMULUS BOILA.

La orele 11 (circa) am plecat cu dl.Președinte la Snagov.

În timpul cât am stat la Dr.JOVIN, dl.Președinte a primit în audiență pe următorii : Dl.GHITA POPP, dl.ELEKEȘ, dl.HATIEGANU tânărul, însoțit de un tânăr pe care nu-l cunosc, dl.EMIL GHILEZAN, dl.N.POLIZU-MICȘUNEȘII și ultimul, chiar înainte de a pleca, dl.N.PENESCU.

Nu am asistat la convorbirile avute de dl.Președinte cu domnii menționați.

Dl.MANIU nu primește în prezența altei persoane.

În timpul cât au durat convorbirile, am stat de vorbă cu D-nei GHILEZAN și ELEKEȘ - în sala de așteptare, discutând despre programul la Snagov, mersul Burselor - iar parte am cetit. Era de față D-na MUREȘANU, asistenta D-lui Dr.JOVIN, infirmierele - iar afară erau șoferul și agenții maginei de la Siguranță.

Cu privire la vizita D-lui GHEORGHE POPP, știu că Dl.Gh. Popp a venit la dl.Președinte, după ora 9.30 și probabil înainte de 10.30.-

257 250

Dl. MANIU fiind ocupat, dl. Gh. POPP a așteptat în sală spunând că e grăbit. După câte îmi amintesc, în sală era deja venit dl. ELEKEȘ. După ce l-am salutat pe dl. POPP, D-sa a întrebat de dl. Președinte, iar eu l-am îndreptat la dl. BOILA în antreu.

Plecarea D-lui POPP nu am remarcat-o. Poate să fi plecat pe ușa de intrare la locuință, sau să fi trecut prin sala de așteptare și eu - preocupat de revista pe care o răsfoiam, să nu-l fi remarcat.

După câte îmi amintesc, ordinea intrării la dl. Președinte a fost : tânărul HATIEGANU (medicul), Gh. POPP, ELEKEȘ, POLIZU, GHILEZAN, PENESCU.

Dl. Ing. R. BOILA poate confirma cu exactitudine această ordine, D-sa fiind în antreu și introducând persoanele la domnul Președinte.

Dl. PENESCU n'a văzut decât pe dl. Președinte, R. BOILA și subsemnatul - ceilalți fiind deja plecați.

Dl. GHILEZAN a văzut pe ELEKEȘ și POLIZU, R. BOILA și dl. Președinte.

Dl. Gh. POPP l-a văzut pe dl. ELEKEȘ (cred) și pe dl. BOILA.

Dl. POLIZU l-a văzut pe dl. BOILA, ELEKEȘ, cred și GHILEZAN;

Dl. HATIEGANU l-a văzut numai pe dl. BOILA.

17 Iulie 1947.

(ss) C. Coposu

254
~~258~~ 258

DECLARAȚIE

Subsemnatul COPOSU CORNELIU, născut la 20 Mai 1914, în com. Bobota jud. Sălaj, fiul lui + Valentin și Aurelia, căsătorit, fără copii, ziarist, greco-catolic, român, serviciul militar satisfăcut la 33 Art., reformat, condamnat politic, sub dictatura Carol II, reabilitat, demisionat în sos. Jianu nr. 72 etaj. V București, aparțin politicește Partidului Național Țărănesc, interogată fiind răspund următoarele :

1.- În legătură cu scriserile primite de Dl. I. Maniu, din străinătate, am cunoscut că dl. Maniu a primit în ultima vreme : după conferința de pace de la Paris (pentru desbaterăa tratatului de pace) dl. Maniu a primit o scrisoare originală semnată de numeroși români aflați în străinătate din care am reținut semnăturile d-lor : V.V. Tilea G. Gafencu, Augustin Popa, Crețeanu, Dianu, Rătiu, Caranfil, Dl. Maniu a mai primit o scrisoare de la Cornel Bianu care se află la Londra, referitor la situația economică și politică a Angliei, în primăvara acestui an. Stiu că dl. Cornel Bianu scrie la 2-3 luni odată asemenea scrisori d-lui Maniu. Deasemeni a mai primit de la dl. Niculescu-Buzești, cam la sfârșitul lui Martie, - începutul lui Aprilie, o scrisoare, însoțită de un raport scris la mașină, tratând o expunere generală a situației internaționale. Stiu că dl. Buzești se afla atunci în Elveția. Deasemeni dl. Maniu a mai primit o scrisoare venită din partea d-lui Crețeanu.

2.- Stiu că dintre românii aflați în străinătate sunt membrii marcați ai PNT-Maniu D-nii : Cornel Bianu, Augustin Popa și Gr. Niculescu-Buzești, dl. V.V. Tilea, Gr. Gafencu, au făcut pe vremuri parte din P.N.T. din care au fost excluși. Stiu că se mai află în străinătate d-nii Crețeanu, Dianu, Rătiu, Caranfil, Dianu, Rădescu, Davila, Schachman.

3.- Față de atitudinea d-lui Gafencu la Paris, în preajma conferinței de pace și anume atât cât cunosc eu din aceste atitudini) - atitudine care s'a manifestat prin contestarea dreptului delegației guvernului român, de a susține punctele de vedere cunoscute, în apărarea drepturilor României, - părerea mea personală este că D-sa a greșit adaptând această poziție, deoarece cred că toți românii aveau obligația de a susține delegația românească, în revendicările ei.

Declar, susțin și semnez propriu după cetire.

/ss/ Coposu Corneliu

26 Iulie 1947

252

~~251~~
259DECLARAȚIE

Subsemantul CORNELIU CĂPOȘU, declar în continuare că după 23 August 1944, nu mi s'au încredințat din partea conducerii Partidului sau altor persoane spre păstrare acte sau documente de Partid.

Declar deasemenea că în prezent nu am nici un fel de arhivă, nici la vre'un membru al Misiunii Americane sau Engleze nici la misiuni sau particulari.

/sa/ C.Căpoșu

29 Iulie 1947

253
260
260

DECLARAȚIE

Subsemnatul CORNELIU COPOSU, în continuarea declarațiilor date anterior, interogată fiind, declar următoarele

Aproximativ în vara anului 1946 /data nu mi-o amintesc/, am fost la Sinaia, unde am însoțit pe Dl. IULIU MANIU. Am stat la vila Dr. JOVIN. Dl. IULIU MANIU obișnuia să-mi dicteze corespondența sa. Îmi reamintesc în acel timp mi-a dictat o lucrare intitulată "Instrucțiuni pentru străinătate".-

Această lucrare pe care am scris-o după dictat cu mână, a cuprins 7-8 pagini scrise mărunt și avea două capitole: "Problema Internă" și "Problema Externă". În problema internă erau arătate abuzurile făcute de Guvernul Român împotriva partidelor de opoziție și în special împotriva membrilor partidului N.T. În concluzie se preciza că cea mai importantă problemă pentru țara Românească este înlăturarea acestui Guvern. În chestiunea Externă lucrarea se ocupa de situația României, în baza acordurilor internaționale. Dacă îmi reamintesc bine -se preciza că n'au fost respectate acordurile internaționale, cu privire la România. Se examina apoi condițiile cuprinse în Tratatul de Pace /sau proiectul aceluia Tratat/.

Privitor la clauzele teritoriale, instrucțiunile cuprindeau îndrumarea de a susține dreptul României asupra Cadrilaterului și asupra Basrabiei și Bucovinei. Privitor la clauza națiunii cele mai favorizate, se preciza că adoptarea acestei clauze este în interesul României. De asemenea se afirma dreptul României la despăgubiri de la nemici și unguri și se arăta greutatea condițiilor economice, prevăzute în Tratat.

În această lucrare se mai dădea instrucțiuni pentru a se cere retragerea Trupelor Sovietice cât mai curând arătându-se prejudiciile economice pe care le are țara, susținând aceste trupe, precum și faptul că însăși prezența lor profită politiceste Guvernului.

./.

254 261 261

Deasemenea se accentua importanta pentru tara Româneasca a navigatiei libere pe Dunăre.-

Mentionez ca aceasta lucrare mi-a fost dictată si nu am recitit-o asa că pot fi pasaje mai putin importante care să-mi fi scăpat in enunțarea de mai sus.

Aceasta imi este declaratia pe care o sustin si semnez propriu.

ss/Coposu.

29 Iulie 1947.

255
~~262~~ 262

DECLARAȚIE

Subsemnatul CORNELIU COPOSU, în continuarea declarației mele, declar că: am avut asupra mea una geantă cuprinzând următoarele acte:

1/. Declarațiile și memoriile P.N.T., și ale D-lui IULIU MANIU în perioada dictaturii lui Carol II.

2/. Declarațiile și memoriile P.N.T., și ale D-lui IULIU MANIU în perioada dictaturii legionare și a dictaturii lui ANTONESCU.-

3/. Disar cuprinzând documente privitor la activitatea lui TATARASCU, RALEA, RADACEANU /fotografii, broșuri/.-

Aceste acte le-am avut la mine, fiindu-mi încredințate spre păstrare.

Eu le-am păstrat la Dl. Colonel WILKAKES, care locuia într'un bloc cu mine și căruia i-am cerut învoire să-mi dea voie să le tin la D-se într'unul din dulapuri le goale.-

La plecarea D-lui Colonel am ridicat aceste acte și le-am predat, cu geantă cu tot, la Dl. Secretar General N. PENESCU.-

Acasta este declarația pe care o sustin și semnez

ss/C. Coposu.

29 Iulie 1947.

256
~~263~~
263

D E C L A R A T I E
= = = = =

Subsemnatul CORNELIU COPOSU, declar în continuare:
Aproximativ în luna Iunie 1947, aflând că fiica
D-lui Col. KENDALL, care locuiește într'un bloc cu mine, a sose-
sit în țară dela Londra /unde era plecată pentru studii/
am fost la familia KENDALL, ca să o văd pe D-ra CECILIA, pe
care o cunosc. Era de față numai doamna KENDALL, D-ra KEN-
DALL și Dl. KENDALL. După urările de bun venit făcute D-rei
KENDALL, m'am întreținut cu ea despre viața dela școală, fă-
când remarcă că slăbi-se mult dela plecarea din România. D-
ra mi-a spus că la Londra nu se mănâncă, cum se mănâncă la
București și și-a exprimat mulțumirea că până la toamnă
va sta aici. Am stat de vorbă și cu Dl. KENDALL, despre des-
baterea asupra politicii externe, care avusese loc recent
în Camera Comunelor și l-am întrebat care este explicația
faptului că Deputatul M...s'a declarat de acord cu politi-
ca Guvernului respectiv a lui Bevin, ca și de altfel Eden.
Dl. KENDALL mi-a spus că în așa zisul grup al "Rebelilor"
laburiști, sunt mai multe categorii de oameni: Unii sunt
foarte la înălțime, ca de exemplu JOHN MAX, M.... și majori-
tatea lor. Alții sunt necorecți, ca de exemplu PLATS-MILLS
și ZILLIACUS. Alte chestiuni nu am discutat. Nici asupra con-
vorbirii expuse mai sus, nu s'a mai revenit.

Aceste le declar și semnez.

ss/Coposu.

29 Iul 1947

264257

264

DECLARAȚIE

Subsemnatul CORNELIU COPOȘU, declar în continuare următoarele :

Stiu că dl. Președinte I. Maniu a primit aproximativ în toamna anului 1946 o scrisoare venită dela Paris și semnată de mai multe persoane, /circa 15-20 semnături/ între care rețin semnăturile D-ler : V.V. Tilea, Augustin Popa, Crețeanu, Grigore Gafencu, Rătiu, precum și alte semnături. Scrisoarea cuprindea salutul adresat de semnatori d-lui I. Maniu și urări de sănătate și izbândă în luptă pe care o duce în serviciul țării și a neamului. De această scrisoare am luat cunoștință la masă unde erau /la restaurantul Capșa/ mai mulți prieteni politici și dl. Maniu a scos-o din buzunar și ne-a arătat-o. Menționez că din această scrisoare rezulta că aceasta a fost făcută cu ocazia întâlnirii semnatarilor, din prilejul Conferinței de Pace dela Paris.

Dl. Președ. Maniu a primit, deasemenea, o scrisoare dela dl. Gr. Niculescu-Buzești trimisă din Elveția pe la sfârșitul lui Martie începutul lui Aprilie. De această scrisoare am luat cunoștință la întărcerea d-lui Maniu dela Sibiu și anume cu ocazia ajutorului pe care i l'am dat d-lui Maniu, la despachetarea bagajelor aduse dela Sibiu.

Scrisoarea era în geamantanul d-lui Maniu.

Văzând-o și cunoscând scrisul și semnătura d-lui Buzești, am rugat pe dl. Maniu să-mi permită să o văd. Dl. Maniu a ezitat puțin, după care totuși mi-a dat-o.

Scrisoarea cuprindea 2 sau 3 pagini scrise de mână și era o fotocopie după original.

Avea anexat un raport scris la mașină. În scrisoare Dl. Buzești arăta împrejurările tragice în care și-a pierdut seția, precum și starea lui sufletească. Menționa că își pune la dispoziția țării activitatea lui și tot deștămentul la dispoziția d-lui I. Maniu. În scrisoare ține minte că se cuprindea un fel de reproș adresat d-lui Penescu, pentru încrederea ce o acorda unui domn Raut dela Paris, despre care dl. Buzești se îndica că ar merita pe deplin această încredere. În raportul în care însoțea scrisoarea, era o privire generală asupra situației internaționale. Se arăta situația grea din punct de vedere economic în care este Anglia. Se arătau condițiile în care eventual se vor desfășura converbirile dela Moscova. Scrisoarea mai cuprindea considerațiuni cunoscute din presă, în concluzie, se arăta că prima condiție a normalizării situației este acordul cu privire la Austria, dintre Marii Aliați și că numai urmarea acestui acord se

./.

265 258
poate conta pe o înțelegere a Marilor Aliați, cu privire la România.
La încredințarea scrisorii de către dl. Maniu, nu mai era nimeni în ca-
meră.

Lucrul s'a întâmplat în casa d-lui Aurel Leucuția, unde dl.
Maniu a descins la însoțirea d-lui Sibiu.

265
Dl. I. Maniu a mai primit aproximativ în Martie, o scrisoare
dela dl. Cernel Bănu, dela Londra. Știu că într'una din zile i-a dat-o
s'o citească dl. Leucuția. Pe urmă mi-a dat-o și mie. Scrisoarea se re-
feră la criza mare care domoiește în Anglia. Cuprindea și ea cerere
de a i se comunica activitatea partidului, precum și compunerea feru-
rilor statutare.

Am văzut întâmplător și fără să mi-o încredințeze dl. I. Maniu
o scrisoare scrisă de Gretaeanu, între hârtiile aflate pe masă d-lui
Președinte, pe când cântam un act.

Accasta putea fi în anul 1942. Nu am citit-o cu atenție. Am vă-
zut în treacăt că era vorba de o neînțelegere cu Davilla.

Accasta îmi este declarația pe care o dau, susțin și semnez.

/ss/ Gheorghe Cernel

București 4 August 1947.

266 259

266

DECLARAȚIE

Subsemnatul CORNELIU COPOSU, în continuare declar

Cred că prin luna Martie, am cunoscut la DI. MANIU pe pâr. SURDU, care venea dela Paris. Mă întâi a cerut la telefon casa unde locuia DI. MANIU / la DI. BOILA/, unde i s'a dat termen pentru una din zilele următoare. Când a sosit la DI. MANIU, d. MANIU era foarte ocupat și l-a amân timer pentru a doua zi. A doua zi a venit din nou pâr. SURDU și înainte de a intra la DI. MANIU, a stat de vorbă cu mine. M'a întrebat dacă sunt DI. COPOSU și eu i-am răspuns afirmativ. Mi-a spus că este preot catolic român, că locuiește la Paris unde are parohie, cred, și conduce un cămin al studenților români dela Paris. Mi-a arătat câteva fotografii reprezentând exteriorul și interiorul căminului. L-am întrebat dacă nu cumva este la el și Dr. STOICHITA, plecat cu soția la Paris, ca bursier al Statului. Mi-a răspuns că a fost acolo însă fiind căsătorit nu putea fi găzduit acolo. Pâr. SURDU avea o geantă neagră. L-am întrebat dacă cunoaște pe cei dela ziarul "La Roumanie Indépendante". Mi-a răspuns că-i cunoaște. L-am întrebat ce fel de om e DRAGOMIRESCU care scoate Jurnalul dacă e tânăr sau bătrân. Mi-a răspuns că e om tânăr. Mi-a mai spus că există o neînțelegere între membrii Comitetului Ziarului. A mai spus că înainte de plecare la Paris va trece pe la DI. MANIU. Apoi a intrat la DI. MANIU, care terminase audiența cu persoana ce era la D-sa. De atunci nu l-am mai văzut pe părintele SURDU. Menționez că părintele SURDU mi-a dat și un exemplar din "La Roumanie Indépendante", care reproducese din "Tărănișmul" un articol scris de mine pentru ziarul "Tărănișmul". Pâr. SURDU mi-a dat și un "en - tete" al Căminului dela Paris.

ss/Coposu.

260

~~267~~ 267DECLARAȚIE

Subsemnatul COPOȘU CORNELIU, declar în continuare următoarele :

Dintre funcționarii Ministerului de Externe, care țineau legătură cu dl. Maniu, știu pe dl. Victor Rădulescu Pogoneanu-Piki și pe dl. Camil Demetrescu. Dl. Piki Pogoneanu a fost de câteva ori la dl. Maniu. Știu că dl. Maniu îl cunoaște încă dela Smagov, din vara lui 1944 /poate chiar mai dimăine/. Dl. Pogoneanu a fost văzut de mine, de 2 sau 3 ori la dl. Maniu. Deasemeni a mai fost la dl. Maniu, în mai multe rânduri dl. Camil Demetrescu. Odată cred că prin Ianuarie 1947, dl. Camil Demetrescu, negușind acasă pe dl. Maniu /care era plecat în oraș/ mi-a lăsat să-i predau o legătură, cuprinzând tăcturi din presa străină /engleză, americană, elvețiană, franceză/. Am predat d-lui Maniu tăcturile.

Mai cunosc dintre funcționarii dela Externe pe d-nii Dl. Reiu, pe care însă nu l'am văzut la dl. Maniu și pe dl. Gh. Solomgh, care în ultimul timp, de când cu arestarea tatălui D-sale Virgil Solomon, fost ministru, a fost de câteva ori la dl. Maniu.

Aceste declar și le semnez.

/ss/ Coposu Corneliu

4 August 1947

261
~~268~~ 268

DECLARAȚIE

Subsemnatul COPOȘU CORNELIU, declar în continuare următoarele asupra zilei de 13 Iulie :

Nu știu nimic despre instrucțiunile pe care dl. PENESCU afirmă că le-ar fi primit dela mine. Declar că nu am dat d-lui Penescu nici un fel de instrucțiuni primite dela dl. Maniu sau dela altcineva. Deasemenea la căsirea d-lui Penescu din camera d-lui Maniu /la Sanatoriul Jevin/, au am discutat cu dl. Penescu. Deasemenea declar că subsemnatul nu știu motivul pentru care dl. Maniu la chemat pe dl. Penescu la d-sa în ziua de 13 Iulie 1947. Mai declar că geanta cu desarele cuprinzând memoriile d-lui Iuliu Maniu, din timpul dictaturii lui Carol și Antonescu care fusese depuse de mine la dl. Col. Wilkokes, le-am predat d-lui secretar general N. Penescu, înainte de ședința Comitetului Central executiv al PNT, fiindu-mi cerute de către D-sa, spre a le utiliza la întocmirea raportului secretarului general. Înainte de a depune aceste acte, nu am cerut aprobarea d-lui Maniu.

Când dl. Penescu a avut nevoie de acte s'a adresat d-lui Maniu, dl. Maniu l'a îndrumat la mine. După ce am cerut aprobarea d-lui Maniu, le-am dat împrumut d-lui Penescu, rugându-l să mi le restituie. Dl. Penescu încă nu mi le-a restituit. Declar că în debara în care am depus geanta cu scrisorile menționate mai sus, mai aveau și alte lucruri /1 ladă cu cristale, haine/ încăperea situată la etajul V, făcea parte din locuința ocupată de dl. Colonel Wilkokes. Cheia încăperii /debara/ era la mine. Am depus aceste memorii în locul specificat mai sus, pentru a le pune la adăpost de eventualitatea confiscărilor, cu prilejul vre-unei percheziții, dat fiind faptul că locul prezenta suficientă garanție.

Despre faptul că geanta conține memoriile d-lui Maniu din vremea Carol și Antonescu, am înconștientat pe dl. Colonel. Adaug că intenționez să le public cu scopul de a realiza un beneficiu material. La predarea acestor acte, d-lui N. Penescu, am cerut asentimentul d-lui Maniu, deoarece dl. Penescu intenționa să le utilizeze în raportul d-sale. Despre memoriile arătate mai sus, nu l'am mai întrebat pe dl. Penescu și nici d-lui Maniu. Mi i le-am cerut. În cel privește pe dl. Col. Wilkokes, nu i-am încredințat nici lui personal, nici n'am mai depus în camera debara menționată, alte documente. După plecarea d-lui Colonel am cerut reprezentantului, proprietarului și acesta mi-a încredințat mie

./.

269 262
camera debara în care îmi păstram lucrurile care acum fac parte din contractul meu de chirie.

269
În legătură cu activitatea mea ziaristică, declar că nu am nici o cunoștință despre vre'un articol scris în ziarul eficient al "Astrei" din Sibiu, în perioada de după 23 August 1944. Nu cunosc compunerea comitetului de redacție a acestui eficient.

În presa din străinătate nu am scris niciodată nici un articol.

Stiu că a apărut în ziarul "Independente Roumaine" care apare la Paris, un articol scris de mine, reproduș după gazeta "Tărănismul", în care l'am publicat. Nu știu cum a ajuns articolul la numita gazetă străină.

Personal nu l'am trimis, nici ca articol și nici gazeta "Tărănismul" în care a apărut, nu am trimis-o.

Nu am trimis acestei gazete și nici altor ziare din țară vre'un articol, în care să fi luat atitudine împotriva URSS.

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și o semnez.

/ss/ Copesu Corneliu

5 August 1947

263
270
~~280~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul CORNELIU COFOSU, declar în continuare următoarele :

În legătură cu instrucțiunile pentru românii din străinătate declar că nu am nici o cunoștință despre felul cum au fost transmise aceste în străinătate și nici cui s'au trimis .

Eu am rămas la Sinaia, iar instrucțiunile mi le-a luat Dl MANIU. Deasemenea declar că nici un fel de corespondență a Dlui MANIU pentru străinătate nu a fost transmisă prin mine și nici nu am primit vre'o indicație sau vre'o îndreptare în legătură cu transmiterea sau plecarea corespondenței pentru străinătate. După cum am declarat dela începutul cu problemele externe se ocupa în partid Dl GR. NICULESCU BUZESTI.

În legătură cu vizitele persoanelor făcând parte din legatiile din străinătate ale țării, mi amintesc că cu prilejul penultimei vizite pe care a făcut-o în țară D. R. FRANANOVICI, reprezentantul țării la Londra, - a fost la Dl MANIU. -

În legătură cu deplasările Dlui MANIU la Sibiu, în care era însoțit de subsemnatul, sau de Dl Ing. SERBAN GHICA declar că Dl MANIU locuia la Spitalul Public, clinica internă etaj. I salon nr. 10. Acolo Dsa prinsa în audiență lumea care venea să-l vadă. Mâncarea i se trimitea din oras, dela familia Dr. IERONIM STOICHITA și familia Dr. F VILT. Uneori Dl MANIU era invitat la masă, la una din aceste familii, în special Dumitru. Cu acest prilej, eram și eu invitat la masă și însoțeam pe Dl MANIU. La aceste mese nu se discuta politică ci chestiuni curente în mod general. Bineînțeles că erau trecute uneori în revistă chestiunile dela ordinea zilei, în materie politică.

În timpul cât am fost eu la Sibiu Dlul IULIU MANIU nu l-a vizitat niciodată pe Mitropolitul NICOLAE BALAN. Știu că în primele zile dela sosirea lui la Sibiu, Dl MANIU depunea la Mitropolie un bilet de vizită, iar

Mitropolitul îi trimitea un bilet al său.-

Aceasta îmi este declarația pe care o serviesc

6 August 1947,

/aa/ COFOSU CORNELIU

~~277~~ 264

272
265

DECLARAȚIE

Subsemnatul CORNELIU COPOSU, declar în continuare următoarele
Aproximativ în vară sau la sfârșitul anului 1946, mă aflu
la Sinaia, cu dl. Președinte I. Maniu, găzduiți la vila dr. Jovin, din
str. Crângului nr. 9. Intr'una din zile dl. Maniu m'a chemat spre a-mi
dicta o lucrare. Mi-a dictat cca. 8-9 pagini scrise de mână. Titlul
lucrării era : "Instrucțiuni pentru străinătate / sau pentru românii
din străinătate/. Era împărțită în două capitole: pe lângă inter și pe
plan extern. Pe plan intern erau cuprinse abuzurile Guvernului comi-
se contra opoziției, cu referire specială la membrii partidului na-
țional țărănesc, ca: arestări, persecuții, epurări, abuzuri precum și
tendința tot mai accentuată a Guvernului de a desființa sau mai
bine zis a comuna instituțiile fundamentale /armata, biserica, admin-
istrația/. În concluzie se stabilea că cel mai de competență postu-
lat al țării este înlăturarea neîntârziată a Guvernului.

Pe plan extern era făcută afirmația că înțelegerile inter-
naționale, privind direct sau indirect România, nu au fost respectate.

Se examina apoi proiectul tratatului de pace cu România /sau
tratatul nu am reținut/. Se stabilea că clauzele economice sunt
foarte grele pentru țară. Se arată dreptul României la despăgubiri
de război dela Ungaria și Germania. Se susținea că "clauza acțiunii
cele mai favorizate" este avantajoasă pentru țară. Se insista asupra
importanței navigației libere pe Dunăre. În ce privește clauzele
teritoriale se arată că, Cadrilaterul a fost cedat de România la or-
dinul Axei, Germania și Italia fiind cele care au impus tratatul
dela Craiova. În ce privește Basarabia, se arată că ar fi rușine să
nu fie ridicată problema ei, ca să se marcheze că este pământ locuit
de români.

Cred că instrucțiunile mai cuprindeau afirmația că este de
mare importanță pentru țară pe carea cât mai grabnică a trupelor
de ocupație aliate, care reprezintă o sarcină grea economică prin
întreținerea lor și totodată aduc profit prin politica Guvernului.

Menționez că această lucrare nu am recitat-o și am reținut
cuprinsul ei rezumat mai sus, după cum mi-a fost dictată. Lucrarea
scrisă de mine, de mână, am predat-o imediat d-lui președinte Maniu.
Nu știu cum sau prin cine a expediat-o dl. Maniu. Menționez că în
ziua când am scris "instrucțiunile" de mai sus, au fost la Sinaia
mai mulți prieteni ai d-lui Maniu, între care dl. N. Pănescu, cred că
dl. A. Leucuția, încă era acolo, apoi au fost d-nii ing. Mihăilescu,

I. Nădiță, și cred că și dl. Aurel Dobrescu.

Am rămas la Sinaia încă câteva zile. Nu știu prin cine a trimis d. Maniu, scrisoarea. Probabil a trimis-o la București.

În ce privește divergența care a existat în sânul partidului național țărănesc, privitor la solicitarea ajutorului american pentru populația infamețată, eu știu următoarele :

În lipsa d-lui Maniu din Capitală /d-se fiind plecat la Sibiu/ s'a întrunit d-ții : C.I. Brătianu, Ion Mihalache și Titel Petrescu și au ajuns la concluzia ca concurent cu apelul făcut de reprezentantul Guvernului dl. Ralea, la Washington / despre care se scrisese în ziare/ să facă și opoziția un demers comuna către Guvernul American, cu scopul de a determina obținerea unui ajutor. S'a făcut un proiect de demers /pe care eu însă nu l'am văzut/. În această chestiune dl. I. Maniu, era contra demersului scris, făcut în comuna de către reprezentanții opoziției, argumentând că d-se făcuse deja demers la reprezentantul american din București și afirmând că această intervenție nu ar fi încununată cu succes.

Știu că dl. Dinu Brătianu, a scris d-lui Maniu o scrisoare, prin care îi cerea să se alăture la proiectul de intervenție pentru ajutor american și că dl. Maniu a răspuns d-lui Brătianu, chiar dela Sibiu, tot printr-o scrisoare prin care combătea argumentele d-lui Brătianu și susținea că această intervenție ar fi sortită eșecului. Mai știu că în lipsa d-lui Maniu și Mihalache din Capitală, agendele partidului le gira dl. Mihalache Popovici. În această calitate oficială, dl. Mihai Popovici, a făcut o intervenție la reprezentanța americană din București în numele partidului național țărănesc, solicitând ajutor pentru populația infamețată. După câte îmi amintesc, această intervenție a d-lui Mihai Popovici /care mi se pare că a fost urmată și de una scrisă, adresată aceluiași reprezentanți/, s'a predus înainte de a interveni proiectul Brătianu-Mihalache-Titel Petrescu. Data precisă nu mi-e amintesc. Ea rezultă din scrisorile d-lui Mihai Popovici.

Privitor la secția profesională militară a partidului național țărănesc : P.N.T., are mai multe secții profesionale, între care și una a feștilor militari. Această secție datează de mai multă vreme și a fost condusă de dl. Col. Steika, conform statutelor, ea se ocupă de problemele care interesează pe fești militari, cîmîine. Acest cerc mai avea misiunea de a oferi partidului 1/2 pentru cazul când ajunge la Guvern, proiecte privitor la îmbunătățirea soluției feștilor militari. Nu am participat la ședințele acestei secții și nu cunosc discuțiile purtate acolo. Știu că relusând conducerea organizației Capitalei. Dl. Ion Mihalache a cerut că și această secție profesională, ca și celelalte să se constituie ca secție pe Capitală și ca secție separată pe țară. Secția profesională militară pe Capitală sa și constituit prin alegere.

În comitetul de conducere au fost aleși general GABRIEL
NEGHEI, președinte, G-ral STOICA, G-ral ZORZOR, G-ral BARBU VASILE
Cel. STOICA, precum și alți ofițeri inferiori și subofițeri, mi
se pare 4 sau cinci al căror nume nu-l știu. 278

Știu că Dl. Dl. VASILE BARBU a înaintat D-lui Iuliu Maniu
un proiect de reorganizare al armatei. 267

Eu am citit acest proiect, reprezentând pentru mine interes

Pe Dl. Com. G. MOCANU îl cunosc personal. Știu că activa în
presă de mai multă vreme. În ultimul timp scria articolele pen
tru ziarul "Dreptatea" Lucra și la Biroul Pressei al P. N. T., făcând
Buletinul presei interne adică rezumatul articolelor mai importan
te spăruite în gazetele din aceiași zi.

Dela Clubul P. N. T. era remunerat pentru activitatea lui
cu un salariu de 6 milioane lei și ceva lunar.

Cunosc personal pe Dl. Comander CIOROIU de puțină vreme.
Știu că a fost de vre'o câteva ori la dl. Președinte MANIU,
mi-a spus că vrea să prezinte D-lui Președinte IULIU MANIU pe
G-ralul TEODORESCU, nu știu dacă face parte din partid. Știu că
partidul dădu-se dispoziției încă din vara anului 1946, că nu
se primesc ca membrii ofițeri deblocati, aceștia fiind supuși
timp de un an - mi se pare - obligațiilor militare.

Aceste le declar adevărat și conștient.

ss/ Cernel Ceperu

6 August 1947.

275 215
268
DECLARAȚIE

Subsemnatul CORNELIU COPOSU, declar în cotinuaare următoarele:

Intr'o declarație anterioară, fiind întrebat asupra unui articol scris de mine în gazeta "Țărănismul" și reprodus după aceasta gazeta de către ziarul Francez, "Roumanie Independente" am declarat că știu de reproducerea acestui articol care mi-ar fi fost dat de către părintele SURDU conducătorul unei Colonii Studentesti dela Paris, care în trecere prin Capitală a făcut o vizită D-lui IULIU MANIU. În realitatea părintele SURDU, mi-a vorbit numai de acea reproducere a articolului /datorită cărui fapt am făcut confuzia/, iar tăietura din ziarul "La Roumanie Independente" mi-a fost dată cu alt prilej, chiar de către Dl. Preg-IULIU MANIU în următoarele împrejurări: Fiind odată în vizită la Dl. IULIU MANIU, D-se mi-a spus: Ziarul "La Roumaniei Independente" a reprodus un articol al dumnitale, iată! și mi-a dat tăietura cuprinzând articolul din acel ziar.

Faptul s'a întâmplat c'am în Aprilie, poate chiar la sfârșitul lui Martie.

Aceste le declar, sustin și semnez.

ss/Coposu C.

7 August 1947.

276 276
269

DECLARAȚIE

Subsemnatul COPOSU CORNELIU, declar în continuare următoarele :

Nu am scris niciodată, nici în ziarul "DREPTATEA" și nici în vre-un alt ziar, nici un articol împotriva " Uniunii R. Sovietice S. " și nici nu am îndreptat nici atacuri directe, nici indirecte, împotriva acestui Mare Aliat. Nu am scris nici un articol sub pseudonim. -

În ce privește manifestul P.N.T. intitulat " către Tard " semnat de Președintele P.N.T. d. IULIU MANIU, contest categoric că eu as fi adăugat ceva aceluiași manifest, după ce a fost cenzurat. -

Știu că D. Președinte IULIU MANIU a întocmit acest manifest dl I.V. POPESCU MEHEDINTI care în calitate de administrator general al Soc. "DREPTATEA" a fost încredințat cu tăierea lui, după câte mi amintesc, a lăsat afară din text câteva pasaje, care Dsa crede că nu vor trece la cenzură. Când i s'a prezentat dlui Președinte MANIU " peria " manifestul, care nu fusese încă trimis la cenzură, Dsa constatănd lipsa a lor 2 aliniate, mi-a dispus să le adaug.

Declar că niciodată nu mi-am permis a corecta sau rectifica, din inițiativă proprie vre-un text al partidului condus de dl Președinte, ne având această cădere. Cu atât mai puțin as fi putut dispune introducerea unui text, peste autorizația cenzurată.

Declar mai departe că nu am scris, în toată viața mea vre-un articol " anti-sențit "

Aceste le declar, susțin și semnez.

7 August 1947. -

/sa/ COPOSU CORNELIU. -

277
277
270

DECLARAȚIE

Subsemnatul Corneliu Coposu, declar în continuare următoarele:

Stiu că D-l C.I.C.Brătianu, înaintea de sosirea ajutorului american, a trimis D-lui Maniu Iuliu, care se afla la Sibiu, la spitalul Public, cred că prin luna Aprilie, însă nu sunt sigur - o scrisoare, prin care îi cerea să se alăture la inițiativa Dlui Brătianu, care de acord cu Dl. TITEL PETRESCU, hotărâseră să solicite ajutor dela americani, pentru populația infometată. Această cerere urma să fie adresată în scris guvernului american, de către reprezentatii opoziției, după ce guvernul român însuși ce use prin RALEA un asemenea ajutor.

Dl. IULIU MANIU, mi-a dictat, la Sibiu, o scrisoare de răspuns pentru Dl. BRATIANU, pe care a expediat-o prin secretarul D-sale, Dl. SERBAN GHICA, care a plecat dela Sibiu la București.

În această scrisoare, după ce mulțumia în câteva cuvinte amabile D-lui BRATIANU, pentru atenție, îi răspundea că: Cu regret nu poate fi de acord cu Dl. BRATIANU, că faptul că opoziția care a exprimat părerile bine știute în străinătate, despre actualul guvern, - și aici urma o rezumare succintă a abuzurilor guvernului, - ar lăsa impresia de neseriozitate prezentându-se cu o solicitare, cot la cot cu guvernul.

Că pe de altă parte D-sa, adică, Dl. MANIU, făcuse o asemenea intervenție verbală, la reprezentantul american.

Că cererea de ajutor, în felul cum o preconizase Dl. BRATIANU, nu ar avea nici cea mai mică șansă de reușită și că ar fi o greșală politică, să se expună opoziția la un refuz mai mult decât probabil.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss/Coposu C

8 August 1947.

278
278
271

D E C L A R A T I E

Subsemnatul COPOSU CORNELIU, declar in continuare următoarele :

1.- În sedintele ultime ale delegatiei permanente P.N.T., in legătură cu discutiunile care au intervenit privitor la participarea parlamentariilor Nationali Tărâniști la lucrările parlamentului si la situatia unor din membri partidului urmăriti, s'au remarcat două atitudini concrete, in cece priveste tactica P.N.T., una preconizând o modificare a acestei tactici in sensul de a se înceea o normalizare a raporturilor cu guvernul, din participarea la Parlament, nădăjduindu-se dela aceasta netezirea asperităților. Acest punct de vedere era reprezentat de Dnii ZANE, BADEA, ANGHEL, PANAIT TULIU, CAR-TOJAN, ILIE ION si probabil si alte persoane. Celalt punct de vedere preconizând mentinerea capistă a tacticii partidului e reprezentant prin Dl presedinte MANIU, GH. POPP. ST. MIHAESCU, AL. LEUCUTIA, Dr. PETRESCU, GH. DOGOS, CHIRILA SERDICI, TOTORAN, GHILEZAN, HATIEGANU, POLIZI MICSUNESTI si alti, formând majoritatea delegatiei.- Dl MIHAI POPOVICI stiu că avea părerea să participe la lucrările parlamen- tului, însă cu prilejul ultimei sedinte a delegatiei per- manente a declarat că participare nu-si mai are rost la inchiderea Parlamentului, urmărind să se ridice la în- ceperea sesiunii.- Dl ION MIHALACHE era adversar al participării. Totusi cu ocazia ultimei sedinte a fost de părere ca deputati partidului să i-a parte la Parla- ment cetind o declaratie de protest contra abuzurilor guvernului pe care Dl MIHALACHE pretindea că acesta le-a comis, si pe urmă să se retragă. Dl N PENESCU, care dela început fusese contra participării, a propus totusi- ca interpret al punctului de vedere al mai multor parlamen- tării, ca să se revizuiască această atitudine.- Dar in cele din urmă s'a radiat punctul de vedere al Dlui MANIU care era net contra participării.

./.

2.- Am auzit pe când eram în iarna trecută la Sibiu unde am stat mai multe luni că, cu ocazia unei sedințe al Delegației Permanente la care nu am luat parte Dl Av. VIRGI SOLOMON, fost ministru, membru al Delegației Permanente, s-ar fi declarat partizanul unei acțiuni de forță. Personal nu am verificat această informație.

3.- Stiu că Dnii LAMBRU și BERGARU membri în comitetul de conducere al secției muncitorești P.N.T. veneau destul de des la locuința Dlui MANIU unde erau primit de Dl MANIU, cam odată pe săptămână în orice caz de mai multe ori pe lună.

4.- Nu cunosc activitatea organizației tineretului P.N.T. după cum nu cunosc nici activitatea celorlalte organizații auxiliare și profesionale.- Stiu însă că Dl MANIU încredințase pe Dl Augustin Visa, cu îndrumarea și coordonarea activității tineretului.

5.- În legătură cu un discurs ținut de Dl Ion MIHALACHE la organizația tineretului universitar declar :

Nu am auzit acel discurs, deoarece nu am participat la sedință. La-m citi însă cu multă luare aminte și l-am considerat neoportun, cu toate că nu am găsit să cuprindă antisemitism, - pentru că era atacată o problemă delicată în fața unui auditor care era oarecum predispus - din cauza atmosferei și trecutului de până la 23 August, care tindea la educație fascistă a tineretului - să interpreteze ea având tendințe anti-semite.

6.- Socotese că insistențele depuse de P.N.T. , după 23 August 1944, pentru a obține o apropiere și o strângere a legăturilor de prietenie cu U.R.S.S. trebuiau continuate, indiferent de rezultatul lor, chiar și în ultimii doi ani.-

7.- Socotese că declarația citită de Dl HATIEGANU reprezentantul P.N.T. în guvernul GROZA, în care stătea că a reprezenta punctul de vedere al Dlui MANIU, nu a fost de natură o ușoară colaborarea dintre guvern și P.N.T.

8.- Stiu că dl IULIU MANIU a făcut o declarație în sensul că pentru normalizarea situației din România este nevoie în primul rând de noi alegeri, că aceste nu se pot obține decât prin consensul celor trei mari aliați . Că prin urmare, partidul, pe plan intern, ne putând realiza aceste alegeri are datoria să prin propagandă să determine asentimentul Marilor Aliați pentru acest scop.-

Drept care semnez prezenta declaratie.-

273

/ss/ COPOSU CORNELIU

15 August 1947.-

~~280~~

280

275

~~282~~

282

LEUCUTIA AUREL

28 Iulie 1947

283 275

283

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, avocat, domiciliat în București Bd. Schitu Măgureanu nr. 19, născut în comuna Timis-Călăcia jud. Timiș în anul 1895, luna Aprilie 26, la întrebarea ce mi se pune răspund următoarele:

Imediat după efectuarea alegerilor comitetul central al partidului a luat hotărârea, ca deputați declarați aleși ai partidului să nu ia parte la lucrările parlamentului, având în vedere faptul că alegerile au fost viciate. Toți membrii comitetului central au fost de acord cu această hotărâre. Prin această hotărâre nu s'a anvizajat vreo intenție de a duce o luptă extra legală, ci a voit să se marcheze caracterul vicios al alegerilor și a se atrage atenția forurilor, cari au constituit conferința dela Moscova, că alegerile nu au fost libere, așa cum în acea conferință s'a hotărât.

Mai târziu, și îndeosebi în ultimul timp, tot mai multe păreri s'au exprimat în sensul de a se modifica această atitudine. Motivele sunt de mai multe feluri: Întâi s'a văzut că participanți conferinței dela Moscova - deși doi din ei : Anglia și America nu au recunoscut acest Parlament - totuși nu s'au sesizat formal și nu au luat vreo hotărâre de reparație. În aldoile rând s'a constatat că partidul este handicapat prin lipsa unui mijloc eficace de luptă care este Parlamentul, și astfel este redus la inactivitatea. În altreilea rând deputați au primit somație din partea conducerii Camerei ca să se prezinte la ședințe, altfel li se anulează mandatul.

Toate aceste fapte au făcut, că atât conducerea partidului, cât și deputați, să ceară convocarea comitetului central, care să examineze din nou chestiunea și să hotărască dacă deputați să intre sau nu în Parlament. Acest comitet a și fost convocat pentru ziua de 19 Iulie.

Eu personal - deși la început fusesem de acord în neparticiparea - acum eram de părerea, că trebuie să intrăm în Parlament din următoarele motive:

1.- Prin participare nu impietăm cu nimic asupra

284 216

eventualei hotărâri a puterilor participante la Conferința dela Moscova.

2.- Tribuna Parlamentară este un mijloc legal și eficace pentru controlarea guvernării și astfel și deoparte și de alta se pot evita multe neînțelegeri și conflicte, care intervin prin lipsa de contact din guvern și opoziție. Dintre prieteni, cu care am vorbit despre această chestiune am văzut aceeași înclinație și la Dnii deputați HUDITA, ROCSIN, GHILEZAN cu alții nu am vorbit. Am vorbit despre această chestiune și cu Dl. președinte MANIU, care însă nu mi-a spus nici-o opinie.

La întrebarea că cine a fost contra participării, răspund, că la început am fost contra în deosebi acei cari nu au fost declarați aleși, dar acum mai nou nu am vorbit cu nici unul din ei, așa cu nu știu ce părere au.

La întrebarea că pentru ce anume activitate politică au optat aceia care erau contra participării, răspund că în principiu era vorba numai de activitate politică legală: edică presa, memorii, proteste, demersuri pelângă factorul constituțional sau guvern, așa cum s'a și întâmplat în nenumărate rânduri.

Asupra întrebării, care au fost consecințele acestei atitudini, răspund: Consecințele au fost că s'a creat din partea guvernului o stare de suspiciune asupra partidului, care nu este întemeiată, fiindcă partidul prin nici un act oficial al său nu a eșit din legalitate.

Aceasta este declarația pe care o semnez.

București la 28 Iulie 1947.

ss/ A LEUCUTIA .

La întrebare, mai adaug că după 23 August 1944 au existat posibilități legale de funcționare pentru partid deși cu multe dificultăți și că nu am aprobat niciodată esirea din căile legale. Deasemenea declar că forurile statutare nu au aprobat niciodată plecarea în străinătate pe cale ilegală a niciunui membru al său și că eu personal dezaproab încercarea de plecare pe cale ilegală a unor membri din conducerea P.N.T.

SS/ Al LEUCUTIA.

285
285
277

D E C L A R A T I E

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, avocat, domiciliat în București, Bd. Schitu Măgureanu nr. 19, născut în Timiș-Călașu jud. Timiș la 26 Aprilie 1895, întrebat fiind, răspund următoarele :

Nu am avut nici o cunoștință de sborul, proiectat, de asemenea nici forurile statutare, din care fac parte, nu au aprobat o asemenea acțiune săvârșită pe cale ilegală. Constat că după 23 August 1944 au fost posibilități legale de funcționare pentru P.N.T., deși cu multe dificultăți, cu toate acestea nu am fost de acord cu acțiuni egite din cadrul legalității. Dificultățile cred că provin și din faptul, că multe elemente, care nu sunt încadrate în partid, se erijează ca atare și funcționează în numele partidului.

În general dezaproab orice acțiune ilegală, făcută de orice membru al partidului, implicit deci încercarea de plecare ilegală a unor membri din conducerea P.N.T.

București la 30 Iulie 1947.

ss/ LEUCUTIA AUREL.

286278

286

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul AUREL LEUCUTIA, avocat, domiciliat în București, Bd. Șchitu Magureanu Nr. 19, născut în comuna Timiș-Călecea Jud. Timiș la 16 Aprilie 1895, întrebât fiind asupra felului, cum a decurs masa dela Dl. PAUL BONCOUR, la care am asistat la Posada în iarna anului prezent, declar următoarele:

From la Sinaia la familia Dr. JOVIN. Intr-o zi mergând acasă, i-am găsit pe Dl. și pe D-na JOVIN, coborând imbrăcați, gata de plecare, și văzându-mă mi-au comunicat că suntem invitați la masă la Posada la Dl. BONCOUR. Reflectând că eu nu sunt în raporturi de vizită cu Dl. BONCOUR, pe care abea l-am văzut de vre'o două ori, mi-au spus, că nu face nimic el a aflat că și eu sunt la Sinaia și m'a invitat și pe mine. Am acceptat și am plecat împreună la Posada.-

Acolo intrând am găsit c'au următoarea societate: Dl. BONCOUR, o domnișoară care mi s'a spus că este secretara lui și un domn bătrân care era tatăl D-lui Ministru BONCOUR sosit tocmnat atunci din Franța. În afară de ei trei și noi trei nu mi aduc aminte să fi fost prezentă altă persoană.

Imediat după sosire ne-au fost servite aperitive în picioare, cu care ocazie s'a făcut conversația. Întâi s'a discutat despre Dl. BONCOUR, bătrânul, care avea peste 80 ani că a venit singur din Franța, se prezenta foarte viguros și cu toții am admirat sănătatea lui.-

Pe urmă ne-am așezat la masă, eu am stat lângă Dl. BONCOUR, bătrânul, am vorbit lucruri banale.-

După masă am luat cafeaua. Cu această ocazie am avut o scurtă conversație cu Dl. Ministru BONCOUR, de față cu ceilalți toți, c'au în felul următor: "Ce mai e nou? Ați avut alegerile. Dumneata unde ai candidat?" I-am răspuns că la Arad. Mi-a răspuns că tocmnat săptămâna trecută a fost la o vândătoare la Arad și a vorbit și cu țărani de acolo și stie cum s'au făcut alegerile. Pe urmă s'a trecut la conversație

./.

287 279

generală asupra noutăților din Franța. Eu nu știu prea bine
fratuzeste, dar în general am înțeles că "problema cea mare a
Franței este echilibrarea Bugetului și economiei"

Restul conversației a mers despre lucruri obișnuite
viața, prețurile în Franța, etc.

Toate acestea au durat c'am timpul cât se consumă o
cafea, cu 3/4-1 ceas, după care eu toți am plecat.

București la 31 Iulie 1947.

ss/Aurel Leucutia.

288 280
~~288~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, avocat, domiciliat în București Bd., Schitu Magureanu Nr. 19, întrebat fiind asupra expunerii D-lui PENESCU în legătură cu preluarea ministerelor de către Partidul Comunist, declar următoarele:

Intr-o zi când făceam parte din Guvern și Dl. PENESCU era încă Ministru de Interne, s'a prezentat la Dl. MANIU, unde eram mai mulți fruntași și ne-a făcut o expunere mai lungă cu un dosar în mână, în care ne-a arătat, că cu ocazia manifestației, ce Partidul Comunist va face Dumnezeu se vor ocupa ministerele. A arătat că există un plan întreg elaborat, conform căruia grupuri de muncitori se vor aduna la diferite puncte ale orașului, și pe urmă se vor deplasa fiecare grup la locul destinat spre al ocupa.

Eu am ascultat până la sfârșit și pe urmă am răspuns, că eu nu văd nici un semn de acest fel, că dacă ar exista un asemenea plan, acesta s'ar observa pe atitudinea Ministrilor Comuniști din Guvern, ori eu nu văd nici un semn din care s'ar putea deduce așa ceva. - Din relațiile pe care le-am cu membrii comuniști ai Guvernului din contră văd planuri comune de colaborare și de aranja chestiunile împreună. Dacă ar avea asemenea intenție, ziceam eu, nu ar face planuri de gedințe și întâlniri cu noi pentru săptămâna viitoare. Și alți membri ai Guvernului din cei prezenți aveau aceiași părere. Cu aceste discuții s'a terminat.

ss/A Leucutia.

București 2 August 1947.

Adaug la cele de mai sus, că dosarul despre care am amintit mai sus, că îl avea Dl. PENESCU în mână, după afirmația sa conținea datele ce dovedeau susținerea D-sale.

ss/A. Leucutia.

281 281
239

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIE AUREL avocat, născut în comuna Tâmb-Clăucea jud. Timiș, la 26 Aprilie 1895 domiciliat în București, Bd. Sichișu Măgureanu nr. 19 întrebând fiind răspund următoarele :

I-mi amintesc, că în decursul lunii Mai sau Iunie Dl. Președinte MANIU locuind la mine simplucând deacasă mi-a dat un act de mai multe pagini spunându-mi : Ține acest act și predă-l Dlui PENESCU care va veni s-l ia. Peste scurtă vreme a venit PENESCU și i-am dat actul. Avându-l la mână l'am frunzărit și am văzut că este semnat cu numele născut al lui BUZEȘTI. Continutul nu am avut timp să-l citesc.

București, la 4 August 1947,

/ss/ LEUCUTIE AUREL

Am declarat, că pe locotenentul CHAY l'am cunoscut la mai multe recepții, dar nu am discutat nici odată cu el, la vânătoare nu am fost cu el, întrucât nu sunt vânător, dar știu că a participat la vânători împreună cu VISOIANU, GHILEȘU și alții.

București la 4 August 1947.-

/ss/ LEUCUTIA AUREL,

282
~~290~~
290

DECLARAȚIE

Subsemnatul AUREL. ELUCUTIE avocat, născut în comuna Cilacea jud. Timis Torontal, domiciliat în București Bd. Schitu Măgureanu 19 declar următoarele :

Cam în luna Mai sau Iunie într-o dimineață Dl. Președinte MANIU locuind la mine și plecând de acasă a intrat în camera în care dormeam și mi-a pus un act pe masă spunându-mi, va veni să i-a acest act, te rog și i-l dai. Eu am rămas culcat și nu peste mult a venit Penescu care a luat actul găsindu-mă pe mine încă neînbrăcat. Actul nu l-am citit dar era cam de vreo 10 file și la sfârșit era bătut la masină numele lui NICULESCU BUZESTI. Actul nu l-am citit, fiindcă atunci mă sculasem din somn și nu știam, dacă e un act interesant sau nu, apoi numai decât a venit PENESCU și l-a luat.

Cu dl. PENESCU nu am discutat despre act fiindcă el a venit și mi l-a cerut, deci se vedea că el știa de el.

De la Legatia Elvetiană nu cunosc, decât pe Dl. FISELER și l'am cunoscut pe Dl. WECK. La Legatia Elvetiană am fost o singură dată în viața mea, când Dna. era pe catafalet în salonul legatiei. Știu unde se află localul legatiei și anume în strada Dionisie, colț cu General Radoviči.

Din București am plecat la Sovata la începutul lunii Iulie și am avut consemn din partea D-lui Președinte MANIU, a să vii neapărat la sedința Consiliului Central, care urma să hotărască intrarea sau neintrarea în parlament. La Sovata am stat cca 7-8 zile după care m'am înșopiat la București, pentru a duce restul familiei la Sovata.

Cu ocazia venirii în București m'am întâlnit cu Dl. MANIU, care mi-a amintit din nou să fiu prezent la

291 283

adinta Comitetului Central. Altcceva nu am mai discutat cu
DI MANIU. După o sedere in Bucuresti am plecat în nou
la Sovata ducând acolo pe sora mea și bagajele.-

Mentionez, că ultima plecare la Sovata a avut loc
in ziua de 11 sau 12 Iulie .-

Bucuresti 5 August 1947

/ss/ LEUCUTIA AUREL.-

289
~~292~~
~~292~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul AUREL LEUCUTIA, avocat, domiciliat în București, 19 Bd. Șchiu Magureanu, întrebat fiind asupra următoarelor răspunde:

După efectuarea alegerilor parlamentare dela 19 Noiembrie, având în vedere faptul, că partidul a contestat aceste alegeri, cuvântul de ordine, ce am primit noi șefii de organizații dela D.L. UNULU a fost, de a nu face nici un fel de activitate până când nu vom vedea, cum se decide asupra alegerilor.

În cunoștința sa dela alegeri nu m'am mai dus în județ și nici nu am dat dispoziții pentru vre'o activitate. Acestași măsura era valabilă pentru toate județele, unde după cuvântul de ordine dat uraa să înceteze orice activitate oficială.

ss/A. Leucutia.

București la 6 August 1947.

285
~~293~~
293

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA AUREL, avocat, domiciliat în București Bd. Schitu Magureanu Nr. 19, născut în Timiș-Călăcea Jud, Timiș, la 26 Apr. 1895, la întrebarea ce mi se pune în legătură cu delegația permanentă a partidului răspund următoarele:

În anul 1937, instituindu-se dictatura Regelui Carol, partidul național-tărănesc a fost dizolvat în conducerea partidului adică comitetul central a dat depline puteri partidului.

După 23 August 1944, cînd regimul deplinei puteri continua, dl. MANIU a depus în funcție vechea delegație permanentă a partidului completată cu noii membrii care au funcționat ca atare pînă la Comitetul Central, care a avut loc în luna Iunie 1946, cu care ocazie dl. Pres. MANIU și-a depus deplinele puteri, iar delegația în funcțiune a fost ratificată și s'a hotărât ea să se mai fie completată cu noii membrii cetați să se facă în toamna 1946. Completarea de noii membrii în delegație se făcea la propunerea membrilor vechi, în deosebi domnii MANIU, MIHALACHE, Dr. LAZAR și MIHAI POPOVICI. Ca urmare puterile în partid în această perioadă de timp erau concentrate în mîna acestor patru și fixa în mîinile D-lui Președinte MANIU, care avea depline puteri, deși delegația permanentă reflecta voința președintelui.

Eu am făcut parte din delegația permanentă în timpul cînd am fost ministru. După căderea guvernului nu am mai fost membru pînă în toamna anului 1946, cînd am fost cooptat pe baza hotărîrii Comitetului Central.

În timpul guvernării problemele mai mari, ce se lejifrau în Consiliul de Miniștri, erau discutate în forurile partidului și pe urmă în Consiliul de Miniștri. Astfel legea Sindicatelor, legea epurării, legea criminalității.

lor de război, și proiectul de lege pentru reforma agrară mi
amintesc, că în afară de proiectul, ce se dădea la Min. Agricultu-
rit, Dl. MIHAI POPOVICI a prezentat un proiect de lege propriu al
partidului, cerând să fie depus în Consiliul de Miniștri. Acest
lucru nu s'a făcut cred din motivul, că partidul era angajat în
comisia de reformă agrară dela Ministerul de Domenii, constituită
din reprezentanții tuturor partidelor și nu a vrut să susțină
două proiecte, unul separat al partidului și altul împreună cu
celelalte partide. -

I-mi mai amintesc că într-o ședință a Consiliului
de Miniștri Dl. G-ral RADESCU, a susținut că, unitățile de pe
front au cerut amânarea reformei agrare, pentru ca să poată par-
ticipa la împroprietărire și soldații de pe front. În aceasta
prileală a citit și ceva adrese în sensul amânării, emanate de
la autoritățile militare.

Cred că Dl. G-ral NEGULESCU Ministru de Război în
guvernul Rădescu, ar putea da detalii în aceasta chestiune,

ss/A. Leucutia,

București la 6 August 1947

287
~~295~~
295

DECLARAȚIE

Subsemnatul AUREL LEUCUTIA, în continuare declar:
Comitetul de asistență a fost înființat în urma faptului că un număr mare de membri ai partidului au fost arestați și s'a ivit necesitatea de a fi ajutați. Eu nu am făcut parte din el și nu știu prea bine felul cum a fost angajat. Știu însă din discuțiile delegației permanente, că activitatea lui a fost stabilită în principal pentru Capitală, rămânând ca județele să se ajute singure și numai dacă nu au nici o altă posibilitate, să apeleze la comitetul de asistență. Nu am luat parte la nici o sesiune a acestui comitet. Între membrii ei știu, că era Dl. PENESCU și Dl. COPOSU, o doamnă TEODORA și câțiva deputați.

Eu personal în materie de asistență am fost delegat ca supleant pe lângă Dl. Deputat VICTOR POPOVICI, pentru închisorile din Capitală. Aceasta în urma cererii mele, pentru motivul, că asi urea să plec la Sovata pentru 2 luni și nu vroiam să- i-mi iau răspunderea directă.

Așa știu, că comitetul de asistență s'a procurat singur mijloacele prin colectare de bani sau alimente.

ss/A. Leucutia.

București la 6 Aug. 1937

296 288

296

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul **LEUCUTIA AUREL**, avocat, domiciliat în București Nr. Șosita Magurean 19, născut în comuna Timiș-Călacea-Jud. Timiș, la 26 Apr. 1896, întrebat fiind asupra activității mele politice della 23 August 1944 și până în prezent, răspund următoarele:

La data de 23 Aug. 1944, eram Vicepresedinte al organizației din Timiș-Torontol. La aceea dată deci nu făceam parte din nicio una din forurile centrale. După constituirea primului guvern Sănătescu am fost tot timpul numit în București, și nu am avut din partea partidului decât o singură încredințare și anume de a lua parte la o comisie constituită din reprezentanții celor patru partide, care să recomande personalele din partidul respectiv pentru a fi numiți administrațori la bunuri inamice. Am funcționat în această comisie numai scurtă vreme, deoarece Ministerul Economiei nu a ținut cont de recomandările făcute de comisie. În locul meu a intrat în comisie Dl. Ing. **SERDICI**.

În această perioadă de timp, adică până la constituirea al celui de al doilea guvern Sănătescu, activitate politică de partid propriu-zisă nu am făcut, deoarece nu am fost în județ /Timiș/ unde eram Vicepresedinte, iar aici în București nu făceam parte din nici un for statutar.

La constituirea celui de al doilea guvern Sănătescu, am fost delegat de către partid ca ministru al economiei Naționale, având ca secretar de Stat pe Dl. Ing. **TUDOR IONESCU**. Prin această numire de Ministru am devenit membru de Drept în Delegația Permanentă a Partidului, luând parte la ședințele aceleia. În timpul cât am fost în guvern, delegația a ținut mai multe ședințe, la care am luat parte și eu și la care s-au discutat în deosebi probleme de organizare. Partidul fiind dizolvat din 1937, dela instalarea dictaturii Regelui Carol, căuta să-și revină funcțiunile Statutare. Astfel a fost

./.

înlocuit secretariatul General compus din GHITA POP, HUDITA și SOLOMON și numit secretar general DI. PENESCU. Deasemenea a fost numit casier general DI. MIHAIESCU.

Dintre problemele de guvernare în acest timp s'a discutat în delegație problema Reformei Agrare DI. MIHAI POPOVICI prezentând un proiect de lege și cerându-i lui HUDITA să urgenteze lucrările Comisiei dela Minister compusă din reprezentanții partidelor.

În tot timpul cât am fost la Ministerul Economiei, afară de participarea la ședințele delegației altă activitate de partid nu am avut din cauza lucrărilor supra aglomerate dela Minister. Războiul era în toi și aproape toate problemele împănate cu el, treceau pe la Ministerul Economiei. Cu ajutorul tuturor și în deosebi a Delegației Economice prezidată de DI. Dr. PETRU GROZA, atunci vicepreședinte de Consiliu, precum cu concursul D-lui Ministru GHEORGHIU-DEJ și MAURER, care cu îngrijită transporturile, s'a putut face față împrejurărilor în așa măsură, încât Încălțul Comandament Rus nu a avut motive de a se declara nemulțumit. În celelalte priveste lucrările ce se discuta în Consiliul de Miniștri, am lucrat totdeauna în cea mai deplină acord cu reprezentanții tuturor partidelor.

După 6 Martie, trecând în opoziție am devenit liberi și circa în luna Mai, am plecat la Timisoara, luând primul contact direct cu organizația, a cărui vicepreședinte eram. Organizația era condusă de DI. SEVER BOCU, având doi secretari generali care cu pregătire primul congres de după război al organizației. Congresul a avut loc în sala cinematografului orășenesc. Cu ocazia acestei am ținut și primul discurs public de după război, care însă a fost foarte scurt, din cauza timpului înalțat și a preamultelor discursuri. Congresul a avut loc în cea mai perfectă ordine și fără nici un incident.

Dela Timisoara am trecut pe la Lugoj, unde am asistat la Congresul Județean de acolo, care deasemenea a mers fără incident și m'am reîntors la București.

După sosirea la București, partidul a primit demisia președintelui organizației de Arad, din motiv de boală și m'am delegat pe mine ca șef de organizație provizoriu până la congres. Deasemenea a fost numită o comisie interimară compusă din circa 7-10 membrii. După ce am primit această numire am plecat la Arad, ca să iau contact cu organizația. Am ținut vreo 2-3 ședințe a Comisiei interimare, cu care ocazie am fost numit

gefi de pleasă, s'a făcut secția muncitorească și organizația Tineretului. Deasemenea s'a hotărât tinerea unui congres județean, care a și fost fixat, dar nu a putut avea loc, din cauza lipsei unui local potrivit. Astfel congresul nici până astăzi nu a fost ținut. -

Între timp au avut loc alegerile. Eu am candidat cap de listă la Arad. Înainte de alegeri am avut două intrări una la Chișinău-Criș și una la Hălmgiu. La Chișinău a fost fără incident, la Hălmgiu după adunare a fost cu incident, fiind bătut unul din fruntașii locali, de către o echipă dela I.T.A. Alte adunări nu am ținut. Alegerile s'a terminat fără prea mari incidente, lista noastră luând două mandate. După terminarea alegerilor am plecat la București și până astăzi nu m'am mai reîntors în județ.

Aici în București între timp am mai avut loc următoarele sedințe: În luna Iunie 1946, a fost în comitet central la care am participat, dar nu am luat cuvântul în mai multe sedințe a delegației permanente. -

După ce dimisionasem din guvern, nemai fiind Ministru conform Statutelor nu am mai fost membru în Delegație, așa că la sedințele dintre 8 Martie 1945 până în luna Sept-Octob, 1946, nu am mai luat parte. În toamna anului 1946 am fost pe urmd cooptat în delegație și de atunci am luat parte regulat la sedințele ei.

În afară de sedințele delegației am mai luat parte la câteva sedințe ale deputaților și în luna Mai a.c., am fost delegat de către deputați, să mă prezint în audiență la M.S. Regele și să cer sprijin pentru eliberarea celor arestați.

În timpul lunii Iunie și Iulie am avut două sedințe una a delegației permanente, care s'a ocupat cu tactica partidului și a doua a parlamentarilor, care s'a ocupat cu Constituția Statului Parlamentar. Am luat parte la ambele aceste sedințe. La sedința delegației permanente nu am luat cuvântul, la sedința parlamentarilor am susținut constituirea grupului parlamentar. -

ss/A. Leucutia.

București 6 August 1947.

299. 299
291

DECLARAȚIE

Subsemnatul LEUCUTIA GUREL, avocat, domiciliat în București, Bd. Schitu Măgureanu 19, născut la 26 Aprilie 1895, în comuna Timis - Călacea, declar următoarele:

Până la Comitetul Central din luna Iunie 1946, când dl. Pres. Maniu și-a depus depline puteri, hotărârile în partid de drept le lua Dl. MANIU, totuși Dnsa totdeauna consulta organele existente și anume biroul partidului sau delegație permanentă și hotărârile se făceau de comun acord.-

După renunțarea la deplinele puteri, hotărârile se luau în modul următor: toate chestiunile curente sau urgente se discuteau și hotărau în birou, iar din când în când, la intervale mai mari, se țineau sedințe de delegație, unde se discuteau chestiuni mai generale și se luau hotărâri în ce privește linia partidului.

ss/Leucutia A.

București 8 August 1957

~~301~~ 292

~~301~~

HATİEGANU EMİL

29-VII-1947.

293

302

302

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul EMIL HATEGANU, doctor, Prof. Universitar, Deputat de Cluj, născut în anul 1878, Decembrie '9, fiul lui Ioan și al Aurelia Deac, cu domiciliul stabil în Cluj Str. Sîncăi Nr. 9, cu serv. militar scutit, nu am suferit nici o condamnare.

Declar următoarele:

La începutul lui Ianuarie 1946, cu ocazia sosirii în țară a D-lor AVEREL HARIMAN, ARHIBALD KERR și Dl. VASIN SCHI, împreună cu Dl. MANIU, am vizitat pe domnii: HARIMAN, Ministrul U.S.A., la Moscova și KERR, Ambasadorul Angliei la Moscova. -

Relatez următoarele din discuțiunile care au avut loc:

Dl. HARIMAN era foarte optimist și bucurat de rezultatele obținute la Moscova, consiliindu-ne a stabili relațiuni de loială colaborare cu Guvernul precum și o apropiere de U.R.S.S., să lucrăm în linia mari, să nu ne împiedicăm în detalii. Dl. IULIU MANIU, dintr'un început a manifestat o totală neîncredere în posibilitatea unei colaborări cu Guvernul. -

Întrebat asupra țării noastre de către Dl. IULIU MANIU, Dl. HARIMAN a răspuns: "Aveți o țară frumoasă, dar lipsită de dreptate socială; adică marea multime este și a fost lipsită de grija conducătorilor".

În continuare, la plecare, Dl. MANIU, a întrebat pe Dl. HARIMAN, ce să facă dacă nu se va înțelege cu acești domni din guvern, la care Dl. HARIMAN a răspuns: "Poftiți la noi, vă primim cu plăcere, dar Dl. HATEGANU să rămână aici". -

Despre convorbirea cu Dl. KERR, rețin că era deosebit de mulțumit de rezultatele Conferinței dela Moscova. - Dl. IULIU MANIU, afigind deasemeni aceleași pesimism

./.

~~303~~ 295

in ce priveste posibilitatea unei colaborări cu Guvernul.

Drept care dau prezenta declaratie pe care n
semnez propriu.

~~303~~

ss/Emil Heteganu.

295

304

301

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. EMIL HATEGANU, Prof. Universitar, Deputat, de Cluj, născut în anul 1878, Decembrie 9, fiul lui Ioan și al Aurelia Desc, cu domiciliul stabil în Cluj. Str. Sincel Nr. 9, cu serv. militar scutit, nu am suferit nici o condamnare.-

Declar următoarele:

Nu am nici o cunoștință de pregătirea plecării în străinătate a D-lor ION MIHALACHE, NICOLAE PENESCU, ILIE LAZAR și NICOLAE CARANDINO și pe cât sunt informat nici un for Statutar al Partidului Național-Tărănesc nu a fost consultat în aceasta privință.

Socotesc că aceasta acțiune a fost prealabil inițiată și condusă de către Dl. IULIU MANIU, Președintele Partidului, care avea de altfel depline puteri din partea forurilor Statutare, în ceea ce privește conducerea Partidului în cadrul Statutului, fără ca după părerea mea aceasta acordare de depline puteri să-i îngăduie inițiativa acestei acțiuni care ar fi trebuit să aibă și aprobarea organelor Statutare.-

Din cele de mai sus rezultă că acțiunea domnilor menționați frizează disciplina de partid.-

În ceea ce mă privește personal dacă a-și fi fost consultat a-și fi fost hotărât împotriva unei astfel de acțiuni fiind convins că chestiunile de partid, respectiv lupta de partid trebuie dusă în țară și că orice apel la elementele din afara țării nu pot fi decât dăunătoare atât intereselor partidului cât și intereselor țării.-

Drept care dau prezenta declarație pe care o semnez propriu.

ss/Emil Hateganu.

~~306~~ 296

~~306~~

SPINEANU CEZAR

307 297

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul CEZAR SPINEANU, domiciliat în București Str. Cobălcescu 45 A., privitor la existența unui proiect al de organizare al armatei ce s'ar fi discutat în ședințele secției militare la Clubul P.N.T., din Str. Căminescu Nr. 9, declar următoarele:

a/. N'am luat parte la nici o ședință a secției militare și nici nu știu cum a fost organizată.

Știu numai că a fost prezidată de Dl. G-ral GABRIEL NEGREI.

b/. În luna Februarie sau Martie 1947, a venit la mine la Biroul Soc. Autocamionul din Str. Cobălcescu, dl. Mayor LUCIAN IONESCU care mi-a spus că la o ședință a secției militare s'a pus în discuție organizarea armatei noastre al cărei efectiv urmează a fi redus prin tratatul de Pace.

D-se avea anumite propuneri în această privință pe care dorea să mi le spun și mie înainte de a întocmi proiectul său, ce ținea ca prin organizare armata noastră deși cu efectiv mic să aibă totuși putere combativă mai mare.

Deplădă, dacă efectivul recrutiilor era mai mare în cursul unui an decât cel aprobat de Tratatul de Pace s'ar fi putut ca prin reducerea termenului de instrucție să fie educat tot efectivul.

Dl. Mayor LUCIAN IONESCU este din comuna Costești din Vale Jud. Dâmbovița, actualmente deblocat.

Secția militară, înființată la Târgoviște de Dl. G-ral Dr. V. MARINIDE, după ce ni s'a prezentat procesul-verbal de constituire n'a funcționat, deoarece nu l-am aprobat, ca președintele Partidului Național-Tărănesc din Jud. Dâmbovița.

Aceasta îmi este declarația.

ss/Cezar Spineanu

9 August 1947

Dată în fața noastră.

Subdirector Cernea

308 298

308

DECLARAȚIE

Subsemnatul CEZAR SPINEANU, domiciliat în București str. Cobălcescu Nr. 45 A., declar următoarele:

În ziua de 10 sau 11 Noiembrie 1945, a venit la mine Dl. LAMBRU, originar din comuna Beldana Jud. Dâmbovița, a cărui tată fusese pe vremuri național-tărănist și care mă vizitase și mai înainte de mai multe ori.

M'a rugat să le pun la dispoziție o odă din localul Soc. Auto-Camionul, ca să poată face împreună cu alți doi prieteni un raport către ILIE LAZAR despre activitatea desfășurată de muncitorii noștri în ziua de 8 Noiembrie 1945 în fața Palatului Regal.-

Le-am pus o odă la dispoziție.

A venit împreună cu doi prieteni.

În timp ce unul din prietenii lui scria cele ce ei discuteu, eu în altă odă citeam în Jurnalul de Dimineață declarațiile D-lui Ministru TECHARI GEORGESCU, care acuză Partidul Național-Tărănesc și Național-Liberal, că au venit în Piața Palatului Regal cu muncitori organizați pentru atac și care erau armați.-

După citirea acestor declarații, m'am dus să văd ce raport făcuseră cei trei către ILIE LAZAR.

Citind raportul, l-am găsit scris în vederile declarațiilor D-lui Ministru TECHARI GEORGESCU.

Cum faptele relatate nu erau adevărate întrucât eu fusesem în Piața Palatului Regal, și văzusem cele petrecute le-am rupt raportul și le-am făcut eu altul după declarațiile și ale lor și după ceiace văzusem eu.-

Întrucât acțiunea aceasta mi s'a părut suspectă, eu am atras atenția D-lui ION MIHALACHE, Președinte P.N.T., din București, asupra acțiunii unor fruntași muncitori.

Aceasta îmi este declarația.

ss/Cezar Spineanu

10 August 1947.

299
~~309~~
309

DECLARAȚIE

Subsemnatul CEZAR SPINEANU, în continuarea declarației din 11 August 1947, declar următoarele:

După constituirea Guvernului RADESCU intrucât casierul general al partidului, N. PENESCU și GH. POPP, secretarul general, deveniseră ministrii, subsemnatul am cerut în delegația permanentă, imediat după instituirea lor, să se aleasă alți casieri și secretar general, care să se ocupe cu organizarea partidului, deoarece ministrii nu se pot ocupa.-

Dusă în discuțiuni s'a ajuns la numirea altor persoane.-

În delegația permanentă Dl. IULIU MANIU de comun acord cu Dl. I. MIHALACHE, a propus pe Dl. ZANE, secretar general și pe subsemnatul casierul general.

Ridicându-se obiecțiuni, Dl. ZANE n'a vrut să primească.

Chestiunea s'a amânat.

Între timp producându-se demisia lui N. PENESCU de la Ministerul de Interne, a fost numit D-sa de Dl. IULIU MANIU ca secretar general și la propunerea D-lui N. PENESCU, Dl. N. MIHAESCU, casier general, pe motiv că fusese președintele Agirului și avea numeroase legături cu ingineri, dintre care mulți erau conducători de fabrici.

Această justificare mi-a fost dată de Dl. ION MIHALACHE.-

ss/Cezar Spineanu

11 August 1947.

300
~~310~~
310

DECLARAȚIE

Subsemnatul CEZAR SPINEANU, domiciliat în București Str. Colăcescu Nr. 45 A., declar următoarele:

În timpul dictaturii lui I. ANTONESCU, Partidul Național-Tărănesc a dat toate puterile președintelui său Dl. IULIU MANIU și-a renunțat la orice activitate politică.

Situația aceasta a dăinuit până la numirea primei delegații permanente, ce s'a făcut în timpul guvernării Generalului RADESCU.

După 23 August 1944, când viața politică și-a reînceput activitatea, a fost reluată și viața politică a Partidului Național-Tărănesc.-

În reorganizarea partidului, s'a pus în acțiune și organizarea muncitorilor.

Acțiunea de organizare a fost încredințată Dl. ILIE LAZAR. Cum ea a durat mult timp a ajuns în discuția delegației permanente, dacă să se facă sindicate aparte de sindicatele socialiste.

S'a discutat chiar alcătuirea unui proiect de lege, diferit de cel susținut de partidele comuniste și socialiste.- La discuția avută, Dl. ION MIHALACHE, a fost pentru un singur sindicat.-

Proiectul nostru diferă de cel socialist, prin faptul că alegerea Comitetului, noi cerem să se facă prin vot discret secret și cu reprezentarea unității, nu prin vot pe față.

Organizarea muncitorimii, în acest timp, se făcea prin întrunirile muncitorești dela Club și din diferite săli publice, înscriindu-se muncitorii în partid cu cotizatii.

S'au ridicat de către muncitori obiectivul, cerându-se să se facă organizație muncitorească aparte și pe tot cu prinsul țării, cu organizații în fierare fabrică.

S'a discutat într-o delegație permanentă aceste chestiune fără a se lua o hotărâre.-

311 301

În organizarea muncitorească a avut o activitate mai intensă Dl. ILIE LAZAR, care lua parte la mai toate întrunirile.-

Dl. ROMULUS GEORGEANU, era Președintele Cercului de Studii a Secției Muncitorești, desfășurând o activitate mai mult culturală.-

Cine-l numise președinte nu știu.-

La o sedință a delegației permanente, Dl. VIRGIL SOLOMON afirma că partidul nostru are în vre'o douăzeci și opt de fabrici echipe de șoc sau de luptă.

Noi am fost convinși că este un bluf, știind seriozitatea Dl. V. SOLOMON, în organizarea politică.

Aceasta îmi este declarația.-

ss/Cezar Spineanu

11 August 1947.

302
312

DECLARAȚIE

312

Subsemnatul CEZAR SPINEANU, domiciliat în București str. Colbăcescu nr. 45 A declar următoarele :

În urma celor discutate în delegația permanentă s'a hotărât constituirea sfatului parlamentar, constituirea cerută în special de mine, susținut de NESTOR BADEA, profesor CARTOJAN, adv. N. ANGHEL etc.

La convocarea sfatului parlamentar nefiind anunțat nu m'am dus. Adouă zi după convocare voind să știu cele petrecute, am telefonat Dlui I MIHALACHE. Mi-a spus că la prânz i-a mers la Dl MIHAI POPOVICI împreună cu deputați ardeleni și după aceea ne vom vedea. Mi-a dat un telefon la ora 7,30 seara să ne vedem. L-am văzut în casele Dlui POPESCU MEHEDINTI, unde locuia.

La început s vorbit Dsa explicând cele petrecute în sfatul parlamentar, în care deputați din vechiul regat, s'au arătat parte reționiști în examinarea situației politice, față de deputați ardeleni, cari urmau pe Dl MANIU fără să ceară lămuriri.-

Mi-a vorbit în special de Dl ILIE IOANE, deputat de Doljși profesor la Craiova, care a spus în esență, că evrei le urmează pe Moise, la plecarea din Egipt pentru că stiau să-și ducă în Chanaan, dar că el ca profesor, cât și soția lui tot profesoară, care mâine vor fi deblocati doresc să știe unde merg, ca să-l poată urma pe Dl MANIU

Dl MIHALACHE mi-a mai spus că de data aceasta se deosebeste ca vederi, de noi cei din vechiul regat, pentru că Dl IULIU MANIU, care a făcut greseli în politica mai mică, în cea mare, are vederi bune.

Dl IULIU MANIU l-ar fi întrebat, intrucât i s'a părut inexplicabilă, atitudinea mea din delegația permanentă/cea ultimă/ și că Dsa „Dl MIHALACHE/i-ar fi răspuns, că eu sunt sincer, și cece cred, o spun fără înconjur și susțin cu tenacitate.

Mi-a mai spus Dl MIHALACHE că vom trece prin momente grele .

./.

303 313

I-am spus Dlui Mihalache următoarele :
Dl IULIU MANIU este bătrân . Are 74 de ani si
urma unei congestii celebrare avute acum 4 ani merge
greu. Dacă Dsa stă la Bucuresti 2 săptămâni, se duce
apoi la Sanatoriu la Sibiu unde stă 3 luni. 313

Din cauza aceasta Partidul nu are conducerea
necesară vremurilor prin care trecem. Eu cred că este
necesar, ca Dl I MIHALACHE să se inhane la aceste greută
ți si că noi îi vom da concursul.

Dl I MIHALACHE mi-a răspuns, că prestigiul Dlui
IULIU MANIU este enorm in străinătate si că noi avem
nevoie de acest prestigiu până la ratificarea păcii.-

Deasemenea i-am spus Dlui MIHALACHE, că trebuie
răspinsă coarda, între noi si comunisti, că lupta dintre
noi si ei nu foloseste decât liberarilor lui GHEORGHE
TATARASCU si că pentru mine este inexplicabil cum Gh.
TATARASCU care n'a făcut si nici nu aluat parte la
actul dela 23 August 1944 la renuntare si la garantiile
date de Anglia si Franta privitor la frontierele noastre
atunci când avea ca Ministru de Externe pe Dl CIUGURTU
poste guverna doi ani împreună cu comunisti, ier noi am
umplut lagărele si suntem amenintati si de vremuri mai
grele.

Mi-a răspuns, că el nu poate executa ordinele
doamnei ANA PAUKER ase cum le execută GHEORGHE TATARASCU
Intreacă ridicase tonul, m'am sculat si am plecat.

Cele petrecute pe izlăsul dela Tămădău, pentru
mine sunt inexplicabile.

Despre arestarea Dlui ION MIHALACHE, si IULIU
MANIU, n'am aflat decât Marti dimineată când mi-a telefo-
nat AUREL GABRIELESU inginer din str. Virgiliu nr. 58
care m'a întrebat, dacă este adevărat, că sunt arestat.
I-am răspuns că nu cred si nici nu mă informez. După
vreco două ore , mi-a dat un nou telefon si m'a întrebat
dacă m'am informat. Răspunzându-i că nu m'am informat
mi-a spus totus că faptul se confirmă.

Atunci am chemat la telefon pe Dna POPESCU ME-
HEDINTI, unde locuia Dl I MIHALACHE, care mi-a spus că
Duminică seara, a primit un telefon dela Dl I MIHALACHE
că la ora 10,30 va fi acasă. Că de atunci, n'a mai venit
si că bănuiește că este adevărat.-

./.

314 304

Adous zi esind dela Dl NESTOR BADEA, unde m^a
dusesem s^a m^a informez esupra celor petrecute la Tămă-
dău, am int^lnit pe Dl Gr. CAZACLIU, cu care am vorbit
despre cele int^lplate, asteptnd tranvaiul 26 la statie
Roma .

L-am int^lbat, dac^a a auzit cine sunt Dr. GAFEN-
CU, FRATII BORCEA si Ing. POPESCU pe cari i-am v^lzut in
fotografie din jurnale.-

Mi-a spus c^a cunoaste pe Fratii BORCEA, au fost
legionari, c'au luat dela un evreu un magazin din str.
Cavafi au revolverul la t^lmpl^a, c^a acum fac afaceri si
c^a unul din ei este bun prieten cu o doamn^a grecoaic^a,
ale c^lrei bijuteri le-a dus la Tămădău .-

Acceasta i^l e declaratie, -

/ss/ SPINEANU CEZAR

12 August 1947.-

305

~~316~~

~~316~~

BADEA NESTOR

396

317

317

D E C L A R A T I E

Subsemnatul NESTOR BADEA nascut in com. Pripoeni jud. Muscel in anul 1898, domiciliat in Bucuresti str. Berna Nr. 3 fiind intrebat raspund urmatoarele :

1.- Am parasit Directia ziarului "DREPTATEA" nefiind de acord cu Directivile ce se, dădeau peste capul meu de către Dl MANIU. Intre altele eu fiind pentru o atitudine mai intelegătoare cu situatia.-

In timpul cât am fost la Directia ziarului "DREPTATEA" D MOCANU venea la redactie si aducea/articolele sale/ colaborarea sa.- In acest timp sunt convins că dacă /n'a/ nu s'au cunoscut mai inainte, au stabilit contactul si colaborarea/ in acest timp cu Dl CARANDIN. Pe Dl MOCANU l-am văzut ulterior si pela I MIHALACHE odată sau de două ori.-

Pe Dl Comandor CIOROIU nu-mi amintesc si nu cred să-l fi cunoscut personal. Dar stiu că a întrebat de mai multe ori la telefon de I MIHALACHE.-

Intre militarii care au vizitat pe I MIHALACHE /sunt/ imi amintesc si de Dnii generali IOSIF si ION TEODORESCU precum si Donul general I CONSTANTINESCU fost magistrat militar si prefect de Muscel-Deese-menea a mai fost Dl general NEGREI.-

Scrisă si subscrisă de mine nesilit de nimeni.

/ss/ NESTOR BADEA

12 August 1947.-

307

~~319~~

~~319~~

Ing. MIHĂESCU ȘTEFAN

320 382

320

DECLARAȚIE

Subsemnatul Ing. STEFAN MIHAIESCU, domiciliat în Aleea Zoe Nr.9, fiind invitat acum două zile de Dl. Director Bondrescu pentru informațiuni, m'am prezentat d-sale, care după ce mi-a luat interogatoriu, m-au condus la Ministerul de Interne, dau următoarele informațiuni:

M'am înscris în P.N.T., în 1928.

Am fost ales deputat de Romaneti, în Decembr. 1928

În 1931, am fost exclus din partid, la cererea dlui G. MIRONESCU, fostul prim ministru și a răposatului MADGEARU, pentru că am căleat discipline de partid.

În 1932, m'am înscris în Partidul Tărănesc de sub șefia drului N. LUPU, și am fost ales deputat de opoziție în 1933.

Prin fuziunea partidului Dr. LUPU cu P.N.T., am revenit în acest partid ca președinte al organizației de Romaneti, iar în 1937, am fost ales deputat în opoziție.-

În Ianuarie 1945, am fost ales casier central al Partidului.

INFORMAȚIUNI RELATIVE LA CASSIERIE

Fondurile partidului, proveneau în principal din cotizațiile membrilor adunate de organizațiile Județene și care vărsau cca. 20%, Cassieriei Centrale. Organizațiile județelor devastate sau bântuite de secetă, erau scutite. Din cauza lipsei de ~~funduri~~ legături suficient de strânse între Centru și provincie, vărsămintele nu se făceau regulat

Fruntași de ai partidului, mai bogați, vărsau și cotizații speciale. Se organizau și liste de subscripție pentru cazuri speciale.

Membrii partidului numiți în funcțiuni importante sau în consilii de administrație sau administratori secheștri, etc., plăteau o cotă din onorar, către partid.

Incasările se făceau de către casierii comunali județeni și ai organizațiilor auxiliare: Tineretul, Muncitori

. / .

Organizația femeenină, Industriași, Comercianți, Avocați, Doctori etc.

Aceste încasări se foloseau în principal, pentru nevoile organizațiilor de mai sus: câte o cotă variabilă se vărsa casierului central, sau casierului adjunet/dl. EMIL GHILEZAN/, care avea o gestiune absolut independentă de a casierului central.

În două împrejurări speciale, când au fost necesare sume mai importante: alegerile din 1946 și asistența arestaților din primăvara și vara anului crt., sau aleatuit pe lângă Casierie, Comisiunea financiară, pentru strângerea de fonduri, de la membrii și de la simpatizanți.

S'a lansat și un apel prin DREPTATEA și unul semnat de dl. MANIU.-

Simpatizantii și societățile, refuzau pe motiv că situația lor financiară, ~~finanțiară~~ este precară, fie mai ales pe motiv că se expuneau la represalii din partea Comitetelor de întreprinderi sau a P.C.R.

În câteva cazuri am primit însă sume de lei importante, trimise prin funcționari, în plie, cari refuzau a spune cine i-a trimis.-

Cu 2-3 luni înainte de alegeri s'au tipărit bonuri de casă/așa zisele "cărămizi"/, pe care le-am distribuit organizațiilor locale, în loc de bani. Organizațiile plăseau aceste bonuri la membrii și simpatizanți. Ele trebuia să verse 20%, casieriei centrale.

Eu în calitate de casier central, am încasat și cheltuit pentru alegeri circa două sute milioane lei, /pe care le-am cheltuit pe manifeste și ca ajutor la unele organizații foarte sărace/.

Pentru asistența arestaților și a familiilor am încasat circa patru sute milioane, din care am plătit și personalul gazetei "Dreptatea" care în ultimul timp era deficitară.

Cheltuielile: obisnuite ale casieriei erau: personalul secretariatului, clubului și biroului de presă; ajutoare la membrii care se plângeau că au fost epurați sau că li s-au rupt hainele cu prilejul alegerilor, rechizite de birou, telegrame, telefoane, circulări, transporturi etc.

./.

310 322.22

Chesltueli exceptionale au fost: pentru alegeri, pentru asistenta arestatilor, pentru "Dreptatea" /in ulzimul timp/.

Informatiuni relativ la actiunea Politică

La întrebările ce mi s'au formulat de Dl. Inspector declar următoarele:

Partidul era condus de un Birou administrativ, o delegatie permanentă și Comitetul Central Executiv.

Rolul meu in Biroul Partidului era mai șters, din cauză că nu exista o adevărată Casierie Centrală, ci mai multi casieri. In plus eram cel mai nou in Birou, nu am fost ministru si in plus din cauza ocupatiunilor mele de fermier si industriasi, nu puteam lua parte la toate sedintele Biroului. In plus aveam ostilitates domnilor LEUCUTIA si SOLOMON, cu care nu aveam nici relațiuni personale si care avea o mare influență in partid.

Din aceasta cauză nu am luat parte la multe sedinte si deci nu cunosc hotărârile care sau luat in ele.

Memoriile care se înaintau guvernului si misiunilor aliante se dăteau si aprobau in general de Birou, uneori chiar de Delegatia Permanentă.

Dl. Presedinte al P.N.T., ne-a adus la cunostintă in timpul Conferintei de Pace, că a primit o scrisoare de la Dl. GAFENCU, care-i arăta că Tratatul de Pace ce ni se pregătea, întâmpină unele dificultăți relativ la frontiera cu Ungaria, că ni se puneau conditțiuni economice foarte grele, că ratificarea se face cu o procedură greoaie si lungă.

In altă ocaziune ne-a adus la cunostintă că a primit o scrisoare dela Dl. Niculescu Buzesti, care-i descria raporturile internationale ca încordate.

Despre propunerea ~~xxxxx~~ MACEK, nu am luat cunostință decât acum câteva zile dela Dl. Mihai Popovici, care mi-a spus că a fost respinsă pe motiv că ar putea să fie considerată de U.R.S.S., ca ostilă.

Pozitia D-lui IULIU MANIU fată de B.C.R.

Dl. IULIU MANIU a arătat în multe ocaziuni că P.N.T. trebuie să reprezinte continuu interesele si sentimentele majorității poporului român, care se încadrează foarte bine

./.

311. 523 323

in programul P.N.T., in regimul proprietatii individuale -functia socială dar cu respectarea deplină a libertătilor fundamentale ale individului.

Deoarece Guvernul actual si P.C.R., nu respectă proprietatea individuală si are ca tintă naționalizarea instrumentelor de productie si nu respectă nici libertatea individuală, P.N.T., trebuie să-i facă opozitie.

P.N.T. regretă că luptând in contra P.C.R., se interpretează de unii că ar fi ostil Rusiei Sovietice si favorabil Statelor Unite si Angliei, spunea dl MANIU.

P.N.T., a dorit si doreste colaborarea cu Rusia Sovietică si a fost dispus si la colaborarea cu P.C.R., dar nu s'a reusit.

Dl.IULIU MANIU, a sperat că ratificarea Tratatelor de Pace, se va face mult mai devreme si ca urmare se vor putea face noi alegeri, supt un guvern neutru de alegeri

Arestările din ultimile luni precum si întârzierea ratificării Tratatului de Pace, au produs mare descurajare la unii membrii, dar si indignare. Aceste sentimente sau manifestat in forurile partidului in mai multe rânduri. S'a cerut a se face noi încercări pentru a câpăta încrederea Rusiei Sovietice si pentru a colabora cu B.P.D.

Dl.MANIU si MIHALACHE au răspuns că au încercat, dar n'au reusit.

Plecarea in străinătate de pe Aeroportul "Tămădău"

Nu am avut absolut nici o cunostintă de aceasta incercare de plecare. Am aflat totul din presă.

Nu s'a discutat nimic in aceasta privintă in forurile partidului, nici in coneret, nici in principiu.

Imi emitiese doar că, după fuga in străinătate a Dîlui NAGHY, Dl.MACRIN s'a exprimat că e probabil că propaganda ungurească revizionistă se va intensifica, deoarece ungurii tot visează după Ardeal.

La întrebarea cum apreciez această incercare de plecare răspund: Ea este desigur ilegală. Organizarea ei apare neserioasă pentru mai multe motive; un număr prea mare de persoane in acelesi timp, ceea ce făcea probabilă o indiscretiune, persoane prea diferite ca erarchie si rol politico-social, etc.

./.

312 ~~324~~

Nereusite plecării a pus P.N.T., în situația de
a fi dizolvat, iar reusite ei, ar fi intensificat efortă-
rile în rândurile membrilor P.N.T.

ss/ S.Mihăescu.

7 August 1947.

3/3

~~326~~

~~326~~

BERCARU VASILE

327 ³¹⁵

327

DECLARAȚIE

Subsemnatul VASILE BERCARU de ani 28, din București, Aleea Sapienței No.8, declar următoarele:

Organizația muncitorească P.M.T. a fost înființată în toamnă anului 1944, din inițiativa dlui.IULIU MANIU, care după știința mea s'a preocupat de această organizație până la începutul lui Martie 1947.-

Ultima dată dl.MANIU a spus că la revenirea în Capitală va rezolva nemulțumirile din Organizația Muncitorească.-

Am auzit că în ultima vreme (vreo trei luni în urmă) dl.MIHAILACHE a fost de acord cu hotărârile dlui.IULIU MANIU, adică conducerea organizației muncitorești.-

Linia organizației muncitorești a fost regulată din inițiativa conducerii partidului transmisă prin Comisia Interimară, numită de dl.MANIU și compusă din dnii.:prof.V.VENIAMIN, avocat ION LUPU, ZENO BIANU, dna.ANA GEORGESCU, CAROLINA și DUMITREANU.-

ss. Bercaru

~~329~~

315

~~329~~

NEGRUZZI ELLA

3/6
~~330~~
330

D E C L A R A T I E

Dată de ELLA NEGRUZZI, avocat, domiciliată în București:
Str. Roma Nr. 14. -

La întrebările care mi s'au pus răspund următoarele:

În primul rând declar că nu am fost puși în cunoștință înaintea plecării sub nici o formă -nici personal, nici forurile conducătoare din care fac parte - de hotărârea luată de DI. ION MIHALACHE, de a pleca în străinătate în legătură cu o intervenție politică cu caracter internațional.

Acum circa o lună de zile mi s'a adus la cunoștință de DI. MIHALACHE sau de DI. PENESCU despre acțiunea D-lui GAFENCU în legătură cu retrocedarea Basarabiei.

La penultima ședință a Delegației Permanente la întrebările puse, s'a manifestat de către DI. PENESCU sau alt cineva din conducere -nu-mi amintesc cine anume- despre nemulțumirile românilor din Basarabia.

Nu știu precis ce legături erau între conducerea P. N. T. și românii din străinătate /grupul GAFENCU, TILEA, etc./ deoarece însă am fost înștiințați de conducerea partidului despre această activitate, presupun că au avut oarecare comunicări. -

Cu ocazia ultimei ședințe a Delegației Permanente a P. N. T., ținută în casa D-lui MIHAI POPOVICI, după arestarea grupului MIHALACHE, PENESCU etc. - DI. MIHAI POPOVICI în expunerea lui ne-a adus la cunoștință de situația de fapt a D-lui MIHALACHE, care urmărea problema Basarabiei în fața străinătății. -

Drept care am dat prezenta declarație pe care o semnez propriu.

ss/ Ella Negruzzi

317

~~332~~

~~332~~

MUŞETESCU MIHAI

~~333~~ 318

DECLARAȚIE

~~333~~

Subsemnatul MIHAI MUȘTESCU, născut în anul 1898, luna Noiembrie ziua 8, în comuna Cămpulung Jud. Muscel, fiul lui Alexandru și al Elenei, căsătorit, de profesie avocat, de religie ortodoxă, de naționalitate română, cu serviciul militar satisfăcut în Reg. 24 Art. și 35 Art. cu gradul de Sublocotenent și Locotenent, nefiind condamnat pentru nici o infracțiune, cu domiciliul stabil în București Străz. -ral Dragalina Nr. 8, Vicepresedinte al Organizațiunii P.N.T., din Jud. Muscel, declar următoarele:

1/. Nu am avut cunoștință și nici nu am consultat în nici un fel de D. ION MIHALACHE, Vicepresedintele P.N.T., și Presedinte al Organizațiunii din Muscel sau vre'o altă persoană în legătură cu plecarea D-sale și a grupului N. PENESCU, ILI LAZAR, N. CARANDINO în străinătate.

Considerând că aceasta acțiune putând pune în joc siguranța Statului și putând dauna intereselor țării mă desolidarizez de ea țara noastră nu suferă.

Drept pentru care am dat această declarație pe care o susțin și o semnez.

Sa/Mihail Musetescu.
avocat.

București 29 VII.1947.

319

~~335~~

~~335~~

ANGHEL NICOLAE

336 320

336

DECLARAȚIE

Subsemnatul NICOLAE ANGHEL, Deputat de Buzău, ales pe lista Național-Tărâniștă, domiciliat în Buzău Bd. Brătianu Nr. 17, născut în comuna Pogoanele Jud. Buzău, în anul 1898, declar urădtearele:

Cunosc pe Dl. N. CARANDINO, dela data nuntii sale ca Director al ziarului "Dreptatea" din relațiunile ce aveam cu D-sa cu ocazia vizitelor ce făceam la ziar cu privire la abonamentele ce aveam la acest ziar.

Pe la sfârșitul lunii Iunie a.c., nu-mi amintesc ziua, a fost în Buzău și m'a vizitat la Tribunal. Mi-a spus că e venit pentru câteva zile la o cunună a lui amne D-ra MARTINUS și făcând o plimbare în oraș a căutat să mă vadă.

Din discuția avută am desprins numai căreacum greu tăci pe care le are la ziar cu cenzura și cu Comitetul și că nu se află în raporturi bune cu Dl. PENESCU Secretar General.

I-am arătat opinia mea asupra ziarului și în special i-am atras atențiunea că așa cum este scris nu prea se citește la provincie.

Cu această ocazie l-am invitat să vină la mine la masă într-o zi din cele în care stă la Buzău.

A venit la dejun, într-o zi, împreună cu D-ra CARANDINO.

La această masă n'a fost decât familia mea și la sfârșitul mesei a venit întâmplător CONSTATIN MINAILESCU comerciant din Buzău care avea interes de proces cu mine.

În timpul mesei nu s'au discutat chestiuni politice și în cea mai mare parte s'au făcut discuții asupra Teatrului.

337 324

Nu s'a observat si nici n'am putut deduce din conversa-
tie, vre'o intentiune a familiei CARANDINO de a pleca in strai-
nătate.-

Nici cu ocazia vizitei dela Tribunal si nici la dejunul
luat la mine, DI. CARANDINO, nu mi-a cerut nici o informatie re-
feritoare la Aviatie sau aviatorii din Buzău, dealtfel dupa
cât știu in Buzău nu există aviatie românească, decât un depo-
zie al Aviatiei Române.-

Din relatiunile mele^{on} conducerea de partid, n'am putut
desprinde niciodată gândul vre'unei plecări din țară a unor
fruntași ai partidului -Dealtăinteri.

Accasta imi este declaratia mea dată astăzi 1 August
1947 in Bucuresti.

as/ Nicolae Anghel

Data in fata noastră

Insp. N. Dobres.

322

~~339~~

~~339~~

MELINTE I. VASILE

323
~~340~~
310

DECLARAȚIE

Subsemnatul VASILE I. MELINTE - avocat - domiciliat în București Str. Popa Soare Nr. 32, fost membru în Partidul-National Tărănesc, astăzi desființat - asupra activității acestui partid după data de 23 August 1944, dau următoarele declarațiuni:

Raporturile dintre Partidul National-Tărănesc și partidele din Blocul Democrat în ce privește colaborarea s'au înfățișat sub adevărata lumină, - pentru mine - cu mult mai târziu, când datorită unor constatări personale, - despre cari încă face prezentările necesare - lucrurile au căpătat semnificatia lor adevărată.-

Atunci mi-am dat seama reflectând mai îndelung și luând în seamă faptele cunoscute, că între Partidul National-Tărănesc și partidele muncitorești din Blocul democrat, nu era vorba de o atitudine de opoziție normală și de critică corespunzătoare, dar că Partidul National-Tărănesc prin atitudinea conducerii centrale - inițiere la început a colaborat cu rezerve și circumspecție, iar mai târziu avansarea într-o poziție de ostilitate permanentă, împotriva acordului dela Moscova.

Această stare de o întemeiezi pe constatarea de mai târziu, a unor curente, tendințe, mentalități și sentimente din anumite organizațiuni - proprii pentru a menține susține atitudinea de permanentă ostilitate și agitație împotriva guvernului de după 6 Martie 1945.

Tot cu această ocazie au căpătat adevărata lor interpretare și turburările dela 8 Noembrie și celelalte manifestațiuni în acest gen.-

Este dela sine înțeles că partidul național țărănesc, pentru a marca net voința sa de colaborare și a-și justifica utilitatea în conjunctura politică postbelică trebuia să fie stăpânit în primul rând de grija fixării criteriilor de recrutare a noilor membrii, în organizațiuni și în special de spiritul ce trebuia să guverneze organizațiilor-cu alte cuvinte Partidul trebuia să aibă grija sa, recrutarea în organizațiuni de elemente verificate ca democrate, stăpânite de spirit și disciplină democratică și dispuse la metode de activitate-

./.

341 325

corespunzătoare.-

Din cele constatate de mine recent - cu privire la compunerea cadrelor de conducere din organizatiilor muncitoresti si a tineretului universitar am ajuns la convingerea că partidul National-Tărănesc - nu numai că nu s'a preocupat de reducerea si formarea acestor cadre dar le-a primit așa cum le-a cules însufletite de o traditie de nationalism rău inteles, de ură de rasă, de intoleranță si de spirit tipic legionar.

In afară de aceasta partidul National-Tărănesc s'a făcut canalul de colectare a tuturor nemulțumirilor consecințe ale unui războiu nenorocit si mai ales a tuturor elementelor stăpânite de sentimentul răzbușndrilor pentru culpabilitatea lor din trecut de activitate antisocială si ura rasială.-

Aceste stări puteau apare sporadic si fără însemnătate, dacă nu se cunoștia - in chip mai apropiat intimitatea sufletească si mentalitatea in genere din aceste organizatiuni - cunoastere pe care me-a prilejuit-o anumite împrejurări, când am luat cunoștință de elementele provenite din toate aceste organizatiuni si pături, si le-am putut descifra si studia amănunțit.

Atunci am putut conchide cu destulă amărăciune, că datorită acestor fapte conducerea centrală a izbutit să transforme Partidul N.T., dintr'un partid politic cu răspundere intr'un conglomerant amorf de tendințe primejdioase.-

Si am mai putut explica că numai datorită acestei monstruoase transformări, prin aceasta dezastruoasă invazie de elemente fasciste si reactionare în cadrele unor anumite organizatiuni de partid si a faptului că guvernul dela 6 Martie 1945, avea si se bucură și de încrederea U.R.S.S., partidul national-tărănesc ajunge să fie considerat că încurajază sentimente antisovietice in cuprinsul partidului.-

Intemeiez cele arătate cu referințe la cazul organizatiei muncitoresti, care mi s'a înfățișat din datele recente ca o alăturare de elemente stăpânite de sentimente antidemocratice, huli-ganice si rasiale. Devenea absolut imposibil de inteles cu astfel de elemente pe planul ideilor si a reformelor in interesul maselor largi populare, pe care le repudiau in orice chip am rămas înspăimântat de reactionarismul feroce si de sentimentul urii de rasă. Puneau mereu greutatea pe șovinism, am căpătat atunci convingerea că partidul a intrat in stăpânirea acestui trsit si primejdios spirit.

325 342 812

Unii prieteni ai mei făcând aceiași constatare, nutreau gândul unei clarificări. Eu hotărâsem o retragere. Nu trebuia să se îngăduie de conducerea centrală și de Președintele Partidului să ia ființă și să se desvolte o asemenea organizațiune care prin compunerea ei, sentimentelor membrilor și a metodelor, constituia o organizație legionară, aceasta m'a intrit și mai mult în hotărârea de a dezaboa conducerea și a părăsi un partid care devenea altceva decât crezusem. Apare clar ca astfel de organizațiuni erau corespunzătoare tacticii de ostilități în care partidul alunecau.

Contactul din ultima vreme mi-a îngăduit să pot identifica și aprecia și componența organizației tineretului Universitar. O parte din ei - veterani ai turburărilor dela 8 Noiembrie și la Mă se lăudau cu aceste state de serviciu. Situația aceste organizații se arăta jalnică, căci este în deajuns de dureros să faci asemenea constatări. M'am făcut convingerea că partidul nu s'a preocupat de reeducarea și formarea acestui tineret, ci la primit așa cum la cules și că în astfel de organizațiuni nu era nici nevoie de preocupări democratice, idei emanate în spirit de adevărată cultură, cu un nationalism rău înțeles în suflet de ură de rasă de intoleranță în spirit legionar.-

Față de ce, m'am convins, cu aceasta, de calea dreptății a avut Eugen Crăciun, când a scris că Partidul Național-Tărănesc a devenit " o tristă realitate ". El a părăsit aceste partid cu 2-3 săptămâni înainte ca eu să fi constatat aceste triste realități ar fi împotriva conștiinței mele să las nerelevante aceste situațiuni.-

Intensiat pe aceste rațiuni - dezaboez conducerea centrală a partidului N.T., și mă desolidarizez de partid - pentru că:

a/. A tulburat viața politică a țării, ținându-se departe și refuzând în chip sistematic să colaboreze, transformând dreptul de opoziție legal consacrat prin acordul dela Moscova într'o acțiune de ostilități .

b/. A dat dovadă de spirit meschin, reactionar și retrograd, menținându-se într'o atitudine de exclusivism absolut.

c/. A înjghebat, organizațiuni - alcătuite din cursurile fostelor mișcări de dreapta, pe care le-a cules de unde le-a găsit fără a se preocupa de reeducarea lor, ci le-a lăsat într'o însufletire de un nationalism rău înțeles de ură de rasă de intoleranță și de spirit tipic legionar.

./.

326 343 343

d/. Pentru că a telorat ca să se umple cadrele partidului, cu elemente neverificate, amenințând însăși ființa democrației a partidului.-

e/. Pentru că prin acestea și prin faptul că guvernul dela 6 Martie 1945, avea și încrederea U.R.S.S., a putut naște bănuiala că o parte din cadrele partidului nutresc sentimente antidemocratice.-

x
x x

Dizolvarea partidului National-Tărănesc o consider ca un act feroce pentru liniștirea țării. Adevăratele elemente democratice din acest partid se vor încadra alături de partidele muncitorești din Blocul Democrat, pentru a munci astfel la refacerea și prosperitatea țării și a contribui la adevărata democrație stărpind din rădăcini ultimele rămășițe ale nefastelor curențe din trecut.

x
x x

În ce privește faptele imputate lui I. Mihalache și alora, despre ele am luat cunoștință din auzite, le consider, ca o ~~inșăpăț~~ înșăpățire nebunească și plină de primejdie pentru interesele țării, - nu numai că le dezaprob dar le și dispretuesc.

x
x x

Nu am cunoștință despre raporturile politice ale partidului cu Puterile din Vest, acest capitol fiind exclusiv în apartenența D-lui Președinte și a apropriaților D-sale.

ss/ Vasile Melinte.

15 August 1947.

327

~~345~~

~~345~~

BORCEA AL. DUMITRU

15 Iulie 1947

346

328

346

BORCEA AL. DUMITRU,

Comerciant de fierdărie din București Str. Carafi Vechi Nr. 3, cu domiciliul în Str. Carafi Vechi Nr. 1, născut în 13 Februarie 1906, în satul Molnița, comuna Lunca Jud. Dorohoi fiul lui Alexandru și Eugenia, declară următoarele:

În ziua de Vineri Iulie 1947, orele 10.30 sau 11 dimineața iesind de la locuința mea și mergând spre prăvălia care se desparte de locuință printr'un singur imobil Nr. 1 Bis POPESCU traversa strada spre prăvălia mea salutându-mă spunând că voia să vină la mine acasă ieri. Spuneți ce anume vroia să-mi spun? Mi-a spus că pleacă la Ancara nu s'a fixat data că pilotează un văr de al lui căpitan aciator și să nu am nici o grijă că pleci ca și într'o mașină. Ne-am dat întâlnire după masă când el nefiind sigur de plecarea mea îl cerea pe GINEL fratele meu spunând că merge și o personalitate fratele lui HATEGAN. Ne-am despărțit Sâmbătă nevenind la mine. Duminică dimineața să ne întâlnim, i-am telefonat pe la orele 9 și ceva, mi-a răspuns soția că e la fermă și vine pe la orele 12.-

Am întrebat-o dacă nu cumva POPESCU a luat-o razna singur, mi-a răspuns că nu ci e la fermă și vine până la ora 12. C'am pe la orele 12 am telefonat din nou era la telefon un nepot care mi-a dat pe POPESCU la telefon, spunându-i că ne-a fost frică că a plecat singur. Mi-a spus cum dracu mă viu eu la tine după masă, că s'a aranjat totul fi gata și ial și pe GINEL. C'am pe la orele 4 după masă a venit POPESCU la mine.

GINEL fratele era plecat de acasă, însă POPESCU văzându-l pe geam a venit spunându-mi că GINEL a plecat, am luat o mașină. I-am căutat pe strada Paris Nr. 37, nefiind exactă adresa dată de 37 și 36, spusă de GINEL, pe care l-am întâlnit venind cu nevastăsa pe strada Paris.-

Am fost pe la orele 7 invitați în camera soției lui care este acolo în serviciu. A vrut să ne servească cu un vin dar era cald, noi am renunțat, am ieșit la o bere, am plătit 4 sticle de bere. Soția GINEL eu și POPESCU.-

L-am lăsat pe GINEL cu soția aproape orele 8.

./.

347

347

I-am spus peste o jumătate de oră să fie la mine. Cred că soția nu știa că pleacă că nu am vorbit nimic în fața ei de plecare.-

329

Am venit cu mașina unui prieten până la mine. Am urcat cu POPESCU, la tata sus etajul III., i-am cerut împrumut 2.000.000 lei, eu având asupra mea încă 3.200.000 lei, ne-am dus la masă unde au venit și piloții, soția lui POPESCU, nepotul lui POPESCU, Dr. GAFENCU. Mi-a spus că dacă are bani să dea și el o masă pe care am plătit-o eu. POPESCU m'a dus la un restaurant pe Filantropia unde avea întâlnire cu piloții și Dr. GAFENCU.-

Eu eram cu POPESCU, venind primii apoi au venit Dr. GAFENCU, imediat după dânsul nevasta lui POPESCU cu piloții apoi a venit nepotul pe la sfârșitul mesiei.-

Cum au intrat piloții POPESCU i-a recomandat și a început să-i întrebe dacă totul e gata?. Eu au răspuns în perfectă regulă avem și foaia de zbor pentru medicamente pe care le vom lăsa acolo și noi vom urea.-

La ora 6, spunea pilotul brunet că pe teren POPESCU le-a spus să plece și să se odihnească spunându-mi mie să le dau un milion lei. Pilotul blond spunea că nu are hartă răspunde imediat POPESCU este hartă perfectă a fixat punctele și Dr. GAFENCU că e hartă bună și nu este nevoie de altă. POPESCU și Dr. GAFENCU a plecat pe la orele 12 fără ceva. Au rămas D-na POPESCU, eu nepotul și piloții. N'a durat cinci minute și pleacă și piloții rămânând D-na POPESCU cu nepotul, iar peste trei sferturi de oră a plecat și D-na POPESCU rămânând eu cu nepotul. POPESCU cu Dr. GAFENCU au plecat la aceia personalitate care noi știam că e frate cu HATEGANU. POPESCU cu GAFENCU a lipsit circa 1 oră, în timpul acesta D-na POPESCU pe gânduri și mereu cu lacrimi în ochi. S'a discutat de despărțirea cu părinții și plecarea lui POPESCU. Când s'a reintors POPESCU cu GAFENCU, eram foarte agitați și repede plecând am urcat. GAFENCU, POPESCU eu și nepotul, ne-am dus acasă la POPESCU, unde era geamantanele lui GAFENCU, POPESCU și a piloților. De aici foarte repede la mine acasă unde am pus repede un geamantan am luat paltonul, pardisiul și o haină în mână neimpachetate, valiza, pe GINELE, fratele care mă aștepta am urcat repede și cu viteză ne-am îndreptat să prindem mașina cu personalitatea. Am ajuns la Pantilimon la o intersecție

./.

348

348

unde am stat sofeurul făcându-se că respiră motorul, în timp ce POPESCU spunea că a lucrat ca în filme.

330

Sofeurul mi se pare că se numește LUCA, de care spunea POPESCU că e omul lui de încredere.

Noi am plecat imediat ce au plecat POPESCU spune că e seful în mașina cealaltă care șef MIHALACHE.

POPESCU spunea că bătrânul Dl. IULIU MANIU, acum seara le-a spus cine pleacă și că ar fi zis: "Sănătos vîl dau sănătos să mi-l aduceți." Pe la orele 3 am ajuns la marginea pădurii. A sosit foarte repede și celelalte mașini. S'a dat jos trei domni pe Dl. MIHALACHE l-am recunoscut, s'a recomandat Dl. PENESCU și Dl. CARANDINO. Dl. ILIE LAZAR stătea în față în mașina cu care venise și se interesa de la POPESCU și GAFENCU, cum au studiat și aranjat lucrurile punând diferite întrebări: La ce oră pleacă, ce distanță, cât face până acolo ! Dl. CARANDINO spunea că aceasta ar fi cel mai mare eveniment după răpirea lui MUSOLINI. Dl. MIHALACHE spunea că va vorbi la radio, pe urmă s'au așezat pe iară POPESCU CARANDINO și Dr. GAFENCU, care vorbeau, eu cu fratele meu eram în dosul mașinilor. Toată lumea stia că pleacă la Ancara. Eu de POPESCU, am fost asigurat după spusele lui că vom face și ceva comerț și după spusele lui POPESCU că ar trebui și un ziar, am fost de părere deși nu la turci că nu stiam turcește, dacă am pleca în Canada, am putea comercializa un ziar și părerea mea era să plecăm acolo.-

Popescu spunea că s'ar da o radio-gramă de față GAFENCU, CARANDINO și eu.- În mașină și la locul ajuns spunea POPESCU, că nu vom face foame că Dl. MIHALACHE are mari legături și va aranja și cu piloții.

CARANDINO, ILIE LAZAR și PENESCU, nu i-am văzut până la darea din mașină la pădure, niciodată în viața mea. Totodată pe Dl. MIHALACHE, nu-l văzusem de peste cinci ani, decât când s'a coborât din mașină la pădure. Am un frate cu numele de ALEXANDRU, bun prieten al lui POPESCU, pe care POPESCU, îl socoteste neserios, nu vorbesc de 7 ani cu fratele ALEXANDRU care seamănă foarte bine cu mine.

./.

349 349

Numele BORCEA ALEXANDRU DUMITRU, in a doua declaratie ne arata urmatoarele:

331

In ziua de 11 Februarie 1947, a venit la mine Dl. GHEORGHE POPESCU, prieten care nu venise pe la mine de mai mult de trei luni de zile. Mi-a spus ca pleaca la Ancara si ca el tine mult la mine si s'a gandit sa ma ia si pe mine unde vom castiga un ban bun. Cu el mi-a spus ca mai pleaca un om de influenta anume fratele D-lui HATEGANU. Deabea Dumineca seara pe ziua de 13 cu multe insistente m-a convinge, fac gresala de-l iau si pe fratele meu mai mic, aproape fara voia lui caci este un foarte bun viorist si cu o masina ne-am dus la un restaurant, unde mi-a spus Dl. POPESCU sa dau un milion la doi militari piloti. Si am platit consumatia Dl. POPESCU era plecat cu Dl. Dr. GAFENCU pe care atunci l-am cunoscut la masa. Au plecat impreuna la reintoarcere foarte grabiti cu o masina acasa la POPESCU, la bagajele impreuna cu Dl. Dr. GAFENCU urcam repede la mine, iau pe fratele si valiza, plecăm la un moment dat, mai vine o masina pe la strada Mihai Bravu. Noi plecăm inainte, masina mai rămâne si asteapta pe a treia. Pe drum Sos. Pantilimon POPESCU imi spune ingrijare ca vine cu masina din urma anume Dl. Presedinte. Eu intreb care imi spune ca Dl. MIHALACHE. Am rămas amețit când am auzit ca D-sa pleacă cu mai multi domni cu aceiasi piloți. Ne-am oprit lângă o pădure, a coborât domnul MIHALACHE din masina l-am cunoscut. caci il cunostiam de la adunarea de fuziune tărânistă la Ghisindău.-

Am stat toti in drum dela ora 3 până la ora 6 fără 40. când s'a întâmplat să vină avioanele si noi am uru să plecăm la locul unde așteptam la pădure s'a recomandat si D-lui PENESCU, ILIE LAZAR si CARANDINO.

ss/Borcea Al. Dumitru.

350
22 Iulie 1947

332

DECLARAȚIE

Subsemnatul BORCEA AL. DUMITRU, născut la 13 Februarie 1906, în satul Molnita Comuna Lunca Jud. Dorohoi, fiul lui Alexandru și al Eugeniei, necăsătorit, fără copii, de profesie comerciant, de religie creștină ortodoxă, naționalitate română, serviciul militar certificat de reformă, nu am fost condamnat niciodată, ultimul domiciliu în București Str. Gara fii Vechi Nr. 1.-

În cl. III. sau a V-a de liceu m'am înscris în Liga Apărării Naționale C. Țestine A.C. Cusa cam în anul 1920 și până la 1932.-

În anul 1933, am fost chemat de Dl. CORNELIU ZELEA CODREANU, pentru a mă însărețina cu organizarea și conducerea "Ligii Arhanghelului Mihail și Gavril" și a Gărzii de Fier în Basarabia în care timp am fost Președintele Centrului Studentesc Chisindău, deasemeni am fost înscris în generația 1922, de către Ing. POPESCU BOTOSANI. În 1937, și până în anul 1946, am fost în Partidul Național-Tărănesc. În anul 1937, am fost numit la Direcțiunea Generală a Importului Ministerul Economiei Naționale. În timpul rebeliunii am fost numit șef de Cabinet al generalului POTOPEANU fost Ministerul al Economiei Naționale până în anul 1942, când am trecut ca Inspector la Circulație și Controlul Mărfurilor până în anul 1943, când am deschis magazin de fierărie.

Cu privire la fuga noastră în străinătate declar următoarele:

Am fost anunțat de către Dl. Subinginer POPESCU GHEORGHE, Vineri 11 Iulie orele 10.30, că pleacă la Ankara și să mă pregătesc pentru a pleca împreună cu ei spunându-mi că va pleca cu noi și VLAD HATEGANU. În ziua de 13 Iulie

357

331

333

am fost la restaurantul "Florescu" Bd. Filantropiei, împreună cu Dr. GAFENCU, soția lui POPESCU, cu POPESCU, piloții și nepotul lui POPESCU.-

Aci am dat 1.000.000 lei la piloți și 4.600.000 lei am plătit consumatia.

După încărcarea bagajelor Dl. POPESCU GHEORGHE, mi-a spus în mașină, în timp ce mergeam spre Aeroportul "Tămădău" că eu noi mai pleacă Dl. MIHALACHE, PENESCU, CARANDINO și ILIE LAZAR.-

Când am sosit la Aeroport ne-am recomandat în același timp D-lui MIHALACHE, m'a recunoscut ca am politică din Chișinău.

Dl. MIHALACHE, spunea că acolo va vorbi la radio.

Dl. CARANDINO, a spus că aceasta fugă este cel mai mare eveniment dela răpirea lui MUSOLINI.

Drept pentru care semnez prezenta declarație și suetiu.-

Segez Propriu

ss/Borcea Dumitru.

352
22 Iulie 1947 352
334

DECLARAȚIE

Subsemnatul BORCEA AL. DUMITRU, născut la 13 Februarie 1906, în satul Molnita Comuna Lunca Jui, Dorohoi, fiul lui Alexandru și al Eugeniei, necăsătorit, fără copii, de profesie comerciant, de religie creștină ortodoxă, naționalitate română, serviciul militar certificat de reformă, nu am fost condamnat niciodată, ultimul domiciliu în București Str. Carașii Vechi Nr. 1.-

În cl. III, sau a V-a de liceu n'am înscris în Liga Apărării Naționale C., este A.C. Căsa cam în anul 1920 și până la 1932.-

În anul 1933, am fost chemat de Dl. CORNELIU ZELEA CODREANU, pentru a mă înscris cu organizarea și conducerea "Ligii Arhanghelului Mihail și Gavril" și a Gărzii de Fier în Basarabia în care timp am fost Președintele Centrului Studentesc Chișinău, deasemenea am fost înscris în generația 1922, de către Ing. POPESCU BOTOSANI. În 1937, și până în anul 1946, am fost în Partidul Național-Tărănesc. În anul 1937, am fost numit la Direcțiunea Generală a Importului Ministerul Economiei Naționale. În timpul rebeliunii am fost numit șef de Cabinet al generalului POTOPEANU fost Ministerul al Economiei Naționale până în anul 1942, când am trecut ca Inspector la Circulație și Controlul Mărfurilor până în anul 1943 când am deschis magazin de fierărie.

Cu privire la fuga noastră în străinătate declar următoarele:

Am fost anunțat de către Dl. Subinginer POPESCU GHEORGHE, Vineri 11 Iulie orele 10.30, că pleacă la Ankara și să mă pregătesc pentru a pleca împreună cu el spunându-mi că va pleca cu noi și VLAD HATEGANU. În ziua de 13 Iulie

353 353
335

am fost la restaurantul "Florescu" Bd. Filantropiei, în reu-
nă cu Dr. GAFENCU, soția lui POPESCU, cu POPESCU, piloții și
nepotul lui POPESCU.-

Aici am dat 1.000.000 lei la piloți și 4.600.000
lei am plătit consumația.

După încărcarea bagajelor Dl. POPESCU GHEORGHE,
mi-a spus în mașină, în timp ce mergeam spre Aeroportul
"Tănăsădu" că eu noi mai pleacă Dl. MIHALACHE, PENESCU, CARAN-
DINO și ILIE LAZAR.-

Când am fost la Aeroport ne-am recomandat în
același timp D-lui MIHALACHE, n'a recunoscut că am politică
din Chișinău.

Dl. MIHALACHE, spunea că acolo va vorbi la radio.

Dl. CARANDINO, a spus că aceasta fugă este cel mai
mare eveniment de la răpirea lui MUSOLINI.

Drept pentru care semnez prezenta declarație și
sustin.-

Segez Propriu

ss/Borosa Dumitru.

355 355
336

BORCEA EUGEN

~~356~~ 337
~~356~~

EUGEN BORCEA, referent administrativ în Direcțiunea Personalului C.F.R., Etajul 3, în legătură cu evenimentele întâmplate în noaptea de 13/14 Iulie a.c., dă următoarele informații :

Sunt cel mai mic fiu al familiei mele, iar Dumitru Borcea îmi este cel mai mare frate, care încă de mic copil mi-a promis că mă va ajuta să-mi termin studiile și că mă va lua sub aripa lui.

În anul 1941, când am venit în București, m'am și înscris la Facultate spre a-mi continua studiile. Acest frate nu s'a ținut de cuvânt, adică nu a vrut să mă ajute, măcar că este cel mai bogat din tot neamul nostru, având mare avere.

Dânsul mi-a spus că o duce greu și că nu este obligat bu nimica ca să mă ajute, nevoind totodată nici a vorbi cu mine căci se compromitea.

Eu atunci m'am sbătut foarte greu cu această viață de București. Norocul meu este că am cunoscut viața de pe urma căreia mi-am câștigat existența până în ziua de astăzi. Am fost foarte grav bolnav acum câteva luni, pierzând trei kilograme de sânge, eszul meu fiind foarte grav, am apelat încă odată la acest frate să-mi trimită măcar o lămâie, el refuzând categoric spunând că nu mă recunoaște ca frate.

Acum câteva zile, să fie cam vreo zece zile, m'am trezit cu câteva bocăneli la ușe, era într'o Duminică. Era tata care a venit la mine cu vestea că fratele cel mai mare Dumitru mă roagă din tot sufletul să las la o parte tot ce am pe suflet, să mă duc repede la dânsul căci are o mare nevoie de mine. A fost o surpriză plăcută pentru mine, după un interval de câțiva ani, acest frate cu avere mare apelează la aju-

338-357
557

torul meu, eu, care cel puțin n'am nici o cameră de închisat cât de mizerabilă.

La început am refuzat să mă duc, dar tata insistând prea mult, spunând că ar fi de dorit să ne împăcăm, m'am hotărât cu soția mea și m'am dus la locuința lui din str. Căvafii Vechi Nr.1, Etajul I, Apartamentul 2.

Dânsul m'a primit frumos și a spus să las la o parte tot ce a fost, că are să mă ajute mult de acum încolo dacă am să-l servesc și pe dânsul.

Intr'adevăr, fără să mă aștept, mi-a dat o cameră de locuit mai bună, într'un apartament la etajul 3 din Str. Căvafii Vechi Nr.1. Mă invită la masă la prânz. Eu până atunci luând masa la cantina noastră a ceferiștilor.

Vineri 11 Iulie, după masă, fratele m'a invitat la locuința lui unde m'a poftit să stau pe scaun.

El mi-a zis uitându-se drept în ochii mei, că el vrea să plece undeva departe și că să-i ajut la facerea bagajelor cât și la transportarea lor. Eu am rămas cam uimit de această plecare departe. Mi-a spus că are un prieten bun care a venit tot în ziua aceea dimineața și care i-a oferit tot ajutorul în sensul acesta. Eu i-am promis că-l voi ajuta, mai ales că mi-a dat și o cameră. Altceva n'a mai spus nimic, spunându-mi să plec și că are să mă mai cheme.

Gâmbătă 12 Iulie, mi-a dat un telefon la serviciu, spunându-mi dacă pot să mă reped pe la dânsul. Eu i-am răspuns că nu mă pot duce decât după ora 14, adică când ies de la serviciu. După masă, m'am dus la dânsul și fixându-mă iar în ochi mi-a zis că acel prieten al lui (cine încă nu mi-a spus) ar fi venit pe la dânsul spunându-i să fie gata că e chestie de ore, rugându-mă foarte insistent să nu plec nicăieri și să stau la dânsul în casă, ca să nu fie nevoit a mă mai căuta.

339 358 358

Duminecă 13 Iulie, dimineața, m'a chemat la dânsul și a discutat tot în privința plecării, nevoind încă a-mi divulga nici un secret, el neavând încă încredere în mine. După mai multe insistențe din partea mea, care mi s'au părut toată această afacere foarte suspectă, el mi-a spus în sfârșit că are un bun prieten cu numele de Inginer Popescu, care are un văr pilot și care este cel mai bine văzut de comuniști și că are să plece cu acazia aceasta o mare personalitate însoțită de alte mari personalități, însă încă nu mi-a scăpat despre cine este vorba. Am fost înțeles că acest avion trebuie să plece chiar în ziua de 13 Iulie și ar avea 14 locuri. El mi-a promis că dacă va ajunge bine, are să aibă grije și de mine ca să-mi facă posibilitatea de a pleca în America unde să mă specializez în vicoară. Eu, am luat toate acestea în serios și am împachetat cea mai bună vicoară pe care o am, cu chipul să i-o dau dânsului ca să-mi fie mai ușor a pleca atunci când voi primi vreo recomandare din străinătate. Deocamdată gândul meu nu-mi era să plec nicăeri, eu având serviciu bun la C.F.R. și restul timpului câștigam prin muzică. Când la radio România-Liberă, fac parte din organizația U.T.M. a păcuiului Carpați, fiind însărcinat a forma o orchestră în acest sens pentru ridicarea nivelului cultural al muncitorimii. Sunt un funcționar bun, scăpând și de comprimare.

Duminecă pe la orele 21, fratele m'a rugat să stau acasă și să nu plec nicăeri, el plecând cu inginerul Popescu până într'un loc ca apoi să se reîntoarcă cu vreo mașină.

Stau eu și aștept până mi se lipea genele, când deodată apare o mașină de unde se dă jos fratele, spunându-mi să pun mâna pe bagaje și să-i dau drumul jos la mașină. În mașină erau bagaje multe și mai mulți domni pe care nu i-am cunoscut niciodată. Fratele mi-a făcut cunoștință cu dl. Gafencu doctor, cu dl. Inginer Popescu și cu șoferul. Eu am ajutat

340 359 359

să-i urc bagajele și ne-am așezat în fundul mașinei.

Mașina i-a dat drumul cam în direcția Pantelimonului. Era cam 24 și 15 minute când s'a pornit mașina. În timp ce mașina mergea am mai tras cu urechea la cele ce vorbea Ing. Popescu și D-rul Gafencu. Am simțit imediat că pleacă dl. Mihalache, Ilie Lazăr și Carandino cu familia lor și Dl. fost ministru de interne Penescu.

Am ajuns cu mașina până aproape de Foișorul de Foc, când s'a oprit, spunând că trebuie să aștepte că vine încă trei mașini. Intr'adevăr, au sosit niște mașini în care am auzit că erau tocmai acele personalități. Am mai auzit discutându-se între dânsii că dl. Maniu a fost în amănunțime informat de aceștia și că le-au urât drum bun. Am mai auzit că s'ar fi dat și o radiogramă în privința aceasta că va sosi înalte personalități politice. Mai târziu, am tras cu urechea și am auzit că avioanele i-ar da jos cam prin Turcia Europeană.

Am mai auzit că piloții ar fi fost în legătură cu Comandamentul aerian, adică cineva mare dela conducerea acestei unități aviatice știa de toate acestea, numele nu l-am putut memora - era vorba de un comandor care a organizat și celelalte sboruri. În timp ce toată lumea aștepta să se facă ziuă, am tras cu urechea într-o convorbire avută de dl. Carandino cu Dr. Gafencu, că dr. Carandino mai are ocazie de plecare dacă nu reușește cu aceasta. Spune că un avion pe data de Mărcuri 16 Iulie va pleca dela București spre Caracal spre a transporta niște carne de porc.

Altceva nu am mai putut înregistra nimic, fiindcă toți se fereau de mine, deoarece nu m'au cunoscut. Fratele s'a cunoscut cu dl. Mihalache mai dinainte așa că era altfel privit.

Deodată este dat semnalul de către inginerul Popescu, că avioanele sosesc și că să dea drumul la mașini înaintea lor. Când avioanele s'au dat jos, a urmat scena impresio-

~~360~~

~~360~~

nantă ca în filmele americane, noi culcându-ne la pământ și ridicându-ne mâinile sus.

331

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez propriu.

Pentru orice amănunt vă stau la dispoziție.

(ss) Eugen Borcea.

14 Iulie 1947.

14 Iulie 1947.

~~361~~ 342
~~361~~

DECLARAȚIE

apropo amănunțită asupra senzaționalei aventuri a celor care
voiau să reprezinte țara în străinătate.

Eugen Borcea.

~~362~~ 362
343

Sun refugiat din județul Dorohoi. Suntem zece frați dintre care eu sunt cel mai mic, iar Dumitru Borcea cel mai mare. Am fost adus aici în București de fratele cel mai mare ca să-mi ajute a continua studiile universitare. Când am început Facultatea am avut nevoie de ajutor material. La un moment dat a refuzat să mi-l dea spunându-mi că nu are nici o obligațiune față de mine. Eu m'am descurajat și mi-am luat lumea în cap, trecând prin grozave necazuri spre a-mi putea câștiga existența. Norocul meu a fost că am știut bine să cânt din vicară de pe urma căreia mă pot menține și astăzi.

Fratele a rupt cu mine orice relații ne mai putându-mă suferi. Am fost bolnav foarte grav astă iarnă, având o hemoragie de patru kilograme. Doctorii dela spitalul Viting m'au salvat cu transfuzie.

În timpul ce zăceam pe patul morții am trimis pe cineva la fratele meu ca să se îndure să-mi trimită o lămâie. A răspuns că nu mă recunoaște că-i sunt frate. El este cel mai bogat din toată familia mea, având chiar proprietăți fără însă a avea sentimentul moral de frățietate, el punându-se rău cu toți frații.

Acum vreo câteva zile a venit la mine o cunoștință în zori de zi, sculându-mă chiar din somn, spunându-mi că fratele cel mare are neapărat nevoie de mine și să viu urgent. Imediat m'am sculat și mi-am făcut datoria de frate răspunzând la chemarea lui. Am fost foarte surprins de ce o fi având el așa mai nevoie de mine, el care nu mă recunoștea de frate.

Ne-am împăcat înapoi frățeste.

Vineri mi-a spus că el vrea să plece undeva și să-i ajut a duce valizele spunându-mi că unde va merge el va avea

grije de mine și are să-mi facă tot posibilul ca să mă ia și pe mine, însă unde, n'am știut. Sâmbătă am cam simțit despre ce este vorba. Cică are un bun prieten care are un văr aviator și că i-ar putea da posibilitatea să plece. De ce să plece mă întrebam eu, el care are atâta avere ? Am mai aflat că odată cu dânsii are să plece o mare personalitate română, însă nu mi-am dat seama cam cine ar putea fi. Toate acestea s'au întâmplat Duminecă dimineața. Duminică după amiază, mi-a spus să stau la dânsul acasă și să nu mă mișc din loc. Eu atunci gândindu-mă că pleacă undeva departe și că are să mă ia și pe mine dacă va ajunge bine. Am împachetat viora care este prima și ultima mea avere ca s'o ducă și pe dânsa, eu rămânând cu una mai puțin bună.

Duminecă tot așteptând s'a făcut deodată ora 24.- Tot așteptându-l și deodată a apărut o mașină cu mai multe persoane, fratele s'a dat jos și a venit repede în casă, spunându-mi să pun repede mâna pe bagaje și să merg la mașină. La mașină imediat mi-a făcut cunoștință cu dl. Doctor Gafencu și cu dl. Inginer Popescu. Ne-am băgat acolo unul peste altul, dând drumul mașinei, cu destinație necunoscută pentru mine, cunoscută fiind bine de șofer și domnul inginer.

Am avut impresia că asist la un mare film de senzație american.

Am ajuns la un punct unde s'a oprit spunând că mai așteaptă încă vreo trei mașini.

Din convorbirea între Doctor și inginer, am tras cu urechea cum că ar pleca un grup de politieieni, care reprezintă tot ce are mai scump poporul român. Eu m'am frământat cu ideea cam cine ar putea fi, în sfârșit am aflat că acele persoane ar fi dl. Mihalache, dl. Penescu, dl. Carandino și Ilie Lazăr, despre al cărui nume am cetit de multe ori în ziarul de actualitate.

Eu eram foarte curios ca să pot să-l văd pentru prima oară în viața mea. Am mai tras cu urechea că totul s'a făcut cu stirea și cu îndemnurile D-lui Maniu.

La un moment dat, mai sosesc încă două mașini, eu deabia așteptând să-l văd pe dl.Mihalache. Am avut fericita ocazie să fiu recomandat ca apoi să-mi deie o mână caldă. Mi-am dat seama că am de aface în adevăr cu personalități remarcabile.

S'a dat drumul la mașină și în fine am ajuns prin multe gropi la destinație. Acolo am auzit tot vorbindu-se că trebuie să aștepte ora 6 dimineața, când trebuie să vină două avioane pentru a lua pe domnii pasageri. Eram foarte curios să văd scena aceasta la patruzeci de kilometri de București.

În timpul acesta, șoferii își făceau de lucru cu motorul ca să nu deie de bănuț celor care treceau pe drum.

Domnul Penescu pare că avea o presimțire așa de neliniștit era. Dl.Mihalache mai pasiv. Ceilalți, stăteau liniștiți, cuccanele nu mai puteau de frică.

Șoferii deasemenea erau neliniștiți. Unul dintr'âșii spunând că a mai ajutat nu de mult pe cineva să guguț, pe cât își amintește era vorba de un general.

Tot așteptând să vie avioanele, personagiile mai discutau între ele, eu mergând tot la urma lor și trăgând cu urechea. Dl.Carandino a spus că dacă nu reușes de data aceasta, mai are o ocazie Miercuri, când a fost înțeles cu un pilot care trebuie să aducă carne de porc dela Caracal.

S'a făcut apoi ora 6.20 când Dl.Inginer a sărit repede dând alarma că sosesc avioanele. Apoi s'a întâmplat cele ce s'a întâmplat. Am rămas foarte trăzniți de cele ce s'au întâmplat, auzind strigând : oare cine ne-a trădat ?

Subsemnatul am căzut și eu prizonier odată cu personalitățile distinse, numai prin faptul că am vrut să-l servesc pe un frate. Era vorba ca mașinile să se întoarcă înapoi pe

la ora 3 noaptea, eu nevrând ca să-mi pierd serviciul pe ziua de azi.

Sunt căsătorit cu o fată săracă, muncind cot la cot pentru câștigarea existenței. Am reușit ca prin munca mea dela C.F.R. să nu fiu comprimat. Toată ziua mă ocup mai mult de muzică. Dau concursuri în fiecare Duminică pe la ateneele populare, ridicând nivelul cultural al muncitorimii.

Când la Radio România Liberă unde chiar puteți întreba de activitatea mea, cât și dela Direcția Culturală a Municipiului București unde mi-am făcut renume.

Nu m'am ocupat nici odată de politică.

În ultimul timp m'am înscris la U.T.M. unde mi-am luat obligația să organizeze o orchestră de care iarăși vă puteți informa.

N'am fost niciodată în viața mea pătat cu nimica, de care iarăși vă puteți interesa.

Aceasta îmi este declarația și stau la dispoziție cu orice întrebări mi s'ar pune cu ocazia acestei senzaționale capturi.

Ași dori un singur lucru ca serviciul meu să fie înștiințat în acest timp de cercetări, temându-mă ca să nu fiu licențiat.

Cu deosebit respect.

(ss) Eugen Borcea

~~367~~

~~367~~

~~357~~

Dr. GAFENCU N. CONSTANTIN

368 308
358

DECLARAȚIE

Subsemnatul GAFENCU N.CONSTANTIN întrebât fiind dau următoarele relații în completarea declarațiilor anterioare;

În ziua de 9.VII.1947, am căutat pe Ing.AVRAMESCU prin soția lui, care lucrează la Spitalul Colțea și care m'a îndrumat la Expoziția Cărții Engleze, unde am și găsit-o.

Le-am comunicat ambilor soți planul de plecare cu avionul.

Dela Expoziție, am plecat cu Ing.AVRAMESCU pentru a lua legătură cu personalități politice care să accepte acest plan.

Ne-am oprit la Soc.de Gaz și Electricitate, de unde Ing.AVRAMESCU a telefonat la două persoane, din care una mi s'a părut a fi femeie. În aceiași zi după masă, pe la orele 5, am fost acasă la Ing.AVRAMESCU unde l-am întâlnit pe VLAD HAȚIEGANU cu care am discutat aici pentru prima dată să-mi mijlocească găsirea unei personalități politice pentru plecare.

A doua zi pe la ora 15-16, Hațieganu a venit la mine la spital, înștiințându-mă că vor pleca trei personalități marcante din partidul național-țărănesc (Maniu).

Sâmbătă, în urma convorbirilor telefonice avute Vineri, Hațieganu a venit pe la ora 17 la spital.

Chemat telefonic, m'am dus la Ing.Popescu unde am aflat data și ora plecării pe care am comunicat-o D-lui Hațieganu Duminică la ora 8.30 când am mers împreună la capătul tramvaiului 14, pentru a stabili locul în care să se strângă mașinile.

La ora 9, ajungând cu Hațieganu la locuința D-lui Maniu, am văzut în antreu pe dl. Romulus Boilă, Dl. Maniu m'a întrebat dacă avionul poate zbura până în America, întrebându-mă totodată cum a plecat STRATILESCU. Dl. Maniu și-a notat numele piloților și adresele familiilor lor, spunând că vrea să le ajute, având grije de ele. Pe aceeași hârtie, eu am notat itinerariul mașinilor din București până la Tămădău.

Înainte de a ieși dela Dl. Maniu, a intrat dl. Boilă anunțând pe dl. Ghiță Pop, care nu am apucat să-l văd deoarece am plecat imediat. Mi-amintesc că în antreu așteptau trei bărbați modest îmbrăcați.

Duminecă la ora 18, m'am dus la Ing. Popescu, de unde la ora 21.00 am plecat la localul Floreasca de lângă Depozitul Sanitar. Acolo ne-am strâns : Ing. Popescu, D-tru Popescu, piloții Preda și Lustig, D-na Popescu, D-tru Borcea și cu mine.

Menționez că D-na Popescu era informată și de soțul ei și de mine despre data și ora plecării. Aflase aceasta și dela piloți. La ora 22.30, am plecat cu Ing. Popescu la dl. Maniu unde am ajuns la ora 23. În cameră la dl. Maniu mai erau, dl. Hațieganu, care a venit imediat după noi, Dl. Mihalache, Dl. Carandino și Romulus Boilă. Dl. Maniu i-a spus D-lui Mihalache "Domnule Mihalache, consider că acolo unde pleci, știi ce ai de făcut", la care dl. Mihalache răspundea afirmativ.

Înainte de a pleca, Ing. Popescu și cu mine, Dl. Maniu s'a adresat inginerului spunându-i: "Vezi, ți-am încredințat pe acești oameni de seamă, să ai grije de ei, să nu li se întâmple nimic și să ajungă cu bine".

Vlad Hațieganu a menționat că piloții vor fi utilizați la locul de destinație dându-li-se tot atribuțiuni tehnice.

În cursul așteptării lângă aeroport, Dl. Penescu a afirmat că nu intenționează să rămână în Turcia, nefiind un loc destul de important pentru activitatea ce urma să o desfășoare

270 370
350

Carandino a arătat că va face propagandă și va vorbi la Radio împreună cu Ilie Lazăr.

*

Prin Ing. Popescu l-am cunoscut pe Comandorul Negrescu la care am fost în două rânduri acasă, unde am discutat problema procurării de avioane. Comandorul ne-a sfătuit să ne adresăm pilotului CHIFULESCU dela Președinție, Aeroportul Băneasa, explicând că evadarea ar fi imposibilă de pe un aerodrom militar.

Ne-a cerut să-l ținem în curent cu mersul pregătirilor de plecare. Știu că mai târziu, Ing. Popescu a obținut o hartă dela Comandorul Negrescu. Ducându-mă într-una din zilele următoare la Aeroportul Băneasa, am vorbit cu Chifulescu care voia să știe cine l-a recomandat. Nu i-am spus, și am convenit să viu din nou peste două zile. Venind a doua oară, nu l-am mai găsit.

Mi-amintesc că piloții spuneau adesea că ordinul de zbor depinde de Comandorul Negrescu, fără a ști că noi îl încunoscțiam despre planul de plecare.

Revenind asupra vizitei făcute Duminică seara la Sanatoriul Jovin, mi-amintesc că dl. Maniu i-a recomandat lui Carandino să-l întrebe pe Vlad Hațieganu cum o cheamă pe ruda acestuia domiciliată la Istanbul.

Referitor la Paul Dimitriu, mai declar următoarele : i-am fost recomandat de către Adriana Georgescu, fosta secretară a Generalului Rădescu, prin intermediul lui Vicky Fulga, care lucrează la clubul liberal (Brătianu).

I-am vorbit și lui Vicky Fulga de planul de plecare.

Văzându-mă din nou cu Adriana Georgescu, cam pe la 8 Iulie a.c., la Cofetăria "Orange" din Bul. Pache Nr. 1, ea mi-a

dat o recomandatie scrisă către Paul Dumitriu, cu următorul text: "Garantex cu capul pentru încrederea aducătorului acestui bilet".

Adaug că Adriana Georgescu a primit de Paște o felicitare scrisă din partea Generalului Rădescu precum și un obiect pe care nu mi-l amintesc. La penultima întrevvedere cu Paul Dumitriu (probabil la 9 Iulie a.c.) el mi-a recomandat pe un prieten al lui de statură mijlocie, început de chelie, păr blond spălăcit, pe care mi l-a recomandat și al cărui nume nu l-am înțeles. Înainte de aceasta, în altă zi, mi-a spus că acest prieten a făcut parte dintr'un serviciu informativ american și că ar vrea să părăsească țara.

Tot Paul Dumitriu mi-a spus că Vișcoianu ar avea o situație materială grea în străinătate, făcând tatonări pentru înapcerea în țară.

Pe cartea mea de membru a P.N.L. (Brătianu) pe care am scos-o pe la începutul lunii Iunie, Ing. Popescu a notat pe verso că agi fi luptător vechi al partidului din 1937, motivând acest gest, spunând că astfel ajungând în Turcia, vor avea încredere mai mare în mine.

La masa pe care am luat-o la Ing. Popescu, împreună cu piloții în timpul tratativelor, a venit un avocat și un italian, comerciant de stofe, de Martella, care a vorbit despre modul și traseul urmat de italienii din țară care se reintorc sau pleacă în Italia, menționând totodată că un cunoscut al său ar vrea să-și vândă pașaportul pentru o sumă foarte importantă în aur. (Aproximativ 25 medalii).

Îmi mai amintesc că Paul Dumitriu mi-a comunicat că ar fi luat legătura cu un anume VENIAMIN (Secretar General PNT - Maniu ?) care a spus că dela manigă nu ar pleca nimeni.

372 372
In casa lui Adriana Georgescu am intalnit pe D-na Co-
goiu, Magistratul Ghika, Nicu Georgescu, student in Drept
sau avocat, dela ziarul "Liberalul". Adriana mai cunoaste si
pe Ion Zinescu. 352

Aceasta imi este declaratia pe care o sustin si semnez
propriu.

(su) DP. Gafencu.

16.VII.1947.

373

373

353

--DECLARAȚIE

Subsemnatul GAFENCU N.CONSTANTIN, declar următoarele:

1. M'am gândit prima dată să plec ilegal în străinătate pe la jumătatea lunii Aprilie, când speranțele de a obține pașaportul legal păreau inutile.

Odată luată în considerare ideea plecării ilegale, m'am gândit deodată la cele trei posibilități, pe apă, pe uscat și cu avionul.

Văzând că posibilitățile de plecare cu trenul sau vaporul sunt foarte grele, sau chiar imposibile, am tatonat chestiunea plecării cu avionul pe la începutul lunii Iunie.

În tot acest interval de timp n'am încetat de a face demersuri pentru a obține pașaportul legal.

Pe la începutul lunii Iunie (fără a-mi aminti exact) pe când mă găseam la cină la dl. Ing. POPESCU și discutam această chestiune a plecării ilegale, problemă pe care o discutasem și anterior, cu mai multă sau mai puțină seriozitate, Dumitru POPESCU care era recomandat ca nepot, a spus că el cunoaște pe pilotul PREDA GHEORGHE, care a mai venit pe la ei, făcând unele vizite de curtuazie TUDOREI, o fiică a inginerului și care ar putea fi consultat asupra acestei posibilități. Am fost de acord cu el, ca PREDA să fie chemat ulterior pentru a fi consultat ca tehnician asupra acestei posibilități. Deoarece în urma telefonului dat de MITICA POPESCU lui PREDA, acesta deși promisese, nu a venit la întâlnirea ce urma să aibă loc la locuința inginerului POPESCU, am hotărât ca împreună cu Ing. Gh. Popescu să-l vizităm la Aeroportul Giulești unde făcea serviciu, lucru pe care l-am făcut după circa o săptămână. Cu această ocazie, l-am

cunoscut prima dată pe PREDĂ, după care Ing. POPESCU l-a invitat pentru ora 18, la masă la el. 374 374 355

În loc de ora 18, Predă a sosit pe la orele 21, însoțit de tânărul PRUTEANU, care face serviciu de starter pe aeroport, este vecin cu inginerul și pe care eu l-am cunoscut atunci pentru prima dată.

La această cină, s'a discutat cu Predă și Pruteanu chestiuni de tehnică, pe care le punea Ing. POPESCU, ca să aflu de exemplu: capacitatea avioanelor de pe acel aeroport, viteza lor, raza de acțiune, modul de programare și chiar o mică dare de seamă asupra modalității în care s'a efectuat fuga Comandorului STRATILESCU. Pentru a masca în fața lui Predă și Pruteanu, adevăratul scop pentru care fusese invitat la masă, Inginerul a abordat problema găsirii unui pilot care să plece singur cu avionul în Elveția pentru a-i procura o sumă de câteva mii de franci elvețieni de care ar avea nevoie el (inginerul).

La aceste întrebări, Predă a răspuns că se va interesa și va da un răspuns în câteva zile tot la o cină la inginer.

Precizez că dela comunicarea intenției mele Domnului Popescu, de a pleca în mod ilegal din țară, D-sa a arătat înțeles pentru această plecare, manifestând dorința de a utiliza și el această plecare clandestină din țară. Cred că motivul pentru care dl. Gheorghe Popescu se arăta dispus să plece și D-sa, îl cred de ordin material, întrucât afacerile nu-i mai mergeau bine, cât și credința că în America de Sud ar putea să se îmbogățească mult mai repede. Din acest motiv cred că am îmbrățișat ideia mea, devenind el promotorul acestei plecări ilegale. Mai mult, ași bănuir că și alte fapte au îndemnat pe dl. Popescu să găsească aviatori dispuși să plece, cum ar fi unele afaceri dubioase (vânzări de terenuri, automobile, etc.), care ar fi atras după sine reclama-

345 375
țiuni la Parchet, etc., precum și un amestec în deschiderea unui tripou la Călimănești, împreună cu un anume Marcovici și Chestorul Tuță dela Râmnicu-Vâlcea.

355
La o a doua întâlnire, Preda - Pruteanu - Popescu și eu mine, totmă o cină la domiciliul D-sale, Dl. Gheorghe Popescu a deschis discuția spunând că dacă ar fi el pilot ar fi sburat de mult - afirmațiune la care Preda-Pruteanu au răspuns că este posibil să se facă un astfel de sbor ilegal. Preda a răspuns că astfel de plecare este posibilă fără a preciza dacă acest lucru voegte să-l favă el singur, împreună cu altcineva, sau altcineva fără el, urmând ca răspunsul să-l dea la o a treia întâlnire tot în casa D-lui Popescu.

La a treia întâlnire Preda n'a venit, venind numai Pruteanu, care ne-a spus că Preda este un pilot serios, dar n'are curaj să se abgajeze la un astfel de sbor.

Pentru a lămuri mai repede dacă Preda poate și vrea să se angajeze la acest sbor, a doua zi Gheorghe Popescu și eu mine ne-am dus la Aeroportul Giulești, unde întâlnindu-l, subsemnatul am încercat să discut cu el, dar spunând că este aghiotant de serviciu, nu poate discuta acuma, promițând că va da un telefon pe seară, ceiace nu a făcut. Totuși, impresia pe care mi-a făcut- era aceea că nu era amator de această călătorie.

După aproximativ o săptămână, dela această vizită pe aeroport, fără a mai da vreun telefon, Preda a venit acasă la Gheorghe Popescu cu un alt pilot aviator cu numele de Lustig. La această întâlnire eu nu am participat, știu însă dela Gheorghe Popescu că de data aceasta Preda cu Lustig au comunicat oferta sigură de a putea efectua sborul proiectat.

În aceeași zi pe la orele 8.30 seara, m'am dus acasă la Gheorghe Popescu fiind anunțat telefonic că a fost vizitat

276 356 376

de cei doi aviatori, când mi-a descris amănunțit discuția avută cu ei, adică, că Preda de data aceasta s'ar arătat hotărât și împreună cu Lustig să efectueze sborul, arătând și posibilitatea utilizării unor avioane dela Curtea de Argeș. După această întâlnire între Popescu și aviatori, aceștia din urmă au continuat să vină la masă la Popescu mai des, până a adus noi elemente în legătură cu plecarea, fiind în așteptarea primirii ordinului de misiune, pentru aducerea avioanelor dela Curtea de Argeș, despre care urma să fim anunțați în timpul util.

Această stare de așteptare a ordinului de sbor a durat aproximativ zece zile, până în jurul datei de 8 Iulie când Preda și Lustig au venit și ne-au comunicat că există o altă posibilitate de sbor, utilizând două avioane de același tip care vor merge spre Constanța sau Mangalia.

În intervalul de timp în care Preda nu mai ținea legătura cu dl. Popescu, acesta din urmă găsim pe un anume UMBERTO, italian, și prieten de al dumnealui, mi-a cerut la sugestia lui Umberto să obțin pentru fiecare solicitant la plecare în străinătate, o carte de membru la unul din cele două partide istorice pentru a ne ușura descurcarea și eventual plasarea într'un serviciu în străinătate.

Pentru realizarea acestui scop, (obținerea cărții de membru), m'am folosit de prietenia cu ADRIANA GEORGESCU, a cărei soră FLORICA, o cunosteam mai de mult. Cu recomandăția telefonică a lui ADRIANA prin VICKY FULGA, funcționară la P.N.L. (Brătianu), am luat legătura cu PAUL DUMITRIU. Am obținut carnetul de membru pentru mine și cu această ocazie și pentru dl. Popescu Gheorghe și TUȚA, Chestorul dela Râmnicu Vâlcea.

Intrucât tot în timpul pauzei tratativelor cu Preda,

357377 817

Gheorghe Popescu m'a adus la Comandorul NEGRESCU pentru a obține dela el un sprijin în vederea plecării. Despre legăturile lui POPESCU cu NEGRESCU, am vorbit într'o declarație.

Încă din primele discuții cu Preda, având în vedere și precedentul STRATILESCU care ar fi luat cu el și personalități politice de suprafață pentru a le ugura situația în care ar vrea să aterizeze, am luat în considerare necesitatea găsirii unei sau mai multor personalități politice de suprafață care să plece nu noi și pentru aceasta m'am gândit la liberalii dinști unde aveam deacuma cunoștință pe PAUL DUMITRIU, iar prin ADRIANA GEORGESCU posibilitatea de a prezenta garanții morale, m'am prezentat lui Paul Dumitriu cu o scrisoare din partea Adrianei Georgescu și i-am cerut să-mi găsească una sau mai multe personalități politice de suprafață dela liberali și care să fie dispuși să plece cu noi cu avionul.

PAUL DUMITRIU mi-a răspuns că el însuși de mult dorește să plece, promițând că va încerca să găsească o astfel de personalitate din P.N.L. (Brătianu). Discuția aceasta am avut-o cu Dumitriu pe la începutul lui Iulie. La vreo 4-5 zile după aceasta, Paul Dumitriu mi-a spus că George Brătianu și Fotino care ar fi mai presați să plece, refuză.

Aceasta s'a petrecut în jurul datei de 8 Iulie.

Văzând că nu pot obține nici o personalitate dela liberali, m'am gândit să folosesc cunoștința mai veche (din 1941) cu D-na Doctor Avramescu, șefă de lucrări la Maternitatea Colței, despre care știam că are legături de prietenie prin soțul ei, dela Soc. Generală de Gaz și Electricitate, cu familia LEUCUTIA sau SCRIDON dela național-țărăniști.

În ziua de 9 Iulie a.c., am comunicat D-nei AVRAMESCU la spitalul Colței că știu despre plecarea a două avioane în străinătate, cu care doresc să plec și eu, dar că ași avea

nevoie de unele personalități politice, cari pe de o parte să fie bucuruase de această ocazie, iar pe de alta, să ne înlesnească formalitățile pe teritoriul unde aveam să aterizăm.

Mi-a răspuns că va încerca lucrul acesta prin soțul ei și să-i dau un telefon prin care să mă interesez.

În ziua de 9 Iulie, negăsind-o la telefon, am revenit la spital în dimineața zilei de 10 Iulie, când mi-a spus ca să trec pe la ora 11.00 la Dalles, (Expoziția Cărții Engleze), pentru a-l întâlni pe soțul ei, dl. Ing. Avramescu.

M'am dus și l-am întâlnit la Dalles unde mi-a comunicat că a telefonat în două locuri, fără să dea nume, și că unul din acestea s'a arătat foarte interesat de chestiune.

Dela Dalles am plecat cu el la birou, de unde a dat 2-3 telefoane, fără a găsi pe cineva din cei căutați. Ne-am despărțit, urmând să-i dau un telefon acasă la orele 16.00.-

Am dat telefon la ora indicată, mi-a comunicat să merg de îndată la el acasă, unde mă așteaptă persoana interesată în chestiune.

M'am dus și am găsit pe dl. VLAD HATIEGANU, pe care-l cunoșteam din vara anului 1945 (dela Spitalul Floreasca). Recunoscându-ne cu dl. HATIEGANU, i-am făcut o descriere a posibilității de a pleca cu două avioane în timp foarte apropiat, arătându-i că am încercat la P.N.L. Brătianu să găsească una sau două personalități care să plece cu noi, dar fără rezultat și i-am cerut să găsească D-lui aceste personalități de care aveam nevoie, dispuse să plece. Mi-a răspuns că va discuta această chestiune fie direct cu Dl. IULIU MANIU, fie cu oameni din jurul lui. Răspunsul trebuia să mi-l dea Vineri 11 Iulie a.c., ora 16, când va veni cu mașina în dosul Spitalului Colțea.

În ziua și la ora fixată, Dl. V. HATIEGANU a venit și mi-a spus cu toate că plecarea este cam precipitată, că a găsi deja trei personalități dispuse pentru această plecare, fără

a da nume. La despărțire mi-a spus să-i dau un telefon acasă la orele 12-1, ceiace am și făcut, când mi-a confirmat că personalitățile dispuse să plece își mențin hotărârea de plecare și să ne întâlnim a doua zi (12 Iulie) tot în spatele Spitalului Colțea, la orele 16.

În ziua de 12 Iulie, la ora și locul fixat, ne-am întâlnit, Hațieganu și cu mine, când mi-a comunicat că în afară de cele trei personalități, va mai merge probabil încă una, după care am fixat locul de întâlnire cu aceste personalități, fără să-mi fi spus nici la această oră numele lor. Urma să-i comunic telefonic ora și ziua plecării, pe care nici eu nu le știam la acea dată.

Îndată după despărțirea de dl. Hațieganu, după sosirea mea în cameră (locuința din Spitalul Colței), am primit un telefon de la dl. Gheorghe Popescu în care mi se spunea să trec pe la el pentru a-mi comunica o veste importantă.

Îndată am plecat la Dl. Popescu acasă, care mi-a comunicat că au trecut pe la el piloții și i-au spus că au primit ordinul de plecare cu avioanele pentru Luni dimineața (14 Iulie) la orele 6.

Fiind încă la dl. Popescu acasă, au sosit din nou cei doi piloți, aducând și o valiză cu lucrurile lor și o manta.

În aceeași seară, pe la orele 10.30, am comunicat D-lui Hațieganu să vină cu mașina pe la spital, a doua zi pe la orele 14. A doua zi dimineața, am socotit că este oportun să-l convoc mai devreme, ceiace am și făcut, rugându-l să treacă pe la orele 8.30. La această oră, Dl. Hațieganu a sosit, i-am comunicat data și ora plecării (14 Iulie ora 6 dimineața). Apoi am trecut cu mașina să recunoaștem capătul tramvaiului 14,

~~380~~

~~380~~

de unde dl.V.Hațieganu a spus că este bine să merg să cunosc
pe unii din cei care vor pleca.

In mașină, spre locuința D-lui Maniu, mi-a spus că dl.
Mihalache și Ilie Lazăr vor face parte din acest lot.

18 Iulie 1947.

(ss) Dr.Gafencu N.Constantin

381 381
361

D E C L A R A T I E

Dr. Gafencu

Chestiunea plecării din țară era pentru mine un ideal pe care l-am hrănit de mai multă vreme, dorind din tot sufletul să fac specializarea mea medicală în străinătate și mai ales într-o țară de limbă franceză (singura pe care o posed mai bine). Am luptat foarte mult ca să pot obține aprobarea unei clinici din Elveția, unde să fac o specializare medicală din cauza faptului că sunt lipsit de mijloace materiale și de relațiuni de rudenie sau de altă natură care să-mi faciliteze o astfel de plecare.

După ce am scris la cele cinci universități și am cerut acolo să fiu primit, am primit răspuns favorabil dela Universitatea din Geneva, localitate de limbă franceză și cultură înaltă. Am fost pur și simplu fericit când am primit în Decembrie 1946, comunicarea aprobării ce o obținusem de a intra în Elveția pentru un an. Dificultățile și deziluziile au venit însă mai târziu. Cererea mea de pașaport făcută în Noembrie 1946, a rămas cu rezultat mereu negativ până în prezent, nu am putut cunoaște și nici n'am avut de unde să cunosc motivul pentru care nu mi s'a aprobat pașaportul. Amărăciunea deziluzia care lua proporții în sufletul meu, entuziasm și dornic de progres cât mai mare a dat naștere la o adevărată psihoză. Tot timpul eram preocupat de această chestiune.

Ași fi făcut o carieră în țară, dar psihoza nu mă lăsa să renunț așa de ușor la idealul pe care la un moment dat îl aveam în mână.

Mai ales vedeam cu alți colegi chiar mai tineri decât mine plecau pentru studii și se mândreau de acolo prin scrisori că studiază și se simt foarte bine, lucrul acesta mă durea foarte mult. Am rugat atunci pe un prieten al meu tov. Berceanu Ion, care lucra la Președenția Consiliului, să se intereseze el de ce nu obțin pașaport.

Mi-a dat răspuns spunând că probabil că sunt confundat cu cineva care ar fi avut antecedente politice, dar am impresia că n'a fost sincer și poate nici nu s'a obosit să se informeze sau să sprijine cererea mea.

Am mai făcut eu încă 2 cereri mai detaliate în care

./.

căutam să mă descurs singur de eventuale culpe pe care le bănuiam și printre acestea cea mai mare și care mi-a adus foarte mult rău în viața mea grea și muncită, aceea a rudeniei cu Grigore Gafencu.

Am fost pentru asta la dl. Bezviconi Gheorghe, care se ocupă cu genealogia familiilor vechi din Moldova și Basarabia să-l întreb ce știe despre această chestiune, căci mă plictisea faptul că toată lumea mă întreba ironic sau serios dacă sunt rudă cu Grigore Gafencu.

Într-o schiță pe care o am la dosar dl. Bezviconi mi-a arătat că dl. Grigore Gafencu a doptat acest nume (tatăl lui căsătorindu-se cu o domnișoară Gafencu, dar din ramura basarabeană, a renunțat la numele lui de Saurer și la adoptat pe acela al soției lui adică Gafencu, cum eu sunt născut în Botoșani și tatăl meu în jud. Iași comuna Erbiceni dl. Bezviconi trage concluzia că noi suntem (adică eu sunt) dintr-o altă ramură a Gafencilor din Bucovina și Moldova de Nord și deci nu este nicio tangență de rudenie cu Grigore Gafencu.

Mulțumit că am căpătat o lămurire prețioasă și competente am căpătat din nou speranțe că voi putea totuși obține pasaport și idealul se aprinde din nou în sufletul meu. Realitatea a continuat să fie însă în contra mea nu știu de ce dar așa a fost. M'am hotărât apoi să apelez la covea care mă cunoaște la dl. deputat Dumitru Pop, din str. Uranus 12, unde locuiește sora mea de mai mulți ani și unde mă duceam și eu ori de câteori avea liber dela spital.

Atât dl. cât și d-na Pop au fost extrem de binevoitori față de mine și cunoșteau dorința mea fierbinte de a pleca în străinătate pentru desăvârșirea studiilor mi-au promis tot sprijinul posibil și am rugat pentru aceasta pe dl. Ministru Burcă, unde am avut cinstea să fiu primit în audiență și să-i explic cazul meu lăsând totdeodată o cerere și actele necesare pentru a obține mult doritul pasaport.

După mai multe telefoane pe care le-am dat d-lui Hamzescu, dela Cabinetul d-lui Ministru mi s'a răspuns că nu s'a făcut nimic încă și că să mă interesez mai târziu. Între timp își făcea loc în sufletul meu ideea plecării fără pasaport. Era o nebunie care mă cuprindea încet și din care nu m'am trezit decât sub focul pistoalelor ce ne-am somat pe aeroport. Nu mai știu ce să spun, neaivitatea, dorința expresă, obsesia

383 363
383

plecării mi-au luat puterea de control și de discernământ. Eram membru al Partidului social democrat "Fabrica Bumbăcăria Românească" situația pe care a neglijat-o și peste câteva luni luni m'am înscris la liberali crezând că voi găsi ocazia plecării. Trebuie să menționez că nici nu i-am anunțat pe tovarășii dela fabrica "Bumbăcăria Românească", că demisionez au tăcut pur și simplu socotind că așa este mai bine. Suflul obsedat, mintea înfierbântată mă forța foarte mult să fac și lucruri nepermise cum a fost acesta. Tovarășul Grigorescu și directorul Louis Haute dela fabrică cred că vor rămâne înnebuniți de nebunia pe care am făcut-o și nu știu cum a-și putea în ochii lor, căci mă mustră conștiința, înșfârșit pentru că să mai scurtez am încercat să găsesc soluția plecării vorbind cu dl. Paul Dumitriu dela Gazeta Liberalul ca să-mi facă el această înlesnire, adică să părăsească un om politic care vrea să plece din țară cu avionul și de care să mă agăț și eu. Acesta mi-a făcut unele promisiuni pe cari până la urmă nu le-a ținut și atunci m'am gândit (ceasul rău) la alți martori și m'am adresat d-lui Vlad Hațieganu care mi-a găsit formula pentru care stau la celulă și sunt zdrobit sufletește pentru că deșteptarea este prea bruscă și prea dureroasă.

N'am știu că în ultimul moment cine ne va aduce aci unde suntem acum când am fost prezentat d-lui Iuliu Maniu și unde am văzut o parte din cei ce voiau să plece.

Aviatorii sunt băieți buni și tot atât de naivi ca și mine, s'au declarat de acord să facă această aventură care s'a dovedit cea mai funestă din viața mea.

Aceasta este fondul adevărat al chestiunii.

Mă mustru și-mi fac singur cele mai mari reproșuri de necugetare care îmi dau deabia acum seama.

Pentru partea tehnică spune că odată principial fiind săvârșit faptul, s'a trecut la fapte foarte ușor, am aflat prima cursă pe care o făceau piloții, de ora plecării am desemnat un punct de aterizare - decolare și venind cu toții la acea oră, am făcut ceea ce vedem acum cu toții. Am făcut întâlnirea la capătul tramvaiului 14. Am venit în total 4, mașina a pornit la ora 1.30 din 14/7/947, am ajuns la locul de aterizare la orele 3, apoi am așteptat ora 6 când trebuiau să vină avioanele. Dureroasă trezire din visul nebun în care

~~387~~ ~~365~~
~~384~~

eram antrenat, s'a făcut așa cum spuneam, sub focul de somare al pistoalelor automate. Este vea mai neagră zi din viața mea, și de care n'ași vrea să mai aud vreodată. Dați-mi această posibilitate și voi fi cel mai fericit om.

Ora fiind înaintată, termin aci și de mai este necesar vă stau cu plăcere la dispoziție pentru cîmplectări.

Semnez propria-mână
ss. R. Gafencu

14 /VII/947

385 365
385

DECLARAȚIE

Subsemnatul dr. Gafencu N., Constantin, de profesiunea medic, născut în 1918, Noembrie 4, în orașul Botoșani, fiul lui Nicolae și Elisabeta, actual la spitalul Colțea, domiciliul declarat fiind în str. Hatmanul Arbore 25 /Spitalul Floresca Nou/, întrebât fiind declar următoarele:

Cu începere dela 1 Martie 1946, m'am purtat cu gândul plecării în străinătate în scopul specializării mele în Chimia Generală; visam cu deosebire o țară de cultură franceză în speță Elveția sau Franța.

În acest scop am întreprins repetate demersuri pentru menținerea agrementului din partea vreunei clinici din aceste țări, precum și pentru obținerea pasaportului și a vizelor.

Din cele 5 cereri înaintate la diverse clinici din Elveția, am primit agrementul din partea Clinicii de Ginecologie și Obstetrică, din Geneva (Prof. Henri de Watter Wille), precum și viza de intrare în această țară pe timp de un an.

Nu am obținut pasaportul și viza de ieșire din țară pe care le-a solicitat în patru rânduri.

Din această cauză, cu începere din primăvara acestui an, am luat în considerare și modalitatea unei plecări ilegale, paralel cu demersurile oficiale pe care continuam să le fac.

Auzind din svonuri că trecerea peste frontieră de Vest comportă cheltueli mari, în timp ce eu nu aveam mijloacele necesare și precum într-o vizită pe care am făcut-o la Constanța imediat după Paște, pentru a recunoaște posibilitățile de plecare T., am constatat aceeași situație, am început să evaluez modalitatea plecării pe calea aerului.

Această idee am luat-o în considerare în urma celor ce auzisem cu privire la plecarea comandurii Stratinescu Abeles, etc., precum și în urma faptului că ing. Gh. Popescu și nepotul său Dumitru Popescu, domiciliți în București, str. Vasile Gherghel Nr. 21, a căror casă o frecventam nutreau deasemeni intenții de plecare din țară. Ing. Gh. Popescu, intenționa să emigreze și să se stabilească în America de Sud (Argentina sau Brazilia), în timp ce Dumitru Popescu era mai instabil în această privință.

Din sugestia lui Dumitru Popescu, ne-am adresat toți trei pilotului Preda Gheorghe, dela Aeroportul Militar Giulești,

./.

386

388

366

care avea legături de prietenie cu fina ing.Popescu anume Tudora.

Am început aceste consultări în jurul datei de 1 Iulie a.c.,căzând în priciu de acord cu pilotul Preda.

În continuare m'am adresat d-lui Paul Dumitriu din redacția ziarului "Liberalul",pe care-l cunoscusem în cursul lunii Iunie,când m'am înscris la îndemnul d-lui inginer Popescu în partidul național liberal -Brătianu,întrebându-l dacă nu cunoaște unele personalități politice,care ar dori să folosească această ocazie,pentru a părăsi țara.Am propus acest lucru,gândindu-mă că în acest fel voi putea avea și eu o scoperire față de autoritățile străine.

Dl.Paul Dumitriu mi-a declarat că vrea să plece chiar el menținându-și această părere și la a doua întâlnire,cu toate că mi-a spus cu această ocazie că secretarul general al PNL-Brătianu, dl.Constantin Brătianu nu și-a dat asentimentul.La obiecțiunea mea că în aferă de persoane lui a-și dori ca însoțitori și alte personalități politice mai de suprafață,mi-a răspuns că nu a putut găsi astfel de amatori.Aceasta a doua întâlnire cu Paul Dumitriu,am avut-o în seara de Vineri 11 Iulie a.c.

În dimineața zilei de Vineri 11 Iulie a.c.,m'am întâlnit la spitalul Colțes cu dl.Vlad Hațieganu,căruia i-am făcut aceleași propuneri.

Dl.Hațieganu,mi-a promis că va găsi personalități ce cele dorite de mine.

Dl.Paul Dumitriu,căruia i-am vorbit despre această promisiune a d-lui Hațieganu,mi-a spus că nu crede că va pleca cineva atât din PNT-Maniu,nici din altă parte.

În cursul zilelor de 11,12 și 13 Iulie a.c.,am fost vizitat la spital în repetate rânduri,de dl.Hațieganu,perfectând plecarea pe baza comunicării primite Sâmbătă seara (12 Iulie a.c.),că avioanele vor decola în ziua de 14 Iulie a.c.,la orele 6 dimineața.Comunicarea au făcut-o piloții Preda și Lustig,venind la ing.Popescu.

Până la această dată,V.Hațieganu,a ținut legătura numai cu mine.

Duminică 13/VII/1947,pela orele 9 dimineața,am fost condus de dl.V.Hațieganu la locuința d-lui Dr.Jovin din str. Bd.Dacia Nr-19,unde m'a prezentat d-lui Iuliu Maniu care se

afla singur. Dl. Maniu, presupunând că sunt din aceeași familie cu Grigore Gafencu, m'a întrebat: "Ce mai face fratele dumitale Grigore? In continuare mi-a cerut numele piloților și relații despre capacitatea lor profesională și despre gradul de încredere pe care îl merită, despre calitatea avioanelor și posibilitățile tehnice de realizare a zborului până la Istanbul. Am avut impresia că face o confruntare între relațiile primite anterior dela dl. V. Hațeganu și cele spuse de mine. Am plecat după circa o jumătate de oră singur după ce mă invitase să revin seara la orele 23, pentru a cunoaște pe călători.

Dl. Maniu a spus dela început că el nu placă, când am revenit seara, am adus cu mine și pe ing. Popescu, care insistase în acest sens. De data aceasta am găsit prezenți pe d-nii Mihalache, Maniu, Carandino și V. Hațeganu.

Maniu mi-a spus că vor pleca Mihalache și Carandino, spunând despre ei: "Aceștia sunt inima și mintea partidului". Am comunicat că la orele 1, din 14/VII-a (noaptea la orele 1) trebuie să fie cu mașinile la capătul liniei 14 (de tramvai) întrucât decolarea se face de pe câmpul de lângă comuna Tămădău, câmp ce-l vizitasem cu câteva zile mai înainte cu ing. Popescu cei doi piloți și cu mine.

Pela orele 23, după ce Maniu ne-a asigurat că Mihalache va îngriji ca să fim bine primiți la Istanbul, urându-le succes în călătorie, lui Carandino și lui Mihalache, spunând totodată că Penescu să plece chiar dacă doamna nu va fi găsită, ing. Popescu și eu am plecat la locuința inginerului.

De acolo ne-am luat amândoi bagajele mergând cu un taxi angajat de inginerul Popescu, luând pe Dumitru Borcea dela restaurantul "Florescu" și pe Eugen Borcea, dela domiciliul său din dosul Pieții Sf. Gheorghe. Ajungând la capătul liniei 14, am așteptat și celelalte trei mașini care au sosit cu cinci până la 10 minute întârziere. Eu m'am urcat în mașina lui Mihalache fiindcă cunoșteam drumul.

După o oră și jumătate am ajuns la câmp.

Revenind la întrevvedere dela orele 23 din 13/VII-a dela dl. Maniu, menționez că la îndemnul d-lui Maniu, de a reprezenta cu fermitate interesele noastre românești, acolo unde vă veți duce, dl. Carandino stând în poziție de drept și ținând mâna președintelui, răspunde afirmativ prin gesturi și cuvintele: "Da, bine, Doamna Președinte, nu aveți nicio grijă".

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și semnez propriu.

ss. Dr. Gafencu

15.VII.947

~~389~~

~~389~~

368

Ing. POPESCU GHEORGHE

Sec.lovitiei

369
~~390~~ 390

ING. GHEORGHE POPESCU.

Ing. Gh., Popescu, domiciliat în București Str. Vasile Gheorghe Nr. 21, declară următoarele:

Aproape de un an de zile nu am nimic de lucru, am făcut fel de fel de încercări, urmărind zilnic, să-mi capăt un serviciu, am apelat chiar la Dl. Șef al Circumscripției 36 Pol. Dl. Chestor Rantă, am căutat să-i arăt că nu fac nici o politică și dacă se poate să mă încadreze și pe mine în această formație muncitorească /comunismul/, aceasta se petrecea astăzi știu de acest lucru și D-ra GETA MARDORESCU, ce făcea serviciul de secretară a Circ. 36 Politie. Dl. Șef Rantă poate că a uitat să facă un demers eu de 2-3 ori la rugat.

Am mers mai departe, la mine acasă doarme când vine din misiune aproape de patru ori pe lună un oarecare domn ofiter Lt. rus BORIS, pe care îl știu că face serviciu la Garnizoane Sibiu, l-am rugat și pe D-sa să facă vre'un demers să pot să-mi caut vre'o slujbă, am avut și aici promisiunea certă că î-mi va face rost, timpul s'a scurs eu am rămas mai departe fără serviciu.

Până în sărbătorile pastelui m'am întâlnit în dreptul depozitului sanitar pe Bd. Filantropia, cu Dl. Cpt. Aviator STRATULESCU, pe care îl cunostiam din Aviație cu 3-4 ani înainte pe când subsemnatul experimentam la Aeroportul Brașov nisete bombe din beton armat.

D-sa avea un pachet în mână și văzându-mă m'a întrebat: Ce faci măi Bombică, unde faci Paștele? Aici s'au il vrei să-l faci cu mine pe undeva? Eu i-am răspuns: "Păi unde să-l fac?" În timpul acela scoate o hartă din buzunar și începe să mi-o desfășoare arătându-mi Bosforul, și î-mi spune "Uite pe aici, vrei sau nu vrei?", Eu i-am răspuns: "Cum să nu vreau, dar o'am gri. Atunci pentru că se venea venind tranvauiul 3 mi-a zis: "Uite rămâne aceasta hartă la tine și mâine sau poimâine seară trec eu pe la tine pe la orele 8-9 seara și stăm de vorbă.-

A venit Paștele, a trecut și Dl. Cpt. STRATULESCU nu a mai venit pe la mine.

C'am după vre'o lună de zile am auzit că a plecat

./.

singur fără mine.-

Intr'una din zilele lunii Iunie, într'o seară vine la mine un vecin al meu un oarecare PRUTEANU, însoțit de Adjutantul PREDA /Adjutantul PREDA auzisem că se va căsători cu o ființă a mea/, i-am invitat la masă în curtea imobilului din Str.Vasile Gherghel Nr.21, unde a discutat și felul cum a sburat STRATINESCU, eu i-am pus întrebarea? Când zbori după el? Mi-a răspuns: "S'ar c'am putea că nu este lucru mare desi nu se dă benzină, dar o face frătiorul PRUTEANU că el poate să facă acest lucru.

Bine D-le atunci să stăm de vorbă în direcția aceasta dar mâine, că eu sunt singur că n'ași putea să fac acest lucru. A rămas să-i dau răspuns a doua zi pe Aeroport la Chitila.

A doua zi m'am dus cu Dr. GAFENCU, un vechiu prieten al meu la Aeroport în Chitila, unde a intrat D-sa luând contact cu Adjutantul PREDA dându-și întâlnire în strada Vasile Gherghel Nr.21, București, pentru a doua seară.-

A doua seară a.dj. Preda n'a mai venit m'a pomenit după o săptămână că dă telefon că vrea neapărat să ne vorbească.-

Am acceptat convorbirea adică întâlnirea cu el a venit și mi-a spus că se duce întovărsit de acest domn LUSTING adjutant coleg cu el ce era de față se duc la Curtea de Argeș și iau niste avioane I.A.R., să le aducă la București asta lucru precis că sunt numai ei sburători acolo și încă cu un coleg ce se află în concediu. Noi adică eu cu Dl. Dr. GAFENCU am primit propunerea după plecarea lor a rămas să căutăm vre'o persoană cunoscută în Turcia să nu ne ducem de capul nostru că nu e chiar așa ușor.

Este adevărat că noi am spus la acești doi ajustanți Dlor, avem oameni cunoscuți și credem că are să fie nimerit să mergem dacă se poate la aceia oră, eu personal și chiar Dr. GAFENCU nu avea pe nimeni pentru acest lucru.

După ce au plecat adjutanții PREDA și LUSTING, Dl. Dr. GAFENCU, a spus că va vorbi cu fosta secretară a lui RADESCU pe care o cunoaște și care se cheamă GEORGESCU, că poate ea îi va recomanda pe cineva: A rămas ca a doua seară noi să ne întâlnim iarăși, să vedem ce s'a aranjat.

./.

M'am dus eu la spitalul Colței la Dl.Dr., unde D-sa mi-a arătat un biletel prin care îl recomanda pe Dl.Dr.GAFENCU, că este un om cumsecade și trebuie să aibă încredere în D-sa despre cei propune D-lui Dumitru.-

După o zi sau două, am avut informația D-lui Dr.GAFENCU că iar fi spus Dumitru adică că a luat contact cu acest domn Dumitru dela Partidul Liberal și că ar crede că ar merge GEORGE BRATIANU și poate tot altcineva tot persoană serioasă, - dar a rămas să se mai discute să mai treacă pe acolo.-

A trecut 2-3 seri în acest timp au venit din nou cei doi aviatori PREDEA și LUSTING și mi-a spus următoarele:

Dăilor stiti că avem mai mare noroc ca săptămâna asta, adică săptămâna dela 5-12 Iulie, va zbura precis cu două avioane cu medicamente la Mangalia, dar nu stiu cum ar face rost de o hartă că ei nu cunosc drumul până în Turcia, eu le-am spus că am o hartă dela un șef al lor, așa că eu cred că va fi bună de asta să nu se vaite ei. I-am asigurat că avem harta și oamenii care trebuie să meargă.-

Se apropia sfârșitul săptămânii și noi nu mai găsisem oamenii pentru zbor.

Vineri ne-am dus în strada Cafaru Vechiu la Nr.3., și i-am explicat situația D-lui DUMITRU BORCEA. D-sa s'a oferit să meargă eu spunându-i că merge și GEORGE BRATIANU.

Sâmbătă seara pe la orele 20, aviatorii m'au anunțat că au primit ordinul de zbor, adică misiunea pentru Luni dimineața la ora 6, în același timp m'a anunțat și Dl.Dr.GAFENCU, că GEORGES BRATIANU nu merge, dar crede că va merge Dr.HATEGANU, și tot va fi bun și aceasta, dar a rămas ca Duminecă să aibă o întrevvedere ca să ia hotărârea.-

Dumineca seara am fost informat de Dl.Dr.GAFENCU, că a avut o întrevvedere în cursul zilei de Duminecă dimineata cu Dl.IULIU MANIU, care l-a chemat la ora 23 seara să-i comunice ceva.-

Seara m'am dus și eu cu Dr.GAFENCU, desi nu-l cunostiam pe Dl.IULIU MANIU personal, D-sa a avut amabilitatea și m'a primit acolo, era de față Dl.MIHALACHE și Dl.CARANDINO, pe care Dl.IULIU, a spus că s'a hotărât să meargă împreună cu Dl.PENESCU, pe care nu-l cunostiam și nu eram de față.

M'a întrebat personal Dl. IULIU MANIU, ce fel de avioane și ce fel de aviatori sunt ăștia. Eu i-am răspuns că unul din ei este în perspectivă să se căsătorească cu o fiină a mea. - că trebuie să sboare mâine dimineață la ora 6, deci urmează ca noi să fim pe Aerodromul Tămădău pe care îl recunoscu-sem pe ziua de Miercuri sau Joi, când am fost acolo cu Dl. Dr. GAFENCU și cu cei doi aviatori. - Si deci trebuie să plecăm acolo de așa fel să fim la ora 6 acolo. -

Hotărând astfel ora plecării din București la ora 1 noaptea lucru care s'a și întâmplat mașinile care le transportau s'au întâlnit la ora 1 noaptea la capătul liniei 14 în Sos Pantilimon, unde a venit și Dl. PENESCU, când l-am cunoscut era în mașină cu D-na, am plecat la Tămădău cu mașinile unde am așteptat sosirea avioanelor. -

Pe la orele 6.35, a sosit avioanele, noi am intrat cu mașinile acolo când am început să punem geamantanele în avioane am fost luați prin surprindere cu focuri de armă.

Am fost încărcati într'un autocamion și dusi la cazarmă Marmizon, unde ni s'a făcut percheziție și interogatoriu. Menționez că la Domnul IULIU MANIU, l-am cunoscut și pe Dr. ILIE LAZAR, pe care deasemeni l-a recomandat că merge cu noi în Turcia. -

Toată plecarea persoanelor și anume: Dl. MIHALACHE, Dl. PENESCU, ILIE LAZAR și CARANDINO, a fost pregătită de Dl. Dr. GAFENCU care a tratat aceasta 2-3 zile, iar Dl. DUMITRU BORCEA și EUGEN BORBEA, au fost chemați prietenește de mine.

xxx

Dl. GHEORGHE POPESCU Sing. în a doua declarație susține următoarele:

M'am născut în comuna Gogosu Jud. Mehedinți, dintr'o familie foarte săracă, suntem cinci frați /2 surori și 3 frați/, un frate cel mai mare este agricultor foarte sărac cu 3-4 copii, surorile la fel una văduvă, iar eu copii, un frate este aici în Str. Vasile Gherghel Nr. 13, sofer mecanic, căsătorit, foarte sărac, După ce am făcut /am absolvit/ școala de arte și meserii, am dat examen luând capacitatea școlii superioare de arte și meserii la Craiova, am intrat tot prin munca mea la Școala de Construcții din București, după aceea am reținut postul ca conductor tehnic, subinginer la Aero

./.

Chimica-Română, la Ministerul Muncii Sănătății și Ocrotirilor Sociale, iar în ultimul timp am fost Șeful Serv. Beton Armat, la Uzinele I.R.M.C., Mirja-Ghirdov eni, de unde am fost îndepărtat din serviciu, fiind socotit comunist și anarhistul fabricilor, făcându-mi-se acte de dare în judecată la Curtea Martială Ploesti.-

După ce am fost dat afară deoarece cunosc și mecanica automobilistică la perfecție am cerut pe cont propriu reparații de auto.-

Nemai având de lucru și nemai putând trăi fără lucru deoarece nu aveam ce mânca am luat hotărârea să plec cum voi putea până în America de Sud, chiar clandestin, aceasta am destăinuit-o și D-lui Dr. GAFENCU un bun prieten. Printr' o întâmplare am cunoscut pe pilotul PREDA, căruia i-am propus fiind acolo și Dr. GAFENCU să plecăm cu avionul și din discuție a rămas că de avion face el rost, că primește misiuni și că va putea pleca.- Hotărârea că vom pleca a fost acum vre'o trei săptămâni când pilotul a spus că ne va putea duce am așteptat însă o săptămână după care pilotul a telefonat că are să ne comunice ceva important. A doua seară ne-am întâlnit cu PREDA și cu pilotul LUSTING cu care am făcut cunoștință atunci spunând că numai ei doi sunt pilotii Aeroportului și că vor aduce două avioane de la Curtea de Argeș cu care vom putea pleca și deci trebuie ca noi să cunoaștem aeroportul de pe care ne vor lua ei a doua zi am plecat toți patru cu o mașină de piață la aeroportul Tămădău, unde am hotărât să ne adunăm acolo.-

A rămas ca atunci când ne va comunica cu una zi cel puțin înainte, noi trebuie să fim gata de plecare. Dl. Dr. GAFENCU a spus că cunoaște pe fosta secretară a lui RADESCU, care crede că ea va mai avea pe cineva și va merge cu noi.-

A doua seară a venit GAFENCU și mi-a spus că ea nu merge dar ia dat acest bilet către un oarecare DUMITRU de la Naționali-Liberali, în acest bilet era scris: "Dragă D-le Dumitru garantez cu capu pentru Dl. Dr. GAFENCU și serveste-l cu ce-ți propune.-

După o zi a venit din nou Dl. GAFENCU și mi-a spus că va merge el adică DUMITRU și eventual GEORGE BRATIANU, dar a rămas să se discute după o zi sau două, acum vre'o 3-4 zile, sau mai precis Vineri 11 Iunie a.c., a venit pe la orele 21. Dl. GAFENCU și mi-a spus că BRATIANU nu mai merge și are să facă o

374 395

395

intrebare dr. HATEGANU dacă are pe cineva să meargă, după o zi a venit /adică Sâmbătă dimineata/ și a spus că ar fi vorbit cu HATEGANU și că acesta ar merge, a rămas ca pentru Sâmbătă seara să ia din nou legătura cu el.-

Duminecă seara pe la orele 20 mi-a comunicat Dl. GAFENCU următoarele:

Azi dimineata dela ora 8.30 până la 10.30, a fost cu HATEGANU la Dl. MANIU și a discutat cu el de aceasta plecare, dar a rămas pe la orele 23 seara să se ducă din nou acolo, adică la Dl. MANIU.-

La orele 23, am plecat și eu la Dl. GAFENCU, la Dl. MANIU acasă, unde pentru prima dată l-am cunoscut acolo la Dl. MANIU era Dl. I. MIHALACHE, Dl. CARANDINO și Dl. ILIE LAZAR. Am făcut cu nostimță și cu D-lor.-

Dl. MANIU mi-a spus : Domnule POPESCU mi-a explicat Dl. GAFENCU despre tot așa că va merge Dl. MIHALACHE, Dl. CARANDINO, Dl. PENESCU cu soția și Dl. ILIE LAZAR. Este totul în regulă a spus Dl. MANIU, Dl. MIHALACHE știe ce are de făcut.

Duminecă înainte de pră 23, Dl. GAFENCU mi-a spus că ia spus Dl. MANIU, că ar fi dat o radio-gramă -La Sanstefano la Aeroport ca să nu fim arestați.-

Pentru zborul ce urma să se facă trebuia să se facă trasajul pe hartă, harta a fost dată de mine, iar trasajul la făcut pilotul LUSTING în fata Dr. GAFENCU.-

Cu câteva săptămâni mai înainte adică la primele convorbiri ce le-am avut cu PREDA, eu am spus că am hartă dela un fost șef al D-lui .-

Mentionez că plecarea era fixată de către Dl. GAFENCU cu Dl. MANIU de Duminecă dimineata pentru ora 3. Luni dimineata cu masinile spre Aeroport și pentru aceasta eu am contestat insistând să plecăm la ora 1. Dl. MANIU fiind de acord cu aceasta adică cu plecarea la ora 1.-

Și a spus că destă s'a înțeles cu Dl. PENESCU pentru ora 3 totuși va putea să-i comunice aceasta.-

Părerea mea este că Dl. MIHALACHE, PENESCU și CARANDINO, nu au plecat tot cu scopul ce am plecat, eu , GAFENCU și frații BORCEA și că ar fi plecat poate cu scopuri politice.

375-396

396

Dl. POPESCU GHEORGHE, ne dă o a treia declarație din care ne arată următoarele:

S'au dat de două ori adică în două seri la intervale de 3-4 seri masă de masă și a fost pe urmă masa servită cu niște castraveți, ceapă și niște brânză, iar a doua masă a fost niște ouă, brânză, castraveți și rinichi, ce l-am împărțit în patru adică: Dl. GAFENCU, cei doi piloți PREDA și LUSTING, iar la aceste mese soția mea nu a luat parte.-

A treia masă și ultima a fost servită la restaurantul "Florescu" din Bd. Filantropia unde am luat parte cu Dr. GAFENCU, DUMITRU BORCEA, cei doi aviatori și soția mea. Masă care a fost plătită de Dl. DUMITRU BORCEA, soția stia că voi pleca eu cu Dr. GAFENCU în Argentina sau Brazilia.-

Plecarea era în strânsă legătură cu facerea mijloacelor ce ni le punea cei doi aviatori care la rândul lor așteptau vre'o misiune așa cum ne spuneau.-

Odată au spus că vor pleca cu un avion cu care vor pleca în misiune, altădată au spus că vor pleca cu două avioane de la Curtea de Argeș, a treia oară au spus că vor zbura cu două avioane ce vor transporta medicamente la Mangalia, dar așteptă ordinul de plecare și acest ordin se va da cu 24 de ore mai înainte cel puțin așa că plecarea depindea de acești aviatori.-

Sâmbătă seara am fost instințati de Dl. Dr. GAFENCU, că ar fi primit băștii ordin de plecare la Mangalia cu medicamente și că luni dimineața la ora 6, neapărat, vor zbura că au fost la mine acasă, au găsit horta pe birou și că a trasat aviatorul LISTING în fața Dr. GAFENCU.

Seara Sâmbătă târziu Dl. GAFENCU, mi-a spus că se va duce la Dl. HATEGANU pe care îl cunoaște de mai multă vreme și că îi va propune această chestiune.-

Duminecă după masă mi-a comunicat Dl. GAFENCU, că a vorbit cu HATEGANU și că acesta l-ar fi dus la Maniu acasă în dimineața zilei de Duminecă și că a rămas înțelegerea ca să se mai discute această chestiune seara la ora 23.- Seara la ora 23, pe când ne aflam la masă eu Dl. GAFENCU, Dl. BORCEA și cei doi aviatori la Restaurantul "Florescu", eu împreună cu Dl. GAFENCU,

am plecat la Dl.MANIU acasă cu o mașină de piață.-

A bătut /a sunat/la ușa și a ieșit o doamnă blondă înaltă, pe care a salutat-o Dl.GAFENCU, anunțând vizita noastră , după un minut a venit și a deschis invitându-ne în haull. Am stat c'am 23 minute după aceea doamna de mai sus ne-a poftit în lăuntru.-

Când am intrat acolo Dl.Dr.GAFENCU m'a prezentat, era acolo Dl.MANIU, Dl.MIHALACHE, Dl.CARANDINO și Dl.ROMICA BOILA.-

După 1-2 minute a intrat și Dl.ILIE LAZAR pe care mi l-a prezentat Dl.MANIU.-

Dl.MANIU, m'a privit de sus până jos și mi-a spus , mi-a explicat Dl.Dr.GAFENCU, Dl.POPESCU, situația dumneata , cunosti ce fel de aviatori sunt ăștia? Eu i-am spus că unul din ei voește să ia în căsătorie pe o fiică a mea și eu l-am asigurat că este băiat bun.-

Bine,...atunci uite merge Dl.MIHALACHE, Dl.CARANDINO, Dl. și D-na PENESCU, ce nu erau de față și că Dl.MIHALACHE știe ce are de făcut.-

Atunci Dl.BOILA a spus : "Eu nu merg, dar toată chestiunea /se adresează lui MIHALACHE/, aranjează acolo cu CONSTANTINOPOL cu Dl.DRECEA sau DECEA /nu-mi amintesc bine/.

La aviatori am dat odată un milion și altădată două milioane bani , cu care ei spuneau că vor plăti benzina la aeroport, aceștia bani i-am dat eu fiind ai mei.-

Pe Dl.COMANDOR NEGRESCU IOAN, îl cunosc de 4-5 ani, după ce pilotul PREDA, s'a oferit el împreună cu un oarecare soldat PRUTEANU că vor aranja plecarea cu un avion, de pe aeroportul Chitila, eu împreună cu Dl.GAFENCU, mă-am consultat că ar fi mai bine să cerem sfatul la un aviator pe care îl cunoaștem mai bine, deoarece asta nu ne-ar face impresie serioasă.-

Am așteptat încă o săptămână așteptând pe PREDA și văzând că nu vine, ne-am dus la Dl.Comandor NEGRESCU ca să-i inspirăm încredere, i-am spus că vrem să plecăm cu BEBE și GEORGE BRATIANU. I-am făcut cunoscut după ce dansul s'a exchivat de noi că nu sunt avioane și chiar dată ar fi n'am nimerit-o că el este om bătrân și are familie nu vrea să o lase pe drumuri, i-am făcut explicația cu PREDA, mi-a spus că astea sunt lucruri ne-serioase, așa că ar fi mai bine, să mai cutăm și în altă parte ,

377 398 308

aceasta a fost acum vre'o 3 săptămâni. Dl. Dr. GAFENCU, s'a dus a doua zi pe Aeroportul Băneasa, a venit după aceea la mine si mi-a spus că a cunoscut pe un aviator CHIPULESCU, dar că a rămas să se ducă a doua zi dimineata la ora 7, aceasta era acum 3 săptămâni într'o Luni dimineata.-

La ora prânzului Dl. GAFENCU, mi-a comunicat că nu l-a găsit pe acesta.-

A mai trecut trei - patru zile si a anuntat din nou pe PREDA că are să ne comunice ceva important, dacă se poate să ne vadă astăzi seară, i-am spus să vină si a venit, dar însoțit de aviatorul LUSTING, pe care mi l-a prezentat prietenul lui si că ar aștepta ordine să aducă niste avioane dela Curtea de Argeș si că neapătat trebuie să cunoaștem locul de unde urmează să zburăm noi. După aceea discutie Joi acum o săptămână am plecat cu o masină la aeroportul Tămădău, unde spunea LUSTING, că aeroportul Tămădău, este bine să-l vedem si noi că el il stie.-

PREDA si LUSTING, au venit Vineri si au spus că nu mai plecăm cu avioanele acestea si plecăm cu două avioane ce pleacă la Mangalia cu medicamente. Sâmbătă seara am fost anuntati că Luni dimineata la ora 6 plecăm.-

Pe Comandorul VASILESCU, il cunosc de patru ani când i-am vândut o mașină de atunci nu l-am mai văzut, cu plecarea n'am mai avut nici o legătură cu D-ra.-

Pe Cpt. BACESCU, l-am cunoscut acum un an, într'o prăvălie dela un prieten al meu si am găsit cu cale să-i spun si lui că plec si deoarece eu pierdu-sem cu revolver care nu eram al meu am cerut să-mi dea el unul.. D-sa mi-a spus că nu are, dar va căuta să mă servească. M'a anuntat că a găsit, dar fiindcă mi se cereau bani prea mult am renuntat

Nu-mi aminteso să-i spus lui BACESCU că merge si BRATIANU sau altișeva cu noi decât stiu că i-am spus că am făcut rost de un avion si dacă poate să meargă si D-sa mi-a răspuns că nu poate să meargă. Aceasta era acum vre'o 10 zile.-

Scopul plecării era să ajungem in Aergentina unde singur BORCEA, spunea că va deschide vre'o întreprindere va face restaurant poate, vre'o revistă etc. In familie si cu totul glumă poate că am zis că vom deveni Ministrii.

./.

378 399 399

Stiam că BORCEA face politică TITEL-PETRESCU c'am de un an de zile.-

MANIU stia de plecarea noastră de Sâmbătă seara probabil decât ia spus Dr.HATEGANU.

Nu-l cunosc pe comandorul DRAGANESCU.

MANIU a spus că stie Dl.MIHALACHE ce are de făcut în Turcia.-

Nu-mi reamintesc să-i fi spus ceva si lui CARAN-DINO.-

Aceasta imi este declaratia pe care o semnez.

ss/ Gh.Popescu-

400

400

379

DECLARAȚIE

Subadmiratul Ing. GHEORGHE POPESCU, noi declarăm următoarele:

DI. GAFENCU mi-a spus în tot cursul călătoriei că a vorbit cu cel DUMITRU, care i-a spus că a aranjat dela cineva dela Misiunea Americană să meargă cu noi. -

La masă la Restaurantul "FLORESCU" DI. GAFENCU, a vorbit deschișă către băieți, erande față și eu că MAHID ar fi dat Radio-Grand la Constantinopol și că a întrebat dacă avioanele sunt prevăzute cu T.T.F., ca să se poată ține legătura, atunci PRIDA a spus că sunt prevăzute pentru aceasta, dar n'au instalația sau aparatele. -

Când am luat hotărârea să-i spun D-lui Cdr. NEGRESCU ION, am dat un telefon la D-șă și i-am cerut întâlnire ca să-mi vorbească personal și că nu pot să-i spun la telefon. D-șă mi-a dat întâlnire la Bibliotecă "Cartea Mea", din Calea Victoriei, aceasta a fost acum 15-16 zile. D-șă a venit la ora 17 la "Cartea Mea", unde am fost eu și DI. GAFENCU și i-am spus că nu putem discuta aici și dacă se poate să discutăm acasă la D-șă. Am luat o mașină taxi și ne-am dus acasă la D-șă și i-am spus că suntem din partea lui BRUX și OM. BRATIANU și căută un avion să zboare cu el în Turcia, i-am făcut cunoscut căsă că un corespondent PRIDA, dela Aero-Portul Chitila, ne-a asigurat acum câteva zile că poate să plece cu noi și i-am rugat că aceasta n'ar fi cazul să fie adversi contra acestui băiat că poate lui va fi un fiu al neamului. Mi-a răspuns, Doamnelor regret că nu vă pot servi, că avioanele noastre sunt mici și cele mari nu au alios, așa că încercați în altă parte, a căutat să intre în amănunt despre plecarea lui BRATIANU, noi i-am spus

/.

401 401
380

sigur trebuia să fie vre'o chestie politică, nu-a spus să-
tineam în curent ei pe B. ca. -

După vre'o 4-5 zile după ce PRADA ne-a asigurat
că pleacă la C. de Argeș, că aduce două autoturisme la București
n'am dus cu DI. GAFENCU la domnia sa să facem condaj dacă nu
a luat vre'o hotărâre să se oprească pe PRADA, noi i-am
spus că am aranjat cu un avion civil dela Președinție. -

Sâmbătă dimineața ducându-ne la DI. Comandor
coacă nu l-am găsit n'am dus după aceea la ora 17 și l-am
găsit, am făcut cunoștință cu el, am văzut pleacă și că dacă
poate să ne dea o hartă cu șoselele dela Buzănești nu are
B. să ni-a dat o jumătate de hartă care era trasă o linie
apre St. Ștefan, apăsând că pe acest drum a fost B. ca. -

Legătura cu Partidul Liberal și Tărăncuș a lău
t-o DI. GAFENCU, prin DOMITRIU și Dr. NATEGIANU, NATEGIANU l-a
condus pe DI. GAFENCU la Mașin Duminică dimineața, cu un
foșt Duminică seara cu DI. GAFENCU la MANIU la ora 23, un-
de am fost prezentat.

ca/ Gh. Popescu.

17 Iulie 1947.

402 ³⁸¹
~~402~~

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPESCU, domiciliat în București str. V. Gherghel nr. 21, în completarea declarațiilor anterioare declar următoarele:

În căutarea de însoțitori pentru plecare m'am adresat și Dlui LUCA GION, domiciliat deasupra cinematografului Trianon etaj. II, Dlui Avocat PRESBITERIAEU din str. Cobălcescu nr. 6 etaj. I care eu acceptat în principiu să plece. Această în cursul săptămânii trecute.-

Sâmbătă 12 .VII. 947 când am fost la Cd. NEGRESCU ION, acesta m-a spus că e împiedicat să plece de bătrânețe și de familia sa.-

Când mi-a înmănat harta mi-a arătat o linie pe hartă și a spus că pe aici a fost și Dsa.

Aceasta-mi este declarația pe care o semnez propriu.-

(ss) Ing. Gh. Popescu

Adaug la declarația făcută mai sus că pentru a naște impresia de seriozitate i-am comunicat Dlui Căp. NEGRESCU ION, sâmbătă că înainte de plecarea hotărâtă urmează că Dsa să se vadă cu Dl GEROGE BRATIANU.-

La această Dl Comandor a răspuns:

Că ce rost, ar avea această întâlnire odată ce eți fixat plecarea.-

Declar, susțiu și semnez.-

(ss) Ing. Gh. Popescu,

382
~~403~~ 403

D E C L A R A T I E

Subsemnatul GHEORGHE POPESCU, inginer, domiciliat în str. Vasile Gherghel 21, București, declar următoarele:

S'au dat de două ori adică în două seri la intervale de 3-4 seri masă de masă și a fost prima masă servită de mine niște castraveți, ceapă și niște brânză, iar a doua masă a fost niște ouă, brânză, castraveți și un rinichi ce l-am împărțit în patru adică cu dl. Gafenco și cei doi piloți Preda și Lustig. La aceste mese soția mea nu a luat parte. A treia masă și ultima a fost servită la restaurantul din B-dul Filantropia, unde am luat parte eu, dr. Gafencu Dumitru Borcea cei doi aviatori și soția mea, mesă care am fost plătită de dl. Dumitru Borcea.

Soția știe că voi pleca eu cu dr. Gafencu în Argentina sau Brazilia. Plecarea era în strânsă legătură cu facerea mijloacelor ce mi le punea cei doi aviatori, care la rândul lor așteptau vreo misiune așa cum ne spuneau.

Odată au spus că vor pleca cu un avion cu care vor pleca în misiune altă dată, au spus că vor pleca cu două avioane de la Curtea de Argeș a treia oară au spus că vor zbura cu două avioane ce vor transporta medicamente la Mangalia dar așteaptă ordinul de plecare și acest ordin se va da cu 24 ore mai înainte cel puțin, așa că plecarea depinde de acești aviatori.

Sâmbătă seara am fost înștiințat de dl. dr. Gafencu că ar fi primit băieții ordin de plecare la Mangalia cu medicamente și că Luni dimineața la ora 7 neapărat vpr zbura, că au fost la mine acasă, au găsit harta pe birou și că a tras aviatorul Lustig în fața d-lui dr. Gafenco.

Seara, Sâmbătă târziu, dl. Gafenco mi-a spus că se va duce la dl. Hațieganu pe care îl cunoaște de mai multă vreme și că-i va propune această chestiune.

Duminică după masă mi-a comunicat dl. Gafencu că a vorbit cu dl. Hațieganu și că acesta l-ar fi dus la Maniu acasă în dimineața zilei de Duminică și că a rămas înțelegere să se mai discute această chestiune seara la ora 23.

Seara la ora 23, pe când ne aflam la masă cu dl. Gafencu dl. Borcea și cei doi aviatori la restaurantul Florescu, eu împreună cu dl. Gafencu am plecat la dl. Maniu acasă cu mașina

./.

de piață. A bătut (a sunat) la ușă și a eșit o doamnă blondă înaltă, pe care a salutat-o dl. Gafencu, anunțând vizita noastră, după un minut a venit și a deschis invitându-ne în hol. Am stat cam 2-3 minute, după aceea doamna de mai sus ne-a pofțit înăuntru. Când am intrat acolo dl. dr. Gafencu m'a prezentat, era acolo dl. Maniu, Mihalache, Carandino și Romică Boilă. După unu două minute a intrat și dl. Ilie Lazăr, pe care ni l-a prezentat dl. Iuliu Maniu.

Dl. Maniu m'a privit de sus până jos și mi-a spus: Mi-a explicat dl. dr. Gafencu, d-le Popescu situația dumneata cunoști ce fel de aviatori sunt ăștia? Eu i-am spus că unul din ei voegste să ia în căsătorie pe o fină a mea și eu l-am asigurat că e băiat bun.

" Bine....atunci uâte merge dl. Mihalache, dl. Carandino și d-na Penescu ce nu erau de față și că dl. Mihalache știe ce are de făcut.

Atunci dl. Boilă a spus: eu nu merg, dar toată chestiunea aranjeaz-o (se adresează d-lui Mihalache) acolo la Constantinopole cu dl. Deccea sau Dlcea (nu-mi amintesc bine).

La aviatorii am dat odată un milion și altădată două milioane bani cu care ei spuneau că ei vor plăti benzina la aeroport.

Pe dl. comandor Negulescu Ion îl cunosc de 4-5 ani după ce pilotul Preda s'a oferit el împreună cu un oarecare soldat Pruteanu că vor aranja plecarea cu un avion depe aeroportul Chitila, eu împreună cu dl. Gafencu ne-am consultat că ar fi bine să cerem sfatul deoarece asta nu prea ne-ar face impresie serioasă, am așteptat însă o săptămână, așteptând pe Preda și văzând că nu vine ne-am dus la dl. comandor Negrescu și ce să-i inspirăm încredere i-am spus că vrem să plecăm cu Bebe și George Brătianu i-am făcut cunoscut după ce dânsul s'a eschivat de noi că nu sunt avioane și chiar dacă ar fi n'ar fi nimerit-o că el este om bătrân și are familie nu vrea să o lase pe drumuri, i-am făcut explicația cu Preda, mi-a spus că astea sunt lucruri neserioase așa că ar fi mai bine să mai căutăm și în altă parte, acesta a fost acum vreo trei săptămâni.

Dl. dr. Gafencu s'a dus a doua zi pe aeroportul Băneasa și a venit după aceea la mine și mi-a spus că a cunoscut pe un aviator Ciufulescu, dar că a rămas să se ducă a doua

405 405
384

zi dimineata la ora 7, aceasta era acum trei săptămâni într-o luni dimineata.

La ora prânzului dl. Gafencu mi-a comunicat că nu l-a găsit pe acesta. A mai trecut trei patru zile și a anunțat din nou predat că are să ne comunice ceva important dacă poate să ne vadă astă seară i-am spus să vină și a venit dar a venit însoțit de aviatorul Lustig, pe care ni l-a prezentat prietenului și care aștepta ordine să ducă niște avioane dela Curtea de Argeș și că neapărat trebuie să cunoaștem locul de unde urmează să zburăm noi. După aceea discuție Joi acum o săptămână, am plecat cu o mașină la aeroportul Tămădău, unde spune Lustig că ar fi bine să-l vedem și noi că el îl știe.

Preda și Lustig au venit Vineri și au spus că nu mai putem pleacă cu avioanele acestea, ci pleacă cu două avioane ce pleacă la Mangalia cu medicamente. Sâmbătă seara am fost anunțat că Luni dimineata la ora 6 pleacă.

Pe comandorul Vasilescu îl cunosc de 4 ani când i-am vândut o mașină, de atunci nu l-am mai văzut cu plecare. N'a avut nici o legătură cu plecarea sa.

Pe căpitanul Băcescu Băcescu l-a cunoscut acum un an într-o prăvălie dela un prieten al meu și am găsit cu cale să-i spun și lui că plec deoarece eu pierdusem un revolver ce nu era al meu, am cerut dacă are să-mi dea el unul. D-sa mi-a spus că nu are, dar va căuta să mă servească. M'a anunțat că a găsit dar fiindcă mi se cereau bani prea mulți am renunțat.

Nu-mi amintesc să-i fi spus lui Băcescu că merge și Brătianu sau altcineva cu noi decât știu că i-am spus că am făcut rost de avion și că dacă poate să meargă și d-sa și mi-a răspuns că nu poate să meargă aceasta era acum 10 zile. Scopul plecării era să ajungem în Argentina unde sigur Borcea spunea că va deschide o întreprindere va face restaurant peste restaurant poate vreo revistă, etc. - în familie și cu totul glumă poate am spus că vom deveni miniștri. Știam de Borcea că face politica lui Titel Petrescu cam de un an de zile, Maniu știa de plecarea noastră de Sâmbătă seara probabil când i-a spus dr. Hațieganu. Nu-l cunosc pe comandorul

Maniu a spus că știe dl. Mihalache ce are de făcut în Turcia nu-mi reamintesc să-i fi spus ceva lui Carandino.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

as. Ing. Ch. Popescu

406 406
385

DECLARAȚIE

Subsemnatul GH. POPESCU, subinginer, domiciliat în str. Vasile Chergheț Nr. 21, București, declar:

M'am născut în comuna Gogosu, jud. Mehedinți dintr'o familie săracă-Ilie și Floarea Popescu, suntem cinci frați (2 surori și 3 frați), un frate cel mai mare este agricultor f. sărac cu 3-4 copii, surorile la fel, una văduvă iar cu copii; 1 frate este aici în str. Vasile Chergheț 13 șofeur mecanic, căsătorit, f. sărac.

După ce am făcut (am absolvit) Școala de Arte și Meserii, am dat examen, luând capacitatea Școlii Superioare de Arte și Meserii la Craiova, am intrat tot prin munca mea la Școala de Construcții din București, după aceea am obținut posturi ca conducător tehnic (subinginer) la Aero Chimică Română, la Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale în ultimul timp, am fost șeful Serviciului Baten Armat la Uzinele I.R.M.C. Mija Ghirdoveni, de unde am fost îndepărtat din serviciu, fiind socotit comunist și anarhistul fabricilor făcându-mi-se acte de dare în judecată la C. Martială Plocești.

După ce am fost dat afară, deoarece cunosc și mecanica de automobilistică la perfecție, am lucrat pe cont propriu reparațiuni de auto. Nemai având de lucru și neputând trăi fără lucru, deoarece nu aveam ce mânca, am luat hotărîrea să plec cum voi putea până în America de Sud, chiar clandestin, aceasta am destăinuit-o și d-lui dr. Gafencu, un bun prieten. Printr'o întâmplare am cunoscut pe pilotul Preda, căruia i-am propus fiind acolo și dr. Gafencu să plecăm cu avionul și din discuție a rămas că de avion face el rost că primește misiuni și că vom putea pleca. Hotărîrea că vom pleca a fost cam vreo trei săptămâni, când pilotul a spus că ne va putea duce, am așteptat însă o săptămână după care pilotul a telefonat că are să ne comunice ceva important. A doua seară ne-am întâlnit cu Preda și cu pilotul Lustig, cu care am făcut cunoștință atunci spunând că numai ei doi sunt piloții Aeroportului și că vor aduce 2 avioane de la Curtea de Argeș cu care vom pleca și deci trebuie ca noi să cunoaștem aeroportul de pe care ne vor lua ei. A doua zi am plecat toți patru cu o mașină de piață la Aeroportul Tămădău, unde am hotărît să ne adunăm

./.

407
407
388

acolo.

A rămas că atunci când ne va comunica cu l zi cel puțin înainte, noi trebuie să fim gata de plecare. Dr. Gafencu a spus că cunoaște pe fosta secretară a lui Rădescu, care crede că se va mai avea pe cineva și va merge cu noi.

A doua seară a venit Gafencu și mi-a spus că să nu merge dar i-a dat acest bilet către un oarecare Dumitriu dela național liberali. In acest bilet era scris: "Dragă d-le Dumitriu, garantez cu capul pe dl. dr. Gafencu, servește-l cu ce îți propune.

După o zi a venit din nou dl. Gafencu și mi-a spus că va merge el adică Dumitriu și eventual George Brătianu, dar a rămas să se discute după o zi sau două, acum vreo trei-patru zile sau mai precis Vineri 11 Iulie a venit pela orele 21 dl. Gafencu și a spus că Brătianu nu mai merge, dar că va merge Dumitriu și are să facă o întrebare d-rului Hațieganu dacă are pe cineva să meargă. După o zi a venit (adică Sâmbătă dimineată) și a spus că ar fi vorbit cu Hațieganu și că acesta ar merge. A rămas ca pentru Sâmbătă seara să ia din nou legătura cu el.

Duminică seara pela orele 20 mi-a comunicat dl. Gafencu următoarele:

Azi dimineată dela ora 8.30 până la 10.30 a fost cu Hațieganu la dl. Maniu și că a discutat cu el de această plecare, dar a rămas ca la ora 23 seara să se ducă din nou acolo, adică la dl. Maniu.

La ora 23 am plecat și eu cu dl. Gafencu la dl. Maniu acasă, unde pentru prima dată l-am cunoscut. Acolo era dl. Mihalache, dl. Carandino și dl. Ilie Lazăr, am făcut cunoștință și cu dl. or.

Dl. Maniu mi-a spus: "D-le Popescu, mi-a explicat dl. Gafencu despre tot, așa că va merge dl. Mihalache, dl. Carandino, dl. Penescu cu soția și Ilie Lazăr, este tot în regulă a spus dl. Maniu, dl. Mihalache știe ce are de făcut. Duminică înainte de ora 23, dl. Gafencu mi-a spus că i-a spus dl. Maniu că ar fi dat o radiogramă la San Stefano la Aeroport, ca să nu fim arestați.

Pentru aborul ce urma să se facă, trebuia făcut trasajul, harta a fost dată de mine, iar trasajul l-a făcut pilotul Lustig, în fața d-rului Gafencu. Cu câteva săptămâni mai înainte, adică la primele converbiri ce le-am avut cu Preda, eu am spus că am harta dela un fost șef al d-lui.

Menționez că plecarea era fixată de către dl. Gafencu cu dl. Maniu de Duminică dimineata pentru ora 3. Luni dimineata cu mașinile spre aeroport și pentru aceasta eu am contestat, insistând să plecăm la ora 1. Dl. Maniu fiind de acord cu aceasta, adică cu plecarea la ora 1 și a spus că deși s'a înțeles cu Penescu pentru ora 3, dar totuși va putea să-i comunice aceasta.

Părerea mea este că dl. Mihalache, Carandino și Ilie Lazăr nu a plecat tot tot cu scopul ce am plecat eu, Gafencu și frații Borcea și că ar fi plecat poate cu scopuri politice.

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez de bună voie.

ss. Subinginer Popescu Gh.

~~410~~ 410

388

Dr. HAȚIEGANU VLAD

411

411

389

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. VLAD HATIEGANU declar următoarele:

La spitalul Colțea în stradă la 11 Iulie am întâlnit pe Dl Dr. GAFENCU. În afară de unele relații intime care mi-le-a comunicat și le-am menționat în alte declarații ale mele-m'a întrebat dacă eu nu plec, i-am răspuns, pe scurt-fiindcă îl cunoșteam puțin și nu puteam face incursiuni politice cu dânsul; că eu nu plec pentru o mulțime de motive, de ordin familial având obligațiuni care nu-mi permit-și pentru motive de oarecum politic.-

Nu puteam să plec tatăl meu având o poziție binedefinită politică și nu pot în niciun caz să-i creez dificultăți prin hotărâri intespendive.-

Vineri 11.7. când am fost la Dl Maniu Dsa era bolnav-din puținele cuvinte schimbate în urma confirmației date-cu plecarea avioanelor la un moment dat-mi-a spus făcând o reflexiune că se gândește la Dl ION MIHALACHE.

(ss) ~~Vlad Hatieganu~~

412 412
390

DECLARAȚIE

Subsemnatul Doctor VLAD E. HATIEGANU, de profesieune medic (Inspector general sanitar), domiciliat în București, Str. Intrarea Armagului 3 - născut în comuna Hida jud. Cluj - în anul 1906, Iunie 22, necăsătorit - nu sunt înscris formal în niciun partid politic.

1. Privitor la arestarea unor membrii ai partidului național-tărănesc, am auzit în orag că ar fi în legătură cu evenimentele externe.

2. Duminică dimineața la ora 10, am prezentat pe dl. Gafencu, D-lui Maniu. Din acest fapt rezultă că nu-l cunostea pe dl. Maniu.

3. La orele 22.30 - am fost chemat la telefon de către Dl. Maniu, care mi-a comunicat că este bolnav. La orele 23.45 m'am prezentat la dl. Maniu - unde am găsit pe dl. I. Mihalache și pe dl. Carandino, Dr. Gafencu și un domn care mi-a fost prezentat (Ing. Popescu).

Acolo am sosit la sfârșitul oarecum al discuțiilor. Atmosfera părea solemnă. Dl. Mihalache i-a adresat D-lui Maniu următoarea frază : Domnule Maniu, cred că am plain pouvoir din partea D-tale. Apoi Dl. Maniu s'a adresat D-lui Popescu întrebându-l în ce este specializat și unde lucrează. D-lui Gafencu încă i-a pus întrebarea în legătură cu preocupările și profesia D-sale. Apoi l-a întrebat dacă ce proiectează.

În timpul discuțiilor (Dl. Carandino mi-a cerut un bilet în urma întrebării care mi-a pus-o Dl. Maniu : cum o cheamă pe fina mea - eu am răspuns atunci "Măricara" - care stă la Istanbul), pe care i l-am dat, în care am rugat-o să ajute pe amicii noștri care pleacă într-o importantă misiune.

413

413

Am dedus aceasta și prin faptul că Dl. Mihalache a
spus că pleacă în Elveția și de acolo în America.

Această declarație o dau de bună voie și semnez.

391

(ss) Dr. Vlad Hațieganu.

15.VII.1947.

414
~~414~~
392

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. VLAD HATIEGANU declar următoarele :

1.- Pe D-ul Gafencu l-am văzut joi sau vineri și Duminică la Drul Maniu de două ori nu-l văzusem de doi ani.

2. Marti sau Miercuri am întâlnit pe strada Lisabona pe Dna Lucia Scridon soție de avocat domiciliată în str. Sft. Constantin 26 5.78.71. D-sa mi-a spus că niste prieteni de ai ei știu despre plecarea a unui sau două avioane. Am întrebat cine sunt prieteni acestia mi-a spus că este ing. Avramescu domiciliat în strada Sf. Constantin.

Adoua zi am data un telefon Dlui ing. Avramescu pe care-l cunoscusem cu câțiva ani înate la Arad.

Mi-a spus să trec pela dânsul după masă. La orele 5 am trecut și am întrebat despre ce este vorba mi-a spus atunci că un prieten al lor dl Gafencu este pregătit pentru plecarea cu două avioane în străinătate.

Eu am așteptat circa 30 minute eram pe punctul de plecare când a sosit Dl. Gafencu.-

L-am întrebat despre ce plecare este vorba.

Dl a spus că este hotărât cu un prieten al său să plece în străinătate și că totoulesse pus la punct tehnic îi lipsește numai ideia personalității politice, - care să le asigure o mai liberă petrecere în străinătate.

M'a întrebat pe mine, pe cine știu eu?

Atunci eu am răspuns că mă voi interesa. În seara aceea am telefoneta dlui R. Boilă și l-am întrebat de dl. Presedinte Maniu mi s'a spus că este cam bolnav și că locuiește la dl. dr. Jovin.-

Am trecut pe la doctor mi se pare vineri sau sâmbătă la ora 10 și i-am vorbit de întâlnirea mea cu Dl. Gafencu- mi-a spus că iar place să-l cunoască personal. Adoua zi dimineața la orele 10 am mers la Dl Maniu când a venit și Dl. Gafencu, urma să ne vedem în aceiași chetiune duminică seara. După aceea Dl Maniu i-a pus lui Gafencu o multime de chestiuni în detaliu.-

Duminică seara la orele 12,45 le-am văzut pe Dl. Maniu
Eu am venit acasă mai târziu. Am găsit pe Dl. Maniu
și pe Dl. Mihalache, Dl. Carandino și pe Gafenco și Ing.
Popescu.

Pela orele 23 aproximativ Dl. Carandino a părăsit
casa Dlui dr. Jovin. Eu la orele 13,15 am părăsit casa
dorind să merg spre casă, în drum am întâlnit pe Dl. R.
Boilă care m'a rugat să-l conduc acasă. În drum ne'am oprit
la Dl. N. Penescu și Andrei Mureșanu unde am stat circa
5 minute.

Dl. R. Boilă l'a întrebat pe Dl. Penescu dacă
pleacă. Dl. Penescu a spus că nu-i decise intrucât soția
luidesbea a sosit acasă, din provincie-în tot, cazul va
vedea ce va face.

Pe urmă am condus acasă pe R. Boilă, unde am
întâlnit pe dl. Carandino și D -ne pe Ilie Lazăr care
seru cu bagajele gata de plecare. Fiind ora 12,30 minute
cu o megină am plecat. Eu am rămas câteva clipe după
care am plecat acasă.-

La domnul Boilă mai era un doctor în medicină
sau drept a cărui nume îmi scapă.-

În timpul cât am stat la Dl Maniu de vorbă
fiind de față și Dl. Mihalache doi Dnii (Gafenco și Ing.
Popescu). Dl. Maniu s'a adresat celor doi spunându-le
că incredințesă tineretei lor pe bărbați desenați să ple-
ce-oameni de frunte al Țării și speră că va face tot po-
sibilul să fie la înălțime.-

Pe urmă Dl Mihalache a spus că pleacă proba-
bil în Elveția- descolo prin Paris în Statele Unite.-

Rețiunea pentru care m'am adresat D-lui
Ing. Avramescu, după ce am primit informația fugitivă din par-
tea D-nei Scriden este următoarea :

De mai multă vreme sau mai firesc fiind în
contact cu cercurile conducătoare ale Partidului-eram pre-
ocupat de situația partidului față de situația internă
incordată din cauza arestărilor etc. Mi-am pus întrebarea
dacă nu cumva prezența unor persoane din conducere și
enturejul sefului partidului crează prin intransigență
excesivă această stare.

Si firesc am ajuns la concluzia că prezența
activă a unor personalități mai flexibile și chiar mai
realiste ce putea crea o stare de destindere. Si când ni
s'a data informația n'am gândit imediat la acest lucru

Dacă nu cunoaștea persoanele care ar putea pleca ar fi tocmai cele persoane care creează atmosfera de încordare. Această rațiune rațiune exclusivă m-a făcut să recurg la Ing. Avramescu și apoi la Dl Maniu care când i-am comunicat informația a găsit-o posibilă- urmând ca apoi în zilele (două) următoare să și desemneze personalitate.-

Când l-am văzut pe Dl Dr. Gafencu la Colțea vorbind generalități mi-a spus că a încercat să abordeze în conducerea liberală care însă n'a dat curs sondajilor D-sale afară de Paul Dumitriu care a acceptat propunerea în principiu.-

(ss) Vlad Hătieganu)

16 Iulie 1947.

417
417
395

DECLARAȚIE

Subsemnatul VLAD HATIEGANU din București, Str. Intrarea Armagului, în legătură cu organizarea încercării de a pleca în străinătate a D-lor MIHALACHE, PENESCU, ILIE LAZAR, CARANDINO, etc., declar următoarele :

În ziua de 8 sau 9 Iulie a.c., mai probabil în ziua de 9 Iulie, pe la orele 7.30, am trecut incidental prin Str. Lisabona, întrucât în colțul străzii am avut o pană de cauciuc la magina mea. În timp ce demontam cauciucul, a trecut D-na LUCIA SCRIDAN, care între altele mi-a spus că deține dela Inginerul AVRAMESCU informația că ar pleca două avioane foarte urgent în străinătate și acei care au organizat această plecare caută personalități politice dispuse să plece, întrebându-mă dacă eu vreau să plec. I-am răspuns că eu nu plec, dar că mă voi interesa dacă se găsesc alte personalități dispuse să plece.

În aceeași seară am trecut pe la dl. R. BOILA junior, cărui i-am transmis această știre cu titlu de informație, spunându-i să întrebe pe dl. IULIU MANIU dacă nu are de gând să trimită pe cineva în străinătate. M'am dus la R. BOILA, întrucât într-o convorbire anterioară, cu vreo două săptămâni înainte, D-sa mi-a comunicat că Dl. Iuliu Maniu ar fi dispus să trimită în străinătate unele personalități din partid, între cari l-a amintit pe Ilie Lazăr.

Mi-a răspuns că va transmite șefului această posibilitate de plecare și că-mi va da un telefon a doua zi. Am stat abia câteva minute și am plecat să iau masa.

A doua zi dimineața, mi-a comunicat telefonic să iau detalii despre cele vorbite seara și pe urmă să trec să văd

pe șeful. După aceasta am telefonat D-lui Avramescu care mi-a spus că-l pot vedea până la ora 12 la Soc. de Gaz și Electricitate. Din cauza ocupațiilor nu l-am văzut la ora fixată. După masă pe la orele 16, am trecut neanunțat la Dl. Avramescu.

I-am comunicat discuția avută cu D-na L. Scriban în prezința - seara - cerându-i relații în legătură cu cele spuse de D-na Scriban. Dl. AVRAMESCU mi-a spus că pleacă un medic cu numele GAFENCU - un bun și vechi cunoscut al lor și un elev al soției sale. L-am întrebat dacă îl consideră un băiat serios, mi-a răspuns că da. În timpul discuțiilor a apărut Dl. GAFENCU, care mi-a spus că mă cunoaște de înainte și mi-am reamintit că îl cunosc și eu.

L-am întrebat asupra motivelor plecării, cu cine și unde vrea să plece.

Mi-a dat răspunsuri destul de detaliate - spunându-mi că data plecării este foarte apropiată și că are nevoie de personalități politice proeminente - pentru a se putea descurca mai repede având cu dânsul aceste personalități. Mi-a comunicat că a încercat la liberali dar l-au refuzat, cu excepția lui PAUL DUMITRIU care s'a arătat dispus să plece.

I-am spus că mă voi interesa - fie direct la Dl. Maniu, sau cu personalități din apropierea D-sale.

Ne-am despărțit, stabilind întâlnirea pentru a doua zi la orele 16, în spatele Spitalului Colțea.

După aceasta, am luat contact direct cu dl. I. MANIU, Vineri 11 Iulie, între orele 15-16.

La orele 15.30, l-am vizitat pe dl. Maniu la Sanatoriul JOVIN. L-am găsit suferind. I-am comunicat scopul vizitei mele și aveam impresia că cunoștea ceva - fiind informat de R. BOILA.

Mi-a cerut unele relații despre cei care organizează plecarea, arătându-i că este vorba de Dl.GAFENCU - m'a întrebat dacă este rudă cu dl.Grigore Gafencu, la care am răspuns afirmativ. In celace privește personalitățile care ar urma să plece, Dl.Manu a făcut o reflexie că poate ar fi vorba de dl.MIHALACHE și alte două personalități.

După aceasta am plecat.

La orele 16, l-am întâlnit pe Dl.GAFENCU la locul fixat și i-am spus că este vorba de 3-4 personalități marcante. Am fixat întâlnirea viitoare Sâmbătă la același oră și același loc, ca să-mi comunice data plecării. Până Sâmbătă la orele 16, când am întâlnit pe Dl.GAFENCU, n'am discutat cu nimeni problema plecării.

Sâmbătă la ora fixată l-am întâlnit din nou pe dl.GAFENCU, când i-am cerut date în legătură cu locul unde ar urma să se întâlnească personalitățile care ar urma să plece la locul de decolare.

De data aceasta mi-a comunicat că plecarea se va face cu alte avioane decât se prevăzuse înainte,adică dela C.de Argeș. I-am cerut să mă anunțe din vreme de data plecării. In același seară (Sâmbătă) pe la orele 10.30, am primit un telefon dela dl.GAFENCU, prin care mă vestea că plecarea va avea loc abia Luni dimineața. Duminică dimineața am primit un nou telefon dela dl.GAFENCU, cerându-mi să trec imediat pe la Spitalul Colțea. Am plecat imediat și cu această ocazie mi-a comunicat că plecarea va avea loc Luni dimineața de pe un islaz din jurul comunei Lehliu. Ne-am dus cu maringa să vedem exact punctul de întâlnire a celor ce urmează să plece, la capătul tramvaiului 14. La întoarcere, i-am spus să treacă și D-sa pe la dl.Manu, pentru a fi prezen-

398 420 420

tat Domnului IULIU MANIU.

Conversația dintre Domnul MANIU, GAFENCU și cu mine,
am arătat-o în declarațiile anterioare.

Aceasta îmi este declarația semnată și dată de mine.

(ss) Dr. Vlad Hațieganu.

18 Iulie 1947.

421
399

DECLARAȚIE
=====

Subsemnatul Dr. VLAD E. HATEGANU, născut în 1906, Iunie 22, în comuna Hida Județul Cluj, fiul lui Dl. EMIL HATEGANU și al LETITIEI, necăsătorit, fără copii, de profesie doctor -medicină- religie gr. cat., naționalitate română, serv. militar satisfăcut, având repartizarea inițială la M. St. M., sublocotenent medic, -condamnat nu am fost, domiciliat în București întrarea Armășului 3, Nu sunt membru al niciunui partid politic, interogată fiind, declar următoarele:

1/. Imi amintesc că tatăl meu Dl. Prof. EMI HATEGANU mi-a relatat următoarele: După Conferința de la Moscova și în preajma intrării sale în Guvern a fost prezentat de Dl. MANIU, D-lui A. HARRIMAN, fostul Ambasador U.S.A., la Moscova. Cu ocazia acestei întrevăderi Dl. MANIU a întrebat la un moment dat ce să facă dacă nu se va putea înțelege cu ceilalți domni din guvern /textual: cu aceiași domni/. La aceasta Dl. HARRIMAN a răspuns: Pofțiți la noi și rămâne Dl. HATEGANU.

2/. Referitor la declarația P.N.T., citită în Consiliul de Miniștri de către tatăl meu imi amintesc următoarele: Inițial tatăl meu pregătise o declarație care prevedea posibilitatea unei colaborări în Guvern.

În timp ce se îndrepta spre Consiliul de Miniștri cu aceasta declarație, a fost rechemat și întors din drum, din ordinul D-lui MANIU cu care împreună a refăcut declarația așa cum a fost citită de Consiliul de Miniștri. Aceasta operație nu a fost făcută de Dl. MANIU acasă, ci deoarece știu sigur deoarece așteptam în locuința D-lui LEUCUELA unde stătea pe aceia vreme și Dl. MANIU. După câte imi amintesc aceasta declarație a fost făcută acasă la Dl. DINU BRA

./.

422
500 422

TIANU. Nu sunt însă sigur dacă acesta a fost locul. Stiu că tatăl meu nu era de acord cu noul text al declarației /cea citită în Consiliul de Miniștri/ considerând că exclude posibilitatea unei colaborări .-

3/. Aceasta apreciere s'a confirmat ulterior ,prin creșterea tensiunii interne în epoca alegerilor și după alegeri -rezultând tocmai din aceasta atitudine.-

4/. Întâlnindu-mă incidental în societate cu Dl.ZENO BIANU, apropiat cercului intim al D-lui MANIU /în special de E.GHILEZAN/, a relatat în repetate rânduri - că nu vede o des-tindere posibilă decât printr'o confagrație în sensul unui conflict între U.R.S.S. și Anglo-Americanii. Amintesc că Dl.ZENO BIANU, este fratele D-lui CORNEL BIANU, aflat în străinătate, ambii membrii ai P.N.T.-ului.-

5/. Duminecă 13 - VII-a.c., /nu stiu dacă de dimineața sau seara/, Dl.MANIU a întrebat pe Dl.GAFENCU, între altele, dacă avioanele pot zbura până în America. Deasemenea a întrebat dacă avioanele au instalații de radio la bord. La întrebarea D-lui MANIU, câte persoane pot încapă într'un avion, Dr.C.GAFENCU a explicat că, capacitatea normală este de 3 /trei/, persoane însă poate duce o greutate superioară acestora.-

6/. În seara zilei de Duminecă 13-VII-a.c., în timp ce eram la Dl.MANIU, - de față cu mine Dl.MIHAILACHE că intenționează să plece în Elveția și de acolo eventual prin Paris în Statele Unite -

7/. Din conducerea Partidului National-Tărănesc, vedeam mai des pe Dl.M.POROVICI, al cărui doctor sunt. Pe ceilalți membri din conducerea Partidului, întâlnindu-i doar foarte rar.

Aceasta îmi este declarația pe care o sustine și semnez propriu.-

ss/Dr.Vlad E.Hateganu

28-VII-1947.

~~424~~ 424
501

PENESCU N. FULVIA

425 425
402

DECLARAȚIE

=====

Subsemnata FULVIA N. PENESCU din București str. Andrei Mureșanu No. 16 fiica lui ALEXANDRU A. DRISTOREANU ambii din București, declar următoarele:

În noaptea de 14 Iulie a.c. orele 1 am aflat posibilitatea de plecare în străinătate, cum sunt foarte slăbită în urma mai multor neplăceri (arderea casei mele dela țară, distrugerea fermei complete, pierderea întregului pământ aproape mobilelor din București și tot ce reprezenta munca unei vieți întregi de 24 ani) am crezut că este cea mai bună posibilitate de a mă îngriji cu ultima rămășiță de avere ce îmi mai rămăsese.-

Medicul a opinat că această continuă slăbire a mea astăzi eu nu mai având nici 44 kgr. greutate și scăzând continuu ar trebui o îngrijire ceva mai serioasă, lucru pe care aci nu aș fi putut să-l fac.

De plecare am aflat dela soțul meu, însă la rândul lui eu nu știu de unde a aflat neavând timp să-l întreb, deoarece am aflat în ultimul moment de această hotărâre.-

Eu, nemaî având altă declarație de făcut și nici vre un alt amestec de orice natură, închei semnând.-

ss. Fulvia Penescu

~~427~~ 427
403

CARANDINO LILY

428 +
505 428

LILLY CARANDINO.

Lilly Carandino, artistă, soția D-lui N. CARANDINO, domiciliată în Str. Spiru Haret Nr. 16, declar următoarele:

În seara de 13 Iulie 1947, m'am întors acasă c'am pe la ora 9.30, servitoarea mea comunicat că sotul meu mă căduse între timp pe acasă și că-mi va da un telefon. Am așteptat telefonul care nu mai venea. În schimb pe la ora 11.30, a sosit soțul meu, spunând că are o ocazie să plece cu avionul în Constantinopol. Faptul m'a emotionat așa de tare, încât bărbatul meu mi-a spus că mă ia și pe mine, să-mi fac deci bagajele în grabă că la ora 12, trebuie să plecăm. -

Chiar dacă nu va fi loc mă va ține în brațe, iar dacă va fi imposibil mă voi întoarce acasă.

Cum îmi era frică că voi fi arestată dacă pleca el am primit să-l însoțesc și mi-am făcut repede bagajele. Am plecat pe la ora 12, spunând portarului că plecăm la Mangalia. Ne-am dus cu bagajele la Dl. BOILA, unde ne-a așteptat pe la sosea, - domnul ILIE LAZAR. Au convenit că pot să merg și eu. De acolo cu o mașină ne-am dus să-l luăm pe Dl. PENESCU cu soția, iar de acolo am pornit-o înspre sfârșitul liniei 14, unde urma să ne întâlnim totii care trebuiau să plecăm și de care eu nu aveam nici o cunoștință.

La capătul liniei 14, mai erau două mașini. Am pornit cu toții spre locul indicat de unde trebuia să ne ia avioanele. Detaliile asupra plecării, precum și persoanele care trebuiau să meargă le-am aflat pe drum, într'un mod nu precis, deoarece toată lumea era nervoasă și nu ținea cont de întrebările mele. Am ajuns c'am pe la ora 3.3-15. la locul indicat unde am așteptat până la 7 dimineața când două avioane care plecau cu medicamente înspre Constanța urmau să aterizeze aici pentru ca să ne ia și pe noi în locul medicamentelor ce urmau să fie aruncate pe câmp. La ora 7. fără 20 a venit Dl. POPESCU și ne-a spus că trebuie să pornim. Mașinile s'au pus în mișcare și am ajuns pe islazul unde avioanele aterizau. Când am văzut că nu au

305 429 429

medicamente de aruncat mi-am dat seama că-i ceva suspect. Dealtfel chiar în momentul acela au început împuşcăturile şi am fost prinşi şi urcaţi în maşini.

Aceasta este declaraţia pe care o dau de bună voinţă şi o semnez de mână proprie -

Numea LILLY CARANDINO în adresa declaraţiei arată următoarele:

Am luat cunoştinţă de plecare la orele 23.30 de minute în ziua de 13, când ne-am dus la Dl. BOILA, l-am găsit pe Dl. ILIE LAZAR, am intrat în casă şi am stat vre 10-15 minute. Am plecat cu maşina împreună cu Dl. ILIE LAZAR.-

În timpul deplasării cu maşina precum şi la aşteptarea la Aeroport, nu s'au discutat decât banalităţi şi glume.-

M'am înscris în Partidul Naţional-Tărănesc în anul 1934, de atunci n'am militat, nu am plătit nici o cotizaţie şi cred că sunt radiată dintre membrii.-

Acum aproximativ 16 zile ştiu că sotul meu a luat concediu de la Direcţia ziarului "Dreptatea".

Aceasta este declaraţia care o dau de bună voinţă

ss/Lilly Carandino.

28 Iulie 1947

DECLARAȚIE

Subsemnata LILLY CARANDINO, artistă, soție lui N. Carandino, născută în anul 1908, 28 Februarie în localitatea Brăila, membră a Partidului Național-Tărănesc declar următoarele:

Aproximativ acum o lună și jumătate soțul meu mi-a comunicat intențiunea de a pleca în străinătate. La observațiunea mea că voi trage consecințele acestei plecări, mi-a spus că fiind femeie nu voi putea păți nimic.-

Notez că în prealabil avusesem discuțiuni cu soțul meu că a-și dori să plec în străinătate. Cauza acestei deciziuni o constituie panica în care trăiam și impresia că ar putea izbucni un conflict care ar fi făcut să-mi fie viete în primejdie.-

În legătură cu intențiile de plecare ale sotului meu, că a fost la Constanța și la înapoiere mi-a confiat că nu-i posibilă o plecare pe apă.-

Aproximativ la începutul acestei luni găsindu-mă la Buzău la sora mea, soțul meu a venit să mă ia rămânând în Buzău trei zile. Într'une din aceste trei zile am fost invitați la masă la Dl. ANGHEL, unde s-au discutat chestiuni în legătură cu partidul fără să se atingă sub nici o formă chestiunea plecării în străinătate.-

Dela înapoierea din Buzău și până în ziua de 13 nu am mai auzit nimic în legătură cu plecarea în străinătate.-

În legătură cu evenimentele din ziua de 13 mențin declarațiile anterioare neavând nici o cunoștință în plus.-

Aceasta îmi este declarația pe care o semnez.

ss/Lilly Carandino

Data în fața noastră.

Insp. N. Dobre.

30 Iulie 1947.

DECLARAȚIE

Subsemnatul LILLY CARANDINO, domiciliată în Str. Spiru Haret Nr. 16, soția Dlui N. CARANDINO, în continuarea declarațiilor din zilele de 28 și 29 Iulie declar următoarele:

Nu am făcut niciodată un memoriu pe care să-l fi adresat M. S. Regelui.

Am auzit de acest memoriu și cred că a fost semnat în numele meu de artistă ALINA DUCA cu care la aceea dată sotul meu trăia.

Pe Dl. ION BENETT l-am cunoscut la o recepție și l-am revăzut fiind cu soția sa la el acasă cu ocazia recepției dată în onoarea Delui MORISSON.

Pe Dl. PORTER FORSTYN l-am cunoscut la legătura Engleză fiind recomandat de Dl. IAROSLAVICI în legătură cu piesa "Mai presus de orice" căruija vroiam să-i obțin drepturile de autor pentru Dl. D. METRU PAU, care o scrisese.

Cu Dl. ALFREDO MANTERO, eram prieten atât eu cât și sotul meu de aproximativ 5 ani.

Pe Dl. PORDEA l-am cunoscut prin Dl. DANDU KIRITESCU fiind invitat și sotul meu și eu mine la o masă la "Capsa" după ce în prealabil dăduse aviz favorabil unei piese scrise de el sub pseudonimul "Bazil Freda".

L-am mai revăzut de vre-o câteva ori pe timpul repetițiilor piesei sale în care trebuia să joce.

Pe părintele KON GRACIUȘEL, îl cunosc foarte bine atât eu cât și sotul meu ne vizita adeseori și lua masă cu noi când venea în București.

Cunosc pe Dl. NICU BUTCULESCU, prieten al Dlui IAROSLAVICI și prezentat mie de acesta.

Relațiunile cu acest domn sau mărginit la câteva întâlniri întâmplătoare pe stradă și aproximativ am fost eu și eu Dl. IAROSLAVICI, Contry-Club pentru un timp scurt

508 432
432

Pe Dl. Colonel BORNEANU l-am cunoscut incidental la
Sinaia fiindu-mi prezentat de doamna MARIETTE ANGA.

L-am mai intâlnit de urs'o două trei ori pe stradă in
cidental.

Referitor la relatiunile mele cu Dl. IAROSLAVICI, adaug
in plus față de cele declarate anterior: In anul 1946, c'eam
inainte de Pasti mi-a mai dat patru medalii si. in cursul
aceluiași an mi-a mai dat alte cinci milioane.

Inainte de Pasti trecut am intâlnit pe Dl. IAROS-
LAVICI pe strada Banului si mi-a dat un plic continând
30 de milioane in bonuri de C.F.C., sună pe care am mai
declarat-o anterior.

Aceasta îmi este declaratia.

ss/Lilly Garandino

Dată în fata noastră.

Insp. N. Dobre.

433

433

509

D E C L A R A T I E

Subsemnata LILLY CARANDINO, artistă soția Domnului NICULAE CARANDINO domiciliată în str. Spiru Haret 16 născută în Brăila 28 Februarie 1908 membră a partidului Național Tărănesc declar următoarele :

Referitor la persoanele străine pe care le-am cunoscut relatez următoarele:

Am cunoscut la o expoziție care a avut loc la Acad. de Arhitectură pe Dl BUTA de origină română probabil agent cultural American. Ultima oară l-am văzut întâmplător la Ateneu acum o lună.

Am cunoscut deasemeni pe Dl FRANK SHCE consilier cultural American care era cunoscut și de soțul meu.

Deasemeni cunoșteam pe Dl ROBINSON consilier comercial englez pe care l-am văzut ultimădată la recepție dată în onoarea Dlui MORISSON.

Am cunoscut deasemenea pe căpitanul englez GEORGE BEURD care mi-a făcut curte, a venit de câteva ori la spectacolele mele, mi-a trimis de câteva ori flori și care a plecat acum un an și jumătate din țară.

Din partea mea pentru acest domn nu am avut nici un fel de sentiment și nu i-am arătat nici un fel de încurajare.

Am cunoscut pe Dl IAROSLAVICI la o masă la Mon Jardin fiind prezentat de Dna EVA HECHT croitoreasa mea pentru testru.

Succesiv relațiunile mele cu Domnul IAROSLAVICI au progresat dela simpatie până la relațiuni apropiate.

Întâlnirile mele cu Domnul IAROSLAVICI aveau caracter pur sentimental și pentru a nu fi prea des văzută cu el ne întâlneam la cofetăria Take Ionescu 29 la alte cofetării mici și uneori în apartamentul Dlui IAROSLAVICI din str. Praporgescu. Notez că raporturile mele cu Domnul IAROSLAVICI nu aveau alt caracter decât cel menționat mai sus și constituiau din parte-mi o evadare pentru că sotul

410 434
434

mă însela continuu.

Despre Domnul IAROSLAVICI ştiam că a făcut spionaj în favoarea Anglo-Americanilor împreună cu alţi domni pe care nu-i cunosc ,contra germanilor şi că a stat închis 3 ani fiind eliberat la 23 August 1944.

Dela Domnul IAROSLAVICI nu am primit alte cadouri decât 4 medali ier la Paşti 30 de milioane când m'a întrebat dacă nu prefer acţiuni aur.

Nu ştiu dacă şotul meu îl cunoştea personal pe Domnul IAROSLAVICI.

M'a văzut o singură dată la Nestor cu el după care mi-a făcut reproşuri,după care a evitat să mă mai (declaratie intreruptă) .

Aproximativ acum o lună şi jumătate l-am căutat la telefon sub un nume fictiv (Esme,Trandafirescu) Bonbo) nume convenţionale pentru a şti cine îl caută,nu-mi amintesc pe care l-am folosit şi tatăl său mi-a comunicat că a fost ridicat în cursul dimineţii.

Aceasta este declaraţia pe care o semnez.

ss/ LILLY CARANDINO

Data in faţa noastră

Insp. N Dobre.

~~436~~

436

511

POPA AUREL

437

437

512

DECLARAȚIE

Subsemnatul POPA AUREL, născut la 16 Februarie 1908, în comuna Gligarești Juc. Turda, fiul lui Pavel și Ana, de profesie sofer muncitor, cu domiciliul în București Sos. Bonaparte Nr. 4, declar următoarele:

Pe data de 24 Mai 1948, am fost angajat ca sofer la Întreprinderile Ing. P. MUNTĂȘU, unde am cunoscut ca asociat pe Dl. Ing. SANDRUT și eram și eram cu mașina la dispoziția și la ordinele ce mi se dădeau de către Dl. Ing. SANDRUT, fiindcă aveam lucrări cu Contelea Aliată de Lucrări, în baza rt. 18, din Legea Armistițiului. Cu aceste ordine și uzbek cu mașina 13308 B. actualmente distrusă complet de circa un an, în ajunul sărbătorilor Pastelui am fost trimis să duc familia D-lui ILIE LAZAR la Mânăstur lângă Baia Mare, unde am rămas cu mașina și am făcut Pastele acolo, edei așa am primit ordin să plecăm. După Paste, nu pot preciza ziua exactă a venit un om, însoțit de un domn și sofer prin care mi-a trimis și mie trei camere pentru roți, edei stăteam prost cu camioanele, deocă după o zi am plecat la Baia Mare unde eu am rămas în pand de acumulator, eu am rămas acolo și mi-am încălecat acumulatorul, iar domnul a plecat cu un american cu mașina. Eu o domn și sofer m'am întors la Mânăstur unde am mai plimbat familia prin apropiere 4-5 zile. În intervalul acesta americanul a trecut pe la Mânăstur și la lăsat pe Dl. ILIE LAZAR la familie. După Duminică Tomii am plecat la București Marti sau Miercuri nu știu precis. Ajuns la București am fost recompensat cu un bacsis destul de frumos și mi-au spus că conduc foarte brudent, de atunci eu nu l-am mai văzut, fiindcă a fost arestat și ținut la Curtea Martială.

După eliberarea lui dela închisoare eu nu l-am mai văzut un timp de pre'o trei luni când m'a trimis Dl. Ing. MANDRUT, să-i aduc un pachet cu schimburi de acasă și i le dau dăneului /adica lui Dl. Ing. MANDRUT/, și destinați orice voia de acasă Dl. Ing. MANDRUT na trimitea să-i aduc, după Paști în 1947, nu stiu data precisă l-am întrebat pe Dl. Ing. MANDRUT unde este Dl. ILIE LAZAR, fiindcă nu mai are nevoie de nimic de acasă și mi-a răspuns căci a plecat în Ardeal, din cauza cauciucurilor și a pisivelor de schimb la mașină. Mașina s'a distrus ocomplet de aproape un an eu n'a avut nici lucrări am stat cu totți fără lucru până acum ure'o 2-3 săptămâni când Dl. Ing. MUNTREANU, a luat o lucrare la fapt a trebuit tardăși să alergăm după materiale, mi-a spus căci are să închirie sau probabil să cumpere o mașină așa mai usată ca să se poată să-și satisfacă nevoile alergând din oras după piese și material, fiind căci se găsește foarte greu. Așa a și făcut l-am văzut într'una din zile căci a venit la birou cu o mașină marca "Nap" tip vec. în și cauciucuri proaste, eu tardăși am fost la dispoziția tuturor din birou, pentru tot felul de materiale, eu Duminica eram liber, plecam și eu în oraș așa s'a întâmplat și pe ziua de 13 Iulie a.c. eu am plecat la strad și am venit acasă pe la orele 19 /7 după masa eu 7.30/, 19.1/2 nu stiu exact când l-am găsit pe Dl. Ing. MANDRUT citind ziarul m'a întrebat căci unde umblu singur prin oraș, l-am spus unde am fost și pe urad m'a întrebat dacă am dormind în mașină l-am spus căci am dăneu atunci mi-a spus și să mergi cu mine să luăm pe cineva și să fi la dispoziția lui ure'o 2-3 ore și eu l-am întrebat căci pe cine luăm și unde merg cu dăneul, atunci mi-a spus căci pe Dl. ILIE LAZAR, într'ace vdr pe la ora 9.30, am mers cu mașina Nr. 3309 B. și l-am luat pe Dl. ILIE LAZAR din Cotroceni Carol Davila colt cu Dr. Herescu de unde am mers apoi în Str. Roma lângă Administrația Financiară unde am stat aproape o jumătate oră, iar de acolo Dl. MANDRUT și-a luat la revedere s'a dat jos și eu am plecat în Parcul Delavrancea la Dl. CARANDINO, unde am stat până pe la orele 12, când am ieșit împreună cu doamna și mi-a dat direcția capul liniei lui trenuțului 14, spre Pantilimon la capul liniei lui 14, am găsit o mașină care staționa și mi-a spus căintr'acea un domn care cred căci era cel cu scurta de piele să mă tin după dăneul căci dăneul stie drumul, eu atunci n'am adresat domnilor mei din mașină dacă mergem departe căci am defecte forurile și n'am nici o rezervă. Dănești mi-a răspuns nu mergem

departe tinete după masina din față am o'au ure'o două ore când deodată am oprit numai văzusem stopu la masina din față edei era oprită o'au la o aută metrit mai înaintea mea, eu m'au adresat domnilor, eu nu mai pot merge fiind edei sunt în pand de cauciuc, atunci Dl. ILIE LAZAR, mi-a spus : Fă-ți cauciucul si pleacă înapoi, dar alții o'au adresat domnului ILIE LAZAR, edei nu se poate să pleacă fiind edei i-agi putea trăda fiind edei i-am adus cu bagaj si i-am lăsat în cap și de bun acord între dănsi m'au ținut acolo pe loc până o'a făcut zăd, când o'a făcut zăd mi o'a spus de cel cu hațnă de piele când vom auzi avioanele voi trage masina imediat la dreapta pe câmp după sălămă si să nu-ți fie frică noi vom pleacă, iar voi amândouă masinile să nu spune-ți la nimeni. Ai înțeles, eu am tăcut si am stat ca să văd avioanele, la un moment dat am auzit motoarele dela avioane și mi-a ordonat să trag masina pe câmp după sălămă într'a două când primul avion a aterizat si venea spre noi si imediat si al doilea, eu am auzit focuri de arăd, am oprit motorul si am stat în mașină până când m'a oșecat un domn Inspector si mi-a dat ordin să mă urc în camion. Pe urmă m'a urcat iar edei în mașina mică si după toate percheșitiile făcute, am ajuns înapoi la București la Siguranță.-

Acceasta îmi este declarația ce o dau, neșortat de nimeni si semnez propriu.

sa/Popa Aurel

18 Iulie 1947.

~~441~~
~~441~~
415

RUSU I. NICOLAE

442
~~442~~
516

DECLARAȚIE

Subsemnatul RUSU I. NICOLAE, de ani 38, de fel din comuna Berești, jud. Covurlui, fiul lui Iosif și al Vasilei, de profesie gafeur, român ortodox, avere nu am, carte și în 4 clase primare, căsătorit, fără copii, actualmente domiciliat în București, Splaiul Independenței Nr. 19, cu serviciul la Soc. Salvarea, cu serviciul militar satisfăcut la Reg. 3 Art. Greș cu Ctg. 1931, cu gradul de soldat, judecat sau condamnat nu am mai fost, declar următoarele :

În ziua de 13 Iulie 1947, Duminică, am primit ordin de la dl. Administrator al Societății Salvarea, Dl. Cpt. ZAHARIA MARIN, să pregătesc mașina turism Nr. 3720 B., pentru a merge cu un nepot al său care a luat vacanță, să-l ducem în comuna Serdciu, satul natal al Domnului Administrator.

Ajunși în comuna Serdciu, a lăsat copilul și la însoțire eu am vrut să merg spre București și D-lui mi-a dat ordin să mergem înainte apucând spre goseana care duce spre Pitești, mergând până în comuna Topoloveni, unde s'a interesat de drumul care merge spre Dobrești, unde am pornit cu mașina.

În comuna Dobrești am stat aproximativ o oră în fața unei case neghiind cine domiciliază acolo.

După o oră a apărut un domn în costum național, care am aflat de la dl. Cpt. ZAHARIA că este dl. ION MIHALACHE, care s'a suit în mașină și pe care l-am adus în București, unde am sosit în jurul orei 6 după amiază. În București am oprit întâi la Arcul de Triumf unde Dl. Mihalache a coborât din mașină

517.443

și s'a dus la o casă pe care nu o știu și nici strada, eu nefiind atent, ocupându-mă cu mașina. După un efort de oră s'a înșeliat și am pornit în Str. Mitropolitul Filaret Nr. unde a rămas cam o jumătate de oră, de aici am mers în Bulev. Dacia la Sanatoriul Dr. Jovin, unde l-am lăsat pe dl. Mihalache. Era ora aproximativ 19.00.-

În tot timpul parcursului dela Dobrești până la București, nu am putut asculta cele ce au discutat din cauza zgomotului dela motor și ei în spatele mașinei vorbeau încet. Am putut auzi că discutau despre situația economică din țară, lipsuri, etc.

La sanatoriul Jovin, când s'au despărțit, Dl. Cpt. a întrebat pe dl. Mihalache dacă mai are nevoie de mașină, iar D-sa i-a răspuns că nu, că fi va da dl. Maniu mașina să se ducă acasă, mulțumindu-i pentru serviciile făcute, rămânând ca a doua zi dacă va mai avea nevoie de mașină să i-o ceară telefonic a doua zi.

Eu altă dată nu am mai mers cu mașina cu dl. Ion Mihalache și nici atunci nu am știut că mergem să-l luăm pe dl. Mihalache decât când am sosit cu mașina în casa Dobrești, când mi-a spus dl. Căpitan că acesta este dl. Mihalache.

Declar, susțin și semnez propria.

ss. (Rusu I. Nicolae.

22 Iulie 1947.

~~445~~

~~445~~

518

MIHALACHE NICULINA

446
446
519

DECLARAȚIE

Subsemnata NICULINA I. MIHALACHE, născută în anul 1890, luna Decembrie, ziua 1, în comuna Dobrești, jud. Muscel, fiica preotului I. Dumitrăchescu și a Elenei, căsătorită, copii n'am, de profesie casnică, religie ortodoxă, naționalitate română, condamnată n'am fost, ultimul domiciliu în Dobrești-Muscel, membră a partidului național-țărănesc - Maniu.

Cu privire la tentativa de plecare în străinătate în mod clandestin a soțului meu și a celorlalți, declar următoarele :

Știu că soțul meu nefiind mulțumit de activitatea românilor din străinătate și anume: C. Vigciana, Crețeanu, Gafencu, Niculescu-Buzeghi, Tillea și alții, a avut intenția să plice în străinătate, pentru a lua legătură cu acești români și cu alții, precum și cu persoane din țările aliate, pentru a pune la punct diferite chestiuni spre binele țării, pentru care a lucrat din tot sufletul toată viața lui.

Cu privire la plecarea încercată, n'am avut nici o cunoștință.

Știu că în ziua de 13 Iulie a.e., pe la ora 10, a primit un telefon, la Dobrești, din partea D-lui Maniu, prin D-na Popescu-Mehedinți, care l-a anunțat să se prezinte de urgență la Dl. Maniu la București.

Știu că bagajele le-a avut la București.

Știu deasemenea din spusele soțului meu că s'a mutat dela dl. Nestor Badea la D-na Popescu Mehedinți.

Știu deasemenea că totdeauna își ținea lucrările gospodărești și politice la punct în așa măsură încât oricând

putea să plece fără ca lucrurile să sufere.

Despre plecarea dela 14 Iulie, n'am aflat decât în seara zilei de 15, dela un Plotonier aviator care a trecut prin Topoloveni. Numele lui nu-l cunosc însă are rude la Topoloveni.

Cu toate că dl. Maniu a fost la noi la Dobrești, totuși cred că această plecare a fost fixată la București, unde soțul meu stătea în majoritatea timpului. Cred că a vrut să mă anunțe în ultimul moment de această plecare, dar fiind luat prin surprindere, i-a scăpat din vedere.

Cu ocazia plecării în Turcia, presupun că ar fi luat legătură cu Domnii SEFKATI și SUFI TANRIOER, cu care era în bune relații.

În ceea ce privește finanțarea acestei acțiuni de plecare, presupun că a eguat tocmai din cauza lipsei de fonduri și slabei pregătiri din partea D-lui Maniu.

În ceea ce privește acțiunile pe care trebuia să le ducă acolo, cred că a avut instrucțiuni amănunțite, eu personal însă nu cunosc aceste detalii.

Drept pentru care dau această declarație și semnez și susțin propriu.

(ss) Niculina I. Mihalache.

22 Iulie 1947.

~~449~~

~~449~~

~~421~~

Dr. BUSUIOCESCU GHEORGHE

450
450
472

D E C L A R A T I E
=====

Subsemnatul Doctor GHEORGHE BUSUIOCESCU ,născut în anul 1902 luna Noembrie 7/20-în comuna Leordeni jud. Muscel,fiul lui Marin+ și al Elisabetei,căsătorit de profesie medic-de religie ortodoxă naționalitatea română-serviciul militar satisfăcut-Compania I Sanitară cu gradul de medic maior în rezervă.-

Nu am suferit nici o condamnare.-

Am ultimul domiciliu în București str.Maior Giurescu nr. 7.Nu sunt înscris în nici un partid politic
Declar următoarele:

Il cunosc pe dl MIHALACHE în calitate de nepot,al soției soției sale.-În această calitate Dsa a apelat adeseori pentru ai face servicii cu autovehiculul proprietatea personală a subsemnatului-l'am transportat deseori în oraș sau la Mătăsaru-unde are lotul " Mihai Viteazu" sau la Dobrești-Muscel.-

În seara zilei de 13 Iulie a venit la mine, rugându-mă să merg până la Pr.DUMITRACHESCU,rugându-mă în strada Dobroteasa pentru a ridica niste bagaje și a-l aduce la subsemnatul-unde Dsa va reveni mai târziu și-l va lua.-

Am executat,iar Dsa revenind mi-a rugat să-l las singur în camera ce-mi servește de cabinet medical.-

După circa o jumătate oră-reapare îmbrăcat într'un pardesiu și părea să aibă dedesubt haine civile.

M'a rugat să-l transport la un punct în oraș pe so- Iancului spre sfârșitul liniei 14.Acolo se află o mașină lângă care am oprit la indicațiunea Dsale.După ce a vorbit cu cei dela ,așină-m'a rugat să-l duc puțin mai departe până la ieșirea din oraș-urmărind mașina din față. Am mers astfel până dincolo de satul Fundulea când oprindu-se mașina din față,-mi-a spus să opresc și a dat jos a luat bagajul spunându-mi repede,să mă întorc acasă; cred căți dai seama în ce situație delicată te-am

./.

~~451~~ 423
451

pus-dute repede acasă, nu vreau să te am pe conștiință.
M'am inapoiat la București.-

Înainte de plecare mi-a dat un pachet spunându-mi
să-l predau a doua zi la locuința sa proprie în București
la Dl POPESCU MEHEDINTI în str. Filaret 33, pe care l-am
dus a doua zi sau a treia zi seara când ~~am~~ am găsit pe
Dna POPESCU MEHEDINTI acasă și l-am pus în camera ei.-

Drept pentru care dau prezenta declarație și o
semneze .-

(ss) GH. BUSUIOCESCU,

~~453~~

~~453~~

424

Dr. Ing. AVRAMESCU A.

16 Iulie 1947

325

454

454

- DECLARAȚIE -

Subsemnatul Dr. Ing. A. AVRAMESCU, conferențiar la Poli-tehnică, declar următoarele în legătură cu dl. Dr. GAFENCU :

Cunosc pe dl. Dr. GAFENCU sumar de câțiva ani, de când a fost intern la Maternitatea Steaua unde a lucrat și soția mea. Venea la noi la 2-3 luni odată spre a consulta pe soția mea în chestiuni medicale.

În ziua de Marți săptămâna trecută, a venit cu o clientă la soția mea. În timpul consultației a stat în sufragerie și mi-a comunicat că în câteva zile are o posibilitate să plece din țară. Știam mai mult de un an că intenționa să plece în Elveția la o clinică unde a fost admis intern.

Mă ruga să invit o persoană politică din opoziție care să-i uigureze plecarea și eventual sosirea în străinătate, dându-i recomandării, eventual plecând cu el. Asta pentru că dânsul nu avea nici o calitate și culoare politică. Această rugămintă m'a făcut bănuitor dela început că plecarea ar putea să nu fie cu toate formele legale, deoarece amintea că pleacă probabil cu avionul și știam că este lipsit de mijloace.

Dar cunoscându-l în trecut ca un om linigtit și studios, nu-mi închipuiam că plănuiește o fugă clandestină cu toate riscurile ei. I-am răspuns imediat că nu cunosc pe nimeni, neavând legături politice, celiace este realitatea. Totuși, dânsul a insistat foarte mult să întreb la cunoștințe care ar putea să indice o cale către o persoană politică. Ca să scap de insistențele lui, am comunicat rugămintea D-nei Scri-dan, care era în casă, trecând des pe la noi. Credeam că prin aceasta chestiunea se va închide, deoarece bănuiam că

nici D-na Soridan nu cunoaște pe nimeni.

426-455
455

În ziua urăitoare, Miercuri dimineață, mi-am dat întâlnire cu soția la Expoziția Cărții Engleze la Sala Belleș, pentru a comanda cărți de specialitate electro-tehnică. În hall se găsea singur Dl. Gafencu pe care l-am salutat, dar m'am îndreptat către o sală unde am văzut pe soția mea. După ce am terminat formalitățile și ne-am despărțit la egire, în stradă m'a oprit Dl. Dr. Gafencu să mă întrebe dacă am aflat pe cineva. I-am comunicat că nu știu pe nimeni. A insistat că are nevoie urgentă să vorbească cu o personalitate politică din opoziție în legătură cu plecarea sa și m'a acompaniat până la biroul meu dela Soc. Gaz și Electricitate, unde m'a rugat să întreb la telefon dacă poate alți cunoscuți au aflat ceva. Am telefonat la D-na Soridan acasă însă nu am găsit-o. A răspuns la telefon menajera. Dl. Dr. GAFENCU a plecat fără nici un rezultat, dar m'a rugat să mă mai interesez de chestiunea lui, spunând că mă va chema dânsul la telefon. Credeam că voiu scăpa de o obligație care-mi era nepălcută.

După masă, la ora 4.30, aproximativ, m'a chemat la telefon Dl. Dr. HATIEGANU, comunicându-mi că vrea să-mi vorbească și vine să mă vadă. Eu credeam că am vorbit cu dl. EUGEN HATIEGANU și m'am mirat când l-am văzut intrând pe dl. Doctor V. HATIEGANU, pe care l-am cunoscut numai fugitiv cu mulți ani înainte, fără a-l mai fi văzut de atunci. Dânsul mi-a comunicat că dela D-na Soridan a aflat de cazul cu GAFENCU și voia să-l vadă.

A mai întrebat dacă îl cunoșc pe Dl. Dr. GAFENCU. I-am spus că îl cunoșc ca un om de specialitate, studios și că nu am auzit nimic desavantajos despre el. Totuși, eu-mi este cunoscut intim, astfel că nu pot să-mi iau vreo responsabilitate

În timpul când vorbeam, a dat telefon Dl. Dr. GAFENCU fin-

527 456

trebând dacă s'a găsit o persoană să se intereseze de ~~cauza~~ lui. I-am comunicat că e dl. Hațieganu la mine care ar dori să vorbească cu dânsul. Spunea că va veni imediat.

Când a venit, s'a retras în birou pe sofa, iar eu am eșit în sufragerie unde am lucrat la masă și am stat de vorbă cu cele câteva persoane în hall, care așteptau să o vadă pe soția mea, care în tot timpul vizitei lui Hațieganu și Gafencu a fost în cabinet cu pacientele. După câteva minute (maximum trei minute), ambii au eșit din birou și au plecat împreună, luându-și rămas bun. Din acest moment nu mai știu nimic despre ei până când citind în Scînteia în care era fotografia cu cei ce încercau să plece în străinătate cu avionul, cu consternare am văzut că se află și dl. DR. GAFENCU între ei. Nici nu puteam să bănuiesc că intrase într-o aventură de așa natură.

Remarc că nici eu nici soția mea nu i-am dat, din păcate nici o importanță cazului Gafencu. Fapt este că în multele preocupări serioase ce le aveam am uitat de Gafencu până nu l-am văzut în ziare.

Țin să precizez că abia acum îmi dau seama de gravitatea cazului Gafencu și că nici odată nu am bănuit că e vorba de o acțiune subversivă politică. Gafencu știa că nu face politică. Știam că dorea foarte mult să plece în străinătate pentru studii. Primul imbold de a-l servi cu ceva a venit numai din această cauză. Mai știam că ceruse pașaport pentru a pleca dar avea carecări greutăți din cauza numelui cu toate că susținea că nu e nici o rudă cu fostul ministru. Faptul că pleca cu avionul mi-a părut suspect și din această cauză nici nu l-am servit crezând că nu se va găsi legătura pe care o căuta. Am fost surprins când a apărut totuși dl. Hațieganu. Nu știu nimic ce au vorbit și ce înțelegere au luat, dar nici nu puteam bănui că va rezulta o acțiune de gravitatea

celel ce s'a întâmplat, după comunicate.

428 457

Țin să mai declar că nu sunt membru în Partidul Muncii și m'am abținut dela orice manifestație politică ce nu e pe linia Guvernului. M'am înscris printre primii membri în ARLUS, iar atitudinea mea în serviciu și față de Sindicat până în prezent nu a fost excepțională. Am făcut mai multe conferințe în cadrul Cercului Cultural ARLUS și cred că muncitorii dela Gaz și Electricitate mă apreciază. Nu sunt om politic, ci om de știință. Credința mea că D-rul GAFENCU ca om cărturar nu e capabil de acțiuni frauduloase, a fost crunt îngelată. Regret că din bunătațe nu am fost mai categoric în a respinge orice cerere a D-lui GAFENCU.

Mă simt cu totul nevinovat, cu toate că îmi dau seama că din bunătațe și neatenție am fost implicat într-o acțiune gravă dar cu care nu am nimic comun.

(ss) Dr. Ing. A. Avramescu

458
~~458~~
529

DECLARAȚIE

Subsemnatul DR. Inginer AVRAMESCU AUREL adaug la declarația mea anterioară, referitoare la cazul GAFENCU, următoarele :

1. Susțin de a nu fi discutat cu Gafencu la Expoziția dela Dallas, împreună cu soția mea și întâi am terminat formalitățile necesare pentru cumpărarea cărților cu soția mea, Gafencu așteptând afară, pe urmă când am eșit m'am despărțit de soția mea și am plecat spre birou însoțit de Gafencu care insistă să mă roage să indic o cale spre o personalitate politică. Totuși admit că el ar fi putut vorbi la expoziție și cu soția mea, înainte de a sosi eu acolo.

Mai precizez că la expoziție sau pe drumul de acolo la birou, Gafencu nu mai avea nevoie să dea explicații despre ce e vorba, deoarece eu știam de cererea lui cu o zi înainte când am vorbit cu D-na Scridan. Deci cunoșteam vag problema, dar nu voiam să mă ocup de ea, cu toate insistențele lui, fiindu-mi extrem de incomodă și chiar suspectă.

2. Când s'a văzut la mine acasă, Dl.Dr.V.Hațieganu și Dr.Gafencu, s'au recunoscut imediat, deci se cunoșteau mai dinainte, deaceea eu nu mai aveam nevoie să mai fac nici o introducere, și am eșit din cameră, totuși suspiciunea mea m'a făcut în fața unui fapt împlinit, care s'a desfășurat fără o contribuție prea mare din partea mea, întâlnirea dorită de Gafencu, să le spun, chiar să-i rog, să mă scoată complet din cauză, eu nevrând să știu nimic de această afacere.

3. Precizez încă odată că soția mea nu știa de întâlnirea dintre D-rul Gafencu și D-rul Hațieganu, fiind în cabi-

net, iar în seara zilei respective când ne-am văzut, nu-mi aduc aminte să-i fi spus expres nimic despre întâlnire, afară doar în treacăt că Gafencu a întâlnit pe cineva și am scăpat de el. Fapt care denotă încă odată că ambii nu am acordat nici o importanță cazului Gafencu, celace acum s'a adeverit a fi o gravă eroare deoarece dacă ne dădeam mai bine seama ce urmări ar fi putut antrena chestiunea (poate), sigur eram mai vigilenți și probabil refuzam să ne ocupăm de chestiunea lui.

4. Mai îmi amintesc că l-am întrebat pe drum spre birou pe dl. Dr. Gafencu dacă nu crede că chestiunea plecării cu avionul comportă riscuri grave pentru dumnealui și mi-a răspuns că plecarea lui are loc numai în cazul când ea este posibilă fără riscuri, altfel se amână. Chiar preciza că plecarea depinde de foarte mulți factori.

Astfel, eu am fost mai liniștit față de bănuiala mea inițială că ar fi vorba de o acțiune forțată și frauduloasă.

17 Iulie 1947.

(ss) Dr. Ing. Aurel Avramescu

460
480
531

- DECLARAȚIE -

Subsemnatul Dr. Ing. A. AVRAMESCU, conferențiar la Politehnică, declar următoarele în legătură cu dl. Dr. GAFENCU :

Cunosc pe dl. Dr. GAFENCU sumar de câțiva ani, de când a fost intern la Maternitatea Steaua unde a lucrat și soția mea. Venea la noi la 2-3 luni odată spre a consulta pe soția mea în chestiuni medicale.

În ziua de Marți săptămâna trecută, a venit cu o clientă la soția mea. În timpul consultației a stat în sufragerie și mi-a comunicat că în câteva zile are o posibilitate să plece din țară. Știam mai mult de un an că intenționa să plece în Elveția la o clinică unde a fost admis intern.

Mă ruga să invit o persoană politică din opoziție care să-i ușureze plecarea și eventual sosirea în străinătate, dându-i recomandări, eventual plecând cu el. Asta pentru că dânsul nu avea nici o calitate și culoare politică. Această rugămintă m'a făcut bănuitor dela început că plecarea ar putea să nu fie cu toate formele legale, deoarece amintea că pleacă probabil cu avionul și știam că este lipsit de mijloace.

Dar cunoscându-l în trecut ca un om liniștit și studios, nu-mi închipuiam că plănuiește o fugă clandestină cu toate riscurile ei. I-am răspuns imediat că nu cunosc pe nimeni, neavând legături politice, cciace este realitatea. Totuși, dânsul a insistat foarte mult să întreb la cunoștințe care ar putea să indice o cale către o persoană politică. Ca să scap de insistențele lui, am comunicat rugămintea D-nei Scriban, care era în casă, trecând des pe la noi. Credeam că prin aceasta chestiunea se va închide, deoarece bănuiam că

nici D-na Scridan nu cunoaște pe nimeni.

432-461/461

În ziua următoare, Miercuri dimineață, mi-am dat întâlnire cu soția la Expoziția Cărții Engleze la Sala Dalles, pentru a comanda cărți de specialitate electro-tehnică. În hall se găsea singur Dl. Gafencu pe care l-am salutat, dar m'am îndreptat către o sală unde am văzut pe soția mea. După ce am terminat formalitățile și ne-am despărțit la ieșire, în stradă m'a oprit Dl. Dr. Gafencu să mă întrebe dacă am aflat pe cineva. I-am comunicat că nu știu pe nimeni. A insistat că are nevoie urgentă să vorbească cu o personalitate politică din opoziție în legătură cu plecarea sa și m'a acompaniat până la biroul meu dela Soc. Gaz și Electricitate, unde m'a rugat să întreb la telefon dacă poate alți cunoscuți au aflat ceva. Am telefonat la D-na Scridan acasă însă nu am găsit-o. A răspuns la telefon menajera. Dl. Dr. GAFENCU a plecat fără nici un rezultat, dar m'a rugat să mă mai interesez de chestiunea lui, spunând că mă va chema dânsul la telefon. Credeam că voi scăpa de o obligație care-mi era nepălcută.

După masă, la ora 4.30, aproximativ, m'a chemat la telefon Dl. Dr. Hațieganu, comunicându-mi că vrea să-mi vorbească și vine să mă vadă. Eu credeam că am vorbit cu dl. EUGEN HATIEGANU și m'am mirat când l-am văzut intrând pe dl. Doctor V. HATIEGANU, pe care l-am cunoscut numai fugitiv cu mulți ani înainte, fără a-l mai fi văzut de atunci. Dânsul mi-a comunicat că dela D-na Scridan a aflat de cazul cu GAFENCU și voia să-l vadă.

A mai întrebat dacă îl cunoște pe Dl. Dr. GAFENCU. I-am spus că îl cunoște ca un om de specialitate, studios și că nu am auzit nimic desavantajos despre el. Totuși, nu-mi este cunoscut intim, astfel că nu pot să-mi iau vreo responsabilitate

În timpul când vorbeam, a dat telefon Dl. Dr. GAFENCU în-

trebând dacă s'a găsit o persoană să se intereseze de cauza lui. I-am comunicat că e dl. Hațieganu la mine care ar dori să vorbească cu dânsul. Spunea că va veni imediat.

Când a venit, s'a retras în birou pe sofa, iar eu am egit în sufragerie unde am lucrat la masă și am stat de vorbă cu cele câteva persoane în hall, care așteptau să o vadă pe soția mea, care în tot timpul vizitei lui Hațieganu și Gafencu a fost în cabinet cu pacientele. După câteva minute (maximum trei minute), ambii au egit din birou și au plecat împreună, luându-și rămas bun. Din acest moment nu mai știu nimic despre ei până când citind în Scântea în care era fotografia cu cei ce încercau să plece în străinătate cu avionul, cu consternare am văzut că se află și dl. DR. GAFENCU între ei. Nici nu puteam să bănuiesc, că intrase într'o aventură de așa natură.

Remarc că nici eu nici soția mea nu i-am dat, din păcate nici o importanță cazului Gafencu. Fapt este că în multele preocupări serioase ce le aveam am uitat de Gafencu până nu l-am văzut în ziare.

Țin să precizez că abia acum îmi dau seama de gravitatea cazului Gafencu și că nici odată nu am bănuir că e vorba de o acțiune subversivă politică. Gafencu știa că nu face politică. Știa că dorea foarte mult să plece în străinătate pentru studii. Primul imbold de a-l servi cu ceva a venit numai din această cauză. Mai știa că ceruse pașaport pentru a pleca dar avea oarecări greutăți din cauza numelui cu toate că susținea că nu e nici o rudă cu fostul ministru. Faptul că pleca cu avionul mi-a părut suspect și din această cauză nici nu l-am servit crezând că nu se va găsi legătura pe care o căuta. Am fost surprins când a apărut totuși dl. Hațieganu. Nu știu nimic ce au vorbit și ce înțelegere au luat, dar nici nu puteam bănuir că va rezulta o acțiune de gravitatea

celel ce s'a întâmplat, după comunicate.

438 4638

Țin să mai declar că nu sunt membru în Partidul Mănu
și m'am abținut dela orice manifestație politică ce nu e pe
linia Guvernului. M'am înscris printre primii membri în
ARLUS, iar atitudinea mea în serviciu și față de Sindicat
până în prezent nu a fost exceptată. Am făcut mai multe con-
ferințe în cadrul Cercului Cultural ARLUS și cred că muncito-
rii dela Gaz și Electricitate mă apreciază. Nu sunt om poli-
tic, ci om de știință. Credința mea că D-rul GAFENCU ca om
cărturar nu e capabil de acțiuni frauduloase, a fost crunt în-
gelată. Regret că din bunătațe nu am fost mai categoric în
a respinge orice cerere a D-lui GAFENCU.

Mă simt cu totul nevinovat, cu toate că îmi dau seama
că din bunătațe și neatenție am fost implicat într'o acțiu-
ne gravă dar cu care nu am nimic comun.

(ss) Dr. Ing. A. Avramescu

464
464
535

D E C L A R A T I E

Subsemnatul Dr.Ing.AVRAMESCU AUREL,născut în 1903,Iunie 17,comuna Redna Jud.Arad,fiul lui Vasile si Victorie +,căsătorit cu D-na Maria născută Alexiu,fără copii,Conferențial la Politehnica si inginer sef Serv. la Soc.Gfală de Gaz si Electricitate,religie ortodoxă,nationalitatea română,serviciul militar satisfăcut , Slt.in rezervă în Reg.7 Pioneri,necondemnat,ultimul domiciliu în Bucuresti Str.Sf.Constantin 24,etajul III. neînscris în vreun partid politic în completarea declarațiilor anterioare declar următoarele:

1. Imi amintesc că am fost avizat de D-na SPIRIDON,despre faptul că a vorbit cu "HATEGANU" /eu intelegând prin aceasta că ar fi vorba de doamna si Dl.EUGEN HATEGANU,intrucât știam că D-na SPIRIDON,e foarte bună prietenă cu D-na EUGEN HATEGANU/ nu-mi amintesc precis când mi-a comunicat acest lucru.-

2.Când am fost vizitat de Dl.VLAD HATEGANU imi amintesc că mi-a spus că s'a gândit si dânsul ca eventual să plece din țară.

Drept care am dat prezenta declaratie pe care o sustin si o semnez propriu.-

ss/Ing.Avramescu Aurel

Bucuresti 22 Iulie 1947.

~~1166~~

~~466~~

436

Dr. MARIA ALEXIU AVRAMESCU

537
~~467~~
467

DECLARAȚIE

Subsemnata Dr. MARIA ALEXIU AVRAMESCU, de profesie medic, domiciliată în Str. Sf. Constantin Nr. 24, de ani 42, declar următoarele :

Îl cunosc pe Dr. GAFENCU de când era student circa 7-8 ani, ca extern la Maternitatea "Regina Elisabeta". În anii următori, Dr. GAFENCU a fost intern în diferitele spitale ale Capitalei, văzându-l cu totul ocazional.

În ultimul an m'a vizitat de câteva ori exprimându-și dorința de a pleca în Elveția pentru specializare, dându-mi amănunte asupra relațiilor științifice cu diferiți profesori la care ajunsese. Spunea că i se fac dificultăți fiind bănuț ca rudă cu Grigore Gafencu, deși în realitate nu avea nici o rudenie.

Faptul că lucram la acelaș spital nu a apropiat în plus relațiile dintre noi, în nici un fel, apreciam însă dorința lui de a lucra în clinici conduse de maestri cu reputație mondială, ca una care mă specializasem și eu în școalele din străinătate.

Afară de aceasta, îl apreciam și pe dânsul ca un element promițător în profesiunea noastră, remarcându-se prin faptul că își făcea ierarhia spitalicească prin concursuri.

Probabil în dimineața zilei de 8 sau 9 Iulie, fiind la spital, a venit la mine și mi-a spus că peste câteva zile va pleca în străinătate cu un avion pentru a cărui completare mai avea nevoie de două persoane. Nu mi-a făcut încă mărturisire că pleacă fraudulos sau fără acte în regulă.

În ziua următoare, sau poate același zi, nu-mi amintesc precis, l-am întâlnit la Expoziția Cărții Engleze din Sala

438 468
468

Dalles, unde îmi dădusem întâlnire cu soțul meu, Ing. Avramescu Aurel, pentru a comanda cărți.

Acolo mi-a spus mie și soțului meu că cele două persoane de care are nevoie pentru completarea avionului trebuie să fie persoane cu suprafață care să constituie o garanție pentru a nu fi suspectați ca agenți politici ostili regimului țării în care se duceau.

Ne-a întrebat pe mine și pe soțul meu dacă îi putem indica astfel de personalități. I-am răspuns că nu am astfel de legături.

Am părăsit Expoziția, eu plecând către casă, iar Dl. Gafencu a luat același drum ca soțul meu, care se întorcea la Societatea de Gaz și Electricitate unde are serviciu.

A doua zi dimineața, am primit un telefon acasă, de la Dr. Gafencu care îmi repeta cererea de a-i indica personalități. I-am răspuns că nu-i pot fi de nici un folos.

Pe la ora 14, după înapoarea de la Spital, m'a întrebat din nou la telefon, răspunzându-i negativ, după care m'a anunțat că va veni după amiază să-și ia rămas bun.

În cursul după amiezii am însă ocupată continuu în cabinet și nu l-am mai văzut pe dr. Gafencu.

Seara l-am întrebat pe soțul meu dacă a mai fost sollicitat de Gafencu, la care soțul meu mi-a răspuns plictisit de aceste stăruințe, care nu-l interesau direct în nici un fel, că i-a făcut cunoștință cu cineva ca să scape de stăruințele lui. Avea un aer nemulțumit de această presiune pe care Dr. Gafencu o exercitase asupra noastră și doar aprecierea elanului cu care voia să devie un mare chirurg îi justifică amabilitatea de a nu-l refuza categoric. Soțul meu arăta că și mine o totală lipsă de interes asupra eventualului succes sau insucces al dorințelor D-rului Gafencu.

539 469

După aceasta nu am mai avut nici un fel de discuții
despre această chestiune. Nici nu am mai auzit nimic, luând
cunoștință din gazete de arestarea D-ului Gafencu și a
pului care plecase împreună cu el.

Declar, susțin și semnez.

(ss) M. Alexiu Avramescu.

București, 17.VII.1947.

~~471~~ 480
~~471~~

STURDZA R. CONSTANTIN

8 Iulie 1947

X

472

472

551

DECLARAȚIE

CONSTANTIN R. STURDZA, de 65 ani, căsătorit, domiciliat în București Str. Vodă Caragea Nr. 1, născut în anul 1882, 1, Mai, în orașul Roman, având ca părinți, pe Radu V. Sturdza Magistrat și Maria Sturdza, născută Popa, declar următoarele:

În luna Aprilie nu-mi amintesc exact data, a venit la noi la conacul moșiei din Slobozia Jud. Argeș, cu un automobil Domnul ILIE LAZAR, care mi-a adus după cum îmi aduc aminte pe nepoții mei, copii ficei mele Irina M. Pop, care sunt și nepoții lui, el fiind fratele mamei ginerele meu MIHAI POP, copii și mama lor IRINA M. POP, care a venit mai târziu a stat mai multă vreme, iar Dl. ILIE LAZAR a stat la noi câteva zile. Nu pot să-mi aduc aminte câte zile anume.

Dl. ILIE LAZAR, pe care îl cunoștiam soția mea și cu mine de când nepotul meu MIHAI POP, a luat în căsătorie pe fica noastră mai mare Irina, a venit la noi și a fost primit ca musafir cu atât mai mult cu cât ne aducea cu el nepotii noștri ca să rămână la țară cu noi.

Declarația D-lui ILIE LAZAR, găsită la mine a fost dată în împrejurările următoare:

Vorbindu-ne într-o zi despre situația internațională și despre posibilitatea unui eventual nou război, am statinut că era o imposibilitate materială și psihică ca un război să mai aibă loc, între oameni săturați și istoviți de 4-5 ani de luptă și într-o Europă distrusă și înfometată.

Dl. ILIE LAZAR, era de o părere contrară și susținea că un război era inevitabil între Americani și Englezi pe deoparte și Rusia pe de altă parte.

./.

Au atunci i-am admis o asemenea posibilitate, Da posibilă, iar înăi numai într'o mare depărtare de timp, după ce cel puțin se va fi o generație nouă care nu a suferit de război ca cel actual.-

El a susținut înainte că războiul nu poate fi decât apropiat și eu rămân de siguranța lui, el mi-a dat în scris părerea lui ca să nu pot susține mai târziu că nu a avut dreptate.-

Aceasta f-mi este declarația pe care o semnez.

ss/ G-tin E. Sturdza.

19 Iulie 1947

+

474

474

473

DECLARAȚIE

Subsemnatul CONSTANTIN R. STURDZA, născut în anul 1882, luna Mai 1. în orașul Roman, din tată Redu V. Sturdza și mama Maria, născută Pope, agricultor, fost Magistru și avocat, domiciliat în București Str. Caragea Vodă Nr. 1, și la țară în comuna Slobozia Jud. Argeș, unde am soția mea o proprietate.-

Asupra declarației mele anterioare adaug următoarele:

Nu pot aduce aminte în ce asociație de idei și din ce începuturi am ajuns la discuții asupra eventualității unui război cu Dl. ILIE LAZAR, când a fost la țară la Slobozia, după cum am arătat în declarația mea anterioară tin însă să amintesc că D-nea, sustine că numai posibilitatea unui război ba chiar în această posibilitate în scurtă scadență fixând chiar data din declarația care mi-am dat-o după câte îmi amintesc în cursul anului 1948, trebuia să se producă evenimentul. Nu tinu vine minte textul declarației căci din ziua când mi-a dat-o am pus-o în portofoliu și acolo a rămas până în ziua când a fost găsită la perchezitia ce mi s'a făcut.-

Discuția care a ajuns la darea acelei declarații s'a întemeiat pe argumentarea mea că este o imposibilitate a se ivi un război în împrejurările actuale de spirit și de fapt, căci lumea s'a săturat de război și chiar dacă nu s'ar fi săturat nu mai poate materialmente să-l facă nimeni.-

Argumentarea D-lui ILIE LAZAR, după câte îmi aduc aminte se întemeia pe neînțelegerile aliaților la diferite conferințe și pe antagonismele economice ale diferitelor țări.-Nu cred să-mi fi dat vre'un alt argument temeinic și sunt chiar sigur, că nu mi-a dat căci l-asi fi ținut minte deoarece un asemenea argument nu mi-a fost dat niciodată

./.

445
475

in discutiile ce le-am avut asupra acestei chestiuni.
Sunt mai multe luni decând am avut aceasta discutie cu
Dl. ILIE LAZAR si mprturisesc că mi-am atribuit importan-
ta sa care păreti a-i-o da, neacordându-i nici un fel de
importantă si considerând.o ce o simplă discutie academi-
că asuora unei chestiuni de interes opstesc așa cum am
avut si alte cunoștințe cu care s'a ivit a se pune ches-
tiunea unei eventuale noi conflagatii pe tapet.-

Aceasta imi este declaratia pe care o semnez.

ss/ Sturdza C-tin.

+ 476
445 476

DECLARAȚIE

Nu-mi amintesc exact cât timp a stat Dl ILIE LAZAR la mine la țară poate să fi fost vre'o două săptămâni, poate mai mult. După o bucată de vreme am avut treabă la București și am plecat lăsându-l la moșie. Când m'am întors la țară, nu l-am mai găsit, plecase cu o mașină care mi s'a spus că a venit să-l ia.

În timpul șederii lui la țară am avut cu ILIE LAZAR conferențe asupra situației și evenimentelor mai ales că în acel timp era vorba de tratatele de pace și de ratificarea lor. Dl ILIE LAZAR în acele conferențe era convins că un conflict între Anglo-Americani și Rusi era inevitabil, sprijinând, după câte îmi aduc aminte, părerea sa pe considerațiuni parte politice și parte economice ; Politica pe interesul cel aveau și uni și alți în orientul apropiat și chiar în extremul orient precum și veșnica chestiune a Dunării și a strâmților ; economice pe interesul ce-l aveau americanii de ași desface ^{supra} o producție înăbugitoare.

După câte îmi aduc aminte, conversația care s'a terminat prin darea de către Dl ILIE LAZAR a declarației ce s'a găsit la mine a pornit tocmai de la chestiunea ratificărilor tratatelor de pace, eu fiind de părere că ele nu se vor ratifica, târăgându-se această chestiune și exprimându-mi temerea că va trece încă multă vreme înainte ca țara să devină o țară liberă și neocupată.

Dl ILIE LAZAR mă socotea pesimist și îmi afirma că până la Aprilie 1948 țara va fi liberată de orice ocupație străină pentru că neînțelegerile dintre anglo-americani și Ruși de la diferitele conferințe, duc inevitabil la un război între ei, războiu în care anglo-americani vor fi învingători.

Față de septicismul meu, el a luat o hârtie și a scris declarația care s'a găsit la mine dându-mi în scris cele afirmate de dânsul verbal.

Alte teme politice decât chestiunile acestea de interes așa zis internațional nu am discutat cu Dnul ILIE LAZAR, căci chestiuni de politică internă nu discutăm cu Dsa fiind de păreri contrari și asupra oamenilor

556 477
477

și asupra teoriilor politice ale partidului D-sale.

Starea de spirit a D-lui ILIE LAZAR în timpul cât a stat la mine la țară era așa cum i-o știam de obicei ceva mai abătut poate și mai puțin exuberant.

Se plimba des singur în grădină și nu prea voia să iasă când îi propuneam să vină cu mine la câmp sau la pădure.

În timpul cât am fost eu la țară cu Dl ILIE LAZAR nu a venit absolut nimeni din București sau de aiurea ca să-l vadă și nici din comună nu a venit nimeni să-l vadă sau să vorbească cu dânsul.

La conversațiile noastre, care aveau de obicei loc imediat după dejun nu prea exista nimeni, căci dacă nu mă înșel nu mai era pe atunci la țară decât soția mea, care de obicei se retrăgea după masă să facă siesta; în orice caz nu a participat niciodată nici o persoană străină.

Când am plecat la București Dl ILIE LAZAR m'a însărcinat să o văd pe soția lui și să-i spun că e sănătos și bine nu mi-a dat însă nici un fel de sarcină politică nici pentru Dna LAZAR nici pentru altcineva. Nu-mi aduc aminte dacă mi-a dat sau nu vre'o scrisoare pentru soția sa, cred însă că nu, căci mi-a aduce aminte, cred, de gestul material ale remiterii unei scrisori.

Știu că a fost vorba și de niste bani care mi datora pentru brânză.

26 Iulie 1947.

(ss) C.R. STURZA

~~479~~

~~479~~

557

BĂCESCU I. VIRGILIU

480
~~480~~
558

DECLARAȚIE

Subsemnatul căpitan BĂCESCU I VIRGILIU, cavalier al ordinului "Mihai Viteazul" cu spade, născut în anul 1912 luna Aprilie ziua 12 în comuna PLOSTIRIU jud. Mehedinti fiul lui Ioan și al Mariei + căsătorit cu AQUILA având un copil Maria Elena pensionar de religie ortodoxă naționalitate română, căpitan în rezervă din Artileria Anti-Aeriană Regimentul I Cercul Teritorial Brașov, n'am fost condamnat, domiciliat în București str. H. Ghita nr 91 nu apartin nici unui partid politic, întrebând fiind declar următoarele:

Am cunoscut pe inginerul POPESCU GHEORGHE în toamna anului 1946 fiind prezentat de EUGEN SCRIBAN în magazinul lui alimentară din Bd. Basarab nr. 145.-Pentru aduce oară la mine venit în Martie a.c. când întâlnindu-mă pe stradă m'a întrebat dacă vând telefonul meu. I-am cerut 40 de milioane și a renunțat.-

Pentru a treia oară l-am văzut în seara zilei de 5 Iulie 1947 când a venit la mine acasă.-

Cu această ocazie mi-a spus că având de executat o misiune foarte importantă are nevoie de un pistol pe care m'a rugat să îl procur, spunându-mi că îl plătește cu orice deosebi nu este mulțumit de pistolul său de calibru de 9 m/m.-

I-am răspuns că nu am pistol dar că mă voi interesa la niște ofiteri activi pe care îl cunosc pentru a-mi procura unul.-

L'am chemat aduce zi la telefon să vină până la mine și nu era acasă.-L'am chemat luni și a venit seara la mine. I-am spus că am găsit arme la Dnii Colonel POPESCU EMANOIL, domiciliat la adresa C.14, Parcului de la Vrancea și GEORGESCU MARIN domiciliat în soc. Jisau 41, spunându-i că numiții cer pentru un pistol de la 15 milioane în sus.- În realitate eu nu luase legătura cu acești domni coloneli. Acestea într'un câț având impresii că POPESCU a primit să mă spioneze am vrut să-i verific insistența și să-l duc în caz afirmativ la unul din cei doi Dnii coloneli, cari ar

559-481
481
fi știut ce au de făcut. POPESCU n'a vrut însă să cumpere pistolul decât dela mine personal,refuzând să trateze cu altcineva.-

M'a întrebat apoi cu ce se orientează un avion în zbor și i-am spus că în acest scop se folosesc de aparatele de bord și probabil de busolă,arătându-i totodată că cea mai bună busolă este BEZARD.-

M'a întrebat dacă am eu Vre'una și la răspunsul meu negativ,m'a întrebat de unde poate cumpăra Vre'una-Iam spus că dela Cartea Românească.S'au dela Cioflec. M.a întrebat dacă am o hartă de aviație a continentului european pe care să distingă limpede Turcia și Talia.- I-am răspuns că nu am nici un fel de hartă.-

Cerându-i sub inginerului să-mi motiveze aceste diferite cereri,el mi-a răspuns că are o misiune mare cu diferite diplomați și două mari personalități politice.-

Dându-mi seama că este vorba despre un zbor l-am întrebat,unde vrea să plece,la care mi-a răspuns doar că are direcția America cerându-mi totodată să nu divulg nimic. La plecare m'a ruga să-l anunț miercuri dacă voi putea face rost de pistol.-

Deoarece miercuri am fost plecat la Brasev ca să ridic soldele pentru un grup de 12 ofiteri pentru care aveam delegați și m'am înapoist joi dimineața,n'am mai luat legătura cu sb ing. POPESCU și nici nu l-am mai văzut de atunci.-

Aceasta imi este declaratia care o sustin și o semnez propriu.-

(ss) Cpt. BACESCU I VIRGILIU

19 Iulie 1947,

~~483~~

~~483~~

450

FULGA VICTORIA

484
484
457
19 VII. 1947

DECLARAȚIE

Subsemnata VICTORIA FULGA, născută în anul 1928, 24 IV., comuna Stefan Gâmbăvesti, Județul Neamț, fiica Mariel, neodreptătorită, copiii n'am, profesiune functionară, religie ortodoxă, condamnată n'am fost, apartenență politică viceprezidentă P.N.L. BRATIANU, domiciliată în București Str. Duzilor 36, declară următoarele:

L-am cunoscut pe Dr. GAFENCU CONSTANTIN, pe la mijlocul lunii a.c., când a venit însoțit de ADRIANA GEORGESCU la Club, unde lucram, care l-a recomandat pentru a fi înscris în Partid spunând: "Este un băiat bun îl recomand eu" Cererea lui de înscriere a predat-o la secretariat, de unde a fost repartizată la Secția de organizare a fost repartizată la Sect. I. Galben unde a cerut să achizeze.
(Repartizată la Secția de organizare a fost repartizată la Sect. I. Galben unde a cerut să achizeze.)

După câteva zile, GAFENCU a venit din nou la Club, chemându-mă pe sală. În această clipă am fost chemată la telefon de ADRIANA GEORGESCU care m'a rugat să-l sprijin pe GAFENCU recomandându-l cum cred de cuviință. GAFENCU mi-a cerut să-l recomand D-lui DINU BRATIANU. L-am răspuns că nu mă pot prezenta la Dl. BRATIANU cu propunerea pe care mi-a făcut-o de a găsi oameni politici de suprafață care să-l însoțească în tentativa sa în străinătate, propunere pe care am socotit-o neserioasă. Dar ca să nu-l refuz, fiind recomandat de ADRIANA GEORGESCU, i-am promis că voi vorbi cu P. DIMITRIU. A doua zi am vorbit cu PAUL la telefon și l-am rugat să treacă pe la Club, la ora 12.30, când urma să vină și GAFENCU.

PAUL DIMITRIU, a mers venit pe la ora prânzului, GAFENCU însă a telefonat pe la ora 12.45, că poate veni numai peste două ore, aflându-se la Aeroport.

La aceasta i-am comunicat lui GAFENCU numărul de

7/.

452 485

telefon al lui PAUL DIMITRIU de acasă. Menționez că a doua oară când a venit GAFENCU la Club, mi-a relatat că au doi piloți cu care poate pleca. O zi două, după întâlnirea nereușită văzându-mă cu PAUL DIMITRIU și întrebându-l dacă vrea să plece, el mi-a răspuns negativ. În zilele următoare 2'am văzut la Club în două rânduri pe GAFENCU, acesta plângându-se că PAUL nu este de cuvânt și plecând singur dela Club, unde avea întâlnire cu PAUL. De atunci nu l-am mai văzut pe GAFENCU și nici după amiază când sunt de serviciu la Club, nu l-a mai căutat telefonic pe PAUL. Pe PAUL l-am văzut ultima dată în ziua de Miercuri 16 Iulie a.c., la ora 14,, Joi am vorbit pe la ora 1.30 telefonic cu PAUL DIMITRIU, chemând redacția ziarului "Liberalul". După câte știu el se află în București. Acum ure'o trei săptămâni am auzit într'o discuția la Club că ADRIANA urmează să plece într'o tabără de vară la băi. Miercuri 16 Iulie ort. când l-am văzut ultimodată pe PAUL acesta mi-a spus "Vei în ce încercătură, era să mă băgați voi fetele?"

Aceasta îmi este declarația pe care o susțin și
semnez propriu.

ss/Victoria Fulga .

19 VII.1947.

487

~~487~~

453

CAZIMIR ARISTITA

488 459
~~488~~

DECLARAȚIE

1.- Nu cunosc și n'am auzit vorbindu-se nimic despre "rezistenta" din afara țării a grupului TILKA, GAFENCU, RADESCU, afară de ceace a fost scris prin ziare sau ce s'a comunicat prin radio. Singurul lucru pe care îl știu este că anul trecut, ne-a parvenit la biroul presei o copie a unei scrisori purtând aceste semnături, scrisoarea în care se menționa că acest grup aprobă punctul de vedere al lui MANTU.

Deasemenea nu știu nimic despre "rezistenta", polonă, sârbă, ungară și bulgară, afară de ceace zările , și n'am auzit nicodată comentându-se la birou, această chestiune, cel puțin în fața mea nu s'a vorbit despre acest lucru .

2.- Părerea mea este că partidul nu putea să aibă vre-o legătură cu " rezistenta" străină, deoarece cred că "rezistenta" din Ungaria spre exemplu și Bulgaria nu poate avea interese comune cu România. Aceste interese ale " rezistenței", după părerea mea, fiind diametral opuse.

N'am auzit niciodată vorbindu-se în fața mea de asemenea legături cu străinătatea.

3.- Materialul englez și american (buletinele de presă zilnice) care imi parvenea la biroul presei, avea pur și simplu scopul de a informa persoanele din conducerea partidului, dintre cari, cea mai mare parte, afară de foarte puțini, nu cunoșteau limba engleză.

Aceste buletine, atunci când conțineau discursuri importante ca cele ale lui TRUMAN, BEVIN, MARSHALL etc. trebuiau traduse în întregime, totuși când aceste declarațiuni se refereau prea mult la politica lor internă sau la politica lor economică, aceste părți erau tăiate nefiind de nici un interes pentru România, așa încât declarațiile se rezumau de obicei la politica externă a

489 555
489

acestor țări.

Scopul lor principal, după cum am mai spus era ca persoanele din conducerea partidului cari nu citeau decât ziarele românești în cari nu apăreau întotdeauna declarațiile în întregime, să fie informate.-

Asemenea declarații traduse nu au fost niciodată trimise organelor din provincie, deci nu au fost destinate unei difuzări în stil mare, așa că părerea mea este că numai anumiți domni din conducerea capitalei cereau aceste informațiuni.

Ziarele și buletinele anglo-americane le luăm personal de la birourile de informațiuni respective până când am avut o discuție cu Dl. PENESCU în care i-am spus că nu mai vreau să fac pe curierul partidului. De atunci, aceste ziare și buletine le găseam zilnic dimineața la birou pe masă. Ele erau aduse de curieri. Adeseori articolele cari trebuiau traduse erau însemnate, însă nu cunosc persoanele cari se mai ocupau cu citirea lor și nici n'am avut curiozitatea să întreb vreodată cine făcea acest lucru.

Eram o simplă funcționară și nu puteam să depășesc limitele.

De câte-va luni încoace, timpul mi s-a limitat, rămânând singură la birou, nu s'a mai tradus aproape nici un articol din ziarele anglo-americane.

4.- La birou ca și în orice alt cerc se vorbea câteodată de un alt război. Aceste zvonuri însă erau mai răspândite atunci când se iveau divergențe de păreri și când tensiunea dintre Cei Trei Mari creștea. În asemenea momente posturile anglo-americane transmiteau stiri însemnate cari lăseau să se prevadă un viitor conflict. În special am auzit vorbindu-se multe prostii ca de exemplu prevestiri făcute de spiritismului care părea să fie devenit o călăuză competentă pentru ei. Așa se pare că ar fi fost prezise și date fixe ca 28 Mai 1947, când conflictul va izbucni în Orientul Apropiat etc.-

Eu fiind catolică și în ciuda unei curiozități care mă făcea să doresc să asist și eu odată cel puțin la o sedință de spiritism, religia mea ne-premitându-mi asemenea lucruri, am refuzat categoric să iau parte la vreo sedință, considerând de fapt acestea ca o copilărie.

456 490 430

Dealtfel, o singură dată, când eu însu-mi care detest războiul, deoarece am trecut prin cele mai groaznice bombardamente, m'am lăsat târâtă de această nebunie colectivă : teama de război, iar atunci când l'am văzut pe PENESCU l'am întrebat dacă crede că un conflict este inevitabil, la care mi-a răspuns că în nici un caz nu se va ajunge la război și că divergențele dintre Cei Trei Mari se vor rezolva prin bună înțelegere și compromisuri.

Ecoul pe care aceste știri l'a găsit în masele populare nu se poate datori decât însemnărilor transmisiunilor de radio anglo-americane.

5.- În cece privește pe Dna BRADANDER, după cum mi-a spus chiar ea, odată când am văzut-o la PENESCU, Dsa era angajată să lucreze lucrări avocațiale ale svestuia în orele ei libere, adică după amiezile. Ori eu după amiezile lucram pentru Firma de Export-Import Espresia și Continental-Film, salariul dela Club ne-ajungându-mi pentru a întreține pe Mama și pe o mătușă bătrână.

Cât despre TAMARA DARIE, am cunoscut-o atunci când era la Secretariatul Clubului, iar de când și-a dat demisia, de mai bine de un an, nu am mai văzut-o deloc.

Stiu că Dna CLARA ROMANOS a fost secretara Dlui MANIU și am văzut-o o singură dată la Dl SERDICI unde am fost trimisă dela Club, atunci când mi-a și fost prezentată. De atunci nici cel puțin n'am mai întrezărit-o. Am aflat de scandalul pe care l'a avut cu GHICA și că ar fi fost concediată, nu știu însă dacă mai lucrează pentru Partid.

Imi aduc aminte însă că acum o lună, fiind la biroul presei iar usa fiind întredeschisă am auzit o voce de bărbat care spunea : " cheam-o pe CLARA ROMANOS la telefon ". N.am recunoscut vocea bărbătească care a spus aceste cuvinte.-

ss/ ARISTITA CAZIMIR.

29 Iulie 1947.-

491

491

557

D E C L A R A T I E

1.- Ca urmare la declaratia mea din 24 Iulie mai am de adăugat următoarele:

Prin Decembrie 1946 când lucram la biroul presei mi s'a trimis spre traducere broșura " READER'S DIGEST" care continea articolul despre politica externă pe care America și Uniunea Sovietică ar trebui s'o urmeze pentru a ajunge la o intelegere, articolul semnat de FORSTER DULLES.

DL CARANDINO intrând in birou și văzând ce traduc mi-a spus că acest articol apăruse in August in revista americană " LIFE" și că fusese deja tradus așa că nu mai e nevoie să-l lucrez încă odată. Deci broșura a fost redată inapoi Bibliotecii Americane.

Unul acesta însă mi-a fost readusă la birou spre a fi tradusă.

Unele scurte pasagii din această broșură erau însemnate cu creionul, nu-mi aduc însă aminte cari anume erau acele pasagii, deoarece aveam multe de lucru și nu prea am dat atenție acestora.

2.- In ceace priveste cartea lui BULLIT, in dimineata când am fost chemată la DL PENESCU am asteptat la Dna in birou ca să vină jos. Am văzut cartea pe masă și am răsfoit-o puțin. Am văzut că continea materialul anti-sovietic.

Scurt timp după aceea a venit DL POPOVICI care și dânsul a răsfoit-o lăsându-mi impresia că-și dă silinta să citească. Eu stiam însă că Dsa nu cunoaste limba engleză și credea că se preface că intelege spre a se fâli.

Dealtfel după ce s'a uitat la carte, am văzut că numai despre titlul ei a vorbit. Titlul fiind " The great globe, nu era greu de priceput că se vorbea de marele glob.

După ce a intrat DL PENESCU in birou i-a explicat Dlui POPOVICI care tot mai tineă carte in mână că vrea să

mi-o dea mie pentru a fi tradusă, iar pe mine m'a întrebat
dacă as putea să o traduc în două săptămâni, la care am
răspuns că este imposibil fiind mult de lucru, iară dacă
fac acest lucru, voi cere bani mulți.

Dsa mi-a răspuns răsând că am devenit pretenziosă
Apoi am plecat lăsând domni singuri.
Restul șiți din declarația mea din 24 Iulie 1947.-

/ss/ ARISTIA CAZIMIR,

~~484~~

~~494~~

559

PRUTEANU DUMITRU

495
~~495~~
460

DECLARAȚIE

Subsemnatul soldat PRUTEANU DUMITRU născut în 1924 August ziua 25 în comuna Bacău jud. Bacău fiul Haralambie și Sofia, necăsătorit, fără copii, de meserie ajustor mecanic, religie ortodoxă, naționalitate română, soldat în termen contingentul 1946, Unitatea Grupul Aero Transport, Giulești. Condamnat nu am fost, domiciliat în București str. Vasile Gheorghel nr. 22 declar următoarele:

În completarea declarațiilor pe care le-am dat la Serviciul de Informații al Armatei când am fost prim dată cu adjutantul PREDĂ inginer POPESCU acasă el a mai spus că are să plece cu el cu avionul și secretele lui Rădescu. Inginerul am mai cerut și o hartă.-

După ce Adjutantul PREDĂ mi-a spus că nu mai vrea să aibă de aface cu inginerul POPESCU, inginerul mi-a cerut totu-și să-l conving pe PREDĂ să facă cu el zborul în Turcia cu un avion militar, împreună cu niște persoane- lități de vază.

Aceasta îmi este declarația pe care o sus- țin și o semnez.-

(ss) sold. Pruteanu Dumitru,

~~497~~

~~497~~

561

MARIA ANGELA BĂDULESCU

462
~~498~~
~~498~~

D E C L A R A T I E

Subsemnata MARIA ANGELA BADULESCU Str. Romana 42 declar ca a cunoscut pe Dl CARANDINO acum trei luni. In acest interval ne-am cunoscut si ne-am vazut destul de des. Mi-a vorbit destul de des despre dorinta sa de a pleca din tara fara insa nici un fel de amanunte.-

Mi-a vorbit despre concediul ce si-l luase dela ziar, in urma unor divergente de păreri ce avusese cu alti membri din partidul lor.-

In jurul datei de 26 Iunie mi-a spus ca a lipsit din Bucuresti, iar când s'a întors mi-a spus ca era in legatura cu intentia sa de a pleca. Aproximativ la o saptamana dupa, nu l'am mai vazut ira câteva zile si atunci mi-a spus iar ca a lipsit iar din Bucuresti. Nu stiu insa daca e asa sau justifica numa in acest fel faptul ca nu-mi telefonase.-

In ziua de Duminica 13 Iulie a venit la mine la ora 9 dimineata a luat masa la mine iar dupa masa a stat pâna la ora 19. Nu se simtea bine. Nu stiu unde fusese in ajun seara la masa a dat mai multe telefoane dela mine, nustiu cui, dar mi-a spus ca pleaca repede ca a fost chemat de D. Maniu.-

Dupa câte i-mi reamintesc aceasta era prima revedere cu Dl MANIU dupa plecarea Dlui CARANDINO in concediu dela Dreptatea

l'am intrebat chiar de ce se duce si miea raspuns ca a fost chemat sau cautat de cineva din partea Dlui MANIU de trei ori in decursul acelei zile.-

A plecat urmând sa ma sune la telefon. Nu a mai primit nici un fel de stire dela el. Apoi am cetit ziarele.-

SS Maria Angela Badulescu

463

~~499~~

499

DECLARAȚIE

Subsemnata MARIA ANGELA BADULESCU de ani 29 domiciliata in Bucuresti Str.Romana 42 declar urmatoarele:

Il cunosc pe Dl CARANDINO de 3-4 luni .In acest interval au fost de doua ori câte 4 zile in care nu am avut vesti dela dânsu.Dupa aceea întrebându-l mi-a spus ca a lipsit din Bucuresti in legatura cu intentiile sale de plecare.

Nu mi-a dat nici un fel de amanunte.

Duminica 13 Iulie a venit la mine de dimineata a luat masa la mine iar dupa amiaza la ora 7 a plecat dupa ce a dat mai multe telefoane in urma carora mi-a spus ca se duce la Dl MANIU de care a fost chemat.-

Data aproximativa a celor doua momente când a lipsit /sau când mi-a spus asa/ o voi determina într'o declaratie ulterioară.-

/ss/ Maria Agela Badulescu

19 Iulie 1947

564

~~501~~

501

POPESCU G. MARIA

565
~~502~~
502

DECLARAȚIE

Subsemnata MARIA G. POPESCU, din Str. Vasile Gheorghel, declar în legătură cu cazul Ing. POPESCU, că știu următoarele:

Ing. POPESCU fiind în divorț cu mine nu mai dormea la mine de două luni; cheltuiindu-mi o parte din avere, i-am cerut să renunțe la partea lui de casă, mi-a răspuns că dacă se va face emigrări în Brazilia și va reuși să intre și el, va renunța. Intre timp, venea pe acasă să întrebe dacă a mai telefonat cineva, sau dacă a primit scrisori.

Pe ziua de 2 sau 5, nu-mi reamintesc, am fost la mama, la înapoarea mea mi-a spus o vecină că Ing. Popescu a fost acasă cu Dr. Gafencu și încă trei domni, au mâncat acolo, seara la ora 9 a venit Ing. Popescu, tot în aceeași zi, a telefonat Comandorului NEGRESCU și am auzit din camera de alături că totul s'a aranjat pașapoartele fiind gata cât de curând. Tot în acea zi și-a mai luat și restul de bagaj ce mai era la mine, spunându-mi că le duce la aceia care îl va înțelege mai bine. Duminică, în ziua de 13 cr., am fost la mama, la înapoarea mea am găsit pe Dr. Gafencu la mine spunându-mi că așteaptă un telefon de la Ing. Popescu din oraș. Intr'adevăr la ora 10 a sunat telefonul, a răspuns Dr.-ul Gafencu, nu știu cu cine a vorbit. Intre timp la noi a sosit un domn care a spus că l-a chemat Ing. Popescu să facă o cursă cu dânsul, i-am răspuns că nu știu nimic dar să aștepte că trebuie să dea telefon, între timp a mai sosit unul din aviatorii cu care m'ați confruntat și încă unul pe care nu-l cunosc, întrebând de Dr. Gafencu sau Inginer Popescu. Le-am spus că inginerul nu este acasă dar doctorul îl așteaptă să-i dea un telefon, au intrat și au stat de vorbă singuri în camera de alături

la un moment telefonul a sunat și Ing.Popescu a vorbit cu D-rul Gafencu, nu știu ce au vorbit, la încheiere m'a cerut pe mine și m'a rugat să însoțesc pe Dr.Gafencu la restaurant pe Filantropia, cerând să mă vadă și să-mi dea declarație că renunță la casă. Eu fiind suferindă, n'am plecat imediat cu Dr.Gafencu, am rămas să mă bandajez și am rugat pe unul din domnii aviatori ce mi-ați arătat astăzi, să mă conducă, de teamă să nu-mi vină rău. Ajunși la restaurant, era Dr.Gafencu, Ing.Popescu și încă cu doi domni pe care mi i-a prezentat ca Inspectori. S'a servit câte o friptură.

Intrebat Ing.Popescu de mine, când îmi semnează declarația de renunțare la casă, mi-a spus că pe ziua de 17, când se înapoiază dela Moreni, între timp, doi din domni au plecat la interval de câteva minute a plecat și Dr.Gafencu și Inginerul Popescu, rămânând eu cu unul din domni, între timp m'a căutat acasă nepotul meu și servitoarea a spus că sunt la restaurant, a venit acolo, la sosirea lui l-am rugat să stea ei cu domnul, eu simțindu-mă rău am plecat acasă. Ajunsă acasă am găsit o mașină acasă cu Ing.Popescu, Dr.Gafencu și domnul care l-am lăsat eu la masă, când am intrat în casă, Ing.Popescu deschidea gîfonierul să-și ia pardesiul, i-am răspuns că nu-l mai are la mine că le-a luat toate, nu-mi reamintese precis cât era ora. Au plecat spunându-mi că Vineri în ziua de 17 să fiu acasă că va trimite avocatul cu procura pentru renunțarea la dreptul ce i se cuvine și tot în aceeași zi îmi va telefona noua adresă a lui ca să îndrept toată corespondența acolo.

Intrebată astăzi de domnul Director dacă l-am însoțit pe Inginerul POPESCU la restaurant, n'am spus crezând că e o vină a mea din moment ce sunt divorțat, ne mai având voie după lege să ne mai întâlnim.

Cu plecarea lor n'am stiut nimic decât că va pleca
atunci când Guvernul va hotărâ să plece primul lot de emi-
granți.

(ss) Maria Popescu

567

~~506~~

~~506~~

468

UNGUREANU LUCRETIA

469 507
~~507~~

D E C L A R A T I E

Subsemnata LUCRETIA UNGUREANU, domiciliata in Str. Spiru Haret Nr.16 in serviciul familiei CARANDINO declar urmatoarele:
Duminica 13 Iulie am stat tot timpul acasa. Dl CARANDINO nu a mâncat acasa numai doamna a stat până seara la ora 7 si mi-a spus mie ca se duce sa se plimbe.-

Pela ora 9 seara a venit Dl si m'a intrebat de doamna i-am spus ca a plecat sa se plimbe. A pkecat si dânsul sa o caute si miea spus ca daca vine sa o astepte acasa.-

Dl dupa un timp s'a intors si doamna nu venise. Mi-a spus sa-i fac geamantanul lui sa-i pun tot ce-i trebuie de schimb. Am facut asa cu mi-a spus.

Dupa un timp s'a intors doamna si am spus ca a cautat-o dl de doua ori si mi-a spus sa fac geamantanul lui si atunci domana mi-a spus ca eu sa nu fac geamantanul. Peste un timp a venit si au vorbit amândoi. Eu nu am fost in casa.

In scurt timp si-a facut si doamna geamantanul si mi-a spus mie ca pleaca la bai la Mangalia sa ai grija de casa noi am plecat, -acuma. Mi-a lasat si banii pentru cheltueala până plec si eu acasa. Casa a ramas deschisa toata fiindca dupa plecarea lor asa cum am vorbit cu ei urma sa plec acasa la mine o luna de zile in Bucovina.-

Aceasta i-mi este declaratia pe care o dau si o sustin propiu.-

/ss/ Lucretia Ungureanu

19 Iulie 1947

~~509~~

570

~~509~~

PASTIA SABINA

3

571 510

510

DECLARAȚIE

Subsemnata PASTIA SABINA, în vârstă de 60 ani, domiciliată în str. Cavafii Vechi, de profesiune casnică, declar prin prezenta următoarele, cu privire la chiriașul meu BORCEA DUMITRU:

Locuiește la mine de doi ani și jumătate, cu multă amabilitate și purtare corectă. Se ocupa cu comerț de fierărie în str. Cavafii Vechi 3. ducea o viață exemplară de ordonată - la prăvălie și acasă -, nu eșea serile deloc, de cât câte odată când îmi spunea că este subșeful PNP, culoarea sectorului de Negru, vice președinte.

Primea din când în când acasă pe dl. Fedea (și zicea că este cumantul d-lui Constantinescu-Iași ministru) și lua câte o gustare împreună.

Se vedea zilnic du dl. Beila fost aviator și cu asociații lui dl. Cugureanu Zelzer . Acasă persoane străine nu primea pentru a nu fi deranjată.

Declar și susțin și semnez cele de mai sus declarate.

ss. Sabina Pastia

~~512~~

~~512~~

572

Dr. BUSULENGA GH.

513
513
413

DECLARAȚIE

Subsemnatul Dr. Gh. BUSULENGA, domiciliat în București Str. Octav Cocorâș Nr. 57, în vârstă de 34 ani, declară:

Duminică 13 Iulie, la orele 19, am primit un telefon de la D-na CARANDINO care mă ruga să trec să o iau la plimbare, întrucât are nevoie de aer. Doamna, pe care o îngrijesc de mult timp e suferindă [redacted] și simțea nevoie de a țegă la aer.

De la orele 19 și până la 21.30, ne-am plimbat împreună prin cartierul Gral. Angelescu, oprindu-ne la un restaurant unde am luat fripturi și o bere.

La orele 22 fără un sfert am condus-o acasă unde ne-am despărțit.

În tot acest interval, n'am observat la Doamna CARANDINO, nici o emoție și nici altceva deosebit.

Discuția s'a petrecut asupra faptului că ar vrea să plece la mare la Mangalia, pentru a se trata [redacted]

La despărțire mi-a spus că Luni dimineața îmi va da un telefon ca să ne vedem în cursul zilei.

ss/Gh. Busulencia

20 Iulie 1947.

~~515~~
476

~~515~~

POPESCU LUICA MEHEDINTI

18 Iulie 1947

+
DECLARAȚIE

Subsemnata LUICA POPOESCU MEHEDINTI de profesiune casnică, de ani 26, domiciliată în București str. Filaret nr. 33, declar următoarele;

Duminică 13 Iulie, ora 9 dim. am fost chemată la telefon de către Dl VASILE SERDICI care mi-a anunțat o comunicare din partea Dlui IULIU MANIU, Dl IULIU MANIU m'a rugat să telefonez Dlui ION MIHALACHE, la Dobresti ca să vină neapărat în București până la ora 18,30-19 cel mai târziu, având de discutat lucruri importante. Am cerut imediat legătura telefonică cu Dobrești și i-am comunicat personal Dlui ION MIHALACHE chemarea Dlui IULIU MANIU. Dl MIHALACHE m'a rugat să telefonez Dlui Cpt. ZAHARIA căruia să-i solicit trimiterea automobilului la Dobresti pentru a-l aduce pe Dl MIHALACHE în București. Am telefoanat Dlui Cpt. ZAHARIA, care mi-a spus că se duce chiar dânsul să-l aducă pe Dl MIHALACHE, ceea ce a și făcut .-

Am sosit acasă, în str. Filaret 33, la ora 19,30 când am cunoscut și eu pe Dl Cpt. ZAHARIA. Dl MIHALACHE mi-a dat în primire două coșuri: unul mai mare-pe care mi-l aducea de obicei când venea de la Dobresti-cu alimente, și altul mai mic-tot cu alimente-atrăgându-mi atenția că acesta din urmă este pregătit pentru dânsul pentru drum-urmând să plece adouă zi dimineața la Sibiu. L-am întrebat dacă telefonează Dlui MANIU că a sosit LUCIA POPOESCU MEHEDINTI, -și mi-a răspuns că la anunțat. Apoi s'a dus la baie, unde s'a spălat, s'a periat și a coborât plecând la Dl MANIU pe la ora 20 aproximativ, împreună cu Dl Cpt. Zaharia, care-l așteptase în mașină la poartă.-

De atunci nu l-am mai revăzut pe Dl MIHALACHE. Cosulețul cu alimente adus de la țară, nu l-a mai luat. Pe la ora 22 mi-a dat un telefon intrbându-mă dacă nu l-a căutat cineva la telefon. Nu-l căutasese nimeni și mi-a spus că sosește și dânsul acasă.- L'am așteptat până către ora 12 noaptea când m'am dus să mă culc și i-am spus femeii de serviciu să continue ca să-l aștepte, recomandându-i ca atunci când vine să-l servească cu ce va dori dânsul.-

576-517
517

A doua zi dimineața am constata că nu venise în tot cursul nopții.-

Luni, pe la ora 10-10,30 am fost chemată la telefon de Dl V. SERDICI care mi-a spus că Dl IULIU MANIU vrea să vorbească cu Dl ION MIHALACHE. Eu, foarte intrigată că Dl MANIU n'avea cunoștință despre lipsa Dlui MIHALACHE, i-am spus că Dl MIHALACHE n'a venit acasă de loc și că eu bănuisem că rămăsese peste noapte la dânsul. Am întrebat la ce oră a plecat Dl MIHALACHE de la Dl MANIU, cu cine, cu ce a plecat etc. Mi s'a spus că a plecat către ora 10 seara, singur, nu se știe că ce mijloc de transport.-

Am telefonat apoi la casa NESTOR BADEA, unde bănuisem că ar mai fi putut rămâne noaptea, mi-a răspuns bucătăreasa că Dl MIHALACHE nu a fost de loc acolo. Am telefonat apoi Dlui NESTOR BADEA la birou, întrebându-l dacă nu cumva știe dânsul ceva în legătură cu Dl MIHALACHE. Răspunsul a fost negativ. Mai târziu am telefonat la casa PENESCU dar Dl PENESCU nu era acasă, iar fiul său, care mi-a răspuns la telefon mi-a spus că nu știe unde-l pot găsi pe Dl PENESCU LUCIA PENESCU MEHEDINTI.- în oraș

După acesta am primit un al doilea telefon de la Dl V. SERDICI care -mi cerea din partea Dlui Presedinte MANIU noutăți asupra Dlui I MIHALACHE I-am răspuns că nu am aflat nimic și că-l rog să mă anunțe și pe mine în caz că află dânsul ceva. Între timp, Dl MIHALACHE a mai fost căutat la telefon de către diferite persoane, dar le spuneam că nu a sosit încă de la țară.-

În cursul acestei dimineți am telefonat și Dlui cpt. ZAHARIA, pe care l-am întrebat unde l-a dus pe Dl MIHALACHE când eu plecat cu o seara mai înainte de la mine și ce a făcut după aceea- Mi-a spus că l-a condus până la Dl JOVIN și că acolo i-a propus Dlui MIHALACHE să-l aștepte cu mașina până se termină sesiunea, sau eventual să plece și să fie chemat telefonic când termină, ca să-l conducă acasă.- Mi-a mai spus că n'a fost chemat la telefon și că era intrigat că Dl MIHALACHE a plecat singur seara pe stradă și probabil a fost arestat.-

După ce am aflat că a fost arestat, am cercetat valiza pe care o adusese cu dânsul de la Dobrestu (odată cu cele două cosuri cu alimente) și am constatat că nu conținea decât lingerie și haine, spre deosebire de conținutul obișnuit al

~~577~~ ~~518~~
518

valizei când o aduce anterior la Bucuresti și când se găsesc
înăuntru în plus. trusă de bărbierit, săpunuri, prosoape, pastă
și perie de dinți, papuci etc.

Cosulețul cu alimente pe care-l adusese, pentru
dânsul dela țară conținea: un pui fript, șase ouă fierte, două
buc. brânză, 1 Buc. cozonac și o pâine, alimente pe cari le-am
consumat ulterior.-

Declat, sustiu si semnez.-

(ss) LUCIA POPESCU MEHEDINTI.

~~520~~

~~520~~

~~478~~

SCRIDON LEON

+ 521/479

521

DECLARAȚIE

Scridor

Subsemnatul LEON ~~SRIDICI~~, de profesie avocat, domiciliat în București, Str. Sf. Constantin Nr. 26, de 50 ani, asupra celor întrebate declar următoarele :

În ziua de 2 Iulie a.c., am pledat un proces la Curtea de Casație Secția I Comp. II, iar seara în aceiași zi am plecat cu copilul meu la orele 19 seara, la Bistrița, unde am sosit în ziua de 3 Iulie. Am pledat un proces la Tribunalul respectiv Judecătoria de Ocol în ziua de 4 Iulie pe urmă în aceiași zi am plecat în stațiunea balneară Sângerj-Băi, unde sunt recomandat în baza unui contract încheiat cu Casa Asigurărilor Sociale, pentru asigurații bolnavi trimiși la acest Sanatoriu. Am stat tot timpul în Sângerj-Băi fără întrerupere decât în ziua de 7 Iulie, când m'am deplasat la Bistrița unde am pledat un proces la tribunalul Năsăud.

M'am întors în aceiași zi la Sângerj-Băi, unde am stat până în ziua de 14 Iulie a.c., când am plecat la București, unde am sosit în ziua de 15 Iulie seara.

Scopul venirii mele la București a fost aranjarea la Casa Asigurărilor Sociale a unor dificultăți în legătură cu executarea convenției.

Soția mea a plecat la București, Sâmbătă seara 12 Iulie n'a fost la Sângerj-Băi Duminică 13 Iulie a.c.

Sunt în relații de prietenie cu d-nii Inginer Avramescu, dl. Vlad Hațieganu, iar de mai multe săptămâni nu l-am văzut. Pe dl. Dr. Gafencu nu-l cunosc, nu l-am văzut.

În timpul celor 24 ore cât am stat în Sângerj-Băi, soția mea nu mi-a povestit nimic în legătură cu Domnii Avramescu

Gafencu și Vlad Hăjiganu.

Drept care am semnat și susțin această declarație.

București, 16 Iulie 1947.

Scrie
(ss) Leon Sărdici.

480 ~~522~~

~~522~~

481
~~504~~

~~524~~

RĂDUINEA TUDORA

482 JK 525

D E C L A R A T I E

Subsemnata Răduinea Tudora, născută în anul 1920 în comuna Piatra Jud. Teleorman fiica lui Marin + și Floarea, necăsătorită, care nu stăe servitoare, judecată sau pedepsită nu am fost nici odată, domiciliată din anul 1945 permanentă în București Vasile Gherghel Nr. 21 la Dna MARIA POPESCU soția inginerului POPESCU la care sunt în serviciu, asupra celor întrebate declar următoarele:

Nu am mai văzut pe inginerul POPESCU GHEORGHE în zilele 26-27 Iunie 1927, când eu am plecat la mama mea în comuna Piatra Jud. Teleorman spre a-mi aduce faina și de unde m'am întors în București în ziua de 11 Iulie 1947.-

Sâmbata 12 Iulie 1947 în jurul orei 10 dimineața inginerul POPESCU GHEORGHE a venit la locuința soției sale și s'a interesat dacă are corespondență.

Intrucât nu a avut nici o scrisoare a plecat imediat

Știu că inginerul POPESCU GHEORGHE este prieten cu Drul GAFENCU, care venia din când în când pe la noi însă pe care nu l'am mai văzut de două săptămâni.-

Deasemenea mai știu că inginerul POPESCU mai era prieten cu un anume BORCEA ALEXANDRU cu care însă în ultima vreme nu se mai întâlneau acasă.-

Despre plecarea inginerului POPESCU GHEORGHE nu am nici o cunoștință deoarece despre această chestiune nu am discutat nici odată în fața mea.-

Aceasta îmi este declarația pe care o dau și stăpânesc și semnez prin punere de deget neștiind care,.-

/ss/ Raduinea Tudora

Prezentul dosar
contin 526 file (Cinci sute
douăzeci și șase) ~~526~~ 526
dovezi în sine, 483

numerotate în masă. Dragomir

Prezentul rel. contin
526 (cinci sute douăzeci și șase) file

br. I. I. I.
26. VIII. 1969

589

in registru 667 data 5-11-94

ANEXA nr. 1

A P R O B,

multiplicarea in urgenta: 1, 2, 3		Cu acordul domnului
SECRET	NESECRET	

(semnatura)

R A P O R T

cu propunerea de xerografiere a (filelor) documentului 2/4000/15 Rel.
1, 2, 9 (10, 15-17, 28-30, 67-68, 125-126, 127-132, 135-136, 142, 143,
183-186, 220-221, 277, 305, 308, 340-343, 362-365, 373-380,
avand un numar de 53 pagini, in 1 exemplare. 517-420)

Copiile xerox sunt solicitate de Certific. alb in baza aprobarii
inducerii SR data pe raportul (adresa) nr. 35/1896 din 28.06.94
au fost expediate beneficiarului cu adresa nr. _____ din _____

Ofiter operativ

Seful compartimentului

(grad, nume, prenume)

(grad, nume, prenume)

(Semnatura)

(Semnatura)

File rebutate (refacute)

Acestea au fost distruse prin tocare de

(semnatura)

(semnatura)

Azi 22.04.2003 noi, Rotaru Lucian reprez.
SRI și ILINCA ADRIAN reprez. CNSAS am procedat
la renumerot. dos. nr. 40001, vol. 15, care cuprinde
un nr. de 484 file + I (în total 485 file)

Reprezentant SRI

Reprezentant CNSAS

